

รายงานการประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๐

วันจันทร์ที่ ๑๔ เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๒๙ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

สภารับรองในคราวประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๔๑/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๑๗ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๐

วันจันทร์ที่ ๑๔ เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๙๐ คน

นายบรรณิตรี เศรษฐสุนทร (ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ) : เรียนท่านสมาชิก
ขณะนี้สมาชิกมาลงชื่อประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุม
เพื่อดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่อง แจ้งมติคณะกรรมการวิสามัญเพื่อให้ข้อเสนอแนะ ประสาน
ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนแก่คณะกรรมการการเลือกตั้ง

ด้วยคณะกรรมการวิสามัญเพื่อให้ข้อเสนอแนะ ประสาน
ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนแก่คณะกรรมการการเลือกตั้ง รวมทั้งติดตามให้มีการ
ปฏิบัติตามประกาศสภาาร่างรัฐธรรมนูญ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการว่าด้วยการเผยแพร่
ร่างรัฐธรรมนูญ และการออกเสียงประชามติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้มีมติแจ้งให้
สมาชิกสภาาร่างรัฐธรรมนูญรับทราบ ว่า หากท่านสมาชิกมีข้อเสนอแนะ การดำเนินการ
การออกเสียงประชามติของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ก็ขอให้ส่งมาที่
คณะกรรมการวิสามัญ เพื่อให้ข้อเสนอแนะ ประสาน ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน
แก่คณะกรรมการการเลือกตั้งชุดนี้ เพื่อจะได้รวบรวมข้อเสนอแนะ ประสานงาน
ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ทราบ เพื่อพิจารณาดำเนินการ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้
คณะกรรมการของสภาาร่างรัฐธรรมนูญทุกคณะรับทราบด้วยแล้ว จึงขอแจ้งให้
ที่ประชุมรับทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายธนิต เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : จากวาระที่ ๑
ไปวาระที่ ๒

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม คราวนี้ไม่มีนะครับ
ไปวาระถัดไป

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่ค้างพิจารณา ครั้งนี้ไม่มีนะครับ ไปวาระต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอใหม่

๔.๑ พิจารณารายงานความคืบหน้าในการดำเนินงานของ
คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนภาคเหนือ

คราวที่แล้วเราฟังของภาคใต้ไปแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นวันนี้ใน ๔.๑ นี้ เราจะฟังของภาคเหนือ

ผมขออนุญาตเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ ขอเรียนเชิญครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : วันนี้เราจะฟัง ๓ ภาคที่เหลือนะครับ ในวันนี้ เพราะว่าคราวที่แล้วฟังภาคใต้ไป เพื่อให้ท่านประชาชนที่เข้ามาร่วมในรายการได้ทราบว่า กรรมการไปฟังมาแล้ว ก็เอามารายงานให้สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญรับรู้ รับทราบนะครับ ให้ครบถ้วนนะครับ จริงอยู่การฟังยังไม่สิ้นสุดนะครับ ทราบว่ารายการต่าง ๆ นี้เกือบทุกภาคจะพยายามให้สิ้นสุดในวันที่ ๒๐ หรืออาจจะต่อไปอีกเล็กน้อยนะครับ อย่างไรก็ตามนั้น ก็จะมารายงานในวันนี้ เหลืออีก ๓ ภาค ให้ครบ พร้อมแล้วนะครับท่าน ขอเชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ เชิญครับ

นายวิชัย ศรีขวัญ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ กระผม นายวิชัย ศรีขวัญ ประธานคณะกรรมการ รับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนภาคเหนือ ขออนุญาตนำคณะกรรมการความคืบหน้าของการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัดภาคเหนือ ในรอบที่ ๒ ดังนี้ -----

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็น ของประชาชนภาคเหนือ ประกอบด้วย กระผม นายวิชัย ศรีขวัญ เป็นประธาน นายประวิทย์ ภัครชิโนเรศ รองประธาน คนที่หนึ่ง นายสามขวัญ พนมขวัญ รองประธาน คนที่สอง นายสวิง ตันอุดม เลขานุการ นายศักดิ์นรินทร์ เชื้ออนันต์ ผู้ช่วยเลขานุการ นายวินัส ม่านมุงศิลป์ โฆษกกรรมการ นายชาติชาย แสงสุข ผู้ช่วยโฆษกกรรมการ นายชาติชาย เจียมศรีพงษ์ นายชินินทร์ บัวประเสริฐ นายนิത്യ วังวิวัฒน์ นายสมชัย ฤชุพันธุ์ และนายสว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์ เป็นกรรมการ คณะกรรมการได้มีการประชุมทุกสัปดาห์ จนถึงขณะนี้ประชุมแล้ว ๑๒ ครั้ง กรรมการได้มีการตั้งเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนภาคเหนือไว้ดังนี้ ๑. เป็นการสร้างความเข้าใจ ไปดำเนินการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนในจังหวัดภาคเหนือ ให้แก่กรรมการวิสามัญ ประจำจังหวัดทุกจังหวัด ๒. ให้มีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นพระประมุข และรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกพื้นที่ ทุกวัย ในระดับอำเภอ จังหวัด และระดับภาค ๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยช่องทางอื่น ๆ ได้แก่ การสนับสนุนองค์กรต่าง ๆ ที่ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งการเปิดโอกาสให้ประชาชนส่งความเห็นมาทางจดหมาย หรือสื่ออินเทอร์เน็ต (Internet) เป็นต้น ซึ่งในรอบแรกได้รายงานแล้วนั้น ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือได้มีการจัดทั้งสิ้น ๑๕๔ ครั้ง มีผู้ร่วมเวที ๒๓,๒๓๙ คน สำหรับการจัดรับฟังความคิดเห็น ในรอบที่ ๒ ซึ่งเป็นการจัดหลังจากที่ได้มีร่างรัฐธรรมนูญออกไปแล้วนั้น ทางกรรมการวิสามัญประสานการมีส่วนร่วมได้มีการจัดประชุมสัมมนาร่วมกับกรรมการวิสามัญและสามัญประจำภาคเหนือ นั้น ได้มีการประชุมกับทางกรรมการวิสามัญประจำจังหวัด เพื่อซักซ้อมความเข้าใจถึงวิธีการนำเสนอข้อมูลการจับเก็บข้อมูล เมื่อวันที่เสาร์ที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๐ ที่จังหวัดเชียงใหม่ ต่อจากนั้นกรรมการวิสามัญประจำจังหวัดได้มีการจัดทำแผนเพื่อรับฟังความเห็นประชาชน ในรอบที่ ๒ ช่วงตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคมเป็นต้นมา โดยมีการเตรียมการทั้งสิ้น ๑๗ จังหวัด รวม ๒๐๐ เวที จะมีผู้เข้าประชุมประมาณ สองหมื่นสองพันคน โดยจังหวัดเชียงใหม่จัดทั้งสิ้น ๕ เวที จังหวัดแม่ฮ่องสอน ๕ เวที

จังหวัดลำพูน ๕ เวที จังหวัดลำปาง ๓ เวที จังหวัดเชียงใหม่ ๑๐ เวที จังหวัดพะเยา ซึ่งนอกจากจัดที่จังหวัด อำเภอ แล้ว ยังไปถึงระดับตำบล จึงมีจำนวนถึง ๖๗ เวที จังหวัดแพร่ ๘ เวที จังหวัดน่าน และพิษณุโลก จังหวัดละ ๖ เวที จังหวัดตาก ๙ เวที สุโขทัย ๙ เวที จังหวัดอุตรดิตถ์ทั้งหมด ๕ เวที จังหวัดเพชรบูรณ์ ๑๑ เวที จังหวัดนครสวรรค์ ๕ เวที จังหวัดกำแพงเพชร ๒๒ เวที จังหวัดพิจิตร ๑๓ เวที และจังหวัด อุทัยจะจัดทั้งสิ้น ๑๒ เวที นอกจากการจัดเวทีของกรรมาธิการวิสามัญ ประจำจังหวัดแล้ว ระดับภาคเองได้มีการจัดกลุ่มจังหวัดให้กรรมาธิการวิสามัญ ประจำจังหวัด รวมทั้ง แกนนากลุ่มอาชีพของจังหวัดต่าง ๆ จังหวัดละ ๔๕ คน ได้มาร่วมประชุมสัมมนา เพื่อตรวจสอบ ทบทวน และเพิ่มเติมประเด็นทุกประเด็นให้ครบสมบูรณ์นั้น ทั้งหมด ๔ ครั้ง โดยในครั้งแรกจัดไปเมื่อวานนี้ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ที่จังหวัดพิษณุโลก -----

ครั้งต่อไปจัดที่จังหวัดเชียงใหม่ ในวันที่ ๑๗ พฤษภาคม และจังหวัดนครสวรรค์ ในวันที่ ๑๖ พฤษภาคม สุดทำยจัดที่จังหวัดเชียงราย ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน จัดในวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ซึ่งการประมวลความคิดเห็นของประชาชนในประเด็นสำคัญต่าง ๆ นั้น จะขออนุญาตให้กรรมการของภาคเหนือได้นำเสนอต่อที่ประชุม ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้รับมาขณะนี้ จากทั้งสิ้น ๖๐ เวที โดยแบ่งดังนี้ ท่านประวิทย์ อัครชิโนเรศ นำเสนอภาคเหนือตอนบน ในกลุ่มที่ ๑ คือ จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน ท่านวินัส ม่านมุงศิลป์ นำเสนอในภาคเหนือตอนบน กลุ่มที่ ๒ คือ จังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง ท่านชาติชาย เจียมศรีพงษ์ นำเสนอภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ ๑ คือ จังหวัดพิษณุโลก ตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์ และเพชรบูรณ์ ท่านชนินทร์ บัวประเสริฐ นำเสนอกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง กลุ่มที่ ๒ คือ นครสวรรค์ กำแพงเพชร อุทัยธานี และพิจิตร ขอกราบเรียนว่า ในภาพรวมของการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในภาคเหนือ นั้น จากเป้าหมายที่ตั้งไว้ในแต่ละตำบลดังนี้ เป้าหมายแรก คือ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการร่างรัฐธรรมนูญ ปรากฏว่า ประชาชนในทุกพื้นที่ทุกกลุ่ม และในวัยต่าง ๆ ได้มีความตื่นตัวเข้าร่วมประชุมในทุกเวที ซึ่งจะสังเกตได้ว่าแต่ละเวทีนั้นผู้เข้าร่วมประชุมได้มีการเตรียมการกันอย่างดีในการมาร่วมนำเสนอ

ประเด็นที่ ๒ เรื่องของการให้การเรียนรู้เกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขนั้น กรรมการ ท่านวิฑายากร และผู้เข้าร่วมเวทีได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และให้ความเห็นเกี่ยวกับการบริหารบ้านเมือง และการใช้อำนาจกันอย่างกว้างขวาง ซึ่งทุกเวทีผู้ประชุมได้กล่าวชื่นชมที่สภาร่างรัฐธรรมนูญได้เปิดโอกาสให้มีการดำเนินการในลักษณะนี้

ประเด็นที่ ๓ คือ การเตรียมการไปสู่การออกเสียงประชามติ ซึ่งการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นทุกพื้นที่ ประกอบกับการประชาสัมพันธ์ในช่องทางต่าง ๆ ของทางสภาร่างรัฐธรรมนูญ ทำให้ประชาชนได้มีความตื่นตัว และได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญมากยิ่งขึ้น ก่อนที่จะถึงวันลงประชามติรัฐธรรมนูญต่อไป จากนั้นไปขออนุญาตให้ท่านกรรมการได้นำเสนอข้อมูลครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ) : ขอขอบคุณครับ
เชิญท่านกรรมาธิการที่จะเสนอในลำดับต่อไปครับ เชิญครับ

นายประวิทย์ อัครชิโนเรศ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม ประวิทย์ อัครชิโนเรศ สสร. ครับ จากการศึกษาที่คณะกรรมาธิการ
วิสามัญรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนประจำจังหวัดเชียงราย
จังหวัดเชียงราย ในรอบที่ ๒ นี้ แยกเวทีเป็น ๑๐ ครั้งนะครับ แล้วก็จำนวนประชากร
แยกเป็นกลุ่มเป้าหมายนะครับ ครั้งแรก ๒๐๐ คน ครั้งแรกนี้อยู่ในตัวเมืองจังหวัดเชียงราย
นะครับ แล้วก็ครั้งที่ ๒ ออกไปตามอำเภอ นะครับ อำเภอเวียงชัย ๑๐๐ คน อำเภอเทิง
๑๕๐ คน อำเภอเชียงแสน ๑๐๐ คน อำเภอเวียงป่าเป้า ๑๐๐ คน อำเภอพาน ๑๕๐ คน
ครั้งที่ ๓ ซึ่งจะเป็นอยู่ในวันที่ ๑๗ อยู่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย นะครับ เป็นเวทีใหญ่
มีทั้งหมด ๑,๖๐๐ คน ที่จะเข้าฟังนะครับ แล้วก็ครั้งที่ ๔ จะอยู่ที่โรงแรมวังทอง
๑๕๐ คน แม่สาย นะครับ ครั้งที่ ๕ ก็จะมีแม่ฟ้าหลวง ๒๐๐ คน แม่ฟ้าหลวงนี้
ที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง นะครับ แล้วก็ครั้งที่ ๑๐ นี้ อำเภอเชียงของ วันที่ ๒๒
๑๕๐ คน นะครับ จากการศึกษาที่ได้รับฟังมาแล้ว นะครับ ในตอนนี้ก็ได้รับฟังมาแล้ว
อยู่ ๓ อำเภอด้วยกัน -----

ก็มีสาระที่สำคัญที่พอจะสรุป ก็น่าสนใจครับ อย่างครั้งที่ ๑ นี้ เป็นการรับฟัง ใช้เวลาทั้งวัน ตั้งแต่ ๐๘.๓๐ น. ตอนเช้า ถึง ตอนเย็น ๑๖.๐๐ น. มีผู้ร่วมเวที ๑๕๖ คนนะครับ

ประเด็นที่ ๑ ก็คงจะเป็นประเด็นที่พูดกันมากนะครับ ก็เรื่องการบัญญัติพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติไว้ในรัฐธรรมนูญ ส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๐ เห็นควรให้บัญญัติพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติไว้ในรัฐธรรมนูญ ตามที่พุทธสมาคมแห่งจังหวัดเชียงรายเสนอ ส่วนน้อย ๑๐ เปอร์เซ็นต์ (Percent) ไม่เห็นด้วย เพราะไม่อยากเห็นความแตกแยก เกิดความขัดแย้งในสังคม เป็นเรื่องละเอียดอ่อน ไม่แน่ใจว่า บรรลุแล้วจะมีปัญหาหรือไม่ พุทธศาสนาให้คนรักกันอยู่แล้ว ไม่ควรแบ่งแยก เป็นการดึงศาสนจักรเข้ามาอยู่ในอาณาจักร ัญญะปิฎกพระพุทธเจ้าไว้ในรัฐธรรมนูญ

และประเด็นที่ ๒ เรื่องคุณธรรมและจริยธรรมของนักรการเมือง ส่วนใหญ่ ๘๕ เปอร์เซ็นต์ ร้อยละ ๘๕ เห็นด้วย ก็จะมีเหตุผลว่า จะเป็นการควบคุมไม่ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐประพฤติปฏิบัติออกนอกกลุ่มนอกทาง เลี่ยงบาลี หรือใช้อำนาจอย่างไม่เป็นธรรมอีกทางหนึ่ง จะช่วยตัดวงจรถอนทุนคืนของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จะช่วยป้องกันการสมรู้ร่วมคิดระหว่างนักรการเมืองกับ ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้อีกวิธีหนึ่ง ในประเด็นนี้ ส่วนน้อยร้อยละ ๑๕ ไม่เห็นด้วย เพราะไม่เชื่อว่า จะแก้ปัญหาได้จริง แล้วก็เชื่อว่า จะมีมาตรการใดที่จะแก้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) ได้ การสร้างจิตสำนึกข้อสัตย์สุจริตของคนในชาติอย่างเป็นระบบตั้งแต่เยาว์ไว้ ดีกว่าที่จะมาแก้ปัญหาปลายเหตุ ด้วยการกำหนดบัญญัติจริยธรรมไว้ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งไม่น่าจะมีผลในทางปฏิบัติ

ประเด็นที่ ๓ เรื่องคณะบุคคลเพื่อหาทางออกในยามวิกฤติของชาติ ส่วนน้อยร้อยละ ๕ เห็นด้วย เพราะจะได้เป็นทางออกให้ไม่ถึงทางตันในการแก้ปัญหาทางการเมือง ป้องกันการระคายเคืองเบื้องพระยุคลบาท ส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๕ ไม่เห็นด้วย เพราะจะเป็นการเพิ่มอำนาจที่ ๔ เข้ามาในรัฐธรรมนูญ สภาพทางการเมือง อย่างเช่น วิกฤติของชาติที่ผ่านมา จนเป็นเหตุให้เกิดการยึดอำนาจ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ จะไม่เกิดขึ้นอีกแล้ว คณะบุคคลในมาตรา ๖๘ วรรคสอง ส่วนหนึ่งมีส่วนได้เสียในทาง

การเมือง จะแทรกแซง ครอบงำส่วนอื่น ๆ ไม่มีเหตุผลในทางปฏิบัติ ไม่มีผลในทางปฏิบัติ หากทางการเมือง หรือผู้ใช้อำนาจในการบริหารไม่ปฏิบัติตาม หรือไม่ยอมเข้าร่วมประชุม ประเด็นที่ ๔ เรื่องสมาชิกวุฒิสภาลดลง ใช้วิธีสรรหาแทนการเลือกตั้ง ส่วนใหญ่ร้อยละ ๖๐ เห็นด้วยกับวิธีการสรรหา เพราะจะทำให้ได้บุคลากรหลายสาขา อาชีพ ไม่ใช่ได้แต่วงศาคณาญาติของนักการเมืองหรือ สส. แต่ไม่ค่อยมั่นใจในความ เป็นกลาง และการปลอดจากการวิ่งเต้นให้สินบนคณะกรรมการสรรหา ๗ คน -----

- ๕/๑

จึงมีการเสนอให้ปรับเปลี่ยนวิธีการสรรหา เป็นการสรรหาแบบ สสร. วงเล็บ สมาชิกสภา
ร่างรัฐธรรมนูญ หรือให้คณะกรรมการสรรหาคัดผู้สมัครทั้งหมดให้ได้ห้าเท่าของ สว.
ที่จะต้องมีในแต่ละจังหวัด แล้วส่งมาให้ประชาชนในจังหวัดนั้นลงคะแนนเลือกตั้ง เป็นต้น
นอกจากนั้น ยังมีการเสนอให้เพิ่มจำนวน สว. เป็นครึ่งหนึ่งของ สส. หรืออย่างน้อย
๒๐๐ คน ตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ส่วนน้อยร้อยละ ๔๐ ไม่เห็นด้วย เพราะไม่เป็น
ประชาธิปไตย สว. ที่มาจากการสรรหาไม่ใช่ผู้แทนของปวงชนชาวไทย สว. ที่ไม่ได้มาจาก
การเลือกตั้งจะถอดถอนผู้ที่มาจากการเลือกตั้งได้อย่างไร ผิดหลักประชาธิปไตย
และไม่สมควร

ประเด็นที่ ๕ เรื่องสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลดลง เลือกแบบเขตเรียงเบอร์
และแบบสัดส่วน ส่วนใหญ่ร้อยละ ๖๐ ไม่เห็นด้วย เพราะอยากให้คง สส. เขต
ไว้อย่างน้อย ๔๐๐ คนเท่าเดิม สส. บัญชีรายชื่อมีประโยชน์ในด้านการตรวจสอบ วัตถุประสงค์
การปฏิบัติตามนโยบายของพรรค ถ้าจะตัด สส. บัญชีรายชื่อออก ก็ให้เอามาเพิ่มใน
สส. เขต โดยลดจำนวนประชากรต่อ สส. ๑ คน คงเหลือ ๑ แสน ๒ หมื่นคน ไม่ใช่ไปเพิ่ม
แบบ สส. สัดส่วน สส. สัดส่วน ไปเอาตัวอย่างมาจากต่างประเทศ ไม่สอดคล้องกับ
สถานการณ์ของประเทศไทย การเลือกแบบเขตเรียงเบอร์ จะทำให้ สส. ไม่จำเป็นต้อง
รับผิดชอบในพื้นที่ หรือเกี่ยงกัน ทำให้ไม่มีพรรคใดได้รับคะแนนเสียงส่วนใหญ่ ก่อให้เกิด
รัฐบาลที่ไม่มีเสถียรภาพ รัฐบาลต้องเป็นรัฐบาลผสมไปตลอด เสียงส่วนน้อยร้อยละ ๔๐
เห็นด้วย เพราะ สส. ควรจะทำหน้าที่นิติบัญญัติเพียงอย่างเดียว ไม่ควรมายุ่งเกี่ยวกับงาน
บริหาร หรือการดูแลประชาชนในพื้นที่ การดูแลประชาชนในพื้นที่ อบต. และเทศบาล
หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบอื่นทำได้ดีกว่า และทำได้ดีอยู่แล้ว การให้ สส.
มาดูแลประชาชนในพื้นที่ด้วย ก่อให้เกิดการแทรกแซงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จน อบต.
กลายเป็นฐานเสียงของ สส. ไป ข้อเสนอแนะ หากมี สส. ในเขตเลือกตั้งใดว่างลง ให้เลื่อน
คนที่ได้คะแนนรองลงมา โดยไม่ต้องมีการเลือกตั้งใหม่ เพื่อประหยัดงบประมาณแผ่นดิน

ประเด็นที่ ๖ เรื่องการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนใหญ่
ร้อยละ ๑๐๐ เห็นด้วย เพราะประชาชนจะได้รับประโยชน์สูงสุด เพราะเป็นองค์กร

ที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด สามารถดูแลทุกข์สุขของประชาชนได้ จึงต้องให้
งบประมาณอย่างเพียงพอ

ประเด็นที่ ๗ เรื่องคณะกรรมการเลือกตั้ง ส่วนใหญ่ร้อยละ ๑๐๐
เห็นด้วยกับการให้ใบเหลือง ใบแดง แต่ไม่เห็นด้วยกับจำนวนกรรมการการเลือกตั้ง
มีน้อยเกินไป โดยเฉพาะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ซึ่งเป็นหน่วยปฏิบัติ
มีน้อยมาก วงเล็บ ๕ คน ทำให้การดำเนินการเลือกตั้ง ควบคุม ตรวจสอบ
ไม่มีประสิทธิภาพ ล่าช้า ควรจะมีอย่างน้อยเจ็ดคน หรือตามขนาดพื้นที่ และจำนวน
สส. ของจังหวัด

- ๖/๑

ประเด็นที่ ๘ บทบาทใหญ่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ส่วนใหญ่ร้อยละ ๑๐๐ เห็นด้วย แต่เห็นว่าจำนวนผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา วงเล็บ ๓ คนน้อยเกินไป ไม่สอดคล้องกับภาระหน้าที่และบทบาทที่เพิ่มขึ้น ควรเพิ่มจำนวนอย่างน้อยให้เท่ากับ กกต. วงเล็บ ๗ คน

ประเด็นอื่น ๆ เรื่องข้อเสนอแนะ ข้อ ๑ ให้ตัดเรื่องบำเหน็จบำนาญบุคคลตามมาตรา ๑๙๒ วรรคสอง ออก เพราะเห็นว่า เป็นบุคคลที่ควรจะมีควมเสียสละเป็นคุณธรรม แต่ก็มีผู้คัดค้านเช่นกัน ๒. ให้เพิ่มข้าราชการตั้งแต่ระดับรองปลัดกระทรวงหรือเทียบเท่าขึ้นไป ต้องยื่นแสดงบัญชีทรัพย์สิน ตามมาตรา ๒๕๐ ด้วย ไม่มีผู้คัดค้าน ข้อ ๓ ให้ยกเลิกภาษีมูลค่าเพิ่ม บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มีผู้คัดค้าน เพราะเป็นเรื่องหยุ่มหยุิมเกินไป ไม่ควรบรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญ ข้อ ๔ ให้ตัดมาตรา ๒๙๙ วงเล็บนิรโทษกรรม ออกทั้งมาตรา เพราะไม่มีความจำเป็น รัฐธรรมนูญชั่วคราว ๒๕๔๙ มีผลบังคับใช้อยู่แล้ว ไม่มีผู้คัดค้านนะครับ อันนั้นก็เป็นที่ ๑ ที่จัดในตัวเมืองนะครับที่จังหวัดเชียงราย

ที่นี้เวทีที่ ๒ ก็มีเนื่องจากว่า ไปจัดทำที่อำเภอเวียงชัยนะครับ แล้วก็ มีผู้เข้าร่วมการประชุมนี้ ร่วมเวทีนี้ ๑๑๓ คน แล้วก็เป็นเวลาแค่ ๓ ชั่วโมงครับ ตั้งแต่ตอนบ่ายครับ ๑๓.๐๐ น. ถึง ๑๖.๐๐ น. ก็คงมีประเด็นแค่ ๓ ประเด็นนะครับ

ประเด็นที่ ๑ ก็เรื่องของขบวนการบัญญัติพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติไว้ในรัฐธรรมนูญ ส่วนใหญ่ร้อยละ ๑๐๐ เห็นด้วย เพราะพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่อยู่คู่กับประเทศไทยและคนไทยมาช้านาน ตั้งแต่สมัยโบราณ ข้อ ๒ พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่มีความเจริญรุ่งเรือง และต้องการนำหลักธรรมคำสอนของพุทธศาสนามาเสนอประชาชน ข้อ ๓ ไม่ต้องการเห็นศาสนาเสื่อมลงเหมือนประเทศอินเดีย (สาธารณรัฐอินเดีย) และอินโดนีเซีย (สาธารณรัฐอินโดนีเซีย) ข้อ ๔ ต้องการให้มีการตรากฎหมายลูกออกมารองรับ ควบคุม กำกับ แล้วก็แก้ไขในบทบาทของพระสงฆ์ว่าสิ่งไหนควรทำหรือไม่ควรทำ เพื่อป้องกันไม่ให้พระสงฆ์หรือวัดทำให้พุทธศาสนาเสื่อมหมายเหตุนี้ครับ มีผู้ไม่แสดงความคิดเห็นใด ๆ ๑ คน เนื่องจากนับถือคริสต์ (Christ) ศาสนา แล้วก็ประเด็นที่ ๒ สิทธิเสรีภาพและการมีส่วนร่วมของประชาชน สิทธิชุมชน

ส่วนใหญ่ร้อยละ ๑๐๐ เห็นด้วย เพราะประชาชนจะมีสิทธิเสรีภาพมากกว่าเดิมที่เคยมี ประชาชนมีความเสมอภาคในเรื่องของการเท่าเทียมกันของชนชั้นมากยิ่งขึ้น สิทธิในการเสนอความคิดเห็น และการแสดงออกในการปกป้องสิทธิของตนเอง สิทธิในการตรวจสอบนักการเมือง และผลประโยชน์ของประชาชาติของประชาชนมากขึ้น

ประเด็นที่ ๓ การกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนใหญ่ร้อยละ ๑๐๐ เห็นด้วย เพราะประชาชนไปมีส่วนร่วมในการดูแลท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น มีอิสระ มีความคล่องตัวในการจัดการบริหารของท้องถิ่น โดยไม่ต้องรอกฎหมายลูกหมายเหตุ ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นเป็นทั้งทหารกองหนุน รวมทั้งครูฝึก และผู้บังคับบัญชา เพศชาย ไม่มีเพศหญิง ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ๒๕ คน ทำนา ทำสวน ๖๓ คน ค้าขาย ๑ คน นักศึกษา ๑ คน ที่เหลือเป็นผู้บังคับบัญชา ผู้เข้าฟัง

เวทีอีกเวทีหนึ่งครับ สำหรับเชียงราย ก็มีอันนี้มา ก็เวทีที่ ๓ ซึ่งทำไปเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม นี้ครับก็มีเวลาแค่ตอนเช้า ๐๘.๓๐ น. ถึงตอนเที่ยง ๑๒.๐๐ น. มีผู้เข้าร่วมเวที ๒๐๔ คนนะครับ

ประเด็นที่ ๑ เรื่องคุณธรรม จริยธรรมนักรการเมือง ส่วนใหญ่ร้อยละ ๑๐๐ เห็นด้วย หมายเหตุ แต่ต้องการให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม เพราะนักรการเมืองปัจจุบันขาดคุณธรรม จริยธรรมในการบริหารประเทศ หากนักรการเมืองมีคุณธรรมและจริยธรรมที่ดีในการทำงาน ประเทศชาติจะพัฒนาในทางที่ดีขึ้น จะเป็นการกำหนดการลงโทษของนักรการเมืองที่กระทำผิดศีลธรรมและจริยธรรมได้อย่างชัดเจน ต้องการเห็นนักรการเมืองเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ รู้จักผิดชอบชั่วดีในสิ่งที่ได้กระทำ ต้องการให้มีการตรากฎหมายลูก มีประเด็นที่ชัดเจนในการเอาผิดนักรการเมือง และสามารถนำมาใช้ได้จริงในทางปฏิบัติ ต้องการให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๒๗๑ วรรคสอง บรรทัดที่ ๓ ซึ่งมีเนื้อความว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะได้ไต่สวน เปิดเผยแพร่ผลการไต่สวนต่อสาธารณชนก็ได้ ให้แก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะต้องไต่สวนและเปิดเผยผลการไต่สวนต่อสาธารณชน โดยเพิ่มคำว่า ต้อง ลงไป และตัดคำว่า ก็ได้ ออก

ประเด็นที่ ๒ เรื่องสิทธิเสรีภาพและการมีส่วนร่วมของประชาชน สิทธิประชาชน ส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๙ เห็นด้วย หมายเหตุนะครับ แต่ต้องการให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ต้องการเสนอเพิ่มเติมในมาตรา ๓๔ วรรคสาม ว่า ยกเว้นคนที่มีสัญชาติไทย ที่คิดไม่ดีต่อชาติ คิดขายชาติ หากได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็นความจริง สามารถเนรเทศออกนอกประเทศ หรือไม่ให้เข้ามาในประเทศได้ แต่จะต้องมีการกำหนดกรอบระยะเวลาในการเนรเทศออกนอกประเทศ ซึ่งอาจพิจารณาจากการกระทำของบุคคล ต้องการเสนอเพิ่มเติมในมาตรา ๓๘ ยกเว้นการเกณฑ์แรงงานในการพัฒนาหมู่บ้าน หรือเป็นประโยชน์ต่อส่วนร่วม ส่วนน้อยร้อยละ ๑ เห็นด้วย อันนี้ก็เป็นของจังหวัดเชียงราย

ในนี้มีประเด็นที่ ๓ เรื่องการกระจายอำนาจ ส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๘ เห็นด้วย หมายความว่า แต่ต้องการให้มีการแก้ไขเพิ่มเติม คือ ต้องการเสนอเพิ่มเติมในมาตรา ๒๗๕ วรรคสี่ ว่า ผู้ที่ได้เป็นพนักงานข้าราชการตั้งแต่ระดับหัวหน้าส่วนขึ้นไป

จะต้องมีการโยกย้ายทุก ๆ ๔ ปี ส่วนน้อยร้อยละ ๒ เห็นด้วย สิ่งที่บัญญัติไว้ดีและเหมาะสมแล้ว

เรื่องที่ ๔ เรื่องการบัญญัติพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ ในรัฐธรรมนูญ ส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๐ ไม่เห็นด้วย เพราะพระพุทธรูปเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน กลัวจะเกิดความแตกแยกทางศาสนาของคนในชาติ จะทำให้คนที่นับถือศาสนาอื่นในประเทศเกิดความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ ถือว่าห้วงเวลาที่ยังไม่เหมาะสม เพราะอาจจะเป็นข้ออ้างในการก่อความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในเรื่องของศาสนาได้ ส่วนน้อย ๓๐ เห็นด้วย เพราะพระพุทธรูปเป็นศาสนาที่คนในชาติส่วนใหญ่นับถือ -----

- ๘/๑

อยากให้เด็กและเยาวชนได้เรียนหลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนาอย่างลึกซึ้ง เพื่อต้องการปลูกฝังจิตสำนึกให้กระทำแต่ความดี หมายเหตุนะครับ ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นเป็นประชาชนท้องที่ทั้งเพศชาย หญิง ประกอบด้วยอาชีพหลากหลายอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นอาชีพรับจ้าง ทำนา ทำสวน ค้าขาย นักศึกษา ข้าราชการครับ ในจังหวัด เชียงรายนะครับ ก็ค่อนข้างจะกินเวลาเยอะหน่อยนะครับ ที่นี้ก็มีจังหวัดพะเยาครับ จังหวัดพะเยานี้ก็ได้จัดเวทีไว้ทั้งหมดนะครับ จังหวัดพะเยานะครับ ก็มีจัด ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๓ นะครับ ประเด็นใหญ่ ๆ ก็มีการกระจายอำนาจนะครับ ก็เสนอให้ตัดคำว่า กำกับ ออก เพราะคำนี้แสดงถึงการควบคุม ควรใช้คำว่า แนะนำ แทนนะครับ เสนอให้ตัดคำว่า ข้อเสนอแนะ แทน ควรให้คง แทนเห็นด้วยนะครับ ส่วนใหญ่ไม่แสดงความคิดเห็น นะครับ แล้วก็ให้ไปดูมาตรา ๒๗๕ ให้ช่วยดูแลรองนายกรัฐมนตรีด้วย เพราะไม่ได้รับการรับรองว่าเป็นผู้บริหาร ก็มีมาตราที่ ๓ นะครับ ว่า จำนวนและการสรรหาสมาชิกวุฒิสภานะครับ ก็มีไม่เห็นด้วย แล้วก็เห็นด้วย แล้วก็ไม่เห็นด้วยนะครับ สรุปแล้ว นะครับ ในข้อนี้ก็เห็นด้วยกับการให้มีการเลือกตั้ง ๔๙ เห็นด้วยกับการสรรหามี ๒ เห็นด้วยกับการสรรหาแล้วเลือกตั้ง มี ๔๐ คน ปัญหาการบัญญัติให้พุทธศาสนาเป็น ศาสนาประจำชาติ ส่วนใหญ่เห็นด้วยนะครับในข้อนี้ ประเด็นที่ ๔ จำนวนและการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็สรุปแล้ว สส. รวมเขตนะครับ สรุปประเด็นที่ ๔ นะครับ เห็นด้วย สส. รวมเขต ๒๗ คน สส. แบ่งเขตนี้ ๓๖ คน จำนวนและการสรรหา สมาชิกวุฒิสภานะครับ ก็มีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยนะครับ ก็มีทั้งเหตุผลนะครับ ก็อันนี้มีเหตุผล สำหรับข้อนี้ก็เหตุผลเยอะนะครับ เพราะมักจะเป็นเพื่อนพ้องนะครับ ไม่เห็นด้วย ควรใช้วิธีการเลือกตั้งนะครับ เพราะมักจะเป็นเพื่อนพ้อง และเพื่อฝึกให้คนฉลาดขึ้น เห็นด้วยกับการสรรหา เพราะจะไปตรวจสอบ สส. ได้ ไม่เห็นด้วย ควรใช้วิธีเลือกตั้งนะครับ เสนอให้ผู้สมัครสามารถหาเสียงได้ เพื่อจะประกอบการเลือกคนดีนะครับ ก็มีความเห็นหลากหลายนะครับ ก็มีเยอะอยู่ครับ แล้วก็สรุปมติ ๓ ประเด็น ก็เห็นด้วยกับการสรรหา ๒๓ คน วิธีการเลือกตั้ง ๕๒ คน จับสลาก ๑ คนนะครับ นอกนั้นก็ได้ พิจารณาถึงการกำหนดคุณธรรมและจริยธรรมนะครับ อันนี้ก็ส่วนมากจะเห็นด้วย

๑๓)

สสร ๑๘/๒๕๕๐

หน้า ๘/๒

และของนักการเมืองนครศรีธรรมราช สรุปประเด็นนี้ ก็ส่วนใหญ่จะเห็นด้วยหมดนครศรีธรรมราช อันนี้ก็จังหวัดพะเยาศรีธรรมราช ส่วนจังหวัดน่าน ก็มีอยู่หลายเวทีด้วยกันนครศรีธรรมราช ที่จังหวัดน่านก็มีจัดไว้ ๖ เวทีนครศรีธรรมราช แล้วก็จนถึงวันนี้ก็จัดไปแล้วนี้ก็ ๔ เวทีนครศรีธรรมราช มีวันนี้ อีกเวทีหนึ่ง วันที่ ๑๔ แล้วก็พรุ่งนี้อีกเวทีหนึ่งนครศรีธรรมราช ก็มีประเด็น คณะบุคคล เพื่อหาทางออก ส่วนใหญ่หาทางออกในยามวิกฤตินนครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๕ ไม่เห็นด้วยศรีธรรมราช -----

- ๘/๑

ส่วนประเด็นที่การกำหนดคุณธรรม จริยธรรมนักการเมือง และมาตรการ ส่วนใหญ่ ร้อยละ ๙๙.๙๙ เห็นด้วยครับ ประเด็นจำนวนและการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา ส่วนใหญ่ ร้อยละ ๙๙ ไม่เห็นด้วยครับ ประเด็นจำนวนและการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๐ เห็นด้วย ประเด็นสิทธิเสรีภาพและการมีส่วนร่วมของประชาชน และ สิทธิชุมชน ร้อยละ ๙๕ เห็นด้วย การกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๕ เห็นด้วยครับ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนใหญ่ร้อยละ ๘๐ เห็นด้วยครับ คณะกรรมการสรรหาองค์กรอิสระ ส่วนใหญ่ร้อยละ ๘๐ เห็นด้วย บทบาท ใหม่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๐ เห็นด้วยครับ การเพิ่มอำนาจ และลดจำนวนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๕ ไม่เห็นด้วย การคานและดุลอำนาจใบแดงคณะกรรมการการเลือกตั้ง ส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๕ ไม่เห็นด้วย ปัญหาการกระทำที่ขัดต่อผลประโยชน์ส่วนตัว และผลประโยชน์ของรัฐ ส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๐ เห็นด้วย ปัญหาบัญญัติให้พุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ ส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๐ เห็นด้วย ของจังหวัดแพร่ นะครับ จัดเวทีไว้ทั้งหมดนี้ก็มีอยู่ ๘ เวที จนถึงวันที่ ๙ นี้ก็จัดไปแล้วอยู่ ๙ เวที ท่านสามขวัญนะครับ

นายสามขวัญ พนมขวัญ (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตรายงานเกี่ยวกับจังหวัดแพร่สักสั้น ๆ นะครับ ไม่รบกวนเวลาท่านมาก นะครับ ความคิดเห็นของจังหวัดแพร่ รวมทั้งหมดประมาณ ๘ เวทีนี้ พอจะสรุปได้ว่า ในประเด็นศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาตินั้น ก็มีทั้งผู้ที่ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยนะครับ ผู้ที่ไม่เห็นด้วยก็จะเป็นเสียงส่วนมากประมาณเจ็ดแปดสิบบเปอร์เซ็นต์ ผู้ที่ไม่เห็นด้วย ก็ประมาณ ๑๐ ถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์นะครับ สำหรับเหตุผลต่าง ๆ ที่ให้มานั้นก็จะคล้ายคลึง กันนะครับ อย่างที่ท่านประวิทย์ อัครชิโนเรศ ได้พูดไปแล้วนะครับ เหตุผลที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยนี้จะเหมือน ๆ กันกับที่ความเห็นของจังหวัดอื่น ๆ ในภาคเหนือด้วยกัน นะครับ สำหรับในประเด็นการสรรหาวุฒิสภาส่วนใหญ่นั้น ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า น่าจะมีการเลือกตั้งอย่างเดิม หรือไม่ก็ให้มีการผสมผสานกันระหว่างการสรรหา และมีการเลือกตั้งโดยประชาชนในที่สุด คือ ให้ประชาชนมีจุดยึดโยงอยู่กับประชาชน นะครับ -----

ส่วนในเรื่องประเด็นการกระจายอำนาจการปกครองสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ส่วนมากก็เห็นด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญที่เราบัญญัติไว้เรียบร้อยแล้ว เกือบจะร้อยเปอร์เซ็นต์ ส่วนจำนวนประชากร ประเด็นจำนวนและการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ร้อยละเก้าสิบขึ้นไปเห็นด้วยกับร่างของ สสร. เราเนาะครับ ส่วนประเด็นกำหนดคุณธรรม จริยธรรมนักการเมือง และมาตรการ ก็มีความเห็นด้วย ร้อยเปอร์เซ็นต์ ประเด็น ๒๐,๐๐๐ ชื่อ เสนอถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่ง ร้อยละเก้าสิบขึ้นไป เนาะครับ มีความเห็นด้วยกับร่างที่เราร่างขึ้นเนาะครับ แล้วก็ประเด็นสุดท้าย ก็คือ เรื่องประเด็นในคณะบุคคลเพื่อจะหาทางออกในยามวิกฤตินี้ เป็นที่น่าแปลกใจมาก ที่ผมรับฟังมาหลาย ๆ เวที มีความเห็นด้วยตั้งแต่สลิปเก้าสิบเปอร์เซ็นต์ หลายเวทีครับ ในบรรดา ๘ เวทีนี้จะเห็นด้วยประมาณ ๗ เวทีครับ แล้วก็เมื่อวานนี้ผมได้ไปรับฟัง ที่จังหวัดพิษณุโลก ก็เป็นเรื่องที่ไม่น่าเชื่อว่า หลาย ๆ จังหวัดเห็นด้วยให้มีคณะบุคคล เพื่อหาทางออกในยามวิกฤติของชาติครับ จังหวัดแพร่ผมก็ขอเรียนเสนอต่อ ประธานสภาในโอกาสนี้เท่านี้ครับ

นายบรรณิทธิ เศรษฐบุตตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : เมื่อที่ฟังเรื่อง กรรมการสิทธิ ร่างคงมีคนไม่เห็นด้วยใช่ไหมครับ เมื่อที่ท่านครับ กับที่ไปลด เข้าใจว่าร่างนี้ เพิ่มนะ เดี่ยวเป็นตัวแทนคณะกรรมการต่อไป ขออนุญาตนิดหนึ่ง เดี่ยวท่านช่วยให้ กระชับด้วย เพราะวันนี้ต้องอีก ๒ ภาค เชิญครับ เชิญต่อไปเลยครับ เพื่อไม่ให้เสียเวลา

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ (กรรมการ) : ขอบคุณท่านประธานครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ท่านกรรมการครับ สมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ กระผม วินัส ม่านมุงศิลป์ ครับ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะโฆษกกรรมการ ภาคเหนือเนาะครับ กระผมจะได้นำเรียนรายงานของการรับฟังความคิดเห็นรอบสองให้กับ สภาร่างแห่งนี้เนาะครับ กระผมดูแลทั้งสิ้นอยู่ ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง รวมทั้งสิ้น ๑๗ เวที มีผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนาประมาณสามพันคน เนาะครับในเรื่องของการรับฟังความคิดเห็น รอบสองนี้ ได้รับความกรุณาจากกรรมการ ยกร่าง ท่านมานิจ สุขสมจิตร ท่านได้กรุณาเข้าไปร่วมประชุมอภิปรายด้วยในนามของ กรรมการ ก็ขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างสูงเนาะครับ สำหรับรอบที่ ๒ นี้เนาะครับ

มีอยู่ ๓ ประเด็น คือ ๓ กรอบ คือ กรอบของสิทธิและเสรีภาพการมีส่วนร่วมของประชาชน กรอบเรื่องของการสถาบันการเมือง และกรอบที่ ๓ ว่าด้วยสิทธิ แล้วก็องค์กฤษฎีและศาล ที่ประชุมหลาย ๆ เวทีก็มีความเห็นหลากหลาย ประเด็นที่ยกขึ้นมาเป็นพิเศษทั้งสิ้น ประมาณสิบสี่สิบห้าประเด็นนะครับ ซึ่งผมจะได้้นำเรียนในภาพรวมทั้ง ๔ จังหวัด เป็นสัดส่วน โดยไม่ได้แยกจังหวัดนะครับ บางความเห็นอาจจะไม่ตรงสักเท่าไร แต่ว่าได้มุ่งเน้นถึงเจตนาในการที่จะแสดงความคิดเห็นนั้นมาเขียนเป็นภาษาคำพูด เพื่อให้ง่าย แก่การเข้าใจนะครับ ขอเริ่มด้วยประเด็นที่ ๑ คณะบุคคลเพื่อหาทางออกในยามวิกฤติของ บ้านเมือง อยู่ในส่วนที่ ๑๓ หน้า ๓๘ กับสิทธิในการพิทักษ์รัฐธรรมนูญ ได้รับความคิดเห็น มากมายนะครับ ส่วนใหญ่เป็นความคิดเห็นที่บอกว่า ยังเป็นที่ครหาในเรื่องของเหตุการณ์ วิกฤติ ซึ่งจะต้องตีความว่า เหตุการณ์ลักษณะไหนเป็นเหตุการณ์ที่วิกฤติ และที่ว่าวิกฤติ นั้นมีสาเหตุมาจากอะไร แล้วก็มีอะไรเป็นหลักประกันว่า เหตุที่วิกฤตินั้นจะไม่นำไปสู่ เหตุการณ์ทางการเมืองในระบบอื่นนะครับ แต่ยังคงไว้ในมาตราที่ ๖๑ วรรคที่ ๒ คือ บุคคลย่อมมีสิทธิต่อต้านการกระทำใด ๆ ที่เป็นไป ให้ได้มาซึ่งอำนาจอันไม่ใช่วิถีทาง ปฏิบัติในรัฐธรรมนูญ นะครับ แต่พอประชุมได้สักพักหนึ่งนะครับ ท่านมานิจ สุขสมจิตร ก็ได้รับโทรศัพท์แจ้งจากกรมการว่า ในมาตราที่ ๖๘ วรรคหนึ่ง เขาให้ตัดคำว่า เหตุการณ์วิกฤติ นั้น ก็ถือว่าเป็นเรื่องที่ยุติไป ที่ประชุมก็เห็นสมควร แล้วก็ไม่มีความเห็น เพิ่มเติมนะครับ

ประเด็นที่ ๒ เกี่ยวกับการกำหนดจริยธรรม คุณธรรมนักการเมือง แล้วก็ ผู้อยู่ในตำแหน่งระดับสูงของรัฐ มีการอภิปรายหลายอย่างนะครับ โดยเฉพาะกรอบของ จริยธรรม ที่ประชุมเห็นด้วยครับ ในสัดส่วนทั้งสิ้นประมาณ ๙๘ เปอร์เซนต์ และขอเพิ่ม คำว่า ข้าราชการระดับสูง รวมถึงคนของรัฐ รวมถึงคณะบุคคล บุคคลที่องค์การของรัฐ ได้แต่งตั้งขึ้นด้วย -----

ทั้งนี้ นะครับ มาตรา ๒๗๐ ซึ่งได้กำหนดกรอบไว้ชัดเจนนะครับ เรื่องของการตรวจสอบนั้น ให้เป็นหน้าที่ขององค์กรอิสระ และการเมืองภาคประชาชนนะครับ ในเรื่องของสิทธิ และเสรีภาพการมีส่วนร่วมนะครับ

ประเด็นที่ ๓ เกี่ยวกับสถาบันการเมือง ว่าด้วยเรื่องที่มาของ สว. นะครับ ที่มาของวุฒิสภานะครับ ที่ประชุมส่วนใหญ่เห็นว่า จำนวนวุฒิสมาชิก ๑๖๐ คนนั้น เป็นจำนวนที่เหมาะสมแล้วนะครับ ในส่วนที่ไม่เห็นด้วยก็คือ ในส่วนของการ ดำรงตำแหน่งและการถอดถอนนะครับ ว่าที่มานั้น ควรจะมาจากการสรรหานะครับ ไม่เห็นด้วยนะครับ แต่ว่าเห็นด้วยในส่วนที่มา คือ มาจากการเลือกตั้งของประชาชน นะครับ แล้วก็อำนาจหน้าที่ของวุฒิสภานะครับ ตามมาตราที่ได้กำหนดของคุณสมบัติ ทางการเมืองแล้วนี้ น่าจะมาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน เพราะว่าในการตรวจสอบ คณะฝ่ายบริหารนั้น ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติมาจากประชาชน ดังนั้น การตรวจสอบ การถอดถอนต่าง ๆ การควบคุมจริยธรรม คุณธรรมต่าง ๆ ก็ย่อมที่จะมาจากประชาชน ด้วยเช่นกันนะครับ ด้วยสัดส่วนที่เห็นด้วยกับการเลือกตั้งนะครับ ๖๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่ง เมื่อครบกำหนด ๓ ปี จะให้จับสลากออกครั้งหนึ่ง นะครับ ที่ประชุมก็บอกว่า เท่ากับไปโยนภาระงานที่เหลือให้กับสมาชิกวุฒิสภานะครับ ที่เหลือในครั้งหนึ่งของ ๓ ปีที่หลังนะครับ ซึ่งบางภารกิจอาจจะไปเกี่ยวโยงถึงการ ตรวจสอบนักการเมือง โดยเฉพาะเรื่องของการทุจริตนะครับ อาจจะงวดขึ้นนะครับ ดังนั้น จึงควรดำรงไว้ในจำนวนเท่าเดิม

ประเด็นที่ ๔ เกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นะครับ ในการลด เห็นด้วยนะครับ ๔๐๐ คน ๓๒๐ มาจากเขตจังหวัด แล้วก็ ๘๐ มาจากระบบ สัดส่วนนะครับ ก็เป็นที่งวดยกกันนะครับ ชัดเจนนะครับว่า ในระบบสัดส่วนนั้นมีหลักคิด อย่างไรนะครับ ผมก็ได้อภิปรายไปบางส่วน อธิบายในส่วนที่ ๘๐ นั้น ผมก็อธิบายว่า ไม่รู้จะถูกหรือเปล่านะครับ เพราะว่า บอกว่า ๘๐ มาจากของพรรคก็คล้าย ๆ กับระบบ ปาร์ตี้ลิสต์ (Party list) แต่ว่าไม่ใช่ทั้งหมด เนื่องจากคะแนนเสียงทั้งหมดนั้น เป็นคะแนนเสียงที่มีค่าในระบบการเมืองเมื่อก่อนนั้นระบบแบบนี้จะเป็นศูนย์หมด

แต่ระบบสัดส่วนจะใช้ระบบของการทุกคะแนนเสียงมีค่า ไม่เป็นศูนย์นะครับ ส่วนการแบ่งแยกตามโควตา (Quota) ภาคก็ต้องมาดูสัดส่วนร้อยเปอร์เซ็นต์เต็ม ว่าส่วนที่นั่นเป็นสัดส่วนเท่าไร แล้วพรรคแต่ละพรรคที่มีคะแนนเสียงในสัดส่วนนั้น ควรจะได้ สส. ในระบบสัดส่วนอีกเท่าไร อันนี้ไม่ทราบว่าจะถูกต้องหรือเปล่านะครับ แต่ว่าที่ประชุมยังไม่มีการตกลงว่า เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยอย่างไรนะครับ แต่ว่าขอทราบเหตุผล และวิธีการคิดของกรรมาธิการก่อนว่า ชัดเจน มีเหตุผล แล้วก็มีน้ำหนักมากน้อยแค่ไหน แล้วก็เป็นที่ธรรมสำหรับพรรคการเมืองทุกพรรคหรือไม่ครับ

ประเด็นต่อไปครับ เกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพการมีส่วนร่วมของประชาชน และสิทธิชุมชนนะครับ อยู่ในส่วนที่ ๗ มาตราที่ ๖๕ ๖๖ ๘๓ และ ๘๔ นะครับ ที่ประชุมเห็นด้วยเกี่ยวกับนโยบายเรื่องของที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ในสัดส่วน ๗๒ เปอร์เซ็นต์นะครับ แต่ขอเพิ่มเรื่องของการจัดตั้งกองทุนเพื่อการประกันผลผลิตทางการเกษตร โดยเกษตรกรเป็นผู้บริหารจัดการทั้งหมดนะครับ อันนี้ก็เป็นเสียงเรียกจากกลุ่มเกษตรกรนะครับ ซึ่งเป็นอาชีพหลักของประเทศนะครับ เพื่อเข้าไปดูแล คัดกรองเรื่องผลิตผลการเกษตร ให้รักษาเสถียรภาพราคาผลผลิตการเกษตรให้อยู่ในราคาที่เหมาะสมนะครับ ในมาตราที่ ๔๘ ครับ สิทธิในการศึกษา ที่ประชุมเห็นด้วย ๖๔ เปอร์เซ็นต์นะครับ ในมาตรา ๔๘ วรรคสอง ความว่านะครับ ผู้ยากไร้ หรือผู้พิการ หรือผู้ทุพพลภาพ หรือผู้ที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก สมควรที่จะได้รับการสนับสนุนจากรัฐ เพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น โดยที่ประชุมเห็นว่า ควรตัดคำว่า โดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น ออก และให้ไปใช้คำว่า ตามลักษณะความพิการ โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษ และสนับสนุนเป็นการเฉพาะ อันนี้ของกลุ่มคนพิการนะครับ ก็ให้เหตุผลว่า ลักษณะความพิการนั้นมีความแตกต่างกัน ลักษณะการช่วยเหลือก็ต้องการแตกต่างกันด้วยนะครับ

ประเด็นต่อมาครับ เรื่องของการเวนคืนที่ดินนะครับ ให้ตัดคำว่า การเรียกคืนกำหนดค่าตอบแทนตามที่กฎหมายบัญญัติ ออกนะครับ เนื่องจากว่าการเวนคืนที่ดินของฝ่ายเอกชนนั้นนะครับ เอกชนผู้ถูกเวนคืนที่ดินนั้น สูญเสียสิทธิประโยชน์ที่ดินนั้นไปแล้วนะครับ ถ้าภายหลังฝ่ายรัฐจะเป็นผู้คืนที่ดินให้กับผู้ถูกเวนคืนนั้นก็ไม่มีเหตุอันควรที่จะเรียกคืนในส่วนของความเสียหายที่เกิดขึ้นไปแล้ว เบื้องต้นนะครับ ซึ่งจะเป็นเรื่องที่กระทบต่อสิทธิอันชอบธรรมของคนส่วนใหญ่ นะครับ

ประเด็นต่อไปครับ การกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนะครับ ไม่เห็นด้วย ๖๒ เปอร์เซ็นต์ ในมาตราที่ ๒๗๕ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีสภาท้องถิ่น และมีคณะผู้บริหารท้องถิ่นนะครับ สมาชิกมาจากการเลือกตั้ง แล้วก็มาจากการที่ประชุมของสภาท้องถิ่น ข้อนี้ไม่เห็นด้วยนะครับ สิ่งที่ไม่เห็นด้วย ก็คือ จะต้องมาจากการเลือกตั้งของประชาชนทั้งหมดนะครับ ปัญหาที่เกรงว่า จะเกิดเรื่องของการซื้อขายตำแหน่งในองค์กรนั้น ๆ นะครับ ซึ่งจะส่งผลต่อการบริหารระบบราชการโดยรวมนะครับ

มาตราต่อไป คือ ๒๘๑ นะครับ ส่งเสริม รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจในการดำเนินการบริหารตามที่กฎหมายบัญญัติ นะครับ มีกฎหมาย มีข้อบัญญัติหลายประการที่ขัดกันเองนะครับ ยกตัวอย่างเช่น นโยบายเรื่องของการเจาะน้ำบาดาล เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาก็แล้วแต่ในท้องถิ่นนะครับ แต่ไปขัดกับกฎหมายของสิ่งแวดล้อมครับ ท่านสมาชิกครับ และกฎหมายสิ่งแวดล้อมก็ไปขัดกับมาตราที่ ๖๖ ในร่างรัฐธรรมนูญนี้ด้วยนะครับ โดยมีข้อยกเว้นว่า แล้วแต่ว่าจะได้ศึกษาผลกระทบจากประชาชนส่วนใหญ่เสียก่อน อันนี้เป็นปลายเปิดไว้หน่อยว่าการศึกษาได้ก็ตาม หรือการกระทำได้ก็ตามของรัฐนั้น ควรจะมีการศึกษาถึงผลกระทบต่อประชาชนในท้องถิ่นเสียก่อนนะครับ อันนี้ที่ที่ประชุมเห็นด้วยในหลักการนี้ นะครับ ในส่วนขององค์กรส่วนท้องถิ่นนั้น ถึงแม้จะมีการกำหนดไว้ชัดเจนในกฎหมาย แต่ไม่มีผลอันใดหากผู้บริหารไม่รับผิดชอบ คือ ขาดคุณธรรม จริยธรรม ตามมาตรา ๒๗๐ แต่อย่างไรก็ตามที่ประชุมก็ยังยืนยันเรื่องของการอบคุณธรรม จริยธรรมไว้เสมอ ในมาตรา ๒๗๐ ว่า ต้องมีความเข้มแข็งในการตรวจสอบครับ ท่านประธานครับ

ประเด็นที่ ๗ เกี่ยวกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐฉบับ มาตราที่ ๘๓ (๙) และ (๑๐) นะครับ ว่าด้วยเรื่องรัฐจะต้องรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาดส่งเสริมสินค้า อย่างที่ผมได้นำเรียนไปตอนต้นนะครับว่า เกษตรกรมีความประสงค์ที่จะรวมกลุ่มกันเองนะครับ เพื่อสร้างศักยภาพของผลผลิตทางการเกษตรให้เป็นรูปธรรมนะครับ เนื่องจากการเข้าซื้อ เสนอรายชื้อเสนอกฎหมายในปี ๒๕๔๐ นั้น ไม่เป็นผล เนื่องจากไม่ครบจำนวนชื้อนะครับ ที่นี้มันจะง่ายขึ้น อย่างที่ผมกราบเรียนว่า ปี ๒๕๔๐ ซึ่งได้สร้างความมุ่งหวังในเรื่องของการจัดตั้งกลุ่มองค์กรเกษตรกรนะครับ ซึ่งเป็นองค์กรเกษตรกรโดยตรงนะครับ ไม่ใช่เกษตรอย่างเดียว ถ้าเกษตรอย่างเดียว มันก็จะไปอยู่ในกลุ่มของนายทุนใหญ่ ซึ่งประกอบกิจการทางด้านการเกษตรนะครับ ซึ่งไม่ใช่เจตนารมณ์ของเกษตรกรที่จะมีความประสงค์ที่อยากจะตั้งองค์กรนี้นะครับ

ประเด็นที่ ๘ ครับ คณะกรรมการสรรหาองค์กรอิสระนะครับ ประเด็นนี้อภิปรายกันค่อนข้างไม่มาก เนื่องจากก็ยังไม่เข้าใจว่า องค์กรอิสระนั้นจะไปทำหน้าที่อะไร แล้วก็ปัญหาส่วนใหญ่ที่ไปรับฟังนั้น เราเอาเอกสารที่ไปให้ในที่ประชุม ก็เอาไปให้วันที่เขาลงทะเบียนก่อนเข้ามา นะครับ สิ่งที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างมากก็คือ ทำไมไม่ไปก่อน การจะต้องศึกษาตั้งสองร้อยกว่าหน้า จะใช้เวลาแค่วันนี้วันเดียวมันไม่พอ แต่ผมก็นำเรียนไปว่า กระผมก็เพิ่งได้มาเหมือนกัน วันที่ ๒๖ ผมก็ยังไม่ทั่วท่านเหมือนกันนะครับ เพราะฉะนั้นตอนนี้เราต่างคนต่างดู แล้วช่วยกันก็แล้วกันนะครับ ที่ประชุมกับออกว่า ก็เอาเท่าที่ศึกษาได้ ส่วนการจะต้องติดตาม หรือแก้ไขในมาตราอะไรก็ตามนี้ มันยังมีการยื่นญัตติอยู่นะครับ แล้วก็เว็บไซต์ (Web site) มี ตู้ ปณ. ให้แสดงความคิดเห็น แล้วก็ความคิดเห็นเหล่านั้นจะได้รับการดูแลจากคณะกรรมการร่างด้วยนะครับ เพื่อประกอบในการร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับที่รับฟังความคิดเห็นมาแล้วนะครับ

ประเด็นที่ ๙ การถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ๒๐,๐๐๐ ชื้อ นะครับ ที่ประชุมเห็นด้วย เพราะว่าทำได้ง่าย แล้วก็การเข้าชื้อเสนอกฎหมายต่าง ๆ มีความเห็นเพิ่มเติมว่า ควรจะมีข้อปฏิบัติเกี่ยวกับเงื่อนไขให้ชัดเจน เพราะว่าเท่าที่

๒๕

สสร ๑๘/๒๕๕๐

ประไพพิศ ๑๒/๓

ผ่านมามีปัญหาเรื่องเงื่อนเวลาคับ ฝ่ายนิติบัญญัติเอาไปยึดในล้นชัก ก็เงื่อนคาบ
ทำให้ข้อกฎหมายบางอย่างนั้นไม่ได้รับการพิจารณาตามเวลาที่เหมาะสมคาบ
ส่วนว่าการเข้าชื่อนั้น ไม่ใช่ประเด็นสำคัญคาบ ท่านประธานคาบ ที่ประชุมบอก
ว่าที่สำคัญนั้นอยู่ที่ประเด็น และความเร่งด่วนของลักษณะการเสนอกฎหมายมากกว่า
ดังนั้น ทางผู้บริหารที่เกี่ยวข้องเรื่องนี้ควรจะศึกษาได้ ๒ อย่าง คือ การเข้าชื่อ แล้ว
ก็ประเด็นของการเสนอข้อกฎหมายลักษณะนั้นว่า กระทบต่อคนส่วนใหญ่ภายในประเทศ
หรือไม่ อย่างไรคาบ -----

- ๑๓/๑

บทบาทใหม่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มาตรา ๒๓๕ ครับ เห็นด้วยในสัดส่วน ๗๔ เปอร์เซ็นต์นะครับ เนื่องจากเป็นการตรวจสอบกรณีใด ๆ ที่ทำความเสียหายให้แก่รัฐนะครับ รวมถึงการตรวจสอบข้อร้องเรียนจากประชาชน ป้องกันไม่ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใช้อำนาจไปในทางที่ไม่ชอบ ส่อพฤติกรรมทุจริต และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในมาตราที่ ๒๓๘ (๑) และ (๒) ว่า ควรจะเพิ่มกำหนดระยะเวลาให้ชัดเจน ในการยื่นเสนอต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง โดยให้ขยายคำว่า โดยไม่ชักช้า ครับ ท่านประธานครับ

ต่อไปครับ ประเด็นที่ ๑๑ ครับ การเพิ่มอำนาจ และการลดจำนวนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติครับ ไม่เห็นด้วยในสัดส่วน ๖๙ เปอร์เซ็นต์ เพราะว่า การลดจำนวนคณะกรรมการสิทธินั้น เท่ากับว่าเป็นการเพิ่มภาระงานที่มากขึ้น ในขณะที่คนน้อยลงกว่าเดิม จะกระทบต่อการตอบสนองความต้องการของคนส่วนใหญ่โดยรวม และเห็นด้วยในมาตราที่ ๒๔๘ ๗๓ เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากจะทำให้กระบวนการในการนำข้อร้องเรียนจากประชาชนเข้าสู่กระบวนการพิจารณาในชั้นศาลได้เร็วขึ้น คณะกรรมการสิทธิสามารถดำเนินการในชั้นศาลแทนประชาชนที่ได้รับความเสียหายจากการละเมิดจากรัฐได้ครับ

ประเด็นที่ ๑๒ ครับ เกี่ยวกับการคานและดุลอำนาจใบแดง ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง มาตราที่ ๒๒๖ นะครับ ที่ประชุมเห็นว่า การให้ใบเหลือง ใบแดงแก่ผู้สมัครการเลือกตั้งใดๆ ก็ตามนะครับ ย่อมตั้งอยู่บนพยานหลักฐานการสืบสวน สอบสวนที่เป็นธรรม เป็นไปโดยเปิดเผยนะครับ แต่กรณีผู้เลือกตั้งที่มีคะแนนใกล้เคียงกันนะครับ การวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้งย่อมมีผลกระทบต่อทั้ง ๒ กลุ่มนะครับ ดังนั้น จึงจำเป็นจะต้องมีการตรวจสอบคุณธรรม จริยธรรมของคณะกรรมการการเลือกตั้งทางหนึ่งด้วยครับท่านประธาน โดยใช้มาตรา ๒๗๐ มีผลบังคับใช้กับ กกต. ด้วยนะครับ อันนี้เป็นข้อเสนอของที่ประชุม ๕๖ เปอร์เซ็นต์นะครับ

ประเด็นที่ ๑๓ เกี่ยวกับการปรับอำนาจของอัยการ ตุลาการ ให้เป็นอิสระมากขึ้น มาตรา ๒๔๖ นะครับ เห็นด้วย ๖๖ เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากกระบวนการยุติธรรมต้องเป็นองค์กระอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ แต่ขอเพิ่มกรอบของคุณธรรม จริยธรรม

เป็นการเฉพาะ เนื่องจากวินัย และลักษณะต้องห้ามของผู้พิพากษา ตุลาการ
ยังไม่เพียงพอที่จะเป็นบรรทัดฐานสำหรับเป็นแบบอย่างที่ดีขององค์กรตุลาการได้ครับ
แผ่นสุดท้ายแล้วครับ ท่านประธานครับ มีอีกประมาณ ๒ ประเด็นนะครับ

ประเด็นปัญหา การกระทำที่ขัดต่อผลประโยชน์ส่วนตัว และผลประโยชน์
ของรัฐ มาตรา ๒๕๖ ถึง มาตรา ๒๖๐ นะครับ ที่ประชุมส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
๘๑ เปอร์เซ็นต์ เพราะเป็นการสกัดกั้นการใช้อำนาจรัฐแสวงหาผลประโยชน์โดยไม่ชอบ
และการใช้อำนาจหน้าที่แทรกแซงข้าราชการประจำ เป็นบทบาทของผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองแนวใหม่ ไม่แสวงหาผลประโยชน์ใด ๆ นะครับ

ประเด็นเกี่ยวกับการบัญญัติพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ
อันนี้ผมไม่ได้้นำเรียนถึงวิธีการคิด หรือว่าหลักคิดอะไรก็ตามนะครับ ก็ให้ที่ประชุม
เป็นคนยกมือและเสนอนะครับ ที่ประชุมนะครับ ไม่เห็นด้วย ๘๕ เปอร์เซ็นต์นะครับ
ในการบัญญัติพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาตินะครับ เพราะว่าพลเมือง
ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธอยู่แล้ว การนับถือศาสนาเป็นศรัทธาของแต่ละบุคคล
ทุกศาสนาสอนให้ทุกคนเป็นคนดีนะครับ ความแตกต่างทางด้านศาสนาจึงไม่ใช่สาเหตุ
ที่ทำให้เกิดความแตกแยกทางสังคม ที่ประชุมจึงเห็นว่า ไม่เป็นการสมควรครับ
ท่านประธานครับ

ประเด็นอื่น ๆ นะครับ ที่ประชุมได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับการ
ให้ความสำคัญกับองค์กร กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน โดยขอ
ให้มีสถานะในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยนะครับ มีงบประมาณในการบริหารจัดการ
ชัดเจนนะครับ กำหนดค่าตอบแทน สวัสดิการที่เหมาะสมนะครับ ให้อยู่ในสถานภาพ
เช่นเดียวกับข้าราชการประจำของรัฐด้วย และขอให้รัฐสนับสนุนงบประมาณกับองค์กร
สาธารณะต่าง ๆ เช่น มูลนิธิ องค์กรสาธารณกุศลที่มีได้มุ่งหวังแสวงหาผลกำไรครับ
ท่านประธานครับ ท่านประธานครับ สมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ เท่าที่สัดรับฟังมานี้ครับ
ทุกหมวด ทุกมาตรา ถ้าพิจารณาให้ดีแล้วนะครับ เกี่ยวข้องกับคุณธรรม จริยธรรมทั้งสิ้น
นะครับ แปลความหมายได้ว่า แนวทางการปฏิบัติของการเมืองยุคใหม่นั้นนะครับ
รัฐธรรมนูญมีเจตนารมณ์ที่จะสรรหาคณดีเข้าไปในสภา เพื่อบริหารชาติบ้านเมืองนะครับ

๒๘

สสร ๑๘/๒๕๕๐

ญัตติที่ ๑๓/๓

เป็นแบบอย่างการพัฒนาที่ดีของการเมืองไทยในอนาคตนะคะ เป็นการเมืองของประชาชน อย่างที่ประชาชนมุ่งหวังครับ ท่านประธาน เป็นรัฐธรรมนุญที่เรารอคอยเพื่อให้เกิดการเลือกตั้งโดยทั่วไปนะคะ สำหรับการรายงานของกรอบ ๔ จังหวัดที่ผมดูแลก็จบไปด้วยดีครับ แล้วก็ในส่วนของรอบที่ ๒ ที่ ๓ นั้นนะคะ ทางทีมเดชาจะได้จัดทำรายงานเสนอต่อสภาอีกครั้งหนึ่งครับ ขอบพระคุณครับ

นายธนิต เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนุญ) : ขอบพระคุณครับ
ต่อไป ๔ จังหวัดต่อไปครับ เชิญครับ ท่านชาติชายครับ

- ๑๔/๑

นายชาติชาย เจียมศรีพงษ์ (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ กระผม นายชาติชาย เจียมศรีพงษ์ ในฐานะกรรมธิการรับฟังความคิดเห็นภาคเหนือ นะครับ ซึ่งจะได้สรุปกรอบกว้าง ๆ ของจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ไม่ว่าจะเป็นจังหวัดพิษณุโลก จังหวัดตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์ เพชรบูรณ์ และจังหวัดพิจิตร ซึ่งได้มีการจัดการประมวลผลการรับฟังความคิดเห็นของกรรมธิการวิสามัญประจำจังหวัด แล้วก็ขององค์กรเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งเมื่อวานก็ได้ประชุมที่จังหวัดพิษณุโลก แล้วก็อีกหลายจังหวัดข้างเคียงในภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งในเบื้องต้นขออนุญาตเรียนกับท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิกสภาว่างครับว่าในเรื่องของกฎหมายรัฐธรรมนูญที่เรากำลังร่างกันอยู่นะครับ โดยเฉพาะกรรมธิการยกร่าง ในเบื้องต้นก็ได้มีการพูดจกกันว่า กฎหมายบางเรื่อง หรือในเรื่องของการประชุมสัมมนาบางเรื่องนั้น บางครั้งจะต้องลงรายละเอียดไปในเรื่องของกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ หรือแม้กระทั่งกฎหมายลูก ซึ่งผมก็คงจะได้ประมวลกรอบกว้าง ๆ นะครับ เพราะว่ามีทั้งผู้ที่ได้ให้ความเห็นในระหว่างที่การประชุมสัมมนา แล้วก็ส่งเอกสารให้กับกรรมธิการเป็นจำนวนมาก แล้วก็มีความเห็นที่ค่อนข้างที่จะมีแนวทางเดียวกัน และหลากหลาย นะครับ ผมขออนุญาตที่จะเข้าไปสู่ในเรื่องของกรอบรับฟังความคิดเห็นในรอบสอง นะครับ ก็เรียนอย่างนี้ครับ ในเรื่องของสิทธิ กรอบที่ ๑ นะครับ สิทธิเสรีภาพ การมีส่วนร่วมของประชาชน และการกระจายอำนาจ ซึ่งประเด็นสำคัญที่พอจะสรุปได้ในการสัมมนา แล้วในการที่ได้ส่งเอกสารมาให้กับกรรมธิการด้วย นะครับ ก็คือ ในเรื่องของสิทธิเสรีภาพ การมีส่วนร่วมของประชาชน และสิทธิของชุมชน นะครับ ก็ต้องการให้มีการแก้ไขในมาตรา ๔๗ นะครับ โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจการสื่อสารมวลชนสาธารณะ แก้ให้เป็น ประชาชนมีสิทธิในกิจการสื่อสารมวลชน แทน นะครับ แล้วก็ให้มีการได้รับบริการด้านสาธารณสุข นะครับ หากมีการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้บริการสาธารณะ ตามมาตรา ๒๗๒ และมาตรา ๒๗๔ อาจไม่เกิดความเท่าเทียมกัน เพราะรายได้แต่ละท้องถิ่นนั้นไม่เท่าเทียมกัน การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ควรบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญว่า ในกรณีที่ทางการเมืองมาถึงทางตัน ให้รัฐมอบอำนาจทางการเมืองให้แก่ประชาชน โดยประชาชนลงทำประชามติ

อันนี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่มีการนำเสนอมานะครับ ในเรื่องของการกำหนดสิทธิของคนชรา
นะครับ ก็ให้กำหนดคนชราตั้งแต่อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ควรที่จะได้บรรจุไว้ให้ชัดเจนนะครับ
ในมาตรา ๘๓ (๕) การจัดออมทรัพย์เพื่อดำรงชีพของคนชราให้ตัดคำว่า คนชรา ออก
ให้รัฐส่งเสริมทุกวัย และรัฐต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือสมทบอีก ส่วนคนชรา
ก็ให้มีบำเหน็จบำนาญนะครับ อันนี้ก็เป็นเสียงส่วนใหญ่ที่ส่งมาทั้งเอกสาร แล้วก็มีการ
สัมมนาด้วยนะครับ มาในส่วนในเรื่องของประเด็นการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ผู้องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนใหญ่แล้วเห็นด้วยเก้าสิบกว่าเปอร์เซ็นต์นะครับ และเห็นด้วยว่า
ควรที่จะได้กระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นให้มากขึ้น แล้วให้ท้องถิ่นนั้นมีอิสระในการบริหาร
การจัดการเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ -----

- ๑๕/๑

และในทางเดียวกันนะครับ ก็ควรเพิ่มการตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่
ในแต่ละพื้นที่ให้มากขึ้นเช่นกัน ในกรณีที่มีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น แต่อย่างไร
ก็แล้วแต่นะครับ ในเรื่องขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ก็มี พรบ. กำหนดแผน
และขั้นตอนการกระจายอำนาจนั้น เป็นผู้ที่จะได้ออกมากำหนดบทบาทหน้าที่อีกครั้งหนึ่ง
นะครับ ในเรื่องขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่อย่างไรก็แล้วแต่นะครับ ในที่มีการ
สัมมนานะครับ และรับฟังความคิดเห็นนั้น ก็อยากที่จะให้ท้องถิ่นนั้นเข้ามาดูแล
พี่น้องประชาชนในท้องถิ่นนั้นมากขึ้นนะครับ แล้วควรที่จะได้แยกในเรื่องของการที่จะได้
บริหารในส่วนของท้องถิ่นนั้นว่า ใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ให้ชัดเจนนะครับ อยากให้
มีการกระจายอำนาจ และงบประมาณ และคนสู่ท้องถิ่นให้มากขึ้นนะครับ ในส่วนของ
แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ก็เห็นด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญนะครับ มีเหตุผลดังนี้ครับ
แนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ต้องการเพิ่มให้กำหนดหน้าที่ที่มาของสภา
พัฒนาการเมืองว่า ที่มานั้นเป็นอย่างไรนะครับ แนวนโยบายทางการศึกษา
ควรกำหนดเป็นหมวดไว้ในรัฐธรรมนูญ และควรมีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ
จริง ๆ แล้วก็มี พรบ. อยู่แล้วครับ พรบ. การศึกษาแห่งชาติ คือ ผู้เข้าร่วมสัมมนานั้น
อยากเห็นในเรื่องของการที่จะได้ปฏิรูปทางการศึกษาให้ชัดเจน ให้กฎหมายรัฐธรรมนูญ
นั้นมีผลบังคับใช้ เห็นด้วยกับการกำหนดเรื่องการศึกษาที่ร่างรัฐธรรมนูญกำหนดให้
การศึกษานั้นควรจะศึกษาฟรีนะครับ แต่ก็มีความเห็นแตกแยกเป็น ๒ อย่างนะครับ คือ
เสียงส่วนน้อยก็เห็นว่า ควรขยายสิทธิในการศึกษาขั้นพื้นฐานไปจนถึงปริญญาตรี
โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย แต่อีกหลายเสียงก็บอกว่า การที่ใช้สิทธิในเรื่องของการเรียนฟรี
รัฐบาลนั้นจะเอางบประมาณตรงไหนมานะครับ ก็มีเห็นเป็น ๒ ฝ่ายนะครับ ในเรื่องของการ
จัดการศึกษานะครับ ส่วนใหญ่แล้วก็จะต้องมีข้อคิดเห็นว่า ควรไม่เก็บค่าใช้จ่ายนะครับ
แต่ควรที่จะได้คิดว่า ๙ ปี หรือ ๑๒ ปีนะครับ ควรให้กฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นมีผลบังคับใช้
นะครับ เพื่อเพิ่มในเรื่องของการสู่กระบวนการต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นกระบวนการ
ทางการเมือง กระบวนการเลือกตั้ง หรืออีกหลายอย่างนะครับ ในเรื่องของการศึกษา
เพราะว่าให้เริ่มตั้งแต่อนุบาลนะครับ บางครั้งให้ถึงปริญญาตรีด้วยนะครับว่า
จิตสำนึกของคนที่มีการศึกษาแล้วนี้ คนที่จะมาอยู่ทางการเมือง การศึกษานั้น

๓๒

สสร ๑๘/๒๕๕๐

สปร ๑๕/๑

มีส่วนช่วยอย่างมีความสำคัญนะครับ ส่วนประเด็นในเรื่องของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ก็คล้าย ๆ กันครับ รายชื่อผู้ถอดถอน ก็เสนอให้ออกกฎหมาย และถอดถอน ๒๐,๐๐๐ รายชื่อ ก็คล้าย ๆ กันนะครับ สามสี่จังหวัดคล้าย ๆ กันนะครับ ในเรื่องของประเด็นร้อนเช่นกันนะครับ ปัญหาการบัญญัติพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ มีทั้งเห็นด้วย และไม่เห็นด้วยนะครับ ที่เห็นด้วยก็มีเหตุผล ก็คือ พุทธศาสนานั้น มีมานานแล้ว และเป็นสีขาว เป็นธงชาติไทย หมายถึงศาสนาพุทธนะครับ รัฐธรรมนูญของไทยนั้นเป็นลายลักษณ์อักษร ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ แม้จะนับถือ เป็นจารีต หรือควรบัญญัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษร นี่ก็คือผู้ที่เห็นด้วย ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วย นะครับ ก็มีความเห็นว่า หากบัญญัติไว้แล้วนี้อาจจะเกิดความแตกแยกของคนในชาติ นะครับ อันนี้เป็นความเห็นนะครับ ไม่ใช่เป็นความเห็นส่วนตัวของกระผม เป็นความเห็น ของการที่ได้ร่วมสัมมนา และไม่เห็นด้วยก็คือ การนับถือศาสนาพุทธนั้น พุทธศาสนา มีมานานแล้วนะครับ มีความเชื่อมั่นว่า การที่เรา นับถือศาสนาพุทธ ซึ่งรัฐนั้นก็อุปถัมภ์ ศาสนาพุทธ แล้วก็ศาสนาอื่น ๆ อยู่แล้วนะครับ อาจให้เกิดความแตกแยก นี่ก็ความเห็น ของการที่ได้ไประดมสัมมนา มา แต่สุดท้ายนะครับ ก็มีเอกสารยื่นมาอีกกว่า ก็ควรที่จะได้ มีการแปรญัตติ เพื่อที่จะได้ฟังความคิดเห็นอย่างหลากหลายเช่นกันนะครับ เพราะว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ค่อนข้างละเอียดอ่อนนะครับ -----

- ๑๖/๑

มีการรายงานว่า คนไทยนั้น ๙๖ เปอร์เซ็นต์ นับถือศาสนาพุทธนะครับ ต่อไปในเรื่องของสถาบันทางการเมืองนะครับ ก็มีความเห็นที่หลากหลายเช่นกันนะครับ มีทั้งที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ที่ไม่เห็นด้วย ก็คือ ในเรื่องของมาตรา ๖๘ (๒) นะครับ คณะบุคคลที่หาทางออกในยามวิกฤติของชาติ ก็มีผู้นำเสนอว่า คณะบุคคลที่ออกมาหาทางออกในยามวิกฤติแห่งชาติ ตามมาตรา ๖๘ (๒) นั้น ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ เกิดความไม่ชัดเจนในการกำหนดภาวะวิกฤติ และยังขัดแย้งกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามหลักสากลนะครับ ก็ควรให้ประชาชนนั้นตัดสินใจตามหลักของระบอบประชาธิปไตยนะครับ แต่ในทางเดียวกันก็มีผู้เห็นด้วยนะครับว่า การที่จะได้ระบุดุคณะบุคคลนั้นสามารถแก้ปัญหาได้ แต่เสียงส่วนใหญ่แล้วก็อยากจะให้ตัด มาตรา ๖๘ (๒) นะครับ ซึ่งเหตุผลอีกเหตุผลหนึ่งก็คือ อยากให้ระบุชัดเจนว่า ภาวะวิกฤตินั้นคือภาวะใดนะครับ แล้วขอให้คณะบุคคลต่าง ๆ ที่อยู่在那ร่างนั้นนะครับ ในการแก้ไขนั้น อะไรคือวิกฤติแห่งชาตินะครับ ตรงนี้หลายสิ่งที่รับฟังความคิดเห็นมานะครับ ก็อยากให้ปรับลดออก แต่ประเด็นสำคัญที่มีความเห็นถึงร้อยเปอร์เซ็นต์เลย ก็คือ การกำหนดคุณธรรม จริยธรรมทางการเมือง และมาตรการครับ เหตุผลก็เพราะว่า การกำหนดคุณธรรม จริยธรรมของนักการเมืองนั้นจะช่วยให้ปัญหาการกระทำผิดของนักการเมืองนั้น ก็จะได้เข้ามาดูแลให้มากขึ้น แล้วก็มีข้อเสนอแนะว่า ควรกำหนดให้มีการกำหนดมาตรฐานการเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองของนักการเมืองทั้งระดับชาติ และระดับท้องถิ่น เช่น การจัดตั้งสถาบันทางการเมือง เพื่ออบรมนักการเมืองให้เข้าใจบทบาทหน้าที่ของคนที่มามาตรฐานเดียวกัน ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินเป็นผู้ดำเนินการประมวลจริยธรรมของนักการเมืองนะครับ อันนี้ก็ข้อเสนอแนะ ในส่วนของการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาก็มีความเห็นเป็น ๒ ฝ่ายเหมือนกัน แล้วตอนนี้ก็มีเอกสารเช่นกันนะครับ อยากให้สมาชิกวุฒิสภานั้นมาจากการเลือกตั้งของประชาชน เพราะประชาชนนั้นเป็นผู้ตัดสินใจ และการตัดสินใจนั้นประชาชนนั้นจะสามารถตัดสินใจได้โดยตรง แต่ว่ากระบวนการจัดการนั้น ก็ควรที่จะให้มีในเรื่องของความชัดเจนนะครับ ส่วนในเรื่องของสมาชิกวุฒิสภานั้น ก็มีความเห็นจะให้ลดลงเหลือร้อยคน ให้มีจังหวัดละ ๑ คนนะครับ นี่ก็อาจจะแตกแยกไปอีกนิดหนึ่ง

นะครับ จังหวัดใหญ่ ๆ มี ๒ คน ก็อยากให้มี สว. ทั้งหมด ๗๖ จังหวัด แต่ที่มานั้น ส่วนใหญ่แล้วอยากให้มีการเลือกตั้งจากพี่น้องประชาชนโดยตรงนะครับ ในเรื่องของ จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็เช่นกันครับ จะมีความคล้าย ๆ กับหลาย ๆ จังหวัด นะครับ ก็คือ เห็นด้วยกับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๔๐๐ คนนะครับ แต่ในเรื่องของรวมเขต ในเรื่องของการให้ประชาชน ๑ คนนั้น สามารถเลือก สส. ได้ ๓ คน ก็อาจจะมีการแปรญัตติ อาจจะเป็นแบ่งเขตเบอร์เดียว ตรงนี้ก็คล้าย ๆ กันครับ มาถึงในเรื่องขององค์กฤษฎะ และศาล สิ่งที่ประมวลมาก็เสี่ยงส่วนน้อยให้คงไว้ นะครับ เพื่อว่าศาลนั้นจะได้มีความเป็นกลาง ไม่สามารถที่จะเข้ามาแทรกแซงได้ แต่เสี่ยงส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยนะครับ เสี่ยงส่วนใหญ่เห็นว่า ร่างนั้นตามร่าง มีจำนวนควรเพิ่มเป็น ๙ คน -----

โดยมีคณะกรรมการเพิ่มขึ้น ประกอบด้วยตัวแทนของอธิการบดีมหาวิทยาลัย
ตัวแทนขององค์กรเอกชน ตัวแทนขององค์กรตามกฎหมาย ตัวแทนของสถาบันสื่อมวลชน
นี่ก็คือ ในเรื่องของการนำเสนอมานะครับ ซึ่งที่ประชุมส่วนใหญ่ก็ไม่เห็นด้วยนะครับ
มาในเรื่องผลบทบาทหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา ก็เห็นด้วย มีข้อเพิ่มเติมดังนี้
ที่เป็นประเด็นที่สำคัญ ก็คือ ให้เพิ่มเติมจำนวนผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
และขยายผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาไประดับภูมิภาคด้วย ให้มีความมาตรฐาน
ทางด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้มีการเสนอแนะมาตรฐานคุณธรรมและจริยธรรม
ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภาเป็นผู้จัดทำมาตรฐานคุณธรรมและจริยธรรม ส่วนที่ ๔
ก็คือ มีการกำหนดหน่วยงานในการตรวจสอบผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา มติที่ประชุม
เห็นด้วยครับ ร่างรัฐธรรมนูญที่ขอให้เพิ่มเติมที่ระบุไว้ในข้างต้นนี้ครับ สำหรับ
ในประเด็นในเรื่องของการเพิ่มอำนาจ และลดจำนวนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติครับ เห็นด้วยครับ แต่ขอให้มีการเพิ่มข้อเสนอแนะที่เป็นประเด็นดังนี้
ครับ ให้ขยายคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในระดับภูมิภาคด้วยครับ
ที่ประชุมเห็นตามร่างที่รัฐธรรมนูญขอเพิ่มเติมไว้ในข้างต้นนี้ครับ ประเด็น
ในเรื่องของการคานและดุลอำนาจใบแดง เรื่องของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
ครับ เห็นด้วยครับตามร่าง แต่มีข้อเสนอแนะดังนี้ครับ เมื่อศาลนั้นได้เพิกถอนสิทธิ
การเลือกตั้งแล้ว ให้ผู้ที่ถูกเพิกถอนต้องรับผิดชอบเสียหายนั้น เสียค่าใช้จ่ายในการ
เลือกตั้งใหม่ครับ ผู้ที่กระทำความผิด ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งสั่งเพิกถอนสิทธิ
เลือกตั้ง ไม่สามารถกลับมารับสมัครใหม่ได้ อันนี้ขอเพิ่มครับ ให้ขยายระยะเวลา
กับคณะกรรมการการเลือกตั้งในการจัดการเลือกตั้งใหม่ ซึ่งเดิมกำหนดไว้ในการ
จัดการเลือกตั้ง ๓๐ วัน นับตั้งแต่มีการเพิกถอน เพื่อให้มีระยะเวลาในการจัดการเลือกตั้ง
ที่เพียงพอ อันนี้เป็นข้อเสนอแนะครับ ส่วนประเด็นสุดท้าย เท่าที่ประมวลได้ หลังจาก
ที่หลาย ๆ ท่านนั้นได้ประมวลมาแล้ว ก็คือ ปัญหาการกระทำที่ขัดต่อผลประโยชน์ส่วนตัว
กับผลประโยชน์ของรัฐนะครับ เห็นด้วยตามร่าง มาตรา ๒๕๖ ถึง ๒๖๐ เหตุผลก็เพราะว่า
เป็นการควบคุมให้อำนาจของนักการเมืองและครอบครัวไม่สามารถที่จะได้แสวงหา

ผลประโยชน์ต่อรัฐด้วย อันนี้ก็คือสรุปประเด็นใน ๓ กรอบที่ได้ไปประมวลรับฟังความคิดเห็นนะครับ และยังมีประเด็นอีกประเด็นหนึ่งที่เป็นประเด็นสุดท้ายนะครับ ซึ่งในเรื่องของการเงิน และการคลังของรัฐนะครับ เขาเสนอให้บัญญัติในเรื่องของการจัดเก็บภาษีมรดกในรัฐธรรมนูญนะครับ เหตุผลก็คือ เพื่อเป็นการกระจายความเป็นธรรมในสังคมให้มากขึ้น ลดช่องว่างในสังคม เป็นการเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ และเพื่อเก็บภาษีกับผู้มียาได้มาก นี่ก็คือในเรื่องของประมวลรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในภาคเหนือตอนล่าง กรอบที่ ๒ ซึ่งในรายละเอียดนั้นยังมีอีกมากมายนะครับ เพราะว่าอย่างที่ผมเรียนในครั้งแรกครับ ในบางเรื่องนั้น ที่มีการสัมมนานั้นจะลงลึกไปในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ จะลงลึกไปในกฎหมายลูกนะครับ ซึ่งเท่าที่สรุปและประมวลได้ก็คือ กฎหมายรัฐธรรมนูญที่เราวางกันอยู่นี้ะครับ ที่สมาชิกกรรมาธิการยกร่างร่างอยู่นี้ ผลสุดท้ายเขามีคำถามว่า ทำอย่างไร เมื่อรัฐธรรมนูญนั้นจะต้องมีการลงประชามติในอนาคต ถ้ามีการผ่านประชามติแล้ว มีการเลือกตั้งแล้ว มีการปรับปรุงปรุงแต่งรัฐธรรมนูญแล้วนี้ รัฐธรรมนูญนั้นจะมีผลบังคับใช้ได้อย่างไร แต่อย่างไรก็แล้วแต่ครับ ยังมีความเห็นอีกหลาย ๆ ทางนะครับ ในเรื่องของแนวนโยบายแห่งรัฐ ผมขอสรุปว่า บางเรื่องนั้นที่ได้ประมวลมา เขาบอกว่า ถ้าเราใส่แนวนโยบายของรัฐไปมาก ๆ แล้วนี้ รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง ที่รัฐธรรมนูญนั้นได้กำหนดนั้นนะครับ อาจจะไม่ได้นำมาดำเนินการตามกฎหมายรัฐธรรมนูญก็เป็นได้นะครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตสรุป ๓ กรอบครับ

นายธนนิติ เศรษฐบุตร (ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ) : ขอขอบคุณมากครับ
เชิญท่านต่อไป ใครครับ ท่านผู้ว่าฯ ไหมครับ เชิญครับ

นายชินนทร์ บัวประเสริฐ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ร่างรัฐธรรมนูญ ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ และท่านผู้ที่มีเกียรติที่เคารพทุกท่านครับ
ผม นายชินนทร์ บัวประเสริฐ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ หมายเลข ๐๑๖ ขออนุญาต
กราบเรียนผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนใน ๔ จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง
ซึ่งขณะนี้ได้รับฟังไปแล้วเป็นส่วนใหญ่ นะครับ ทั้งหมดประมาณ ๔๐๐ เวที มีประชาชน
เข้าร่วมประมาณ ๗,๐๐๐ คน ขณะนี้เป็นส่วนใหญ่ ผลการรับฟังความคิดเห็น
ผมจะขออนุญาตรายงานเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนแรก ตามประเด็นที่ทางคณะกรรมการ
รับฟังความคิดเห็นได้กำหนดประเด็นให้กับพี่น้องประชาชน ซึ่งถือว่าเป็นประเด็นสำคัญ
ในส่วนนี้ผมจะขอรายงานเฉพาะเรื่องที่ไม่ซ้ำซ้อนกับท่าน ๓ ท่านที่แล้วมาได้รายงาน ส่วน
ในส่วนที่ ๒ ผมจะรายงานในประเด็นที่ประชาชนมีความคิดเห็นที่แตกต่างไปจากประเด็น
ที่เราสอบถาม ซึ่งผมก็จะรายงานเฉพาะประเด็นที่เป็นประโยชน์ แล้วก็ประชาชนมีความ
คิดเห็นที่ดีให้พวกเราได้รับทราบ ในส่วนแรก ผมขออนุญาตรายงานใน ๑๕ ประเด็นที่เรา
ต้องการรับฟังความคิดเห็นที่เป็นประเด็นสำคัญ เรื่องแรก เรื่องของคณะวิกฤติบุคคล
เพื่อหาทางออกในยามวิกฤติของชาติ ปรากฏว่า ส่วนใหญ่เห็นด้วยครับ แต่ว่ามีข้อคิดเห็น
ว่า บุคคลที่จะมาร่วมกันนี้นะครับ ไม่ควรเป็นบุคคลที่ก่อให้เกิดวิกฤติของชาติ แล้วก็
การเรียกประชุม นะครับ ควรจะมีการกำหนดประธานที่ชัดเจน เพื่อให้สามารถเรียก
ประชุมได้ทันต่อเหตุการณ์ ประเด็นที่ ๒ เรื่องคุณธรรมและจริยธรรมของนักการเมือง
ก็ส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ ๙๕ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยบางส่วน เพราะคิดว่า เป็นเรื่องที่อยู่
ในจิตสำนึกและความรับผิดชอบของนักการเมืองที่จะต้องมีต่อประชาชน ในฐานะที่เป็น
ผู้อาสาเข้ามาทำหน้าที่ที่สูงที่สุดในการนิติบัญญัติของชาติ น่าจะเป็นจิตสำนึก และความ
รับผิดชอบของผู้ที่อาสา เรื่องที่ ๓ เรื่องของวุฒิสภา เห็นชอบมากกว่า ๙๐ เปอร์เซนต์
เช่นเดียวกันที่ให้ลดจำนวนลงเหลือ ๑๖๐ คน นะครับ ที่ไม่เห็นด้วยก็มีบางส่วนครับ
ส่วนเรื่องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็เห็นด้วยกับจำนวนที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ
ส่วนวิธีการเลือกตั้ง ซึ่งกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีได้ ๒ ส่วน คือ การเลือกตั้ง
โดยตรงจากประชาชน แล้วก็เลือกตั้งแบบสัดส่วน ปรากฏว่า ยังมีความไม่เข้าใจว่า
ระบบสัดส่วนที่จะใช้เป็นอย่างไร คิดว่า ถ้าในรัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า

๓๘

สสร ๑๘/๒๕๕๐

รัศมี ๑๘/๒

วิธีการในเรื่องของระบบสัดส่วน ก็จะทำให้ประชาชนเข้าใจมากขึ้นครับ เรื่องของสิทธิและเสรีภาพการมีส่วนร่วมของประชาชน และสิทธิชุมชน เห็นด้วยร้อยเปอร์เซ็นต์ครับ -----

- ๑๘/๑

เรื่องที่ ๖ เรื่องการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น ก็ในหลักการเห็นด้วย แต่มีข้อวิตกกังวลหลายเรื่องนะครับ เดี่ยวผมจะกราบเรียนรายละเอียดต่อไปนะครับ เรื่องของแนวนโยบายพื้นฐานของรัฐนะครับ ก็เห็นด้วยร้อยเปอร์เซ็นต์ครับ เรื่องที่ ๘ เรื่องคณะกรรมการสรรหาองค์กรอิสระนะครับ ส่วนใหญ่เห็นด้วย แต่ให้ตัดคุณสมบัติบางส่วนออกนะครับ แล้วก็เพิ่มบางท่านออกนะครับ เดี่ยวผมจะกราบเรียนรายละเอียดอีกครั้งหนึ่งนะครับ เรื่องของที่ประชาชน ๒๐,๐๐๐ คนนะครับ ๒๐,๐๐๐ รายชื่อสามารถถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้นี้ะครับ เห็นด้วยร้อยเปอร์เซ็นต์ เรื่องที่ ๑๐ ครับ เรื่องของบทบาทใหม่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานะครับ ในหลักการเห็นด้วย แต่มีข้อที่บางท่านนะครับบอกว่า ถ้างานกว้างขวางขึ้นไปมากขึ้นนะครับ แล้วไม่มั่นใจในประสิทธิภาพว่า จะไปหลงทางหรือเปล่า มัวแต่ทำเรื่องเล็กเรื่องน้อย เรื่องสำคัญไม่ได้ทำนะครับ ก็เกรงว่าจะเหมือนกับคณะกรรมการ ปปช. นะครับ ซึ่งเรื่องค้างอยู่เป็นหมื่น ๆ เรื่องนะครับ กลัวว่าผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะเข้าทำนองเดียวกันนะครับ และอีกเรื่องหนึ่งครับ เรื่องที่กำหนดให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้ตรวจสอบจริยธรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ก็ไม่มั่นใจว่าจะสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพนะครับ เพราะว่าผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะต้องรายงานต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภานะครับ ก็ไม่มั่นใจว่าจะมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เพราะว่ายังไม่เป็นอิสระอย่างแท้จริงนะครับ เรื่องอีกเรื่องหนึ่งนะครับ เรื่องที่ ๑๑ เรื่องของการเพิ่มอำนาจและลดจำนวนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนน้อยกว่าร้อยละ ๙๔ เห็นด้วยครับ เรื่อง ๑๒ เรื่องการคานและดุลอำนาจใบแดงของคณะกรรมการเลือกตั้ง ก็เห็นด้วยครับ เรื่องที่ ๑๓ เรื่องการปรับอำนาจบทบาทของตุลาการ อัยการให้เป็นอิสระมากขึ้น ส่วนใหญ่เห็นด้วยครับ แต่ว่ามีข้อสังเกตบางอย่าง เดี่ยวผมจะกราบเรียนท่านอีกครั้งหนึ่งนะครับ เรื่องที่ ๑๔ ครับ เรื่องเกี่ยวกับปัญหาการกระทำที่ขัดต่อผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ของรัฐนะครับ เห็นด้วยครับ ร้อยเปอร์เซ็นต์เลยนะครับ เรื่องสุดท้ายครับ เรื่องการบัญญัติพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาตินะครับ ส่วนใหญ่มากกว่าเก้าสิบกว่าเปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยครับว่า

ไม่ควรบัญญัติในครั้น ตอนนี้อยู่ในประเด็นที่ ๒ นะครับ ที่ผมจะกราบเรียนท่านสมาชิกสภา
ร่างรัฐธรรมนูญนะครับ ก็คือ ประเด็นที่ผู้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมนะครับ และในรายละเอียด
ของประเด็นบางประเด็นนะครับ ประเด็นแรกที่ผมกราบเรียน ก็คือว่า ในกรณีที่
รัฐธรรมนูญได้กำหนดให้ประชาชนผู้ละเมิดสิทธิเสรีภาพมีสิทธิฟ้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ
ด้วยตนเอง เมื่อไม่อาจจะใช้สิทธิในวิธีอื่นได้นะครับ มีส่วนใหญ่เห็นด้วย แต่มีบางส่วน
คิดว่า อาจจะทำให้เกิดความวุ่นวายขึ้น เพราะว่าศาลรัฐธรรมนูญควรจะพิจารณา
พิพาทเรื่องใหญ่ ๆ นะครับ ส่วนเรื่องความเดือดร้อนของประชาชนควรจะแยกนะครับ
เพราะว่าเป็นเรื่องที่ต่างคนต่างคิด ควรจะแยกไปในช่องทางอื่นนะครับ แต่ถ้าเป็นความ
เดือดร้อน เรื่องใหญ่ นะครับ ควรจะให้ศาลรัฐธรรมนูญ มิฉะนั้นศาลรัฐธรรมนูญก็มีเรื่อง
ที่เข้ามามากมายนะครับ ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ในเรื่องใหญ่ ๆ ตามกำหนดเวลา เรื่อง
อีกเรื่องหนึ่งครับ ที่มีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในเรื่องของคุณะบุคคลที่สรรหาองค์กรอิสระ
นะครับ ที่ผมได้กราบเรียนแล้วว่า ส่วนใหญ่เห็นด้วยนะครับ แต่มีข้อคิดเห็นว่
การดำเนินการในเรื่องนี้เพื่อป้องกันการไม่โปร่งใส -----

ควรกำหนดให้คณะกรรมการอิสระได้ดำเนินการในลักษณะเปิดเผย เช่น ให้ประชาชนได้รับรู้ว่า เหตุผล แล้วก็การดำเนินการเช่นนี้เป็นอย่างไร ตามหัวข้อ ประเด็นต่อไปครับ ในเรื่องของกาให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นผู้พิจารณาคดีที่มีการฟ้องนักการเมือง ไม่แสดงบัญชีทรัพย์สินหรือหนี้สิน หรือแสดงทรัพย์สินเป็นเท็จ อันนี้ทุกคนเห็นด้วยหมดนะครับ แต่ที่มีข้อสังเกตเพิ่มเติม คือว่า การกำหนดระยะเวลาเพียง ๕ ปีน้อยเกินไป ควรกำหนดระยะเวลาที่จะสามารถตรวจสอบได้ ๒๐ ปี เพื่อป้องกัน แล้วก็ให้ดำเนินการย้อนหลังได้นะครับ เรื่องอีกเรื่องหนึ่งครับที่ผมได้ขออนุญาตกราบเรียน คือ เรื่องของการแยกองค์กรอัยการเป็นอิสระนะครับ ส่วนใหญ่เห็นด้วยครับ แต่ว่ามีข้อคิดเห็นว่า ภาระหน้าที่บางอย่างขององค์กรอัยการที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องการพิจารณาคดี เช่น เรื่องเป็นที่ปรึกษาทางกฎหมาย หรือทำหน้าที่ที่จะช่วยเหลือประชาชน อันนี้รัฐบาลควรจะแยกออกจากกัน แล้วก็รัฐบาลน่าจะกำกับดูแลได้อย่างใกล้ชิด เพราะเป็นเรื่องความเดือดร้อนของประชาชน ควรระบุให้ชัดเจน แล้วก็ในหน้าที่บางอย่างก่อให้เกิดความผิดพลาดได้ ดังนั้น จะต้องมีการตรวจสอบจากองค์กรอื่น ๆ เพราะองค์กรอัยการเป็นองค์กรที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับประชาชนในพื้นที่นะครับ เรื่องต่อไปครับ เรื่องของวุฒิสมาชิก ซึ่งมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมจากประเด็นที่เห็นด้วยว่า ตามรัฐธรรมนูญว่า จำนวนและวิธีการที่จะสรรหาวุฒิสมาชิกนะครับ แต่ก็มีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในเรื่องของความไม่มั่นใจในกระบวนการสรรหาของคณะกรรมการวุฒิสมาชิก เพราะว่ากลัวว่าจะมีการครอบงำจากฝ่ายการเมือง เรื่องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เช่นเดียวกัน ก็มีความคิดเห็นเพิ่มเติมที่ผมได้กราบเรียนแล้ว คือ เรื่องระบบสัดส่วน ต้องมีวิธีการที่ชัดเจน บางท่านบอกเพิ่มอีกนะครับว่า การเลือกตั้งที่มีเขตใหญ่ขึ้นจะทำให้เกิดการพัฒนาในทางที่ดีขึ้น อันนี้รายละเอียดมีมากมาย ผมขออนุญาตส่งมอบให้ทางสภาดีกว่านะครับ

เรื่องต่อไปครับ ที่ผมจะขออนุญาตเป็นเรื่องใหญ่ ๆ เรื่องของการปกครองท้องถิ่น ที่ผมได้กราบเรียนแล้วว่า ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ควรจะกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น แต่ก็มีผู้ที่ให้ข้อสังเกตว่า จะต้องมีกำกับดูแล

๔๒

สสร ๑๘/๒๕๕๐

พรเทพ ๒๐/๒

หรือควบคุมให้ใกล้ชิดมากขึ้น แล้วท้องถิ่นที่มีขนาดเล็กควรมีการรวมกัน เพื่อประสิทธิภาพในการบริหาร มิฉะนั้นในงบประมาณของท้องถิ่นที่จะไปดูแลพัฒนา ประชาชนจะหมดไปกับการบริหาร ยกตัวอย่างที่มีข้อคิดเห็นเพิ่มเติม อย่างเช่น ใน อบต. ที่จะมีสมาชิก อบต. จากหมู่บ้าน ๒ คน ก็ควรลดเหลือเพียง ๑ คน จะได้ลดค่าใช้จ่าย ในการบริหารไป -----

- ๒๑/๑

แล้วก็ต้องดูแลนะครับว่า ความเป็นอิสระจะไม่ทำให้เกิดการเล่นพรรคเล่นพวกขึ้นไป
ในการบริการประชาชน

เรื่องสุดท้ายที่ผมขออนุญาตกราบเรียนให้ท่านสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญ
ได้รับทราบ คือ เรื่องของพระพุทธศาสนา ส่วนใหญ่ที่ผมได้กราบเรียนแล้วว่าไม่เห็นด้วย
แต่ก็มีบางส่วนของเหตุผล ที่ขออนุญาตนำเรียนกับท่านสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญไว้ว่า
การบรรจุพระพุทธศาสนาเข้าในรัฐธรรมนูญ มีเหตุผลว่า จะทำให้รัฐได้เห็นความสำคัญ
มากขึ้น ก็จัดงบประมาณ จัดการสนับสนุนพระพุทธศาสนาเพิ่มขึ้น ก็มีการทำนุบำรุง
พุทธศาสนามากขึ้น ก็เป็นเหตุผลที่คิดว่าฝ่ายที่จะให้บรรจุพระพุทธศาสนาเข้าใน
รัฐธรรมนูญนะครับ

ส่วนประเด็นสุดท้ายที่ผมกราบเรียนอีกครั้งหนึ่ง คือ ประเด็น
ตามมาตรา ๑๙๒ คือการกำหนดให้มีบำเหน็จ บำนาญกับคนะบุคคล เสี่ยงส่วนใหญ่ว่า
ควรจะต้องตัดในวรรคสองลงไป คือ ในเรื่องของบำเหน็จ บำนาญของสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสมาชิก เพราะว่าเป็นการเสียเงินมาก แต่ก็มีบางส่วนว่า
ท่านผู้นั้น ก็อาสาทำงาน ควรที่จะกำหนดระยะเวลาที่ว่า ถ้าจะได้บำเหน็จ บำนาญนี้
ควรมีระยะเวลาที่ทำงานให้กับแผ่นดินมากพอสมควร ไม่ใช่เข้ามาถึงได้เลย อย่างเช่น
ว่า ต้องดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสมาชิก อย่างน้อย ๘ ปี ก็ถือว่า
น่าจะตอบแทน เพราะเขาเสียสละให้กับแผ่นดิน ช่วยเหลือประชาชน แต่ว่า
ถ้าระยะเวลาไม่มากนัก ก็น่าที่จะไม่ได้ อันนี้ก็ขออนุญาตกราบเรียนความคิดเห็นของ
ประชาชนในเขต ๔ จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ให้ท่านสมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญ
ได้รับทราบครับ ขอบพระคุณมากครับ

นายวิชัย ศรีขวัญ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ สำหรับข้อมูลความเห็นของประชาชนในจังหวัด
ภาคเหนือ รายนามจังหวัด ที่นำเสนอรอบที่ ๒ นี้ เป็นข้อมูลจากเวทีการรับฟัง
ความคิดเห็น ซึ่งมีอยู่ ๒๐๐ เวที และรายงานมายังกรรมาธิการวิสามัญประสาน
การมีส่วนร่วมแล้ว ๖๐ เวที รวมทั้งเอกสารของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งส่งมายังกรรมาธิการ
อย่างไรก็ตามการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในระดับจังหวัด และการจัดประชุม

สัมมนาของภาคนั้น คงดำเนินการต่อไปตามแผนที่กำหนดไว้ ซึ่งคณะกรรมการธิการของภาคจะได้นำเสนอต่อสภาว่างรัฐธรรมนูญในโอกาสต่อไปครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายธนนิติ เศรษฐบุตร ประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายเสรี สุวรรณภานนท์ รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
พอดีดูรายละเอียดของงานเพลินไปหน่อยครับ ท่านมีรายงานเพิ่มเติมไหมครับ มีท่านสมาชิกท่านใดจะเสนอความเห็นในส่วนนี้ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมได้พิจารณารายงานความคืบหน้าในการดำเนินงานของคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนภาคเหนือเสร็จเรียบร้อยแล้วนะครับ ขอขอบพระคุณท่านกรรมาธิการทุกท่านครับ

ระเบียบวาระที่ ๔.๒ นะครับ พิจารณารายงานความคืบหน้าในการดำเนินงานของคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนภาคกลางนะครับ

ขอเชิญท่านกรรมาธิการเข้าประจำที่ด้วยครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายเสวี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ คนที่หนึ่ง) :
 เดี่ยวรอกรรมาธิการสักครู่จะครับ พอดีนั่งฟังอยู่ ก็มีส่งเรื่องอื่นมาให้พิจารณาด้วยจะครับ
 ก็เลยดูรายละเอียดไปนิดหนึ่ง ถ้ากรรมาธิการพร้อมแล้ว เชิญท่านประธานกรรมาธิการ
 รายงานเลยครับ เชิญครับ

นายสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย (ประธานคณะกรรมการ) : ขอบคุณครับ
 ท่านประธานครับ ผม สุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญ ในฐานะ
 ประธานกรรมาธิการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนภาคกลาง
 ขอกราบเรียนรายงานการปฏิบัติหน้าที่การรับฟังความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชนในพื้นที่
 ภาคกลาง ในรอบที่ ๒ ดังต่อไปนี้ครับ คณะกรรมาธิการรับฟังความคิดเห็นและการ
 มีส่วนร่วมของประชาชนภาคกลาง ประกอบไปด้วย กรรมาธิการรวมทั้งสิ้น ๑๖ ท่าน
 มีกระผม นายสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย เป็นประธานกรรมาธิการ มี นายช.ชัยนาท
 ศรีเสมาเมือง เป็นรองประธาน คนที่หนึ่ง มีนางมณูญศรี โชติเทวัญ เป็นรองประธาน
 คนที่สอง นายกฤษฏา ให้วฒนานุกูล เป็นโฆษกกรรมาธิการ นายสมเกียรติ รอดเจริญ
 เป็นผู้ช่วยโฆษก นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ นายชวลิต หมิ่นนุช นายโชคชัย อักษรนันท์
 นายปกรณ์ ปรียากกร นายประดิษฐ์ เหลืองอร่าม นายสุรพล พงษ์ทัตศิริกุล นายโอกาส
 เตพละกุล นายสนั่น อินทรประเสริฐ นางสาวอลิสา พันธศักดิ์ เป็นกรรมาธิการ และมี
 นายวิฑธยา บริบูรณ์ทรัพย์ เป็นเลขานุการ คณะกรรมาธิการภาคกลางได้จัดให้มี
 การประชุมของกรรมาธิการสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง ในทุกวันอังคาร เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา
 และได้มีการแบ่งพื้นที่เขตจังหวัด ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบทั้งสิ้น ๒๕ จังหวัด
 กับกรุงเทพมหานคร ออกเป็น ๕ กลุ่ม กลุ่มที่ ๑ ประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี
 นครปฐม ราชบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ มีกรรมาธิการ
 รับผิดชอบ ๓ ท่าน คือนายประดิษฐ์ เหลืองอร่าม นายช.ชัยนาท ศรีเสมาเมือง
 นายกฤษฏา ให้วฒนานุกูล กลุ่มที่ ๒ ประกอบไปด้วย จังหวัดชัยนาท สุพรรณบุรี

อ้างทอง อยุธยา ปทุมธานี และนนทบุรี มีกรรมมาธิการรับผิดชอบ ๓ ท่าน คือ นายช.ชัยนาท ศรีเสมาเมือง นายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ นายสนั่น อินทรประเสริฐ กลุ่มที่ ๓ ประกอบไปด้วย จังหวัดสิงห์บุรี ลพบุรี สระบุรี นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว มีนางมณูญศรี โชติเทวัญ นายสุรพล พงษ์ทัตศิริกุล นายวิททยา บริบูรณ์ทรัพย์ เป็นกรรมมาธิการผู้รับผิดชอบ กลุ่มที่ ๔ ประกอบด้วย จังหวัดสมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด มีนายสมเกียรติ รอดเจริญ นายโอกาส เตพละกุล และนางสาวอลิสรา พันธุ์ศักดิ์ เป็นกรรมมาธิการผู้รับผิดชอบ กลุ่มที่ ๕ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร มีกระหม่อม นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย นายปกรณัม ปรียากกร นายชวลิต หมิ่นนุช นายโชคชัย อักษรนันท์ และนายวิททยา บริบูรณ์ทรัพย์ เป็นกรรมมาธิการผู้รับผิดชอบ นอกจากนี้ กรรมมาธิการภาคกลางได้มีมติให้แต่งตั้งอนุกรรมมาธิการขึ้น จำนวน ๓ คนะ ประกอบด้วย อนุกรรมมาธิการฝ่ายประชาสัมพันธ์ มีนายเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ เป็นประธาน อนุกรรมมาธิการฝ่ายวิชาการ มีนายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย เป็นประธาน อนุกรรมมาธิการฝ่ายกฎหมาย มีนายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย เป็นประธาน หลังจากที่คณะกรรมมาธิการ ยกร่างได้จัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ร่างที่ ๑ แล้วเสร็จ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๐ กรรมมาธิการภาคกลางได้มีมติจัดให้มีการสัมมนาเพื่ออบรมให้ความรู้แก่กรรมมาธิการ วิสามัญประจำจังหวัดในเขตพื้นที่ภาคกลาง -----

และวิทยากร กระบวนการของจังหวัดต่าง ๆ ทั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญ ร่างที่ ๑ หรือร่างฉบับปรับปรุงความคิดเห็น เพื่อให้ท่านกรรมาธิการวิสามัญประจำจังหวัด ตลอดจนนักวิทยากร กระบวนการ สามารถ นำความรู้ความเข้าใจที่ได้ไปเผยแพร่ต่อพี่น้องประชาชนในพื้นที่เขตจังหวัดภาคกลาง ตลอดจนรับฟังความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์ และ เสนอต่อกรรมาธิการยกร่าง การจัดสัมมนาเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญ ร่างที่ ๑ แก่กรรมาธิการวิสามัญประจำจังหวัด ในเขตพื้นที่ภาคกลางได้จัดขึ้นทั้งหมด ๖ ครั้ง ครั้งที่ ๑ จัดให้แก่กลุ่มจังหวัดที่ ๑ อันประกอบไปด้วยจังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ราชบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ จัดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๐ ครั้งที่ ๒ จัดให้แก่กลุ่มจังหวัดที่ ๓ อันประกอบไปด้วยจังหวัดสิงห์บุรี ลพบุรี สระบุรี นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว จัดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๐ ครั้งที่ ๓ จัดให้แก่กลุ่มจังหวัดที่ ๔ ประกอบด้วยจังหวัดตราด จันทบุรี จัดขึ้นเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน พร้อมกับกลุ่มจังหวัดที่ ๒ อันประกอบด้วยจังหวัดชัยนาท สุพรรณบุรี อ่างทอง อโยธยา ปทุมธานี และนนทบุรี ครั้งที่ ๕ จัดให้แก่กลุ่มจังหวัดที่ ๔ อันประกอบด้วย จังหวัดสมุทรปราการ และฉะเชิงเทรา จัดขึ้นเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐ พร้อมกับ กลุ่มจังหวัดที่ ๔ อันประกอบด้วย จังหวัดชลบุรี และระยอง หลังจากที่ได้จัดสัมมนา ให้ความรู้กับกรรมาธิการประจำจังหวัดในเขตพื้นที่ภาคกลางเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว กรรมาธิการวิสามัญประจำจังหวัดทั้ง ๒๕ จังหวัดกับกรุงเทพมหานคร ได้จัดทำ แผนปฏิบัติการในการจัดเวที เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชน ทั้งในเขต กรุงเทพมหานคร และ ๒๕ จังหวัดในพื้นที่ภาคกลาง รวมทั้งสิ้น ๒๔๑ เวที ดังต่อไปนี้

กลุ่มจังหวัดที่ ๑ จังหวัดกาญจนบุรี จัดทั้งสิ้น ๘ เวที เริ่มตั้งแต่วันที่ ๔ พฤษภาคม ถึง วันที่ ๑๘ พฤษภาคม จังหวัดนครปฐม จัดทั้งสิ้น ๗ ครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ถึง วันที่ ๑๘ พฤษภาคม จังหวัดราชบุรี จัดทั้งสิ้น ๑๐ ครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ถึง วันที่ ๑๙ พฤษภาคม จังหวัดสมุทรสาคร จัดทั้งสิ้น ๙ ครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๙ พฤษภาคม ถึง วันที่ ๑๙ พฤษภาคม จังหวัดสมุทรสงคราม จัดทั้งสิ้น ๓ ครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๙ พฤษภาคม ถึง วันที่ ๑๕ พฤษภาคม จังหวัดเพชรบุรี จัดทั้งสิ้น

๘ ครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ถึง วันที่ ๑๘ พฤษภาคม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จัดทั้งสิ้น ๓ ครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ถึง วันที่ ๑๘ พฤษภาคม

กลุ่มจังหวัดที่ ๒ จังหวัดชัชนาท จัดทั้งสิ้น ๙ ครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ถึง วันที่ ๑๙ พฤษภาคม จังหวัดปทุมธานี จัดทั้งสิ้น ๓ ครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๖ พฤษภาคม ถึง วันที่ ๒๐ พฤษภาคม จังหวัดอยุธยา จัดทั้งสิ้น ๔ ครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๗ พฤษภาคม ถึง วันที่ ๑๔ พฤษภาคม จังหวัดสุพรรณบุรี จัดทั้งสิ้น ๑๑ ครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ถึง วันที่ ๒๔ พฤษภาคม จังหวัดนนทบุรี จัดทั้งสิ้น ๘ ครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ถึง วันที่ ๑๕ พฤษภาคม จังหวัดอ่างทอง จัดทั้งสิ้น ๖๔ ครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ถึง วันที่ ๒๐ พฤษภาคม จังหวัดอ่างทองจะเป็นจังหวัดที่จัดเวทีมากที่สุด ในเขตพื้นที่ภาคกลาง โดยกรมการธิการวิสามัญจังหวัดอ่างทองจัดลงพื้นที่ทุกอำเภอ ให้ครบทุกตำบลในแต่ละอำเภอ ก็จะมีจำนวนเวทีมากที่สุดครับ

ต่อไปจะเป็นการจัดเวทีของจังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งเป็นจังหวัดในกลุ่มที่ ๓ ของ ภาคกลาง สิงห์บุรี จัดทั้งหมด ๕ เวที ตั้งแต่วันที่ ๘ พฤษภาคม ถึง วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ลพบุรี จัดทั้งสิ้น ๓ เวที เริ่มตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ถึง วันที่ ๑๕ พฤษภาคม จังหวัดนครนายก จัดทั้งสิ้น ๔ ครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ถึง ๑๕ พฤษภาคม จังหวัดสระบุรี จัดทั้งสิ้น ๔ ครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๔ ถึง ๑๗ พฤษภาคม จังหวัดปราจีนบุรี จัดทั้งสิ้น ๑๕ ครั้ง ตั้งแต่วันที่ ๘ พฤษภาคม ถึง วันที่ ๒๐ พฤษภาคม จังหวัดสระแก้ว จัดทั้งสิ้น ๕ ครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ถึง วันที่ ๑๕ พฤษภาคม

จังหวัดในกลุ่มที่ ๔ จังหวัดสมุทรปราการ จัดทั้งสิ้น ๗ ครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ถึง วันที่ ๑๙ พฤษภาคม จังหวัดจันทบุรี จัดทั้งสิ้น ๔ ครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๗ เมษายน ถึง วันที่ ๑๔ พฤษภาคม จังหวัดชลบุรี จัดทั้งสิ้น ๓ ครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๔ พฤษภาคม ถึง วันที่ ๑๘ พฤษภาคม จังหวัดระยอง จัดทั้งสิ้น ๘ ครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ถึง วันที่ ๒๐ พฤษภาคม จังหวัดฉะเชิงเทรา จัดทั้งสิ้น ๖ ครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ถึง วันที่ ๑๘ พฤษภาคม จังหวัดตราด จัดทั้งสิ้น ๑๘ ครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ถึง วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ส่วนในกรุงเทพมหานคร จัดทั้งสิ้น ๑๕ ครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๖ เมษายน ถึง วันที่ ๒๔ พฤษภาคม จากรายงานข้อมูลที่ได้จากการลงพื้นที่ในการจัดเวที เพื่อรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชน ซึ่งได้เสนอรายงานต่อสภาแห่งนี้ ล้นสุด ณ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม สามารถประมวลประเด็นต่าง ๆ ซึ่งเป็นประเด็นที่สำคัญได้ทั้งหมด ๕ ประเด็น ประเด็นที่ ๑ ก็คือ ประเด็นเกี่ยวกับการควรบรรจุศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติหรือไม่ สำหรับประเด็นนี้ยังมีความเห็นแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ของจังหวัด แต่เมื่อคำนวณสัดส่วนเฉลี่ยแล้ว จะมีสัดส่วนที่ไม่เห็นด้วยมากกว่าสัดส่วนที่เห็นด้วยอยู่เล็กน้อย ดังเหตุผลที่ใกล้เคียงกับทางภาคเหนือที่ได้นำเสนอต่อที่ประชุมไปสักครู่นี้ ก็คือ เหตุผลที่เห็นด้วยในการให้สนับสนุนศาสนาพุทธให้เป็นศาสนาประจำชาติในรัฐธรรมนูญ ก็เพื่อความมั่นคงของศาสนา ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยนั้น เห็นว่าศาสนาพุทธนั้นเป็นศาสนาประจำชาติอยู่แล้ว แม้จะไม่เคยปรากฏว่าไม่ได้มีการบัญญัติอยู่ในรัฐธรรมนูญก็ตาม ก็ยังคงเป็นศาสนาประจำชาติของประเทศไทยมาตลอด รายละเอียดของเหตุผลที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย ทางภาคกลางจะได้สรุปเมื่อการจัดเวทีได้ครบถ้วน ตามรายละเอียดที่ได้กราบเรียนต่อที่ประชุมไปแล้ว ประเด็นที่ ๒ ก็คือประเด็นเกี่ยวกับองค์กรแก้วกฤติ ตามมาตรา ๖๘ วรรคสอง ในประเด็นนี้ ส่วนใหญ่เท่าที่รับรู้ฟังมาจนถึงขณะนี้ยังมีสัดส่วนของการไม่เห็นด้วยมากกว่า โดยให้เหตุผลว่า จากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ได้บัญญัติไว้ ยังไม่มีความชัดเจนว่า ผู้ใดจะเป็นผู้วินิจฉัยหรือเป็นผู้ตีความว่า กรณีใดจะถือว่า เป็นวิกฤติของชาติ กรณีใดจะถือว่า เป็นสถานการณ์คับขัน กรณีใดจะถือว่า เป็นเหตุการณ์จำเป็นอย่างยิ่ง อันจะเข้าสู่เงื่อนไขของการจัดให้มีการประชุมผู้นำ ๑๑ องค์กร ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสอง

อีกทั้งบทบัญญัติของมาตรา ๖๘ วรรคสอง ยังไม่มีความชัดเจนเพียงพอในรายละเอียดของการปฏิบัติ อาทิเช่น ผู้ใดจะเป็นผู้จัดให้มีการประชุม อาทิเช่น จำนวนเท่าใดจึงจะถือว่าเป็นการครบองค์ประชุม ตลอดจนไม่มีความชัดเจนในเรื่องของการบังคับใช้ หรือการบังคับเพื่อให้เป็นไปตามมติของที่ประชุม ๑๑ องค์กรในการแก้ไขวิกฤติ หรือการแก้ไขสถานการณ์คับขัน หรือการแก้ไขเหตุการณ์จำเป็น ประเด็นต่อไปได้แก่ ประเด็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเขตเลือกตั้งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในประเด็นนี้ข้อมูลที่ได้จากพี่น้องประชาชนยังมีความเห็นว่าการแก้ไขเขตเลือกตั้งให้ใหญ่ขึ้น รวมทั้งการเพิ่มจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้ง สส. ในแต่ละเขตให้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นนั้น ยังไม่แน่ว่าจะเป็นการแก้ไขการทุจริตคอร์รัปชัน หรือการซื้อสิทธิ ขายเสียงได้ โดยเห็นว่ายังเป็นปัญหาที่อาจจะเอื้อประโยชน์ต่อนักการเมืองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่า ทำให้นักการเมืองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจด้อยกว่าเป็นฝ่ายเสียเปรียบในการเลือกตั้ง ประเด็นต่อไปก็ได้แก่ ประเด็นที่มาของสมาชิกวุฒิสภาหรือ สว. เท่าที่รับฟังมายังมีเสียงคัดค้าน ในเรื่องของที่มาของสมาชิกวุฒิสภา ตามร่างที่บัญญัติให้มาโดยการสรรหา ซึ่งความเห็นส่วนใหญ่ต้องการให้มาจากการเลือกตั้ง นอกจากนี้ยังมีผู้นำเสนอความเห็นว่าการประสงค์จะแก้ไขปัญหาซึ่งถือว่าเป็นจุดอ่อนของวุฒิสภาที่ผ่านมา ก็คือ เรื่องของความสัมพันธ์ การที่ไม่สามารถทำหน้าที่เป็นกลไกในการถ่วงดุลการทำงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ -----

ก็ควรที่จะใช้วิธีการผสมผสานกันระหว่างการสรรหากับการเลือกตั้ง กล่าวคือ อาจจะใช้วิธีการสรรหาให้ได้จำนวนมากกว่าจำนวนที่บัญญัติไว้ในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ แล้วให้ประชาชนเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งกรณีหนึ่ง หรืออาจจะใช้วิธีการสรรหาครั้งหนึ่งกับการเลือกตั้งอีกครั้งหนึ่ง รวมตลอดทั้งมีประเด็นที่น่าเสนอให้มีการพิจารณา นั่นก็คืออำนาจหน้าที่ของ สว. หรือวุฒิสมาชิก อาจจะให้มาจากการสรรหา ไม่ควรมีบทบัญญัติให้วุฒิสมาชิกที่มาจากการสรรหามีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับวุฒิสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้ง ประเด็นสำคัญ ประเด็นสุดท้ายที่มีการนำเสนออีกมากในเวทีของพื้นที่ภาคกลาง ก็คือ บทบัญญัติของมาตราสุดท้ายของร่างรัฐธรรมนูญ คือ มาตรา ๒๙๙ ที่เป็นบทบัญญัติให้มีการนิโทษกรรมกับการกระทำที่ได้เกิดขึ้นก่อนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญประกาศใช้บังคับ โดยให้ถือเป็นการกระทำ ยังคงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายอยู่ แนวคิดของฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยนั้น ได้นำเสนอเหตุผลไปในทางหลักวิชาการว่า ในเมื่อบทบัญญัติที่ประสงค์ให้มีการนิโทษกรรมนั้นได้มีการบัญญัติอยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว คือ ฉบับ ๒๕๔๙ แล้ว ไม่มีเหตุผลจำเป็นใดที่จะต้องนำมาบัญญัติซ้ำอีกในรัฐธรรมนูญฉบับถาวร รวมตลอดทั้งไม่เคยมีบทบัญญัติในเรื่องของนิโทษกรรมพุดอยู่ในระดับกฎหมายสูงสุดของประเทศ ก็คือ กฎหมายรัฐธรรมนูญ หากจำเป็นที่จะต้องยังคงมี เพื่อให้มีผลใช้บังคับต่อไป ก็น่าที่จะไปตราเป็นกฎหมายในรูปของพระราชบัญญัติมากกว่า ทั้งหมดคือสี่ห้าประเด็นในการที่กรรมาธิการรับฟังความคิดเห็นในส่วนของภาคกลางได้รวบรวมมาจากการเปิดเวทีในการรับฟังความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชนในพื้นที่ภาคกลาง กระผมขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญให้ได้รับทราบว่า ในการจัดทำเวที เพื่อรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนของพื้นที่ในจังหวัดภาคต่าง ๆ นั้น เราได้กำหนดรูปแบบในการรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนไว้เป็น ๒ ขั้นตอน กล่าวคือ ในการจัดเวทีในแต่ละครั้งนั้น จะมีการนำเสนอข้อมูลสาระสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญต่อพี่น้องประชาชน เพื่อให้พี่น้องประชาชนได้มีความรู้ความเข้าใจเสียก่อนว่า ร่างรัฐธรรมนูญฉบับรับฟังความคิดเห็นนั้น ประกอบไปด้วยสาระสำคัญใดบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

๕๒

สสร ๑๘/๒๕๕๐

พทิตตา ๒๕/๒

สาระสำคัญที่ถือว่าเป็นความก้าวหน้ามากกว่ารัฐธรรมนูญ ฉบับ ๒๕๕๐ ทั้งนี้ เพื่อให้พี่น้องประชาชนได้ทำความเข้าใจเสียก่อน หลังจากนั้น ก็จะเป็นช่วงที่ ๒ ของแต่ละเวที นั่นคือช่วงของการนำเสนอประเด็นให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็น ซึ่งกรอบประเด็นที่กรรมาธิการพื้นที่ภาคกลางได้กำหนดไว้ เพื่อให้พี่น้องประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นนั้น จะประกอบไปด้วยทั้งหมด ๒๒ ประเด็น ได้แก่ ประเด็นในเรื่องของจำนวนประชาชน ๑ แสนคน ที่ร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๒ กำหนดให้มีสิทธิเข้าชื่อเพื่อขอแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ ประเด็นที่ประชาชนซึ่งถูกละเมิดสิทธิเสรีภาพ มีสิทธิฟ้องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้เอง หากไม่สามารถดำเนินการผ่านวิธีการอื่นได้ ตามมาตรา ๒๐๘ ประเด็นเรื่องการให้สิทธิประชาชนมีสิทธิติดตาม และตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามมาตรา ๖๑ ประเด็นเรื่องการทำสนธิสัญญาระหว่างประเทศ หากการทำสนธิสัญญานั้นมีผลกระทบต่อประชาชน รัฐต้องจัดให้มีข้อมูล และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชนก่อน ตามมาตรา ๑๘๖ วรรคสาม ประเด็นเรื่องของการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดทำรายงานต่อประชาชนในท้องถิ่นของตัวเอง ในเรื่องของการจัดทำงบประมาณ ในเรื่องของการใช้จ่ายงบประมาณ ตลอดจนในเรื่องผลการดำเนินงาน ตามมาตรา ๒๗๘ วรรคสาม ประเด็นเรื่องของการให้สิทธิประชากรในท้องถิ่นที่จะเข้าชื่อขอถอดถอนนักการเมืองในท้องถิ่น และขอให้ท้องถิ่นออกกฎหมายในระดับท้องถิ่นได้เอง ประเด็นเรื่องของการที่รัฐธรรมนูญได้เพิ่มเติมบทบัญญัติ ในหมวด ๘ เกี่ยวกับเรื่องการเงิน การคลัง และการงบประมาณ ประเด็นเรื่องของการลดจำนวน สว. เหลือ ๑๖๐ คน และกำหนดที่มาของ สว. มาจากการสรรหา ตามมาตรา ๑๐๖ และ ๑๐๘ ประเด็นในเรื่องของการกำหนดให้ สส. มีจำนวนลดลงเหลือ ๕๐๐ คน โดยแบ่งประเภท สส. เป็น สส. ที่มาจากเขตเลือกตั้งจำนวน ๓๒๐ คน และมาจากระบบสัดส่วน ๘๐ คน -----

- ๒๖/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประเด็นเรื่องของการกำหนดให้มีประมวลจริยธรรมของข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ระดับสูง ในมาตรา ๒๗๐ และมาตรา ๒๗๑ ประเด็นเรื่องของการกำหนดให้การแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง นอกจากจะต้องแสดงทรัพย์สินซึ่งอยู่ในส่วนของตนเอง ของคู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะแล้ว ยังขยายไปถึงทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองหรือการดูแลของบุคคลอื่น ตามมาตรา ๒๕๐ ประเด็นเรื่องของการแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ซึ่งจะต้องเปิดเผยต่อสาธารณชน เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี ประเด็นเรื่องของการพ้นตำแหน่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เมื่อต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอลงโทษ ก็จะต้องพ้นตำแหน่งตามบทบัญญัติของ มาตรา ๑๑๙ ประเด็นเรื่องการที่นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีจะต้องพ้นตำแหน่ง เมื่อต้องคำพิพากษาให้จำคุก แม้คดียังไม่ถึงที่สุด หรือมีการรอลงอาญา ตามมาตรา ๑๗๘ (๔) ประเด็นเรื่องคณะบุคคลผู้ทำหน้าที่สรรหาองค์กฤษฎา ตามบทบัญญัติของ มาตรา ๒๒๖ ประเด็นเรื่องของการให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นผู้พิจารณาคดีที่นักการเมืองไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สิน หรือยื่นบัญชีทรัพย์สินเป็นเท็จ ตามมาตรา ๒๕๔ ประเด็นเรื่องของการให้องค์กฤษฎาตามรัฐธรรมนูญ สามารถขอแปรญัติติในงบประมาณของตนเองเพิ่มเติมได้ ตามมาตรา ๑๖๔ ประเด็นเรื่องของการให้อัยการแยกออกมาเป็นองค์กฤษฎา ตามมาตรา ๒๔๖ ประเด็นเรื่องของการให้สิทธิยื่นอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเลือกตั้งต่อศาลอุทธรณ์ หรือศาลฎีกา ตามมาตรา ๒๓๓ ทั้งหมดคือประเด็นที่กรรมการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่ภาคกลาง ใช้เป็นประเด็นในการนำเสนอ เพื่อให้พี่น้องประชาชนได้แสดงความคิดเห็น นอกเหนือจากนี้แล้ว ในตอนท้ายของการจัดเวทีแต่ละครั้ง ยังเปิดโอกาสให้พี่น้องประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม สำหรับประเด็นที่นอกเหนือจากประเด็นที่เราได้จัดเตรียมไว้ ซึ่งรายละเอียดของข้อมูลความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ได้จากการรวบรวมจากทุกเวที ใน ๒๕ จังหวัดของพื้นที่ภาคกลาง และกรุงเทพมหานคร กระผมจะขออนุญาตให้ท่านสุรพล พงษ์ทัตศิริกุล และท่านวิฑิตยา บริบูรณ์ทรัพย์ เป็นผู้นำเสนอในรายละเอียดต่อไปเป็นลำดับ กราบเรียนท่านประธาน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ เชิญครับ

นายสุรพล พงษ์ทัตศิริกุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายสุรพล พงษ์ทัตศิริกุล สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะ
กรรมาธิการ ก่อนอื่นกระผมขออนุญาตกราบเรียนเสริมท่านประธานนะครับว่า ในการจัด
เวทีภาคกลางนั้น เราได้รับความร่วมมืออย่างดีจากทุกฝ่ายนะครับ ไม่ว่าจะเป็น
ฝ่ายปกครอง ตั้งแต่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ท่านนายอำเภอลงไปนะครับ ทางท่าน
ผู้อำนวยการสถาบันการศึกษา แม้แต่ท่านเจ้าอาวาสวัดวาอารามต่าง ๆ นะครับ
หน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ได้กรุณาให้ความร่วมมือกับสภาเป็นอย่างดี กระผมต้อง
ขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้ ในฐานะกรรมาธิการภาคกลางครับ และนอกจากนี้ต้อง
ขอประทานอนุญาตกราบเรียนครับว่า ในการที่ไปจัดเวทีทุกครั้งนะครับ ก็จะได้มีการ
กราบเรียนพี่น้องประชาชนซึ่งมาร่วมเวทีว่า สภาว่างรัฐธรรมนูญของเรา สมาชิกสภาว่าง
คือ สสร. ของเรานั้นนะครับ เราไม่มีกลุ่ม เราไม่ได้สังกัดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่ว่าสิ่งที่เราทำนี้
เรามุ่งประโยชน์ของประเทศชาติ มุ่งที่จะแก้ไขปัญหาของชาติบ้านเมือง ซึ่งเกิดวิกฤติ
เป็นสำคัญ เพราะฉะนั้นจะเห็นว่า ในร่างรัฐธรรมนูญ ร่างที่ ๑ นั้น ก็มุ่งในเรื่องที่จะแก้ไข
ปัญหาต่าง ๆ เราได้กราบเรียนพี่น้องประชาชนว่า ในร่างทั้งหมดนี้ก็ยังสามารถแก้ไขได้
และเข้าใจว่า จะเป็นร่างรัฐธรรมนูญฉบับแรกนะครับที่ได้เปิดโอกาสให้มีการ
วิพากษ์วิจารณ์ มีการทำประชาพิจารณ์มากถึงขนาดนี้ นอกจากนี้ครับ ก็ได้ขอให้พี่น้อง
ประชาชนนั้นได้วิเคราะห์ วิจารณ์ด้วยความมีเหตุมีผล เพราะว่าในระบบประชาธิปไตย
นั้นเราชนะกันด้วยของเหตุของผล มากกว่าที่จะใช้ระบบของการรวมกลุ่ม ระบบของการ
ที่จะบีบบังคับใด ๆ ทั้งสิ้น ทั้งนี้กระผมได้ยกเอากระแสพระราชดำริสในการเสด็จออก
มหาสมาคม เนื่องในงานพระราชพิธีฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี เมื่อวันที่ ๙
มิถุนายน ๒๕๔๙ ซึ่งขออนุญาตท่านประธานอ่านนิตยเด็ยวครับ เฉพาะข้อเดียว
เท่านั้นเอง -----

คุณธรรมซึ่งเป็นที่ตั้งของความรัก ความสามัคคี ที่จะทำให้คนไทยเราสามารถร่วมมือ ร่วมใจกันรักษา และพัฒนาชาติบ้านเมืองให้รุ่งเรือง สืบต่อไปเป็นลำดับมาได้ตลอดรอดฝั่ง ในประการแรก คือ การที่ทุกคนคิด พูด ทำ ด้วยความเมตตา มุ่งดี มุ่งเจริญต่อกันครบ ท่านประธาน เพราะฉะนั้นกระผมจะขออนุญาตเข้าไปในเนื้อเรื่อง ซึ่งท่านประธาน คณะกรรมาธิการได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้วนะครับ

ในประเด็นที่ ๑ คือ ประเด็นในเรื่องของสิทธิเสรีภาพ และการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการกระจายอำนาจนะครับ ก็คือ ประเด็นแรกบอกว่า ตามมาตรา ๒๘๒ (๑) นะครับ ประชาชน ๑ แสนคนมีสิทธิเข้าชื่อ เพื่อขอแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ เสียงส่วนใหญ่ ประมาณร้อยละ ๘๐ นี้เห็นด้วยครับ โดยมีเหตุผลบอกว่า ก็ทำให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ ง่ายกว่าฉบับอื่น ๆ แล้วก็เพื่อเป็นการป้องกัน หรือลดปัญหาการฉีกรัฐธรรมนูญทิ้งครับ อีกประมาณสิบกว่าเปอร์เซ็นต์ถึงยี่สิบเปอร์เซ็นต์นี้นะครับ เป็นเสียงส่วนน้อย ไม่เห็นด้วย บอกว่า ก็แตกเป็น ๒ ส่วนนะครับ ส่วนหนึ่งบอกว่า แสนคนนี้มากเกินไป ควรจะเหลือสัก ๒๐,๐๐๐ ถึง ๕๐,๐๐๐ คนนะครับ อีกกลุ่มหนึ่งบอกว่า รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด น่าจะกำหนดให้มากกว่าแสนคนนะครับ ก็ในระบอบประชาธิปไตยก็เห็นต่างกันอย่างนี้ ละครับ ข้อเสนอแนะ ก็คือขอให้รัฐนี้ละครับ ช่วยสนับสนุนให้มีการจัดเวทีสาธารณะ เพื่อให้ประชาชนได้มีการวิพากษ์วิจารณ์ แล้วขอแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ครับ

ในประเด็นที่ ๒ ครับ ท่านประธานครับ ที่เราระบุไว้ในมาตรา ๒๐๘ นี้ บอกว่า ประชาชนที่ถูกละเมิดสิทธิเสรีภาพ มีสิทธิที่จะฟ้องร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ด้วยตนเอง เมื่อไม่อาจใช้สิทธิทางอื่นได้ เสียงส่วนใหญ่ ๗๕ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วย โดยไม่มีเงื่อนไขเลยครับ แต่เสียงส่วนน้อยก็บอกว่า ไม่เห็นด้วย เพราะว่าประชาชนนี้ ยังมีควมรู้น้อย มีทุนน้อย แล้วก็ยังไม่ทราบขั้นตอนในการฟ้องศาลว่า ฟ้องศาลรัฐธรรมนูญจะทำอย่างไร เพราะว่าศาลยุติธรรมก็พอสมควรแล้วนะครับ ก็มีข้อเสนอแนะว่า ถ้าเป็นอย่างนั้นจริง ๆ นี่ละครับ ถ้ารัฐธรรมนูญใช้จริง ๆ นี้ ก็ขอให้รัฐ กำหนดค่าธรรมเนียมในการดำเนินงานตามกระบวนการทางศาลรัฐธรรมนูญในอัตราที่ ต่ำที่สุดครับ

สำหรับประเด็นที่ ๓ ครับ ท่านประธานครับ เป็นเรื่องของมาตรา ๖๑ วรรคหนึ่งนะครับ บอกว่า ประชาชนนั้นมีสิทธิติดตาม และร้องขอให้มีการตรวจสอบ การปฏิบัติงานของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ ๙๐ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยครับ ท่านประธานครับ ส่วนเสียงส่วนน้อยที่บอกว่า ไม่เห็นด้วยนั้น ไม่ได้ ให้เหตุผลมา แต่ก็มีข้อเสนอแนะว่า ในกรณีอย่างนี้นะครับ ก็ขอให้ออกกฎหมาย ให้ประชาชนนั้นสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของทางราชการ เพื่อจะสามารถ ติดตาม ตรวจสอบการทำงานของภาครัฐได้นะครับ

ในประเด็นที่ ๔ ครับ ท่านประธานครับ ในเรื่องของการทำสนธิสัญญา หรือข้อตกลงระหว่างประเทศทั้งหลาย ที่จะมีผลกระทบต่อประชาชนนะครับ บอกว่า รัฐต้องให้ข้อมูล และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนนะครับ ตามมาตรา ๑๘๖ วรรคสาม ส่วนใหญ่ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยครับ แต่เสียงส่วนน้อยนี้ นะครับ ประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่เห็นด้วย ก็มีข้อสังเกตซึ่งน่าจะได้รับการฟังไว้ นะครับ บอกว่า ในประเด็นที่ ๑ บอกว่า ไม่จำเป็นหรอก เพราะว่าบางเรื่องนี้จะละเอียดซับซ้อนเกินไป และบางเรื่องอาจจะต้องการความรวดเร็ว นะครับ ซึ่งอาจจะทำให้ประเทศชาติ เสียประโยชน์ได้ อีกเหตุผลหนึ่ง ก็บอกว่า ให้รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบก็น่าจะ เพียงพอแล้ว ในการนี้ก็มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมนะครับ บอกว่า เมื่อเกิดความเสียหาย จากการทำสนธิสัญญาของรัฐบาลที่จะทำสนธิสัญญากับต่างประเทศนี้ ควรจะได้มีการ เยียวยาจากภาครัฐครับ นอกจากนี้ นะครับ ก็บอกว่า ในการที่จะทำสนธิสัญญาอะไร ต่าง ๆ นี้ ขอให้คำนึงถึงคุณธรรม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดั่งามของ ประชาชน ซึ่งจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาในอนาคตของคนในชาติ แล้วก็อีกกลุ่มหนึ่ง ก็บอกว่า ควรจะได้มีคณะกรรมการศึกษาในเรื่องที่ทำสัญญานี้อย่างละเอียดรอบคอบเสียก่อน ก่อนที่จะรีบทำอะไรลงไปนะครับ

สำหรับในประเด็นที่ ๕ ครับ ท่านประธานครับ เป็นเรื่องขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นนะครับ บอกว่า ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ต้องเสนอรายงาน ในการดำเนินงานต่อประชาชน ในเรื่องการจัดทำงบประมาณ การใช้จ่าย และผลการ ดำเนินงานในรอบปีนะครับ เพื่อป้องกันปัญหาการทุจริต ก็เห็นด้วย ๙๐ เปอร์เซ็นต์ ครับ

๕๗

สสร ๑๘/๒๕๕๐

กุนที่ ๒๗/๓

ที่ไม่เห็นด้วยนี้ มีเหตุผลอย่างนี้ครับ บอกว่า ประชาชนจะเข้าไปตรวจสอบได้อย่างไร เพราะว่าบางพื้นที่มีอิทธิพลแอบแฝง ก็มีข้อเสนอว่า ถ้าอย่างนั้นก็ขอให้จัดตั้งสภาประชาชนทำหน้าที่ตรวจสอบครับ

- ๒๘/๑

ต่อไปเป็นประเด็นที่ ๖ ครับ บอกว่า ในเรื่องของการถอดถอนนักการเมือง ในมาตรา ๒๗๖ นะครับ นักการเมืองท้องถิ่นนะครับ บอกว่า ให้ลดจำนวนประชากรที่จะ เข้าชื่อถอดถอนนักการเมืองท้องถิ่น และการเสนอร่างข้อบัญญัติท้องถิ่น ส่วนใหญ่ ประมาณร้อยละ ๗๐ เห็นด้วยนะครับ ส่วนที่ไม่เห็นด้วยก็ยังบอกว่า ไม่ควรที่จะเขียนว่า ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด น่าจะระบุลงไปนะครับว่า เหลือสัก ๕,๐๐๐ คน หรือ ๑๐,๐๐๐ คน ๕,๐๐๐ คน สำหรับระดับท้องถิ่น และ ๑๐,๐๐๐ คน สำหรับระดับชาติ ครับ ก็มีข้อเสนอแนะนะครับว่า การระบุจำนวนประชาชนที่เข้าชื่อนี้ครับ บางครั้ง ไม่จำเป็นจะต้องระบุไปเลยว่า จำนวนจะเป็นเท่าไร เพราะว่าขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละท้องถิ่นว่า ท้องถิ่นใหญ่ ท้องถิ่นเล็ก อย่างกรณีเทศบาลนคร กับกรณี อบต. นี้ อาจจะมีจำนวนผู้เข้าชื่ออาจจะไม่เท่ากันนะครับ อาจจะน้อยกว่ากันตามสัดส่วน

ในประเด็นที่ ๗ ครับ เป็นเรื่องสถาบันทางการเมือง รัฐธรรมนูญได้กำหนด ในมาตรา ๑๖๓ บอกว่า ให้บัญญัติในเรื่องรายละเอียดการเงิน การคลัง และการงบประมาณไว้ในมาตรา ๑๖๓ นี้ครับ เสียงส่วนใหญ่ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยว่า ควรจะกำหนด เพื่อที่จะสามารถติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของฝ่ายบริหาร ได้อย่างละเอียดชัดเจนนะครับ แต่เสียงส่วนน้อยบอกว่า ถ้าระบุลงไปนี่มันจะเป็น รายละเอียดมาก และยุ่งยาก ซับซ้อนครับ

ในประเด็นที่ ๘ ครับ ประเด็นที่ ๘ นี้เมื่อสักครู่ที่ท่านประธานกรรมาธิการ ได้กราบเรียนแล้วนะครับ คือ เรื่องจำนวนวุฒิสมาชิก จำนวน ๑๖๐ คนนี้ครับ โดยให้มีการสรรหาจากบุคคลที่เหมาะสมในแต่ละจังหวัด จังหวัดละ ๑ คน รวม ๗๖ คน แล้วก็ บุคคลจากองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาควิชาการ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาชีพ อีก ๘๔ คน นะครับ ตามมาตรา ๑๐๖ และ ๑๐๘ นั้น ความเห็นต้องขออนุญาตแยกอย่างนี้ครับ ในเรื่องของจำนวนนะครับ ร้อยละ ๗๕ เห็นด้วยว่า จำนวนและสัดส่วนน่าจะเหมาะสม แล้วนะครับ แต่ที่ไม่เห็นด้วยนี้ ไม่เห็นด้วยกับวิธีการสรรหานะครับว่า สว. ส่วนใหญ่ ควรจะมาจากการเลือกตั้ง เพราะว่าการเลือกตั้งนั้น เป็นพื้นฐานของการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตย ยกเว้นเวทีรับฟังที่จังหวัดราชบุรีนี่บอกว่า น่าจะมีการผสมผสานกัน

คือ ก็ให้มีขั้นตอนในการสรรหา เพื่อให้ได้จำนวน สว. มากกว่าจำนวนที่มีอยู่ แล้วก็ให้มีการเลือกตั้ง อันนี้ก็เป็นการเสนอครับ ที่ในส่วนที่ไม่เห็นด้วยนะครับ เมื่อสักครู่นี้เห็นด้วยกับจำนวนแล้วนะครับ แล้วก็ที่ไม่เห็นด้วยกับบอกว่า สมาชิกวุฒิสภาต้องมาจากการเลือกตั้ง และมีขอบเขตในการหาเสียงเลือกตั้งที่จำกัดพอสมควร ควรมีจำนวนสัก ๒๐๐ คนนะครับ เท่ากับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ อีกพวกหนึ่งบอกว่า ควรลดจำนวนการลดจำนวนทำให้ดูแลพี่น้องประชาชนไม่ทั่วถึง และทำให้เกิดการแข่งขันกันมากนะครับ แล้วก็มีการเสนอว่า ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมนะครับ ข้อต่อไปบอกว่า ควรทำเป็น ๒ ขั้นตอนเหมือนกับที่ราชบุรีนะครับ ก็คือมีการสรรหาให้เกินจำนวน สว. ก่อนแล้วก็ไปเลือกตั้ง อีกกลุ่มหนึ่งบอกว่า ต้องการให้มีบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสม มีความรู้ ความสามารถนะครับ ก็มีข้อเสนอแนะอย่างนี้ครับ ข้อเสนอแนะบอกว่า คณะบุคคลที่จะสรรหา สว. นี้ ไม่ควรผูกขาดอยู่กับ ๗ ท่านที่มาจาก ๗ หน่วยงานหลัก ควรจะเพิ่มจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิในการสรรหาให้มากขึ้น แล้วก็จำนวน สว. นะครับ ๘๔ คน ที่มาจากกลุ่มต่าง ๆ นี่นะครับ ควรมาจากบุคคลที่เคยดำรงตำแหน่งสำคัญในองค์กรต่าง ๆ เช่น อดีตนายกรัฐมนตรีนะครับ อดีตรัฐมนตรี อดีตอธิการบดี เป็นต้น นอกจากนี้ก็มีข้อเสนอบอกว่า ควรจะกำหนดอายุของผู้สมัครสมาชิกวุฒิสภาให้อยู่ระหว่าง ๔๐ ถึง ๗๕ ปี มีอีกกลุ่มเสนอครับบอกว่า ไม่ควรมี สว. เลย แล้วก็กลุ่มต่อไปบอกว่า สว. ไม่ควรใช้อำนาจถอดถอนองค์กรใด เพราะให้ทำหน้าที่ด้านกลั่นกรองกฎหมายเท่านั้น -----

ข้อเสนอแนะต่อไปนะครับ บอกว่า กรณีที่มีการคัดสรรนี้ ต้องกำหนดกรอบให้ประชาชนเลือกเข้าไป เพื่อให้ได้คณะกรรมการคัดสรรที่ดีอีกครั้งหนึ่งนะครับ อีกกลุ่มหนึ่งบอกว่า สว. ควรมีไม่เกินร้อยคนนะครับ อันนี้ก็คือประเด็นเกี่ยวกับเรื่อง สว. นะครับ ที่มากับจำนวนนะครับ

ต่อไปเป็นเรื่องของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนะครับ ซึ่งตามร่างรัฐธรรมนูญ กำหนดให้มี ๔๐๐ คน ประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต แล้วก็มาจากระบบสัดส่วนนะครับ เสียงส่วนใหญ่ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยนะครับ ที่เห็นด้วยนี้บอกว่า จำนวน สส. ที่มี ๔๐๐ นี้ น้อยกว่าจำนวนเดิมนี้ดีแล้ว เพราะว่า สส. นั้น ถ้ามีมากเกินไปก็จะเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณแผ่นดินนะครับ ส่วนเสียงส่วนน้อยไม่เห็นด้วย บอกว่า น่าจะมี ๕๐๐ คน เท่ากับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เพราะว่าจะได้สามารถดูแลพี่น้องประชาชนได้ทั่วถึง และจำนวน สส. ที่มีมากนี้ ก็จะทำให้มีการแข่งขันน้อยลงนะครับ นอกจากนี้ะครับ สส. ที่มีจำนวนน้อยนี้ อาจจะถูกกลุ่มนายทุนซื้อเสียงได้ง่าย ๆ นะครับ เกิดปัญหาการทุจริตเชิงนโยบาย เพราะ สส. มีน้อยเกินไป มีข้อเสนอแนะครับ ข้อเสนอแนะบอกว่า สส. นี้ควรจะมาจากการเลือกตั้งทั้งหมด ไม่จำเป็นต้องมี สส. ในระบบบัญชีรายชื่อหรือสัดส่วน แล้วก็ไม่ต้องแบ่งแยกประเทศไทยออกเป็น ๔ ส่วน หรือ ๔ ภาค ภาคละ ๒๐ คน ที่ว่านี้นะครับ

ต่อไปเป็นประเด็นที่ ๑๐ ครับ ประเด็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต เขตละไม่เกิน ๓ คน จำนวน ๓๒๐ คน ตามมาตรา ๙๒ (๑) นะครับ ความเห็นนี้ะครับ ความเห็นก้ำกึ่งกันครับ มีทั้งเห็นด้วย และไม่เห็นด้วยที่เห็นด้วยก็เพราะว่า บอกว่า จะทำให้ได้โอกาส ทำให้คนมีความรู้ะครับ ความสามารถนี้เข้ามาช่วยกันพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาการซื้อเสียง ไม่ว่าจะใช้เงินในการซื้อเสียงน้อยลง ว่าอย่างนั้นนะครับ ที่ไม่เห็นด้วยบอกว่า ถ้าจะไปทำเขตใหญ่เกินไปนี้ะครับ จะทำให้มีการดูแลประชาชนไม่ทั่วถึง ควรเพิ่มให้มีจำนวน สส. มากกว่านี้ะครับ นอกจากนี้ก็บอกว่า ควรให้มีการใช้แบบเขตเดียว เบอร์เดียวนะครับ วัน แมน วัน โหวต (One man one vote) เพื่อให้ กกต. นี้จะสามารถทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สำหรับประเด็นที่ ๑๑ นะครับ ก็บอกว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้งแบบสัดส่วน ๘๐ คน จาก ๔ เขตนี้ นะครับ เห็นด้วยหรือไม่ นะครับ ก็ประมาณร้อยละ ๖๐ เห็นด้วย นะครับ เสียงส่วนน้อยไม่เห็นด้วย ประมาณร้อยละ ๔๐ เขาบอกว่า ต้องการให้มีระบบ สส. บัญชีรายชื่อแบบเดิมครับ กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานเพียงแค่นี้ เพื่อให้ท่านสมาชิกท่านต่อไปได้เรียนรายงานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ครับ ขอขอบคุณครับ เชิญครับ

นายวิฑูรย์ บัญญัติ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ กระผม นายวิฑูรย์ บัญญัติ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ กรรมการภาคกลางครับ ขออนุญาตรายงานชี้แจงผลการดำเนินงานต่อจากท่านกรรมการท่านสุรพล ก่อนชี้แจง ก็ขอขอบคุณประชาชนนะครับ ทั้ง ๒๖ จังหวัด เวลาที่เราไปทำเวทีนั้น ได้รับความสนใจเป็นอย่างยิ่ง บางแห่งนั้นมากมายเกินกว่าที่เราตั้งประมาณการไว้ ก็ถือว่าเป็นมิติที่ดี ที่ต้องขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ผมเข้าสู่ประเด็นที่ ๑๒ นะครับ ในประเด็นที่เกี่ยวกับ ควรมีการกำหนดมาตรฐานจริยธรรมของข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภท เกี่ยวกับการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรม ให้ถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดวินัย ตามมาตรา ๒๗๐ เรื่องนี้ เสียงส่วนใหญ่ประชาชนที่เข้ารับฟังนะครับ พอใจ แล้วก็ให้ความเห็นว่าร้อยละ ๙๘ เห็นด้วย เพราะถือว่า เรื่องนี้เป็นจุดเด่นของรัฐธรรมนูญฉบับนี้นะครับ ที่จะมีการเอาจริงเอาจังเรื่องจริยธรรม คุณธรรมของทั้งข้าราชการและนักการเมือง แล้วก็เป็นการป้องปรามมิให้เกิดการทุจริตด้วย เสียงส่วนน้อยนั้นอาจจะท้วงติงว่า มาตรฐานที่กำหนดการเรื่องจริยธรรมนั้นยังไม่ชัดเจนนะครับ

ประเด็นที่ ๑๓ เรื่องเกี่ยวกับการแสดงบัญชีทรัพย์สิน และหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ต่อ ปปช. -----

นอกจากจะต้องแสดงของตนเองแล้ว ต้องแสดงของคู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ และยังขยายไปถึงทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม ตามมาตรา ๒๕๐ เสียงส่วนใหญ่เห็นด้วยนะครับ เห็นด้วยอย่างมาก เพราะว่าให้แสดงทรัพย์สิน ร้อยละ ๙๘ เห็นด้วยว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ดี มีเสียงส่วนน้อยเท่านั้นละครับที่ไม่เห็นด้วย แต่ว่าก็บอกว่า ควรจะมีข้อเสนอแนะบอกว่า ให้รวมถึงกรณีที่เป็นสามี และภรรยาที่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสตามกฎหมาย ให้รวมด้วย แล้วก็รวมถึงบุตรที่บรรลุนิติภาวะ รวมด้วยเช่นเดียวกันนะครับ

ประเด็นที่ ๑๔ เป็นประเด็นที่เกี่ยวกับแสดงทรัพย์สิน หนี้สินของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา จะต้องเปิดเผยแก่สาธารณชนเช่นเดียวกับของนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี ตามมาตรา ๒๕๒ ประเด็นนี้ประชาชนจะเรียกว่าเป็นเอกฉันท์นะครับ จะเห็นด้วย ร้อยละ ๙๙ เห็นด้วย ควรให้เปิดเผย

ประเด็นที่ ๑๕ เป็นประเด็นเกี่ยวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา เมื่อมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอลงอาญา ก็ควรจะต้องพ้นจากตำแหน่ง เว้นแต่เป็นความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ เสียงส่วนใหญ่ ร้อยละ ๙๐ เห็นด้วยนะครับ เสียงส่วนน้อยนั้นก็ยังมีบ้าง เพราะว่ายังห่วงอยู่ว่า อยากให้คดีสิ้นสุดก่อน

ประเด็นต่อไปนะครับ เป็นประเด็นที่ ๑๖ คือ ประเด็นของท่านนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี ประเด็นเมื่อต้องคำพิพากษาถึงจำคุก แม้คดียังไม่ถึงที่สุดก็ตาม หรือรอลงอาญาก็ตาม ก็ต้องพ้นจากตำแหน่ง ก็เสียงส่วนใหญ่ ร้อยละ ๙๕ เห็นด้วยนะครับ แล้วก็บางคนเสนอมาว่า แม้กระทั่งถูกฟ้อง หรือดำเนินคดีทางอาญาก็ควรจะต้องพ้นจากตำแหน่ง เพื่อไม่ให้เกิดการมั่วหมองนะครับ และข้อเสนอบางกลุ่มนะครับ ก็ให้ความเห็นมาว่า ในกรณีที่ถูกกักขังตามหมายศาล ก็ควรจะมีผลให้พ้นจากหน้าที่เช่นเดียวกัน

ต่อไปนะครับ เป็นเรื่องเกี่ยวกับองค์กรอิสระ และศาล เป็นประเด็นที่ ๑๗ นะครับ เรื่องเกี่ยวกับคณะบุคคลในการสรรหาองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ที่ประกอบด้วยประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ตามมาตรา ๒๒๖ นั้น ประเด็นเรื่องนี้เสียงส่วนใหญ่ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ เห็นด้วยนะครับ ที่จะให้มีการดำเนินการตามที่ได้ร่างมา เสียงส่วนน้อยนั้น ก็อาจจะมีข้อเสนอแนะมาว่า ไม่อยากให้มี การผูกขาดเฉพาะกับบุคคลเพียงทั้ง ๗ ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ควรจะเพิ่มจำนวนผู้ที่จะมาเป็นองค์กรในการพิจารณาด้วย มีข้อเสนอเพิ่มเติมในประเด็นนี้อีก ๒ ประเด็นที่น่าสนใจ คือ ควรจะมีการจัดสัดส่วนของจำนวนที่จะมาจากภาคประชาชน และกลุ่มอาชีพมาร่วมด้วย แล้วก็อาจจะมีควรเพิ่มอัยการสูงสุด และทางนายกสภาทนายความ มามีส่วนร่วมด้วย ก็จะเป็นการเพิ่มความยุติธรรมมากขึ้น

ประเด็นต่อไปนะครับ เป็นประเด็นที่ ๑๘ เรื่องเกี่ยวกับศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้เป็นผู้พิจารณาคดีที่มีการฟ้องว่า นักการเมืองที่ไม่แสดงบัญชีทรัพย์สินหรือหนี้สิน หรือแสดงทรัพย์สินอันเป็นเท็จ ตามมาตรา ๒๕๔ วรรคสองนั้น เสียงส่วนใหญ่ร้อยละไม่น้อยกว่า ๗๕ เห็นด้วยครับว่า ควรจะต้องให้ขึ้นดำเนินการตามที่รัฐธรรมนูญได้ร่างไว้ ในประเด็นนี้ก็มีข้อเสนอแนะชนิดหนึ่งครับ คือ หลายท่านเสนอมาว่า ควรจะกำหนดเพิ่มอัยการ และพนักงานสอบสวน เข้าไปด้วย

ประเด็นต่อไป ประเด็นที่ ๑๙ ซึ่งเป็นเรื่องขององค์กรอิสระเช่นเดียวกัน คือ องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ รัฐสภาและศาล เกี่ยวกับการแปรญัตติงบประมาณเพิ่มเติมได้โดยตรงกับคณะกรรมการธิการของสภาในมาตรา ๑๖๔ วรรคเก้า เสียงส่วนใหญ่ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ เห็นด้วยนะครับ แต่ว่าเสียงส่วนน้อยก็มีข้อสังเกตว่า การแปรญัตตินั้นน่าจะมีเฉพาะแต่สมาชิกรัฐสภาเท่านั้น -----

ประเด็นที่ ๒ คือ ถ้าหากว่ามีการแปรญัตติให้องค์การอิสระ ก็อาจจะนำงบประมาณที่ใช้ไปใช้อย่างไม่ถูกต้อง ทุจริต หรือไม่เหมาะสม แต่ถ้าหากว่า เสียงส่วนใหญ่เห็นด้วย ก็มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ถ้าอย่างนั้นต้องมีองค์กรหน่วยงานที่ตรวจสอบงบประมาณที่องค์การอิสระนำไปใช้ให้รัดกุม

ประเด็นที่ ๒๐ ครับ เรื่องเกี่ยวกับการแยกองค์กรอัยการออกมาเป็นอิสระจากรัฐบาล เพื่อให้องค์กรอัยการนี้ทำงานอย่างอิสระในการตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐบาล ตามมาตรา ๒๔๖ ความเห็นของผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นในเวทีนะครับ เสียงส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๕ เห็นด้วย เพราะว่าอยากให้องค์กรนี้เป็นองค์กรที่ทำงานได้อย่างอิสระจริง ๆ ในการตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐบาล และฝ่ายการเมืองได้อย่างแท้จริง แต่เสียงส่วนน้อยนั้น ก็ยังบอกว่า ยังไม่อยากให้แยกออกไปเป็นหน่วยงานอิสระ อยู่กับรัฐดีแล้วนะครับ เสนออย่างนั้น มีเพิ่มเติมเป็นข้อสังเกตครับ ประเด็นนี้ประเด็นเกี่ยวกับองค์กรอัยการนะครับ คือ ถ้าหากองค์กรอัยการนี้มีความเป็นอิสระ ก็ควรจะสามารถตรวจสอบได้ แล้วก็อาจจะลงโทษ หากอัยการประพฤติมิชอบ ก็ต้องถูกลงโทษได้ด้วยเช่นเดียวกัน

ประเด็นที่ ๒๑ นะครับ เป็นประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องของการเลือกตั้ง ซึ่งมีประเด็นในประเด็นนี้ระบุมเหมือนกันไว้ว่า ในกรณีที่มีการประกาศผลการเลือกตั้งไปแล้ว และถ้าคณะกรรมการการเลือกตั้งเห็นว่า ควรจะมีการเลือกตั้งใหม่ หรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้เสนอความเห็นต่อศาลฎีกา หรือศาลอุทธรณ์ เพื่อวินิจฉัยตามมาตรา ๒๓๓ นั้น เสียงส่วนใหญ่ร้อยละ ๘๕ ครับ เห็นด้วยว่าดี เพื่อให้เกิดความยุติธรรม แต่เสียงส่วนน้อยก็บอกว่า อยากจะให้ศาลรัฐธรรมนูญได้ตัดสินในกรณีให้ใบแดง ใบเหลืองแก่ผู้ที่สมัคร สมาชิกทั้งหลายที่ได้กล่าวมานะครับ

ที่นี้ในส่วนของการไปรับฟังความเห็นนั้น ก็ปรากฏว่า ก็มีประเด็นเพิ่มเติม นอกจากที่เราไปเสนอความเห็นตามประเด็น ๒๑ ข้อแล้วนะครับ ก็มีความเห็นจากประชาชนเสนอเพิ่มเติมขึ้นมา เราก็รับฟัง ก็นำมาสู่คณะกรรมการ แล้วก็มาให้ท่านสมาชิก

สภาว่างได้รับทราบเพิ่มเติม ผมกราบเรียนในประเด็นต่าง ๆ พอสังเขปนะครับ เพื่อให้เหมาะสมกับเวลา

ในหมวดที่ ๑ บททั่วไปนั้น ก็มีผู้เสนอขอให้เพิ่มข้อความในหมวดที่ ๑ มาตราที่ ๔ ให้เพิ่มคำว่า จารีตประเพณี ขึ้นมาด้วย แล้วก็อยากจะขอให้มีการบัญญัติไม่เห็นด้วยกับการที่จะบัญญัติพุทธศาสนาขึ้นมา แล้วก็มีการไม่เห็นด้วย อันนี้ก็เห็นความเห็นที่เราก็ต้องมารับฟังกันต่อไปนะครับ ทั้ง ๒ ฝ่าย ทั้งเห็นด้วย และไม่เห็นด้วย

ในหมวดที่ ๒ ครับ มีประชาชนเสนอเกี่ยวกับการให้เพิ่มในมาตราที่ ๘ ว่าด้วยการกล่าวอ้างถึงพระมหากษัตริย์ไม่ว่ากรณีใด ๆ ถ้าจะนำไปเป็นผลประโยชน์ทางการเมืองนั้นกระทำมิได้ มิฉะนั้นจะมีผู้กล่าวอ้าง เพื่อประโยชน์ทางการเมืองอยู่เสมอ

ในหมวดที่ ๓ ครับ เรื่องสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยนะครับ มันมีเรื่องหมวดเกี่ยวกับเรื่องส่วนที่ ๒ นะครับ เรื่องความเสมอภาค มีประชาชนเสนอมาว่า ในมาตราที่ ๓๐ ครับ ชายกับหญิงนี้ควรมีความเท่าเทียมกัน ในเรื่องการใช้คำนำหน้านาม ในกรณีที่มีการแต่งงานแล้ว จะเป็น นางสาว เป็น นาง นายหนุ่ม จะเป็น นาย หรืออย่างไร ก็พิจารณากันต่อไปนะครับ มาตรา ๓๐ วรรคสาม ก็มีคนไม่เห็นด้วยกับคำว่า สภาพทางกาย คือ อยากให้ใช้คำว่า ความพิการ ไปเลย ให้ชัดเจน ซึ่งอันนี้ก็เป็นเรื่องที่ทางผู้พิพากษาก็มีการเสนอขึ้นมาว่า ผู้พิพากษานั้นถูกละเลยไปนานพอสมควร ในส่วนที่ ๓ นั้น เรื่องสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคลนะครับ เรื่องตามมาตรา ๓๒ วรรคสาม เกี่ยวกับเรื่องของการตรวจค้นตัวบุคคลของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ไม่ควรมีข้อกำหนดให้ต้องขอหมายศาล เพราะจะทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทำงานช้า ไม่ทันต่อเหตุการณ์ อันนี้ก็เห็นความเห็นส่วนหนึ่งนะครับ ก็รับฟังมาครับ ในส่วนที่ ๖ ครับ เรื่องสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพ

อันนี้ควรจะเพิ่มเติม มีผู้เสนอว่า ควรเพิ่มเติมเกี่ยวกับการคุ้มครองอาชีพของคนไทย จากคนต่างด้าวที่เข้ามาลงทุน หรือเข้ามาแย่งอาชีพของคนไทย ซึ่งอันนี้ก็เป็นที่หลาย ๆ อาชีพที่ต่างเสนอมานะครับ ในส่วนที่ ๘ สิทธิและเสรีภาพของการศึกษา ในมาตรา ๔๘ มีผู้ขอเสนอให้เพิ่มในมาตรา ๔๘ ว่า ขอให้ปลูกฝังให้เยาวชนรักชาติควบคู่กับการรักษาไว้ ซึ่งวัฒนธรรมอันดีงามของประเทศ และอีกประเด็นหนึ่งครับ คือ รัฐควรจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานอย่างน้อย ๑๒ ปี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ที่ไม่เก็บ ไม่จ่ายจริง ๆ นะครับ คือ รัฐ ต้องจ่ายให้เต็มที่ โดยที่ประชาชนไม่ต้องจ่ายเพิ่ม เนื่องจากว่า ในทางปฏิบัติเองรัฐจัดสรร งบประมาณไม่เพียงพอต่อการบริหารงานของโรงเรียน ทำให้โรงเรียนต้องเก็บค่าใช้จ่าย เพิ่มเติมจากผู้ปกครอง อันนี้เป็นเรื่องที่คุณปกครองส่วนใหญ่หลายจังหวัดก็อยากจะขอให้ ดูแลเรื่องการศึกษา กับบุตรหลานอย่างเต็มที่ และยังเพิ่มอีกว่า อยากให้รัฐจัดการศึกษา ฟรีถึง ๑๕ ปี ก็เป็นประเด็นที่ทางกรมการศึกษาก็ต้องมาพิจารณาต่อไปนะครับ ส่วนการสนับสนุนการศึกษานั้น อยากให้รัฐสนับสนุนกับผู้ที่มีรายได้น้อย เพื่อเป็นการช่วย คนรายได้น้อยให้มีโอกาสมากขึ้น ในส่วนที่ ๙ ครับ เรื่องสิทธิในการรับบริการ สาธารณสุขและสวัสดิการจากรัฐ ในมาตรา ๕๓ ครับ มีผู้ท้วงติงว่า สิ่งอำนวยความสะดวกที่รัฐจัดให้ นั้น อยากจะขอให้เปลี่ยนไปเป็นคำว่า ให้สามารถเข้าถึง และ ใช้ประโยชน์ได้ ลงไปจะดีกว่า อันนี้ก็เห็นว่าเป็นความเห็นว่าเขาอาจจะต้องการสามารถใช้ ประโยชน์ได้จริง แล้วก็เข้าไปถึงการรับบริการของรัฐอย่างแท้จริง ในมาตรา ๕๕ ครับ เรื่องเกี่ยวกับบุคคลที่ไร้ที่อยู่อาศัย คือ ความหมายยังไม่ชัดเจน ก็อยากให้ชัดเจนขึ้น ผมไปต่อ ส่วนที่ ๑๑ นะครับ เสรีภาพในการชุมนุมและสมาคม ก็มีผู้เสนอว่า การชุมนุม ในมาตรา ๖๒ การชุมนุมโดยสงบ ปราศจากอาวุธ ควรจะเพิ่มในส่วนที่ว่า สิ่งที่โดยสภาพ อาจเป็น ใช้เป็นอาวุธได้ ให้ไปด้วย ไม่มีอาวุธจริง แต่อาจจะมีอย่างอื่นที่ใช้เป็นอาวุธได้ ก็ขอให้เพิ่มกำหนดไปในมาตรา ๖๒ ด้วย และเช่นเดียวกัน ในมาตรา ๖๒ มีอีกจังหวัดหนึ่ง ครับ เสนอว่า ควรบัญญัติหลักเกณฑ์ หรือเงื่อนไขในการชุมนุมประท้วงให้มีความลำบาก หรือว่าให้มีพึงเหตุผลมากพอสมควร ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการชุมนุมประท้วงไปตามอำเภอใจ ให้ควรให้มีโทษอย่างรุนแรงสำหรับผู้ที่ทำให้เกิดความเดือดร้อน สร้างความเสียหาย ให้แก่ประเทศชาติ ในการประท้วงชุมนุมด้วย และในส่วนที่ ๑๒ ครับ สิทธิการชุมนุม นั้น

ก็มีผู้ที่เสนอมากรณีที่จะสร้างสาธารณูปโภคใด ๆ ก็ตาม ที่มีผลกระทบต่อประชาชนที่อยู่ในพื้นที่นั้น ๆ ก็ควรให้การกำหนดให้องค์กรภาคประชาชน หรือหน่วยงานต่าง ๆ ของประชาชนในเขตพื้นที่นั้น ๆ ได้มีโอกาสเข้าไปร่วม และมีสิทธิ ในลักษณะที่มีอำนาจในการพิจารณาให้ความเห็นชอบร่วมกันในโครงการนั้น ๆ ด้วย จะเป็นสิ่งที่ดี อีกนิดเดียวครับ

ในหมวดที่ ๔ หน้าแรกของปวงชนชาวไทย มีผู้เสนอในมาตรา ๗๑ ครับว่าไม่ควรใช้มาตรการเชิงลงโทษแก่ผู้ที่ไม่ไปเลือกตั้ง แต่รัฐควรใช้วิธีการชักจูง หรือจูงใจให้ประชาชนไปใช้สิทธิมากกว่าการใช้มาตรการลงโทษ ในมาตรา ๗๒ นั้น มีคำขึ้นต้นในมาตรา ๗๒ ว่า บุคคลมีหน้าที่รับราชการทหาร ในกรณีนี้ผู้หญิงควรให้เป็นความสมัครใจ คือ ผู้หญิงอาจจะสนใจสมัครเป็นทหาร ก็สมัครเกณฑ์ทหารนะครับ หมายถึงอย่างนั้น ก็เป็นความคิดที่เสนอมา

ในหมวดที่ ๕ ครับ นโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ในส่วนที่ ๓ เฉพาะส่วนสาม นะครับ ส่วนที่ไม่มีก็ขออนุญาตข้าม ในแนวนโยบายด้านบริหารราชการแผ่นดิน ในมาตราที่ ๗๗ วรรคสอง อยากให้เพิ่มคำว่า ห้องที่ เนื่องจากว่าห้องที่ทำงานรับใช้ประชาชนนั้น อาจจะเข้าถึงประชาชนไม่ทั่วถึง อยากให้มีการได้เพิ่มเติมขึ้นไปให้ชัดเจน ในส่วนที่ ๔ เรื่องแนวนโยบายด้านศาสนา สังคม การศึกษา และวัฒนธรรม ในมาตรา ๗๙ วรรคสามนะครับ มีผู้มาเสนอความเห็น อยากให้มาตรานี้ได้กำหนดให้ชัดเจนเกี่ยวกับนโยบายการจัดการศึกษาของชาติว่า การจัดการศึกษานั้น ควรจะจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ -----

โดยทุกระดับควรจัดการศึกษาให้มืองค์กรผู้รับผิดชอบโดยตรง และเพิ่มเติมบัญญัติ คำว่า ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้เป็นระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ระดับอุดมศึกษา และการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐาน การศึกษา เพิ่มเติมเข้าไปในส่วนแรกของมาตรา ๗๙ วรรคสาม นอกนั้นเป็นไปตาม ร่างเดิมทุกประการ ในมาตรา ๗๙ วรรคสามนั้น ก็มีผู้เสนอมาเพิ่มเติมอีกว่า อยากขอให้ พระภิกษุได้มีบทบาทเข้ามาช่วยส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรม ให้แก่เยาวชน ด้วยครับ เป็นข้อเสนอเพิ่มเติม และในหมวดนี้ก็มีผู้บัญญัติเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่อง ของพระในรัฐธรรมนูญไว้ด้วย คือ เกี่ยวกับการปฏิบัติของพระสงฆ์ในสิ่งที่ไม่เหมาะสม โดยควรจะต้องโทษพระสงฆ์ที่ปฏิบัติผิด ทำให้เกิดความเสียหายต่อศาสนานั้น ให้เป็นโทษ ทางอาญา ไม่ใช่เพียงแค่สึกแล้วก็จบ ในมาตรา ๔๘ นะครับ ก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับการ ดำเนินการที่จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ควรจะมีการตั้งไตรภาคีในการที่จะพิจารณา เช่น มีทางฝ่ายโรงงาน ฝ่ายประชาชน ฝ่ายราชการ ให้มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง ในการดำเนินการ

ในหมวดต่อไปนะครับ เป็นหมวดที่ ๖ เรื่องรัฐสภา ก็เป็นเรื่องที่ ท่านประธานได้พูดไปแล้วว่า ส่วนใหญ่ ก็ขณะนี้ มีประเด็น ๒ ประเด็นครับ คือ ประเด็นที่ สส. ในมาตรา ๙๑ เสนอให้ส่วนใหญ่ นะครับ ก็จะบอกว่า อยากให้เป็นทางเลือกตั้งแบบ เขตเดียวเบอร์เดียว แล้วก็เพิ่มวิธีการนับคะแนนให้ โดยใช้แบบนำบัตรไปเทรวม แล้วก็นับ พร้อมกันทีเดียว อันนี้ก็จะคล้าย ๆ แบบเดิม นะครับ แล้วก็ก็มีผู้เสนอมาว่า อยากจะ เปลี่ยนให้ผู้ที่มิสิทธิลงคะแนนเลือกตั้งจากอายุ ๑๘ เป็นอายุ ๑๕ ก็ได้มั้ง เพราะเด็กเดี๋ยวนี้ พัฒนาการได้เร็วขึ้น ก็เป็นความเห็น นะครับ แล้วก็นอกจากนี้ ในมาตรา ๙๕ มีผู้เสนอว่า คุณสมบัติของผู้สมัครรับเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ควรจะมีวุฒิการศึกษา จบอย่างน้อยปริญญาตรีขึ้นไป นะครับ อันนี้ก็เป็นเรื่อง ที่เสนอมา นะครับ ในส่วนที่ ๙ ครับ ในมาตรา ๑๕๔ นะครับ ก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี นะครับ ก็บอกว่า เสนอว่าไม่จำเป็นจะต้องมีจำนวนสมาชิกถึงหนึ่งในสี่ เพียงผู้นำ ฝ่ายค้านคนเดียวก็เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีได้แล้ว อันนี้ก็เป็นข้อเสนอ นะครับ

ในส่วนของหมวดที่ ๘ เรื่องการเงิน การคลัง และงบประมาณ สำคัญที่สุดเลย ที่ประชาชนเสนอมา ก็คือ การทำสัญญาใด ๆ ของรัฐที่จะมีมูลค่าเกินกว่าหนึ่งพันล้านขึ้นไป ควรจะทำประชาพิจารณ์ให้ประชาชนรับทราบก่อนนะครับ

ในส่วนหมวดที่ ๙ เรื่องของคณะรัฐมนตรีนะครับ ก็มีในมาตรา ๑๖๗ วรรคสี่ เกี่ยวกับเรื่องของการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีครับ มีผู้เสนอความเห็นที่ไม่อยากให้นายกรัฐมนตรีรับตำแหน่งนานเกินไป ดังนั้น ท่านจึงอยากขอให้ปรับถ้อยคำว่าการดำรงตำแหน่งสองวาระติดต่อกัน นี้ จะให้ตัดคำว่า ติดต่อกัน ออกนะครับ แล้วก็การขยายผลเรื่องนี้ ถ้าหากว่า จะมีผลจริง ๆ นี้ ก็อยากให้มีผลบังคับย้อนหลังไปถึงก่อนรัฐธรรมนูญฉบับนี้ออกด้วยนะครับ อันนี้ก็เป็นข้อเสนอของประชาชนมานะครับ ในมาตราที่ ๑๙๒ วรรคสองนะครับ เรื่องเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญของบุคคลที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภานั้น เกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญที่เคยมีการขอไว้ นั้น ประชาชนเสนอว่า บำเหน็จบำนาญของบุคคลตามมาตรานี้ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งไปแล้วนั้น ไม่ควรมี เพราะว่า นักการเมืองถือว่าเป็นบุคคลที่เข้ามาทำหน้าที่ในกรอบของระยะเวลาที่กำหนด ระยะเวลาชั่วคราว ระยะเวลาหนึ่งเท่านั้นนะครับ แล้วก็ที่มาของนายกรัฐมนตรีนั้น ควรจะมาจากการเลือกตั้งโดยตรง นี่เป็นข้อเสนอ นะครับ ในหมวดที่ ๙

ส่วนหมวดที่ ๑๐ นั้น ก็มีเสนอในมาตราที่ ๑๙๓ วรรคสอง เกี่ยวกับการพิจารณาของศาล ก็ควรจะมีการดำเนินการ กระบวนการพิจารณาแบบต่อเนื่องตามรัฐธรรมนูญ (ฉบับที่..) เหมือน ๆ กับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ต่อไปนะครับ ไม่อยากให้เกิดเปลี่ยนแปลงอะไร แล้วก็มีคนเสนอมาเพิ่มอีกครับ บอกว่า เรื่องศาลทหารมีแล้ว ตอนนี้อยากให้มีศาลตำรวจด้วย ก็ไม่ทราบว่าหมายถึงอย่างไรนะครับ

ไปถึงหมวดที่ ๑๑ องค์การตามรัฐธรรมนูญของรัฐ เรื่องเกี่ยวกับ มาตรา ๒๔๔ (๒) ควรให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจที่จะเสนอเรื่อง พร้อมกับให้ความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายใด ๆ กระทบต่อสิทธิมนุษยชน และมีปัญหาเกี่ยวข้องกับความสุขด้วยรัฐธรรมนูญได้เอง คือ ให้กรรมการสิทธิเสนอได้เอง โดยไม่จำเป็นจะต้องมีผู้ร้องเรียนก่อน อันนี้ก็เสนอมา นะครับ

ส่วนในหมวดที่ ๑๒ นั้น ก็มีผู้เสนอมาหลายประเด็นครับ เช่น มาตรา ๒๕๐ อยากจะขอให้ปรับแก้ว่า การตรวจสอบบัญชีทรัพย์สิน และหนี้สินของข้าราชการนั้น อยากให้เริ่มตั้งแต่ระดับ ๖ คือ ซี ๖ ขึ้นไป ส่วนมาตรา ๒๕๒ นั้น การแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินของข้าราชการนั้น ให้ครอบคลุมถึงองค์กร รวมถึงองค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยนะครับ แล้วก็ในมาตราที่ ๒๖๑ (๑) ให้ตรวจสอบผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้ตรวจเกี่ยวกับผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา ด้วย พุดง่าย ๆ คือทุกองค์กรจะต้องมีการตรวจสอบกันทั้งหมดนะครับ

ในหมวดที่ ๑๓ หมวดนี้ ในมาตรา ๒๗๐ มีการขอเสนอว่า ควรให้มีการ ออกประมวลจริยธรรมมาบังคับก่อนที่จะมีการประกาศพระราชกฤษฎีกาประกาศกำหนด วันเลือกตั้ง ประมวลจริยธรรมของนักการเมือง ซึ่งมีในมาตรา ๒๗๐ อยากให้ออกมาให้ เสร็จก่อน ในส่วนที่บทเฉพาะกาลนะครับ มาตรา ๒๙๙ นั้น ก็มีผู้เสนอว่า ไม่ควรจะมี บัญญัติมาตราเกี่ยวกับการนิรโทษกรรมไว้ อันนี้ก็เป็นความเห็นของประชาชนในบางส่วน มีข้อเสนอเพิ่มเติมเล็กน้อยอีกนิดเดียวครับ คือ มีผู้เสนอว่า ควรจะมีการออกกฎหมาย เพื่อห้ามการปฏิวัติ และควรจัดให้มีคณะกรรมการพิเศษในการแก้ปัญหา แล้วก็ มีผู้เสนอ คนที่ ๒ เสนอว่า เห็นควรให้มีการจัดตั้งโรงเรียน หรือสถาบันสำหรับฝึกอบรมนักการเมือง ก่อนที่นักการเมืองเหล่านั้นจะมาทำหน้าที่บริหารประเทศชาติ และเพิ่มเติมครับ มีคน เสนอว่า นักการเมืองนั้น ควรจะใช้คำพูดว่า มาทำงานการเมือง มากกว่า มาเล่นการเมือง เพราะการเมืองไม่ใช่เรื่องเล่น ๆ เป็นเรื่องต้องทำงานเพื่อชาติ ผมก็ขอสรุปประเด็นทั้งหมด กับท่านประธานเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
 ครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานสุรชัยมีอะไรเพิ่มครับ เชิญครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย (ประธานคณะกรรมการ) : ขอบคุณครับ
 ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังเพื่อน สสร. ทุกท่าน
 แล้วก็ผ่านไปยังพี่น้องประชาชนที่ติดตามรับฟังการถ่ายทอดการประชุมของเราในวันนี้
 นะครับว่า การรายงานของกรรมการภาคกลาง ในวันนี้ต่อสภาว่างรัฐธรรมนูญนั้น
 เป็นการรายงานบนพื้นฐานของข้อมูลที่สิ้นสุดเพียงวันที่ ๑๑ พฤษภาคมครับ ยังไม่ถือว่าเป็น
 เป็นข้อมูลที่เสร็จสิ้นเด็ดขาดนะครับ การจัดเวทีของ ๒๕ จังหวัดในพื้นที่ภาคกลาง
 กับในกรุงเทพมหานครนั้น ยังคงมีอยู่จนถึงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม อย่างที่ผมกราบเรียน
 ให้ทราบ เพราะฉะนั้นข้อมูลที่ได้นำเสนอรายงานวันนี้ ก็เป็นเพียงข้อมูลประมาณร้อยละ
 ๕๐ ของเวทีรับฟังความคิดเห็นที่เราได้จัดเตรียมไว้ในการรับฟังความคิดเห็น สำหรับ
 รอบที่ ๒ นี้

อีกประการหนึ่งที่อยากจะกราบเรียนต่อที่ประชุม ก็คือว่า ผลจากการที่เรา
 ได้เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นจากพี่น้องประชาชนนั้น ผมจับข้อสังเกตได้ ๒ ประเด็น
 ประเด็นที่ ๑ ก็คือ การแสดงความคิดเห็นนั้น บางส่วนพี่น้องประชาชนยอมรับในเรื่องของ
 การหลักการ แต่เนื่องจากร่างรัฐธรรมนูญนั้น มีความไม่ชัดเจนเพียงพอ ก็ทำให้พี่น้อง
 ประชาชนนั้น ลงมติไม่เห็นด้วย ตัวอย่างเช่น ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสอง
 เกี่ยวกับองค์กรแก้วิกฤติของชาติ หรือแก้ไขสถานการณ์คับขัน หรือแก้ไขเหตุการณ์จำเป็น
 อย่างยิ่ง พี่น้องประชาชนไม่มีใครอยากเห็นประเทศไทยเข้าสู่จุดอับทางการเมือง
 การปกครอง อยากเห็นวิธีการ อยากให้มีกลไกที่ถูกกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญให้ชัดเจน
 แต่เนื่องจากบทบัญญัติที่ปรากฏในร่าง (ฉบับรับฟังความคิดเห็น) นั้น -----

พี่น้องบอก อ่านแล้วไม่เข้าใจว่า ใครจะเป็นคนตีความว่า อย่างไรถือว่าเป็นวิกฤติของชาติ
อย่างไรคือสถานการณ์คับขัน อย่างไรถึงว่ามีเหตุการณ์จำเป็นอย่างยิ่งแล้ว
เพราะบทเรียนที่พี่น้องประชาชนได้มาจากอดีตในปี สองปีที่ผ่านมา ผู้บริหารประเทศ
บางคนให้ความเห็นไม่เหมือนกัน เมื่อมีเสียงเรียกร้องจากประชาชน เมื่อมีพี่น้องประชาชน
มาชุมนุมบอก เท้านี้วิกฤติหรือยัง บางท่านบอกวิกฤติแล้ว บางท่านไม่วิกฤติ เขาบอกว่า
แค่นั้นก็เป็นปัญหาแล้ว แล้วถ้า ๑๑ ท่าน ที่เขียนอยู่ในร่างฉบับนี้เห็นต่างกันนี้ เขาบอก
มองไม่เห็นทางที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาได้ ที่ผมกราบเรียนตรงนี้ก็คือ สืบเนื่องจาก
ความไม่ละเอียดเพียงพอจากบทบัญญัติที่ปรากฏในร่างรัฐธรรมนูญ นอกจาก มาตรา ๖๘
วรรคสอง ที่สามารถนำมาเสนอเป็นข้อสังเกตได้แล้ว กรณีความไม่ชัดเจนของร่าง
รัฐธรรมนูญยังคงทำให้พี่น้องประชาชนเข้าใจสับสน เช่น บทบัญญัติในมาตรา ๑๘๖
เกี่ยวกับการกำหนดให้การทำสนธิสัญญาระหว่างประเทศของรัฐ ในกรณีที่สนธิสัญญานั้น
หากมีผลกระทบต่อประชาชน จะต้องขอปรึกษาพิจารณาจากประชาชนเสียก่อน
ก็มีข้อสังเกตว่า กรณีใดจะถือว่า สนธิสัญญานั้นมีผลกระทบต่อประชาชน ข้อสังเกต
หลาย ๆ ข้อสังเกต ต่อบทบัญญัติ มาตรา ๑๘๖ นี้ จะตรงกันก็คือ ประเด็นที่ว่า ใครจะ
เป็นคนวินิจฉัยว่าบทบัญญัติที่ฝ่ายรัฐบาลจะไปทำกับต่างประเทศนั้น มีผลกระทบกับ
ประชาชน ซึ่งจะต้องนำไปสู่ขั้นตอนของการทำประชาพิจารณ์เสียก่อน ถึงจะไปทำ
สนธิสัญญากับต่างประเทศได้ นอกจากนี้ยังมีบทบัญญัติของมาตรา ๒๗๐ มาตรา ๒๗๑
ในเรื่องของจริยธรรมของนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีข้อสังเกตว่า เขียนไว้สั้นจน
ประชาชนมองไม่เห็นภาพของความเป็นจริงที่จะปรากฏขึ้นมาได้ เนื่องจากในร่างของ
บทบัญญัติทั้ง ๒ มาตรานั้น กำหนดให้ไปออกเป็นประมวลจริยธรรมในอีก ๑ ปีข้างหน้า
ซึ่งเมื่อความรู้สึกรู้สึกของพี่น้องประชาชนที่ได้อ่านร่างของมาตรานี้แล้ว เกิดความรู้สึกว่า
เป็นรูปธรรมที่ยังจับต้องไม่ได้ทันที เมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ อีกทั้งไม่ได้วาง
หลักการสำคัญว่า ประมวลจริยธรรมนั้นจะยึดโยงโดยอาศัยหลักการของกฎหมายใด
มาเป็นต้นแบบในการออกประมวลจริยธรรม อาทิเช่น อย่างน้อยที่สุดน่าจะยึดโยงกับ
กฎหมายที่ว่าด้วยวินัยของทางข้าราชการหรือไม่ เช่นเดียวกับกับมาตรา ๒๙๙ ซึ่งพูดถึง
เรื่องของนิรโทษกรรม หลักการเป็นที่ยอมรับได้ระดับหนึ่งจากพี่น้องประชาชน แต่ที่พี่น้อง

ประชาชนให้ความเห็นว่าไม่รับ มาตรา ๒๙๙ นี้ ก็สืบเนื่องมาจากเห็นว่า ในกระบวนการของการนิรโทษกรรม ซึ่งเป็นกระบวนการซึ่งแทบจะดูเป็นการปกติเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง โดยระบบที่นอกเหนือไปจากระบบของรัฐธรรมนูญนั้น เรามักจะมีการนิรโทษกรรมอยู่แล้วเป็นปกติ แต่มิใช่การบัญญัติอยู่ในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เพราะสามารถทำได้ในการตราของกฎหมายรูปแบบอื่น ๆ นี่คือการไม่ชัดเจน

ประเด็นที่ ๒ ก็คือประเด็นเรื่องของการตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการบังคับใช้ของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ที่นี้ประชาชนบางส่วนยังมีข้อสังเกตว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ บางส่วนไม่แน่ใจว่า จะจับต้องได้จริงหรือไม่ ไม่แน่ใจว่า เป็นรูปธรรมได้จริงหรือไม่ อาทิ เช่น บทบัญญัติในหมวด ๓ ซึ่งว่าด้วยเรื่องของสิทธิเสรีภาพ หลาย ๆ เรื่องที่นี้ประชาชนไม่มั่นใจว่า เมื่อปฏิบัติจริงแล้วนี่ จะนำไปดังเช่นที่ปรากฏอยู่ในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญใหม่ เช่น ในเรื่องของสิทธิที่จะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ซึ่งปรากฏอยู่ในร่างมาตรา ๔๘ ซึ่งตรงกับวรรคแรกของมาตรา ๔๓ เดิม ถอดข้อความมาเช่นเดียวกันเลยครับท่านประธาน ประชาชนก็บอกว่า รัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ก็เขียนไว้แบบนี้ แต่ในทางปฏิบัติประชาชนต้องเสียค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายแฝงในรูปแบบต่าง ๆ หมวดที่ ๕ ว่าด้วยเรื่องของแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ที่นี้ประชาชนก็เกิดความไม่แน่ใจว่า จะมีปัญหาในการบังคับใช้หรือไม่ว่า ในทางปฏิบัติแล้วนั้นจะปฏิบัติได้จริงหรือไม่ พรรคการเมืองที่เข้ามาบริหารประเทศชาติในอนาคต ถ้าไม่ปฏิบัติตามนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ จะมีบทลงโทษ หรือมีบทบังคับพรรคการเมืองเหล่านั้นอย่างไร ไม่ปรากฏรายละเอียดในส่วนนี้ ในร่างรัฐธรรมนูญ (ฉบับรับฟังความคิดเห็น) ตรงนี้คือ ข้อสังเกต ๒ ประการ ที่อยากจะกราบเรียนผ่านที่ประชุมเพื่อนำเสนอต่อไปยังท่านกรรมาธิการยกร่าง อันจะเป็นแนวทางไปสู่การปรับปรุงร่างรัฐธรรมนูญในขั้นตอนต่อไป

สุดท้าย ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิก สภาร่างรัฐธรรมนูญ และพี่น้องประชาชนว่า ขณะนี้เรายังอยู่ในขั้นตอนของการรับฟังความคิดเห็น ซึ่งจะมีระยะเวลาไปจนถึงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ผมกราบเรียนว่า แม้ว่าการปฏิบัติภารกิจของกรรมาธิการภาคกลาง ซึ่งจะต้องลงพื้นที่เพื่อพบปะพี่น้องประชาชนในการนำสาระสำคัญเกี่ยวกับร่างรัฐธรรมนูญไปเสนอต่อพี่น้องประชาชน ขณะเดียวกันการรับฟังความคิดเห็น และนำความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนกลับมาสู่กรรมาธิการยกร่างและกลับมาสู่สภาร่างรัฐธรรมนูญแห่งนี้ ก็มีกระแสของบุคคลกลุ่มหนึ่ง ซึ่งพยายามที่จะต่อต้านร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ กระแสนี้ได้มีการพัฒนาการไปสู่ขณะนี้ล่าสุดมีการปลุกกระแสให้สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญล้มร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้เสียเอง โดยให้เหตุผลว่า เพื่อประหยัดงบประมาณในการทำประชามติ กระผมขอกราบเรียนว่า ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญคนหนึ่ง ในฐานะที่เป็นประธานกรรมาธิการรับฟังความคิดเห็นของพี่น้องประชาชนในภาคกลาง และกรุงเทพมหานคร ขอกราบเรียนว่า นำที่พวกเราจะมีมือร่วมใจกันในการใช้ช่วงเวลา ในการใช้ขั้นตอนของกระบวนการรับฟังความคิดเห็น ท่านไม่เห็นด้วยอย่างไรกรุณาเสนอความคิดเห็นของท่านผ่านเวทีทุก ๆ เวทีในกรุงเทพมหานคร ทุก ๆ เวทีในเขตพื้นที่ภาคกลาง และทุก ๆ เวทีซึ่งกำลังจัดอยู่ทั่วประเทศ ทั้ง ๔ ภูมิภาคของประเทศไทย เราจะทำหน้าที่ของเราอย่างดีที่สุดในการรวบรวมความเห็นของพี่น้องประชาชนกลับมาสู่การประชุมร่วมกันระหว่างสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ และกรรมาธิการยกร่าง เราขอกราบเรียนว่า เราจะทำหน้าที่ด้วยความเป็นกลาง จะไม่เอนเอียงเข้ากับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เราจะทำหน้าที่ของเราในการยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นที่ตั้ง เพื่อให้ได้มาซึ่งรัฐธรรมนูญฉบับที่ดีที่สุดฉบับหนึ่งของประเทศไทย กราบเรียนท่านประธานครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ขอขอบคุณครับ มีท่านสมาชิกจะอภิปรายในวาระนี้ไหมครับ ท่านหลักชัย มีอะไรครับ
เชิญครับ

นายหลักชัย กิตติพล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านประธาน
แล้วก็กรรมาธิการรับฟังความคิดเห็นภาคกลาง แล้วที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน

กระผม หลักชัย กิตติพล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคภูมิใจไทย ก่อนอื่นต้องขอชื่นชม และต้องขอบคุณท่านประธานกรรมาธิการภาคกลาง ผ่านไปทางท่านประธานนะครับว่า กรรมาธิการของภาคกลางนั้น เป็นกรรมาธิการที่ต้องทำงานหนักอย่างมาก เพราะว่ามีตั้ง ๒๕ จังหวัด ซึ่งมากที่สุด รวมทั้งกรุงเทพ แล้วก็การที่ได้รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นมา ตัวกระผมเองก็ชื่นชมนะครับว่า ทุกคนทำงานอย่างแข็งขัน แล้วโดยเฉพาะเมื่อวันที่ ๔ ที่ผ่านมาก็ได้ไปจัดการสัมมนาที่จังหวัดระยองนะครับ ก็ให้กรรมาธิการวิสามัญประจำจังหวัดระยอง ได้รับทราบถึงร่างรัฐธรรมนูญร่างแรกนะครับ แล้วทางจังหวัดระยองเรา จากการที่ได้รับการสัมมนา แล้วเราก็เริ่มมีการจัดการเวทีของเรา ในวันที่ ๙ ที่ศาลาประชาคมของที่ระยองนะครับ เดิมที่เราตั้งเป้าไว้ว่า สักหกร้อยคน แต่ว่าประชากที่มากทุกหมู่เหล่ามากกว่าหกร้อย จนห้องประชุมแน่นขนัดนะครับ ในวันนั้น กระผมก็ได้รับเกียรติอย่างสูงจากท่านกรรมาธิการยกร่าง ท่านโฆษกกรรมาธิการยกร่าง ท่าน ดร. พิสิฐ ลี้อาธรรม นะครับ ไปช่วยในการที่อธิบายให้กับทางพี่น้องประชาชนได้รับทราบความคิดเห็นในร่างรัฐธรรมนูญต่าง ๆ นะครับ แล้วในการรับฟังความคิดเห็นในครั้งนั้น ประเด็นสำคัญ ๆ ส่วนใหญ่แล้วก็เห็นด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญ นะครับ อย่างเช่น ร่างของด้านสิทธิเสรีภาพในการศึกษา เป็นประเด็นที่ประชาชนระยองให้ความสนใจ และสำคัญมากที่สุด แล้วก็เสียงส่วนใหญ่ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยกับร่างแรกนี้นะครับ แล้วให้รัฐนี้ ทางด้านการจัดสรรทรัพยากรการศึกษา เช่น การสื่อสาร การเรียน การสอน สถานที่เรียน ครู อาจารย์นะครับ และงบประมาณ เป็นต้น เพื่อสนับสนุนให้การสอนอย่างมีคุณภาพนะครับ -----

- ๓๗/๑

แล้วก็สิทธิที่ได้รับการศึกษา ๑๒ ปีฟรีนี้ ก็ต้องฟรีจริง ๆ นะครับ แล้วก็ต้องการให้ไม่เก็บค่าเทอม ไม่เก็บค่าพัฒนาการศึกษา ค่าอาจารย์พิเศษ ค่าคอมพิวเตอร์ (Computer) เป็นต้นนะครับ ทั้ง ๆ ที่ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ พี่น้องประชาชนก็เห็นว่า จะต้องเป็นค่าใช้จ่ายของการศึกษาอยู่แล้ว แต่ว่ามาบอกว่า ฟรี แล้วก็มาเก็บเล็ก ๆ น้อย ๆ ทำให้เป็นปัญหา แล้วก็ต้องการให้การสนับสนุนครู อาจารย์ ให้มีมาตรฐานการสอนที่ชัดเจน ตลอดจนส่งเสริม ให้ความก้าวหน้าและเหมาะสม โดยมุ่งเน้นให้วิชาความรู้แก่นักเรียนเป็นสิ่งสำคัญนะครับ และให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา รัฐจะต้องจริงจังต่อประชาชนในการจัดการศึกษา เพื่อให้ประชาชนชาวไทยจะได้มีความรู้ความสามารถในการนำความรู้ความสามารถไปพัฒนาประเทศชาติต่อไป เพราะว่า เยาวชนของชาติก็เป็นอนาคตของชาตินะครับ แล้วเรื่องประเด็นนี้ ทางด้านสมาคมผู้ประกอบการวิชาชีพบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดระยอง ได้ส่งจดหมายเปิดผนึกมาให้ เดี่ยวกระผมหลังอภิปรายแล้วจะส่งให้ท่านประธาน จะไม่พูดถึงรายละเอียดตรงนี้นะครับ เพื่อจะได้ให้กรมการศึกษาร่างไปประกอบการพิจารณาอีกครั้งหนึ่งต่อไปนะครับ

เรื่องที่ ๒ เรื่องที่สำคัญอันดับ ๒ ก็คือ เรื่องสิทธิชุมชน สภาพแวดล้อมต่าง ๆ เสียงส่วนใหญ่เห็นว่า ๙๐ เปอร์เซ็นต์เห็นด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญ ร่างที่ ๑ นี้ และมีความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับในปัญหาที่จะกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรต่าง ๆ ดังนี้ครับ ในมาตราที่ ๖๖ วรรคสอง บัญญัติให้การดำเนินโครงการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือทรัพยากรธรรมชาติจะกระทำมิได้ เว้นเสียแต่จะได้ศึกษา แล้วก็ประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม อีไอเอ (EIA - Environmental Impact Assessment) ก่อนนะครับ แล้วก็จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เอสไอเอ (SIA - Social Impact Assessment) แต่มีได้ระบุว่า หากไม่ปฏิบัติตามนี้แล้วจะมีความผิดหรือไม่ อย่างไรนะครับ ต่อมา ในมาตราที่ ๖๖ วรรคสาม บัญญัติไว้ว่า สิทธิชุมชนที่จะฟ้องร้องหน่วยงานราชการเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามบทบัญญัตินี้ ย่อมได้รับการคุ้มครอง ยังไม่ชัดเจนนักนะครับ เพราะว่า คำว่า ได้รับการคุ้มครอง คุ้มครองอย่างไร เห็นว่าควรจะบัญญัติให้ชัดเจนว่า ประชาชนมีสิทธิฟ้องหน่วยงานราชการ เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่

ตามบัญญัตินี้ อันนี้เป็นความเห็นของที่ประชุมวันนั้นนะครับ ควรออกกฎหมายให้สถานประกอบการ เสียภาษีสิ่งแวดล้อม คือ สถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมเหล่านี้ควรมีการเสียภาษีสิ่งแวดล้อมนะครับ เพื่อจะได้นำเงินภาษีดังกล่าวนี้มาใช้ในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นของแต่ละท้องถิ่นนะครับ ที่มาของ สส. นะครับ เสียงส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๕ เห็นด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับที่ ๑ ร่างแรกนี้นะครับ สส. แบ่งเขต ๓๒๐ แล้วยัง สส. แบบสัดส่วน ๘๐ ไม่มีปัญหา เห็นด้วยนะครับ เสียงส่วนใหญ่ การลดจำนวน สส. เสียงส่วนใหญ่ ร้อยละ ๙๙ เห็นด้วยกับรัฐธรรมนูญ ร่าง ๑ นี้ คือ ต้องการที่จะให้ลดจาก ๕๐๐ เหลือแค่ ๔๐๐ นะครับ ที่มาของ สว. นะครับ เสียงส่วนใหญ่ ร้อยละ ๙๙ ไม่เห็นด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญ ร่างที่ ๑ นี้ ให้กำหนด สว. มาจากการสรรหา เพราะว่าที่ประชุมเห็นว่า ควรจะเป็นการเลือกตั้งจะเหมาะสมกว่า นะครับ ต่อมาคณะกรรมการแก้วิกฤตินะครับ คณะกรรมการแก้วิกฤตินี้ เสียงส่วนใหญ่ ๙๘ เปอร์เซนต์ เห็นด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แต่ว่า ขอว่า นายกรัฐมนตรีไม่ควรจะอยู่ในกรรมการที่จะแก้วิกฤติ เพราะว่า เห็นว่า ถ้ามีวิกฤติแล้วนายกรัฐมนตรียังแก้ไม่ได้ ก็ไม่ควรที่จะอยู่ตรงนี้ แต่ว่าปัญหาที่สำคัญ สรุปก็คือว่า ทางด้านของที่ประชุมในวันนั้น เห็นว่า การที่จะแก้วิกฤติมันต้องมีความชัดเจนมากกว่านี้ -----

เพราะว่าไม่มีอะไรที่ชัดเจนว่า จะทำอะไรหลังจากมีวิกฤติ มีประชุมแล้ว ไม่ทราบว่าใครจะเป็นคนทำเรื่องต่าง ๆ ต่อไปอย่างไรนะครับ เพราะฉะนั้นประเด็นอื่น ๆ เขาให้รัฐสนับสนุนงบประมาณแก่กองทุนฟื้นฟูการเกษตรนะครับ เนื่องด้วยทุก ๆ ปี โดยให้เพิ่มในมาตราที่ ๘๓ วรรคสี่สาม ข้อสุดท้ายนะครับ ให้มีบัญญัติสิทธิในกระบวนการยุติธรรม เช่นเดียวกับรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ โดยเฉพาะการมีทนายความให้ความช่วยเหลือประชาชนในกระบวนการยุติธรรม ก็สรุปคร่าว ๆ ของที่จังหวัดระยอง ก็กราบเรียนท่านประธาน ผ่านไปทางด้านกรรมาธิการยกกว้างเพียงเท่านี้ ขอบพระคุณครับท่าน

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ ถือว่า เป็นการเสริมเพิ่มเติมที่ภาคกลางท่านได้รายงานนะครับ มีเสนอเพิ่มใหม่ครับ ท่านสมเกียรติ ท่านกรรมาธิการเชิญครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ (กรรมาธิการ) : ครับ ท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ ผม สมเกียรติ รอดเจริญ สสร. ก็ทั้งหมดนี้ไม่มีอะไรเพิ่มเติมมากกว่านี้ นะครับ เพียงแต่บอกว่า ขณะนี้ในข้อความที่ดำเนินการกำหนดข้อความออกไปตามในประเด็นต่าง ๆ ประชาชนภาคเกษตร ประชาชนภาคแรงงาน ประชาชนภาคท้องถิ่น ท้องที่ กำหนดนี้ เขาบอก ช่วยเมตตาออกแบบสอบถามที่ออกไปนี้ ให้มันเกี่ยวข้องกับเขาบ้างได้ไหมครับ ๒ รอบแล้ว ไม่มีเลยนะครับ เกษตรไม่เคยมีสักแผ่นหนึ่ง เจ้าพนักงาน ท้องที่ กำหนด ผู้ใหญ่บ้านก็ไม่มีเลย พนักงานรัฐวิสาหกิจ แรงงานนี้ก็ไม่มีเลย ๒๑ ข้อ ไม่มีจริง ๆ เขาสอบถามมาแค่นี้ครับ ขอฝากท่านประธานไปถึงคนที่คิดออกแบบในกรณีนี้ แบบสอบถามที่ตั้งประเด็น ๒๑ ประเด็น ๒๕ ประเด็น ๙ ประเด็น ๑๕ ประเด็น อะไรก็แล้วแต่ด้วยครับ ฝากไว้แค่นี้ครับ ขอบพระคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ขอบพระคุณครับ ถ้าตก ๆ หล่น ๆ นี้นะครับ หรือเห็นว่าสำคัญ แล้วไม่มี ท่านก็กรุณาช่วยรับมานะครับ แล้วนำมาแปรญัติติ หรือนำมาเสนอกรรมาธิการยกกว้างเพิ่มเติมด้วยได้ นะครับ ท่านประธานสุรชัยเชิญครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย (ประธานคณะกรรมการ) : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ สุดท้ายครับ ก็ขออนุญาตกราบเรียนครับว่า กรรมการภาคกลาง ได้จัดพิมพ์ร่างรัฐธรรมนูญ (ฉบับรับฟังความคิดเห็น) เพิ่มเติม ในส่วนของภาคกลาง กับกรุงเทพมหานครนะครับ ก็ขณะนี้ได้วางตามเครือข่าย ร่วมคิด ร่วมสร้าง ร่วมร่าง รัฐธรรมนูญ ทุกแห่ง อันประกอบไปด้วย ธนาคารพาณิชย์ทุกสาขา สถานีบริการน้ำมัน บางจาก ปตท. แล้วก็มีร้านสะดวกซื้อ เซเว่น อีเลฟเว่น (7- Eleven) ก็กราบเรียนผ่านไปยัง พี่น้องประชาชนว่า ท่านสามารถไปขอรับร่างรัฐธรรมนูญ ร่างที่ ๑ นี้ได้จากสถานที่ ทุกแห่งที่ได้กราบเรียนไปครับ สุดท้าย ผม แล้วก็กรรมการภาคกลางทุกท่านต้อง กราบขอบคุณท่านประธาน กราบขอบคุณเพื่อน สสร. ทุกท่านที่ให้ความสนใจรับฟังการ รายงานของภาคกลาง ขอขอบคุณครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ เป็นอันว่าที่ประชุมได้พิจารณารายงานความคืบหน้าในการดำเนินงาน ของคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนภาคกลาง เสร็จเรียบร้อยแล้วนะครับ ขอขอบคุณท่านกรรมการทุกท่านครับ

ระเบียบวาระที่ ๔.๓ นะครับ พิจารณารายงานความคืบหน้าในการ ดำเนินงานของคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขอเชิญท่านคณะกรรมการเข้าประจำที่ด้วยครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง) :
ตอนนี้ท่านสมาชิกอาจจะดูบางตาไปบ้างนะครับในห้องประชุม ก็สืบเนื่องจากมีสมาชิก
ส่วนใหญ่คงจะอยู่ในห้องรับประทานอาหารนะครับ ซึ่งเป็นห้องที่มีโทรทัศน์วงจรปิด
ภายใน และมีการถ่ายทอดภาพและเสียงไปในห้องดังกล่าวนี้ด้วยนะครับ เพื่อท่านผู้ชม
ที่อยู่ทางบ้านอาจจะมองภาพสมาชิกและบางตา ก็ไม่ได้ไปไหนนะครับ คงอยู่ในห้อง
ใกล้ ๆ นี้เองนะครับ ท่านกรรมการพร้อมแล้ว เชิญท่านประธานกรรมการครับ
เชิญครับ

- ๓๙/๑

พลตำรวจโท ธรรมนิตย์ ปิตะนีละบุตร (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาว่างรัฐธรรมนุญ กระผม พลตำรวจโท ธรรมนิตย์ ปิตะนีละบุตร สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนุญ ในฐานะประธานคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กระผม ขออนุญาตรายงานการดำเนินการ ในรอบที่ ๒ นะครับ การรับฟังความคิดเห็น ในรอบที่ ๒ รายงานตราครับ หลังจากที่เรารู้รัฐธรรมนูญ (ฉบับรับฟังความคิดเห็น) แล้วนะครับ ฉบับที่แก้ไขได้ โดยแจกให้แต่ละจังหวัด จังหวัดละหมื่นเล่มครับ เราก็ดำเนินการแจกจ่ายไปตามสถานที่ต่าง ๆ ไปส่วนหนึ่งแล้วครับ หลังจากนั้น ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง และคณะ ได้มาปฐมนิเทศให้วิสามัญประจำจังหวัด ทั้ง ๑๙ จังหวัดนะครับ ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ ได้นำคณะของท่าน มีท่านอาจารย์กรรณิการ์ บรรเทิงจิตร ท่านอาจารย์จรัส สุวรรณมาลา และท่านศิระ แสงมณี ได้ไปเป็นวิทยากรบรรยายนะครับ เราก็แบ่งเป็น ๒ รอบด้วยกัน รอบแรกจัดที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีจังหวัดใกล้เคียงอีก ๗ จังหวัดมารับฟังความคิดเห็น มารับคำปฐมนิเทศจากคณะของอาจารย์เจิมศักดิ์ โดยมีวิสามัญรวมแล้วประมาณร้อยท่านครับ ในการปฐมนิเทศนั้น อาจารย์เจิมศักดิ์ได้กรุณาแนะวิธีการจัดเวทีนะครับ จัดเป็นรูปวงกลม หันหน้าเข้าหากัน ผู้ที่นำเสวนาตรงนั้นก็อยู่ตรงกลาง แล้วก็เดินไปเดินมานะครับ เพื่อให้ได้ความเห็น แล้วใกล้ชิดกับผู้แสดงความคิดเห็น แล้วก็มีการสอบถามในเรื่องอายุ เพศ ต่าง ๆ ในแนวทางที่อาจารย์เจิมศักดิ์ทำไว้ ประกอบทั้งมีภาพและเสียง หลังจากแนะนำเสร็จเรียบร้อยเสร็จ ก็มอบทั้งเอกสารและแผ่นซีดี (CD- Compact Disc) ให้กับวิสามัญนำไปใช้ นอกจากนั้น ยังกำหนดประเด็นให้กับวิสามัญไว้ ๑๕ ประเด็นด้วยกัน ซึ่งก็นำมาจากรัฐธรรมนูญ (ฉบับรับฟังความคิดเห็น) นี้ มาแยกประเด็นไป ทั้งหมด ๑๕ ประเด็น เพื่อนำไปโหวต (Vote) ให้กับผู้ที่แสดงความคิดเห็นนั้นว่า เราจะดำเนินการประเด็นใดบ้างครับ ทั้งนี้กรรมการวิสามัญก็เกิดความมั่นใจ แล้วออกไปรับฟังความคิดเห็น เป็นแนวทาง และกรอบเดียวกัน ทั้ง ๑๙ จังหวัดครับ สำหรับจังหวัดขอนแก่นนั้น เราเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นผ่านสถานีโทรทัศน์ ช่อง ๑๑ ที่จังหวัดขอนแก่น ในวันพุธ พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยต้องขอกราบขอบพระคุณ

๘๒

สสร ๑๘/๒๕๕๐

ปทิตตา ๓๙/๒

ผู้อำนวยการสถานีโทรทัศน์ ช่อง ๑๑ ที่ได้ให้เวลากับเราวันละ ๑ ชั่วโมง นะครับ ให้เราเปิดเวทีให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นผ่านเข้ามาในสถานีโทรทัศน์ครับ ทั้ง ๑๙ จังหวัดนั้น เราชอมเวทีทั้งหมดได้ ๑๘๒ เวทีครับ ระหว่างนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการ สำหรับการรายงานนั้น ทุกเวทีเมื่อเสวนากันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้รายงานทาง อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic) นะครับ สิ้นสุดรายงานวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ครับ นี่ในส่วนของจังหวัดที่ดำเนินการ ในส่วนของจังหวัด ในส่วนของภาคนั้น ก็ได้สนับสนุน การดำเนินการของจังหวัด ได้ดำเนินการเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ได้เปิดเวทีที่ราชภัฏ จันทรเกษม โดยรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทางภาคอีสาน ในกรุงเทพมหานคร มีผู้เข้าร่วมรับฟังประมาณ ๔๐๐ ท่านครับ ต่อมา วันที่ ๓ พฤษภาคม กระผมและคณะ ได้ดำเนินการติดตามผลไปที่จังหวัดบุรีรัมย์ -----

- ๔๐/๑

ไปติดตามงานจากวิสามัญของจังหวัดบุรีรัมย์ และในวันรุ่งขึ้น ท่านการุณ ไสงาม ได้เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็น โดยมีประชาชนเข้ามีส่วนร่วมประมาณ ๒๐๐ ท่าน หลังจากนั้น เราก็ไปตรวจติดตามงานที่จังหวัดศรีสะเกษ ในวันที่ ๔ พฤษภาคม ได้เปิดเวทีที่จังหวัดศรีสะเกษ มีประชาชนเข้ารับฟังความคิดเห็นอยู่ประมาณ ๔๐๐ ท่านครับ ทั้งนี้โดยมีสมาชิก ท่าน สสร. กนก เป็นผู้รับผิดชอบครับ หลังจากนั้น วันที่ ๕ ก็ไปเปิดเวทีความคิดเห็นที่จังหวัดยโสธร มีผู้ร่วมเข้ารับฟังประมาณ ๔๐๐ ท่าน โดยมี สสร. ท่านกนก ท่านอรรถรัตน์ เป็นผู้ควบคุมกำกับดูแลครับ ในวันต่อมา ในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ก็ไปติดตามงานที่จังหวัดร้อยเอ็ด และจังหวัดขอนแก่น ติดต่อกันนะครับ หลังจากนั้น ก็มาติดตามงานที่จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเปิดรับฟังความคิดเห็น มีประชาชนเข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นในจังหวัดนครราชสีมาประมาณ ๑,๐๐๐ คนครับ และเมื่อวานนี้ คือ วันสุดท้าย คือ วันที่ ๑๓ นั้น ก็ไปรับฟังความคิดเห็นที่จังหวัดชัยภูมิครับ ทั้งหมดนี้ก็เป็นการเดินทางไปรับฟังความคิดเห็น และการติดตามงานครับ สำหรับประเด็นที่ผมรับฟังความคิดเห็นมาจากผู้พิพากษา จำนวน ๑,๑๕๙ ท่าน มีประเด็นสำคัญที่จะขอกราบเรียนที่ท่านผู้พิพากษาได้ส่งเอกสารประกอบนะครับ มีผู้พิพากษาลงชื่อมา ๑,๑๕๙ ท่าน มีประเด็นที่สำคัญดังนี้ครับ ตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๔ วรรคสอง ที่กำหนดให้ประธานศาลฎีการ่วมประชุมกับนายกรัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหาวิกฤติของประเทศ ซึ่งเป็นเรื่องของการเมือง ไม่สมควรที่ผู้พิพากษาจะเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย เพราะจะทำให้เสียความเป็นอิสระ และเสียความยุติธรรม ประเด็นที่ ๒ ตามที่ร่างรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้ผู้พิพากษาเข้าไปมีส่วนร่วมในการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา และองค์กรอิสระอื่น ๆ เช่น ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้พิพากษาไม่สมควรที่จะเข้าไปมีส่วนร่วม เพราะเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษา ซึ่งทำให้สูญเสียความเป็นกลาง ประเด็นที่ ๓ ในหมวดสิทธิ ส่วนที่ ๓ มาตรา ๒๑๖ วรรคสอง ว่าด้วยศาลยุติธรรม ในประเด็นเรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม คือ กต. กำหนดให้มีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ศาลฎีกา ๖ ท่าน ศาลอุทธรณ์ ๔ ท่าน

ศาลชั้นต้น ๒ ท่าน โดยให้เลือกรายการตุลาการในแต่ละชั้นศาล ซึ่งแตกต่างกับรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๔๐ โดยที่กำหนดองค์ประกอบของคณะตุลาการศาลยุติธรรม มีศาลละ ๔ ท่าน และให้ผู้พิพากษามีสิทธิเลือก กต. ได้ทุกชั้นศาล อันเป็นที่มาการแก้ไขวิกฤตการณ์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๔ และ ๒๕๓๕ นับว่าเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพองค์กรของศาลยุติธรรมอยู่แล้ว การที่สภาร่างกำหนดองค์ประกอบของ กต. เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมนั้น ทำให้เกิดปัญหาในการบริหารงานบุคคลในส่วนของศาลยุติธรรมเป็นอย่างยิ่ง ดังมีเหตุผลต่อไปนี้ ที่ผ่านมานับแต่ใช้รัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ จนถึงปัจจุบัน กต. ในระบบปัจจุบัน โดยเฉพาะ กต. ที่มาจากศาลชั้นต้น ทั้ง ๔ ท่าน ได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นหลักประกันความเป็นอิสระของผู้พิพากษาได้เป็นอย่างดี ขณะนี้ศาลชั้นต้นมีผู้พิพากษาประมาณ ๓,๐๐๐ ท่าน ศาลอุทธรณ์มีประมาณ ๓๘๐ ท่าน ศาลฎีกามีประมาณ ๘๐ ท่าน แต่กำหนดสัดส่วน กต. ที่มาจากศาลชั้นต้นเพียง ๒ ท่านเท่านั้น เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมครับ ผมขออนุญาตนำเอกสารนี้มอบให้ท่านประธานไปครับ -----

กระผมขอให้ สสร. ท่านอื่นได้กรุณาได้รายงานตามประเด็นต่าง ๆ ที่เราได้กำหนดไว้ครับ
เชิญครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายเสวี สุวรรณภานนท์ รองประธาน
สภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายเดโช สนวนานนท์
รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
เชิญครับ

นายสุนทร จันทรวงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สุนทร จันทรวงศ์ สสร. ตามที่เรากำหนดประเด็นสำคัญในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ในร่างที่ ๑
แล้วก็มาถึง กำลังเริ่มรอบที่ ๒ นะครับ การรับฟังความคิดเห็น กำหนดไว้ทั้งหมด
๑๕ ประเด็นร้อน ซึ่งเป็นที่สนใจ และเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันอย่างมาก ได้แยกออกเป็น
ประเด็นที่ ๑ คือ คณะบุคคลเพื่อหาทางออกในยามวิกฤติของชาติ ซึ่งเป็นไปตาม
ร่างรัฐธรรมนูญ มาตราที่ ๖๘ วรรคสอง นะครับ มีผู้เห็นด้วย ๗๐ เปอร์เซ็นต์ เหตุผลก็คือ
๑. เพื่อให้มีคณะบุคคลหาทางออกในยามวิกฤติได้ และให้เพิ่มตำแหน่งประธาน
องคมนตรีลงไป คณะบุคคลนี้ด้วย ๒. กรณีที่เป็นภาวะวิกฤติ ควรกำหนดไว้
ในรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจน ๓. จะช่วยแก้ปัญหาการเกิดรัฐประหาร หรือปฏิวัติได้
๔. เนื่องจากไม่ต้องรบกวนเบื้องพระยุคลบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
แต่อย่างไรก็ตาม ๕. การประชุมอย่างน้อยต้องมี ๖ คนขึ้นไป และไม่จำเป็นต้องมี
นายกรัฐมนตรีเข้าร่วมประชุมด้วย สำหรับเหตุผลที่ ๖ เหตุผลสุดท้าย คือ จำเป็น เพราะว่า
ไม่ชอบในการที่ทหารจะทำปฏิวัติ ความเห็นที่ไม่เห็นด้วย มี ๓๐ เปอร์เซ็นต์ มีเหตุผลดังนี้
๑. เป็นการลดรอนอำนาจประชาชน ๒. ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ ที่ระบุว่า
อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย และอาจเป็นช่องว่างในการใช้อำนาจ
เพราะไม่ชัดเจนว่าเหตุการณ์อย่างไรจึงจะถือว่าวิกฤติ ๓. ควรปรับปรุง หรือตัดออกไป
เพราะกระบวนการในรัฐสภาเชื่อว่าจะมีความเข้มแข็งแล้ว ๔. จำนวน ๑๑ คนนั้น
ไม่มีบารมีพอที่จะแก้ไขปัญหาประเทศได้ และหากเกิดปัญหาขึ้น นายกรัฐมนตรี

องค์คณะจะแก้ปัญหาได้อย่างไร ๕. เมื่อมีวิกฤติพื้นฐานความเชื่อมั่นของประชาชนต่อนายกรัฐมนตรี ไม่ควรจะมีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๖. การแก้ปัญหาทำนองนี้ไม่น่าที่จะจบสิ้น ๗. อาจจะมีผู้สร้างสถานการณ์ เพื่อก่อกวนรัฐบาลให้ดูเป็นวิกฤติได้ ๘. เป็นการที่สร้างให้คนกลุ่มเล็ก ๆ จะมีอำนาจเหนืออำนาจอธิปไตย ๑๐. จะเกิดการครหาตามมา เกิดกลุ่มผลประโยชน์ และกลุ่มอำนาจมากขึ้น ในส่วนที่งดออกเสียง มีเพียง ๐.๑ เปอร์เซ็นต์ ข้อเสนอแนะในประเด็นนี้ คณะบุคคลเพื่อหาทางออกในยามวิกฤติของชาตินี้ เห็นว่า ๑. ควรเพิ่มประธานองคมนตรีเข้าเป็นคณะบุคคล เพื่อหาทางออกในยามวิกฤติของชาติด้วย ๒. ควรถวายคืนพระราชอำนาจแก่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวให้ทรงตัดสินพระทัย

ประเด็นร้อนที่ ๒ คือ การกำหนดคุณธรรม จริยธรรมนักการเมือง และมาตรการ มีผู้เห็นด้วย ๘๕ เปอร์เซ็นต์ เหตุผล ก็คือ ๑. นักการเมืองบางคนมีภรรยาหลายคน ควรให้ออกจากการเป็นนักการเมือง เพราะเป็นแบบอย่างที่ไม่ดี ๒. จะเกิดปัญหาสังคมตามมาอีกมาก เช่น การซื้อประเวณีเด็ก การผิดศีลธรรม ๓. จะเป็นการกระทำผิดต่อกฎหมาย ไม่ควรให้อยู่เป็นผู้นำ และหากถือว่าผิด ก็ต้องให้ออกทันที -----

๔. นักการเมืองทุกระดับอยู่ในสายตาของประชาชนอยู่แล้วว่า จะมีคุณธรรมหรือจริยธรรมหรือไม่ ๕. จะเกิดการควบคุมกับนักการเมืองที่ไม่ดีให้ได้ผลยิ่งขึ้น นักการเมืองดีจะนำพาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า เพราะจะเป็นผู้ที่กำหนดเงื่อนไขของประเทศ ๖. ควรบัญญัติเป็นลายลักษณ์อักษร ทำให้เกิดความชัดเจนเป็นรูปธรรมมากขึ้น ๗. สร้างจิตสำนึกป้องกันไม่ให้นักการเมืองแสวงหาผลประโยชน์เข้าหาตนเอง ๘. โลก สังคม คน เปลี่ยนรัฐธรรมนูญ ควรปรับเปลี่ยนไปตามโลกในปัจจุบัน ๙. ควรกำหนดถึงข้าราชการทุกระดับ และข้าราชการท้องถิ่น ไม่เฉพาะแต่นักการเมืองระดับในรัฐสภาเท่านั้น ๑๐. ประเด็นพื้นฐาน และหัวใจสำคัญของนักการเมืองคือ ต้องมีจริยธรรมกำกับบุคคลผู้ใช้อำนาจอรัฐ ๑๑. เป็นการสอดคล้องกับหลักพุทธศาสนาที่เป็นจริยธรรมของผู้ปกครอง ๑๒. การกำหนดบทลงโทษ ต้องมีโทษมากกว่าประชาชนทั่วไป เพื่อจะตระหนักได้ถึงสิ่งที่ทำลงไป ๑๓. เพื่อปลูกฝังสำนึกให้มนุษย์รู้จักละวางความโลภมิให้เกิดขึ้นเช่นที่ผ่านมา ข้อสุดท้ายย้ำว่า นักการเมืองทุกคนต้องมีคุณธรรมเพื่อเป็นหลักในการลดการโกงกินและการทุจริต การกำหนดคุณธรรม จริยธรรมนี้มีผู้ไม่เห็นด้วยเพียง ๙ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งไม่แสดงเหตุผล และงดออกเสียง ๖ เปอร์เซ็นต์ อย่างไรก็ตาม มีข้อเสนอแนะในประเด็นนี้ว่า ควรมีการเอาจริงเอาจังในการกำกับดูแลความประพฤตินักการเมือง ๑. ควรกำหนดให้มีคุณสมบัติของนักการเมืองที่ปฏิบัติในแต่ละสาขา และแต่ละศาสนานั้น ๆ ๒. ควรบัญญัติให้ชัดเจนสำหรับนักการเมืองทุจริตที่ต้องถูกยึดทรัพย์ ๓. ควรกำหนดให้ สส. ต้องนั่งประชุมในสภาให้มากที่สุด เพราะ สส. ต้องทำหน้าที่แทนประชาชน ไม่ควรละทิ้งหน้าที่หลักของตน หากออกจากที่ประชุมถึง ๓ ชั่วโมง ให้ถือว่า ในการประชุมครั้งนั้นขาดการประชุม ๔. นักการเมืองควรถูกลงโทษแต่ควรลงโทษไปยังครอบครัวด้วย เพื่อให้เกิดความเกรงกลัวเหมือนนักการเมืองในประเทศเกาหลี (สาธารณรัฐเกาหลี) ๕. หากบัญญัติไว้แล้วไม่ปฏิบัติตามก็จะไม่เกิดประโยชน์ แม้ว่ารัฐธรรมนูญจะเขียนไว้เลิศหรูสวยงามเพียงใดก็ตาม

ในประเด็นที่ ๓ คือ จำนวนและการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งมีการถกเถียงกันอย่างกว้างขวาง มีผู้เห็นด้วย ๒๑ เปอร์เซ็นต์ เหตุผล คือ จำนวน สว. มากแต่ไม่มีความยุติธรรม เทียงตรง มีความเอนเอียงเข้าพรรคใดพรรคหนึ่ง ๒. การเลือกตั้ง

ทำให้ได้สภาพ สภาเมีย ไม่มีความยุติธรรม แต่ก็ยังไม่มั่นใจว่า การสรรหาจะยุติธรรม โปร่งใสมากกว่าการเลือกตั้ง ๓. คณะกรรมการสรรหาต้องเป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือ และควรเพิ่มการสรรหาในแต่ละจังหวัด ๔. การเลือกตั้งอาจจะได้คนดี ๕. สว. จำนวน ๑๖๐ คน เป็นจำนวนที่เหมาะสมแล้ว ๖. สว. ไม่สามารถหาเสียงได้ จึงสมควรให้มีการสรรหา ๗. การสรรหาจะทำให้ประหยัดงบประมาณ ผู้ไม่เห็นด้วยกับการสรรหามีถึง ๖๘ เปอร์เซ็นต์ เหตุผล ก็คือ ๑. ตัวแทนของประชาชนต้องมาจากการเลือกตั้งจากประชาชนส่วนหนึ่ง และสรรหาจากผู้ทรงคุณวุฒิส่วนหนึ่ง เพื่อให้เกิดการกระจายครอบคลุมทุกภาคส่วนและสาขาอาชีพ -----

- ๔๓/๑

๒. ให้ประชาชนเลือกจากจังหวัด จังหวัดละ ๑ คน เนื่องจากประชาชนยังมีเหตุผล และจุดยืนของตัวเอง ๓. เหตุที่ไม่เห็นด้วย เพราะไม่เชื่อถือในคณะกรรมการสรรหา ๔. จะไม่เป็นประชาธิปไตย ๕. เป็นการลิดรอนสิทธิในการเลือกตั้ง และอยากคงจำนวนไว้ ๒๐๐ คนเช่นเดิม ๖. สว. ควรมาจากการเลือกตั้ง เพราะจะถือด้วยว่าเป็นตัวแทน ของประชาชนได้ ๗. สว. ไม่ควรมาจากการสรรหาและกรรมการทั้ง ๗ คนดังกล่าว เนื่องจากไม่โปร่งใส ขัดกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย ไม่ควรให้คนกลุ่มน้อย มาตัดสินใจแทนคนไทยทั่วประเทศ ๘. การสรรหาอาจเลือกพรรค เลือกพวกพ้อง ของตนเองมาเป็น สว. ได้ ๙. องค์กฤษฎีธรรมจะหมดความน่าเชื่อถือ เมื่อเข้ามา ยุ่งเกี่ยวกับการเมือง การงดออกเสียงในประเด็นนี้มีถึง ๑๑ เปอร์เซ็นต์ ข้อเสนอแนะ ในประเด็นที่ ๓ เกี่ยวกับการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา มีดังนี้ ๑. ควรให้ความรู้เกี่ยวกับ อำนาจและหน้าที่ของ สว. แก่ประชาชนให้เข้าใจอย่างชัดเจน จากนั้นจึงให้ประชาชน เลือกตั้งมา ๗๖ คน และให้มาจากการสรรหาอีก ๘๔ คน ๗๖ คนดังกล่าว ก็คือ จังหวัดละ ๑ คน จาก ๗๖ จังหวัด ๒. ควรเปิดรับสมัครผู้ที่ต้องการเป็น สว. โดยให้มาจาก ทุกภาคส่วน จากนั้นจึงให้คณะกรรมการเลือกสรร แล้วจึงให้ประชาชนเป็นผู้เลือกตั้ง สว. ในจำนวน ๑๖๐ คน ๓. ควรมาจากการสอบ สอบความรู้ระดับ ๔. ควรมาจากการ สรรหาและการเลือกตั้ง อย่างละครึ่ง ๕. สว. ที่มาจากการคัดเลือกหรือเลือกสรรไม่มีสิทธิ ถอดถอนนักการเมืองได้ ๖. การกำหนดคุณสมบัติผู้สมัคร สว. ให้ชัดเจน เช่น ห้ามเครือญาติของ สส. ลงสมัคร

ประเด็นที่ ๔ จำนวนและการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเด็นนี้ มีผู้เห็นด้วยเป็นส่วนน้อย มีเพียง ๒๘ เปอร์เซ็นต์ เหตุผล คือ เป็นการประหยัดงบประมาณ สามารถนำงบประมาณไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้ ๒. แบบแบ่งเขต ๑ คน มีปัญหาว่า สส. เขตไหนดี เขตนั้นจะพัฒนาก้าวหน้า แต่หาก สส. เขตไหนไม่ดี เขตนั้นก็ จะไม่มีการพัฒนาเลย ๓. ลดปัญหาการอ้างเขตพื้นที่รับผิดชอบของ สส. สส. จังหวัดใด ก็ควรรับผิดชอบดูแลจังหวัดของตนทั้งหมด และทั่วทุกจุด ๔. การรวมเขต ทำให้มีการ ชัดเจนในการทำงานของ สส. มากขึ้น ๕. ช่วยลดปัญหาการซื้อเสียงแบบยกเขต เปิดโอกาสให้คนดีเข้าเป็นตัวแทนประชาชนในการบริหารพัฒนาประเทศ ๖. ประชาชน

สามารถเลือกคนที่ต้องการได้มากกว่า ๑ คน แก้ปัญหารักพี่เสียดายน้อง ๗. สส. ๔๐๐ คน เหมาะสมแล้ว เพราะค่าใช้จ่ายจะลดลง ๘. สส. จำนวนมากพูดมาก แต่ปฏิบัติ น้อย ไม่มีคุณภาพ ๙. หากรวมเขตจะทำให้ประชาชนได้กระจายสิทธิอย่างเสมอภาค ๑๐. มีสิทธิพิจารณาได้มากขึ้น และใช้สิทธิได้มากขึ้น ๑๑. เป็นช่องทางในการกำกับดูแล นักการเมืองให้มีคุณภาพมากขึ้น ๑๒. สส. จะได้ดูแล และรับฟังความคิดเห็น ของประชาชนได้กว้างขวาง ๑๓. จะมี สส. มาช่วยตามอำนาจในมติต่าง ๆ และสุดท้าย การเลือก สส. เขตละ ๓ คน จะทำให้เกิดความสามัคคีในชุมชน มีผู้ไม่เห็นในประเด็นนี้ถึง ๗๐ เปอร์เซนต์ เหตุผลก็คือ ประการแรก ควรต้องมาจากการเลือกตั้งทั้งหมด เพื่อเป็น ประชาธิปไตย เพราะจะอธิบายให้ประชาชนเข้าใจได้ง่ายขึ้น -----

- ๔๔/๑

๒. ป้องกันการเกิดปัญหา การแบ่งชั้นของ สส. ๓. แบบสัดส่วน ๘๐ คน ไม่ชัดเจน และระบบภาคของประชาชนไม่เท่าเทียมกัน ๔. ประชาชนเข้าใจระบบเดิมดีแล้ว ๕. การแบ่งเขตรับผิดชอบชัดเจนดีแล้ว ๖. เกิดความเสมอภาคระหว่างผู้ลงสมัคร สส. ที่มาจากพรรคเล็ก พรรคใหญ่ ในขั้นตอนการหาเสียง เพราะกรณีเขตละ ๓ คน เป็นการยากที่ผู้สมัครจาก สส. พรรคเล็กจะหาเสียงได้อย่างทั่วถึง ๗. ยืนยันว่า ไม่เห็นด้วย แบบสัดส่วน เพราะบางจังหวัดอาจจะไปรวมกับจังหวัดอื่นที่ไม่อยู่ในภูมิภาคเดียวกัน ๘. เห็นว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ บัญญัติไว้ดีแล้ว ๙. สส. ที่ได้รับเลือกตั้งจะเกี่ยงกัน หาทางเอาตัวรอด ประชาชนจะเสียประโยชน์ ๑๐. เชื้อประโยชน์ให้คนที่มืทุนมากโกงกิน ได้ง่ายขึ้น ๑๑. จะมี สส. มากเกินความจำเป็น มีผู้ดออกเสียงในประเด็นนี้ ๒ เปอร์เซนต์ ข้อเสนอแนะในประเด็นนี้ คือ จำนวนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีว่า ข้อ ๑ ควรมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของ สส. ไว้ให้ชัดเจน ๒. สัดส่วนแบ่งตามเขตภูมิศาสตร์ เหมือนเดิม ภาคที่มีประชาชนมาก สส. สัดส่วนมากกว่าภาคอื่น ไม่เช่นนั้นแล้ว ประชาชน บางส่วนอาจจะยอมรับไม่ได้ เช่น กรณีหากตนเป็นคนภาคอีสาน แล้วไปได้ภาค สส. ภาคส่วนประชาชนคนอื่นมาเป็น สส. ภาคอื่น ๓. จะน้อยหรือมากคนก็ควรเป็นคนที่มีความ คุณภาพ ๔. การนับคะแนน ควรนับหน่วยเลือกตั้ง เพราะนับได้มีประสิทธิภาพมากกว่า เป็นการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง ๕. รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ดีแล้ว ที่มีทั้งแบ่งเขต และบัญชีรายชื่อ ข้อ ๖ จำนวน ๕๐๐ คน เหมาะสมแล้ว ข้อ ๗ ไม่ควรมี สส. แบบบัญชีรายชื่อ แต่ควรไปเพิ่มโควตาแบ่งเขต จังหวัดละ ๑ คน

ประเด็นที่ ๕ สิทธิเสรีภาพและการมีส่วนร่วมของประชาชน และสิทธิชุมชน ประเด็นนี้มีผู้เห็นด้วย ๙๗ เปอร์เซนต์ เหตุผลก็คือ ๑. การเข้าชื่อ ๑ แสนคนเพื่อขอแก้ไข รัฐธรรมนูญได้ เหมาะสมแล้ว ๒. ประชาชนทุกคนควรได้รับสิทธิ และโอกาสในการใช้ สิทธิของตนเองในการฟ้องศาลได้ ๓. ชุมชนควรมีสิทธิ ชุมชนสามารถใช้สิทธิในการนำ ผลประโยชน์มามอบให้แก่ชุมชนตนเองได้เต็มที่ ๔. อยากให้มีสิทธิด้านการประกอบ อาชีพ ไม่ให้นายทุนเข้ามาผูกขาด ๕. อยากให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการออกเสียง ต่าง ๆ ไม่ใช่ผู้หนึ่งผู้ใดที่มีอำนาจคนเดียว ๖. ให้ความยุติธรรมแก่ประชาชนในทุกสาขา อาชีพ ๗. ควรมีการส่งเสริมในเรื่องเศรษฐกิจของคนท้องถิ่น เพื่อไม่ให้ทุนต่างชาติเข้ามา

แสวงหาผลประโยชน์ ๘. ควรเพิ่มบทบาทให้กับชุมชน ให้มีโอกาสจัดการศึกษา
 ๙. จะทำให้สามารถจำกัดสิทธิของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไม่ให้ใช้อำนาจในทางที่
 ผิดได้ ในวงเล็บ กรณีสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชน ประเด็นนี้มีผู้ไม่เห็นเพียง ๒.๖
 เปอร์เซ็นต์ โดยให้เหตุผลว่า ๑. การเสนอข้อมูลของสื่ออาจจะเป็นขอบเขตความจริงได้
 ๒. สื่อจะตกไปเป็นเครื่องมือของระบบทุนนิยมมากกว่าที่จะบริการคนในรากฐานของ
 สังคมได้ ๓. ถ้าสื่อมวลชนมีเสรีภาพมาก จะมีอำนาจมาก ประชาชนจะถูกเอารัด
 เอาเปรียบได้ ๔. สิทธิทำกิน ไม่กำหนดระยะเวลาว่ากี่ปี หรือตลอดชีวิต ๕. กฎหมายเด็ก
 และเยาวชนได้รับสิทธิคุ้มครองปกป้องมาก ไม่สามารถลงโทษได้ -----

- ๔๕/๑

๖. อาจเกิดความวุ่นวาย เพราะมีการเรียกร้องสิทธิกันมาก ประเด็นนี้มีผู้งดออกเสียง ๐.๔ เปอร์เซนต์ ข้อเสนอแนะในประเด็นสิทธิเสรีภาพและการมีส่วนร่วมของประชาชน และสิทธิชุมชน คือ ๑. ควรให้ประชาชนได้เข้าชื้ออกัน เพื่อเอาผิดแล้วฟ้องสื่อมวลชนได้ ๒. ควรมีกรอบในการกำกับดูแล มีขอบเขตจำกัดตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายกำหนด ๓. ให้มีกฎหมายด้านสิทธิโดยเฉพาะ ๔. อยากให้มีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน ๕. ควรกำหนดสิทธิของชุมชนในด้านการจัดการทรัพยากรมากขึ้น ๖. ควรมีการแต่งตั้งผู้นำสตรีในแต่ละหมู่บ้านเพื่อดูแล ป้องกันการละเมิดสิทธิของเด็กและสตรี จากผู้ใหญ่และผู้ร้าย ๗. ออกกฎหมายคุ้มครองแรงงานไทย เนื่องจากปัจจุบันมีแรงงานต่างด้าวเข้ามาแย่งแรงงานไทยเป็นจำนวนมาก ๘. ออกกฎหมายคุ้มครองสิทธิร้านค้าขนาดเล็กจากร้านค้าหรือห้างขนาดใหญ่ ๙. เพิ่มเบี้ยเลี้ยงยังชีพคนพิการ จาก ๕๐๐ บาท เป็น ๑,๐๐๐ ถึง ๑,๕๐๐ บาท และให้เงินเดือนแก่คนชรา เดือนละ ๕๐๐ บาท ๑๐. ควรบัญญัติให้เกษตรกรในแต่ละภาคมีความเสมอภาคกัน เช่น ในกรณีของอุทกภัยเกษตรกรภาคกลางได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐมากกว่าเกษตรกรภาคอีสาน ๑๑. การเลือกตั้งควรกำหนดให้เป็นสิทธิ ไม่ควรเป็นหน้าที่ ๑๒. ควรเพิ่มสวัสดิการสำหรับผู้ตกงาน ๑๓. ควรเปิดโรงเรียนสำหรับผู้พิการต่างหาก เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการเรียน และผู้เชี่ยวชาญจะทราบปัญหาของเด็กที่มีปัญหามากกว่า ๑๔. ควรเพิ่มในมาตรา ๔๘ ว่า รัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับการจัดการทางการศึกษา ๑๕. มาตรา ๕๑ ควรเพิ่มเรื่องทักษะทางสังคม และการมีส่วนร่วมของครอบครัว สถาบันครอบครัวจะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุน ๑๖. ควรเพิ่มให้รัฐคำนึงถึงการมีส่วนร่วม และเอกชนอย่างทั่วถึง และไม่ให้เกิดค่าใช้จ่าย ๑๗. เพิ่มสิทธิในการศึกษาให้เป็น ๑๕ ปี คือ อนุบาลถึงมัธยมปลาย ๑๘. สื่อมวลชนทำให้ข้อมูลซึ่งไม่เป็นความจริง ประชาชนสามารถลงชื่อที่จะถอดถอนสื่อมวลชนแขนงนั้นได้ ๑๙. งานอาสาสมัคร เช่น อสม. ควรกำหนดให้มีค่าตอบแทนและเงินเดือน และเปลี่ยนชื่อจาก อสม. เป็น แกนนำสุขภาพ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :

ขอบพระคุณครับ เชิญครับ

LIRT

นายรัฐ ชุกกลิ่น (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม รัฐ ชุกกลิ่น ขออนุญาตรายงานความคืบหน้า
ของกรรมาธิการภาคอีสานนะครับ ในรายงาน รอบที่ ๒ ดังนี้ครับ ประเด็นที่สำคัญ
ที่ได้ไปรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนนะครับ

ประเด็นที่ ๖ การกระจายอำนาจสู่การปกครองท้องถิ่นให้มากขึ้น เห็นด้วย
๙๔ เปอร์เซ็นต์ โดยเหตุผลดังนี้ครับผม เพราะว่าสามารถกำหนดงบประมาณ และการ
จัดการด้วยตัวเองได้มากขึ้น สามารถส่งเสริมการคลังท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เพื่อท้องถิ่น
จะได้มีอิสระได้มากขึ้น ท้องถิ่นสามารถจัดเก็บภาษีได้ทุกรูปแบบมากขึ้น และสามารถ
นำภาษีที่เก็บมาพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างเต็มรูปแบบ ท้องถิ่นต้องพัฒนาโดยงบประมาณ
ของตัวเองได้ เปิดกว้างให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ในการพัฒนา และการ
คัดเลือกเจ้าหน้าที่ และหลักการในการพัฒนาของท้องถิ่นแต่ละแห่ง การบริหารจัดการ
สะดวก และง่ายยิ่งขึ้น การตรวจสอบ สอดส่องดูแลง่ายต่อการปฏิบัติ การกระจายอำนาจ
สู่ อบต. เทศบาล -----

โดยหวังว่าคงจะได้บที่มากขึ้น และเห็นด้วยกับมาตรา ๒๗๖ ที่ว่าประชาชนเป็นผู้เลือก และควรมีสติธิและอำนาจในการถอดถอนบุคคลในท้องถิ่นที่เขาเป็นคนเลือกขึ้นมา ต่อไป คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีวาระ ๔ ปี เหมาะสมแล้ว ประชาชนสามารถใช้ชื่อถอดถอนสามในห้าของผู้มาใช้สิทธิ น่าจะเป็นสิ่งที่ดี การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นทำให้มีความใกล้ชิดกับประชาชน และเห็นปัญหาที่แท้จริงของประชาชนได้มากกว่าส่วนกลางงบประมาณอยู่ใกล้ท้องถิ่น สามารถบริหารและจัดการ และได้เห็นผลได้ทันที ผู้บริหารจากประชาชนสามารถเรียกร้อง และตรวจสอบได้ง่ายขึ้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีอิสรภาพเด็ดขาดจากรัฐบาลส่วนกลาง โดยให้รัฐบาลเป็นผู้ดูแล และแนะนำเท่านั้น ให้การสอดส่องดูแลเป็นของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ เพื่อเป็นการตรวจสอบผู้บริหารในท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย ควรให้อำนาจเพิ่มกับประชาชนให้อำนาจจัดการดูแลฝ่ายบริหารด้วยตัวเองได้มากยิ่งขึ้นนะครับ ที่เห็นด้วย ๙๔ เปอร์เซ็นต์ แต่ที่ไม่เห็นด้วย ๖ เปอร์เซ็นต์ จากเวทีทั้งหมด ๔๕ เวที จากทั้งหมด ๑๘๓ เวที ไม่เห็นด้วย ๖ เปอร์เซ็นต์ เพราะเชื่อว่า จะเกิดการคอร์รัปชันมากขึ้นทุกระดับ มีอำนาจมากเกินไป อาจเกิดการเล่นพรรคเล่นพวก หากท้องถิ่นไหนได้ผู้บริหารไม่ดี อาจทำให้เกิดความเสียหายมากกว่าเดิม อาจเกิดความวุ่นวาย เพราะเกิดการเรียกร้องสิทธิมากยิ่งขึ้น องค์กรบริหารส่วนตำบลบริหารงานยังไม่เป็น เกรงกลัวว่าอิทธิพลของ สส. อาจควบคุมสิทธิของท้องถิ่นได้ระดับหนึ่งงบประมาณของ อบจ. อบต. เทศบาลมีการทับซ้อนกัน ควรมีกฎหมายที่ชัดเจน ข้อเสนอแนะในข้อนี้เกี่ยวกับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ก็คือท้องถิ่นควรมีอำนาจในการจัดเก็บภาษีเองทั้งหมด โดยมีรัฐบาลเป็นผู้แนะนำ ควรมีการจัดงบประมาณอบรมสัมมนาพัฒนาคน ครอบครัว และผู้สูงอายุในท้องถิ่นนั้น ควรสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองให้แก่ประชาชน และผู้บริหารท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น ควรออกกฎหมายให้ชัดเจนว่า ท้องถิ่นจะได้อะไร ต้องทำอะไร หรือว่าไม่ได้อะไร ไม่ต้องทำอะไรให้ชัดเจนกว่านี้

ประเด็นต่อไป คือ ประเด็นว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐบดเห็นด้วย ๖๗ เปอร์เซ็นต์ โดยมีเหตุผลว่า รัฐจะได้ดำเนินการได้ถูกต้อง และหลากหลายต่อประชาชนมากยิ่งขึ้น แต่ควรมีการกำหนดเงื่อนไข ระยะเวลาในการดำเนินงาน

ให้ชัดเจนกว่านี้ ข้อเสนอแนะในแนวนโยบายของรัฐมีมากเกินไป ผมจะขออนุญาต
สรุปเป็นประเด็น ๆ ดังนี้ครับ ควรมีการส่งเสริมการศึกษาทุกรูปแบบต่อประชาชนทุกกลุ่ม
ทุกเพศ ทุกวัย รัฐควรส่งเสริมการศึกษาไม่น้อยกว่าปริญญาตรี ควรมีการตรากฎหมาย
เกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ โดยมีการสร้างมาตรฐานกลาง เพื่อเป็นการตรวจสอบ
สถานศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศให้มีการศึกษา และมาตรฐานในการดูแลประชาชน
เทียบเท่ากันหมดทั้งประเทศ กระทรวงศึกษาและท้องถิ่นควรมีการศึกษาแบบคู่ขนาน
กันไป -----

- ๔๗/๑

ควรส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรากฐานในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ยกตัวอย่างเช่น วิชาประวัติศาสตร์ วิชาหน้าที่พลเมือง วิชาศีลธรรม แล้วต้องให้แล้วเสร็จ ภายใน ๑๐ ปี ต้องมีหลักการกระจายอำนาจอย่างจริงจังและจริงใจ ไม่ควรยึดผลประโยชน์ของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจ ควรให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วม และให้การศึกษาด้านประชาธิปไตยที่ถูกต้อง ครบถ้วนกับประชาชนทั่วประเทศ รัฐต้องจัดการศึกษา และเป็นคนออกค่าใช้จ่ายให้ประชาชนถึงในระดับปริญญาตรี โดยครอบคลุมถึง ผู้ด้อยโอกาสและคนพิการ บุคคลที่มีอายุเกิน ๑๖ ปีบริบูรณ์ และไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ ควรมีสวัสดิการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลอย่างเท่าเทียมกัน ในมาตรา ๘๖ วรรคท ควรส่งเสริมให้การศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับระบบการปกครอง ระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนได้ใช้สิทธิในการเลือกตั้งอย่างครบถ้วน อีก ๒ ข้อครับ มาตรา ๒๙๙ ว่าด้วยการรับรองรัฐธรรมนูญ (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ ขอเสนอให้ตัดออก ข้อสุดท้ายครับ อันนี้มาจากคนพิการนะครับ ขอเพิ่มในมาตรา ๓๐ ว่าด้วยขอเพิ่มคำว่า ความพิการ ลงไปในมาตรา ๓๐ เนื่องด้วยว่า ที่เขียนว่า การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุด้วยความแตกต่างในถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ สภาพทางกายหรือสุขภาพ ขอให้เพิ่มคำว่า ความพิการ เนื่องด้วยจะเป็นการโชว์ (Show) มิติของคน คนนั้น ตัวอย่างเช่น สภาพทางสุขภาพนะครับ และในมาตราที่ ๕๓ ผู้พิการหรือทพพภาพ มีสิทธิได้รับสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ความช่วยเหลืออื่น ๆ จากรัฐ ขออนุญาตแก้เป็น จาก ได้รับ เปลี่ยนเป็น มีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสวัสดิการนะครับ เพราะว่าสมัชชาคนพิการได้บอกว่า มีหลายอย่างได้รับแล้ว แต่ใช้ไม่ได้ จึงขอใช้เปลี่ยนคำว่า มีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

ประเด็นต่อไปครับ คณะกรรมการสรรหาองค์กรอิสระใน ๔๓ เวที จาก ๑๘๓ เวที ซึ่งยังไม่จบ ณ วันนี้นะครับ ไม่มีผู้เสนอ มีแต่ข้อเสนอแนะมาเท่านั้นนะครับว่า ควรมีคณะกรรมการตรวจสอบคณะกรรมการสรรหา ควรมีองค์กรอื่น คือ องค์กรของ องคมนตรีเข้าเป็นคณะกรรมการสรรหาแทนศาล ถ้าหากว่าศาลท่านขอถอนตัวนะครับ ข้อที่ ๓ ที่เสนอมาในประเด็นคณะกรรมการสรรหาองค์กรอิสระ คือ องค์กรตรวจสอบ

๕๘

สสร ๑๘/๒๕๕๐

วสรินทร์ ๔๗/๒

นักการเมืองควรมีอำนาจ และระยะเวลาในการตรวจสอบ ทั้งภาค ประเทศ และภูมิภาค โดยมีระยะเวลาย้อนหลังที่นานพอที่จะตรวจสอบได้ชัดเจน

ประเด็นต่อไปครับ เสนอ ๒๐,๐๐๐ รายชื่อ เพื่อถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ เห็นด้วย ๖๙ เปอร์เซ็นต์ครับ โดยมีเหตุผลดังนี้ -----

- ๕๘/๑

สามารถเข้าซื้อที่ดินดอมนักการเมืองที่ไม่ดีออกได้ง่ายขึ้น ประชาชนจะมีอำนาจ และควบคุมนักการเมืองได้ดีขึ้น รายชื่อ ๒๐,๐๐๐ รายชื่อ เหมาะสม ไม่มาก และไม่น้อยเกินไป ไม่เห็นด้วย ๒๕ เปอร์เซ็นต์ เห็นว่า ๕๐,๐๐๐ ชื่อ เหมาะสมแล้ว เพราะว่า ๒๐,๐๐๐ ชื่อ จะมีการกระทำโดยง่าย คือ ทำให้เกิดการถอดถอนบ่อยครั้ง ทำให้รัฐบาลไม่สามารถเดินตามนโยบายโดยความสะดวก คนส่วนน้อยทำลายเสียงส่วนมาก ไม่เป็นประชาธิปไตย เก่งว่าถ้ามีนายทุนทุ่มเงินในการซื้อเสียง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองได้ง่ายขึ้น หากมีการรวมตัวของประชาชนได้ ๒๐,๐๐๐ ชื่อ ทุกวัน ก็เก่งกว่าจะมีการถอดถอนได้ทุกวัน งดออกเสียง ๖ เปอร์เซ็นต์ครับ ข้อเสนอแนะ ในการใช้ ๒๐,๐๐๐ รายชื่อ ในการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หากตรวจพบว่า สส. ทำความผิด ควรให้เว้นวรรคทางการเมือง ๕ สมัย จำนวน ๒๐,๐๐๐ รายชื่อ ควรถอดถอนได้เฉพาะ สส. และ สว. สำหรับการถอดถอนระดับท้องถิ่น ควรใช้หนึ่งส่วนสองของผู้มีสิทธิในวันเลือกตั้งคณะบุคคลนั้น ๆ และสามารถในชื่อของผู้มาใช้สิทธิถอดถอนในวันนั้น ๆ และมีข้อเสนออันสุดท้ายในประเด็นนี้ คือ ขอให้ลดเหลือ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ของผู้มาใช้สิทธิลงคะแนน ผมขอเชิญคุณหมอต้อนรับ

นายธีรวัฒน์ ร่มไทรทอง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ กระผม นายแพทย์ธีรวัฒน์ ร่มไทรทอง สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ หมายเลข ๐๓๑ จากที่รัฐธรรมนูญ เมื่อปี ๒๕๔๐ นะครับ เราได้ยกร่างมาเป็นรัฐธรรมนูญที่ตีฉบับหนึ่งนะครับ แต่เนื่องจากเวลาเปลี่ยนแปลงไป ก็ต้องมีการปรับเปลี่ยนจากการปรับเปลี่ยนนั้น เราก็ได้มารับฟังความคิดเห็น เมื่อปี ๒๕๕๐ นี้ ช่วงแรกเราก็รับฟังมาจากประชาชน ฟันธงที่อยู่ทางบ้านนั้น ก็ได้ให้ความคิดเห็นต่าง ๆ มา แล้วนำมาอภิปรายกันในสภาและทางสภาร่างรัฐธรรมนูญ โดยมีคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญนั้น นำไปบรรจุ แล้วก็เปลี่ยนแปลง ทำเป็นมาตราออกมา เป็นรายมาตรานะครับ แล้วก็หลายมาตราที่ประชาชนได้ให้ความคิดเห็นนั้นได้บรรจุเข้าไป ซึ่งเป็นประโยชน์มาก แต่ก็มีอีกหลายมาตราที่ยังไม่ได้บรรจุเข้าไป ซึ่งมีประโยชน์เช่นเดียวกันนะครับ ทางสภาร่างรัฐธรรมนูญก็ไม่ได้นั่งนอนใจ ก็ได้นำเรื่องนี้เข้ามาปรึกษาหารือกันว่า เราจะต้องออกไปรับฟังรายมาตราอีกครั้งหนึ่ง เพื่อที่จะมาปรับปรุงส่วนที่ตกหล่นไปนะครับ

ให้มันมีประโยชน์อย่างมาก แล้วจากการที่ได้นำรัฐธรรมนูญไปให้ประชาชนได้อ่าน แต่เนื่องจากในช่วงเวลาอันจำกัด หลายท่านก็อาจจะได้อ่านครบหมด หลายท่านก็ยังไม่ได้อ่านครบนะครับ สิ่งนี้ก็เป็นปัญหา แต่เราก็ได้ไปจัดเวทีรับฟังความคิดเห็น โดยพยายามจัดให้ได้มากที่สุดเท่าที่เวลาอำนวยนะครับ จากนั้น ทางกระผม นายแพทย์ธีรวัฒน์ ร่มไทรทอง ก็ได้รับฉันทานุมัติให้ไปรับฟังจากภาคอีสานครับ -----

- ๔๙/๑

แล้วก็ได้นำเรื่องราวเกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นมาประมวลออกมาจนครบ ที่ไปรับฟังนั้นก็มีเวทีของภาค ก็ ๑๑ เวทีทั้งหมด แต่เรากำลังดำเนินการไปขณะนี้ก็ได้ ๕ จังหวัดนะครบ ๕ เวที แล้วก็อีกส่วนหนึ่งก็รายจังหวัดนะครบ ทั้งหมดประมาณร้อยเก้าสิบสอง เรากำลังรับฟังไปประมาณ ๔๘ เวที แล้วก็ขณะเดียวกันก็กำลังรับฟังต่ออีก เพราะฉะนั้นประชาชนที่อยู่ทางบ้าน ถ้าไม่มีโอกาส หรือยังไม่มีโอกาส ก็พยายามหาโอกาสที่จะเข้าไปแสดงความความคิดเห็นนะครบ เพราะยังมีโอกาสที่จะนำเนื้อหาต่าง ๆ นั้นไปบรรจุไว้ ประมาณสิ้นสุดวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ครั้น จากนั้นเราก็มีการแปรญัตตินะครบเพราะฉะนั้นขอแจ้งให้ทราบด้วย เพราะว่าในเวลาอันจำกัดเช่นนั้น เราเลยมามุ่งประเด็นว่า มีประเด็นสำคัญอะไรบ้างครบที่เราควรจะมาดู แล้วมีประเด็นอีกหลายประเด็นที่ไม่ได้นำมาพูด หรือรายงานในวันนี้นะครบ แต่เท่าที่ฟังมา ประเด็นเกี่ยวกับเรื่องการเพิ่มอำนาจและลดจำนวนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนนะครบ คือ เมื่อปี ๒๕๔๐ นั้น เรามี ๑๑ ท่าน แต่ตอนนี้ลดลงมาเหลือ ๗ ท่าน เพราะฉะนั้นเพื่อให้มันกระชับที่มีกรรมการสิทธิลดลงมา แล้วก็จากการรับฟังความคิดเห็นนั้น ที่เห็นด้วยมี ๘๒ เปอร์เซ็นต์ ให้เหตุผลว่า การเพิ่มอำนาจตามร่างรัฐธรรมนูญใหม่ ๒. เพื่อปกป้องประชาชนที่เสียเปรียบ เป็นการพิทักษ์ผลประโยชน์ของประชาชนครบ อันนี้ก็เป็นสิ่งที่ดี เพราะว่าประชาชนต้องเป็นใหญ่นะครบ แล้วก็ที่ไม่เห็นด้วยมี ๑๘ เปอร์เซ็นต์ ให้เหตุผลว่า ไม่ควรลดจำนวนกรรมการลง อันนั้นก็เป็นเรื่องของการบริหาร เพื่อที่จะให้ได้ข้อมูลที่รวดเร็ว หรือการตัดสินใจได้ผลที่รวดเร็วนะครบ แล้วงดออกเสียง ไม่มีนะครบ ข้อเสนอแนะก็ให้คงไว้แบบนี้ ในมาตรา ๒๔๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๔๘ เกี่ยวกับเรื่องที่เราไปรับฟังครั้งแรกนั้น เกี่ยวกับเรื่องการคานอำนาจนะครบ การคานและดุลอำนาจของกรรมการต่าง ๆ องค์กระอิสระต่าง ๆ ก็มีการคานอำนาจ การให้ใบแดงของคณะกรรมการเลือกตั้ง อันนี้ในมาตรา ๒๓๓ ครั้น เป็นสิ่งที่ดีครบ คือ ให้ศาลฎีกาท่านเป็นกรรมการกลาง คือ ก่อน สส. จะไปถูกใบแดง หรืออะไรต่าง ๆ นั้น ก็ให้ไปยื่นแจ้งต่อศาลฎีกา แล้วขณะเดียวกัน กกด. ถ้าจะเลือกตั้งใหม่หลังเลือกตั้งแล้ว เลือกตั้งใหม่นั้น ก็ไปปรึกษาทางศาลฎีกาด้วยครบว่า ควรจะมีการเลือกตั้งใหม่ เพราะมันเสี่ยงประมาณของประเทศมากครบ และเป็นการให้ความยุติธรรมทั้ง ๒ ฝ่าย อันนั้นจากเหตุผล เห็นด้วยว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วย

ตามรัฐธรรมนูญใหม่นี้ เพราะว่าเกิดความเป็นธรรมมากขึ้น และมีระบบการตรวจสอบ
การคานอำนาจให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งไม่เหมือนเดิมนะครับ แต่ก่อน กกต. ว่าอย่างไรก็ว่า
อย่างนั้น คราวนี้มีคนกลาง แล้วก็เป็นการถ่วงดุลอำนาจอย่างแท้จริง เพราะการตัดสินใจของ
กกต. ตัดสินแล้ว ยื่นคำร้องก็ควรไปยื่นต่อศาล ที่ไม่เห็นด้วยเขาให้เหตุผลว่า -----

- ๕๐/๑

อาจทำให้ศาลเสื่อมเสียได้ หากมาอยู่กับ กกต. นะครับ แล้วก็ศาลมีหน้าที่มากอยู่แล้ว ไม่ต้องการให้เพิ่มภาระให้กับศาลนะครับ ส่วนงดออกเสียง ไม่มีนะครับ ข้อเสนอแนะ เขาบอกว่า ในประเด็น ๑๒ นี้ นะครับ การคาน ดุลอำนาจ โບแดงคณะกรรมการเลือกตั้ง ทุกขั้นตอนควรกำหนดให้ตัวแทน กลุ่มองค์กร ชุมชน เข้าไปมีบทบาทในการตรวจสอบ ด้วย และควรเพิ่มจำนวน กกต. เป็น ๑๕ ท่าน เพื่อเป็นการแบ่งภาระ และควรตั้ง กกต. ภาค ทำการตัดสินใจแทน กกต. ใหญ่ เพื่อให้การทำงานรวดเร็วมากขึ้น และเพิ่มอีก ข้อหนึ่ง นะครับ เพื่อปรับเปลี่ยนอำนาจหน้าที่ กกต. ในส่วนการร้องเรียนให้มีการ ตรวจสอบให้มีคุณธรรม อีกข้อหนึ่ง ในกรณีการเลือกตั้งที่มีใบเหลือง โບแดง นะครับ ก่อนการเลือกตั้ง ให้ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเข้าไปก่อนแล้วค่อยให้ กกต. ร้องต่อศาล ให้ศาลตรวจสอบต่อไปครับ

ในประเด็นที่ ๑๓ นะครับ จากคำถามที่เราถามในครั้งแรกไป นะครับ ว่า ควรจะมีการปรับบทบาทองค์กรอิสระหรือไม่ นะครับ ก็ในขณะยกวางได้เพิ่มการปรับ อำนาจบทบาทของอัยการให้เป็นอิสระมากขึ้น นะครับ แต่ก่อนไม่มี นะครับ ในเรื่องการ บรรจุให้อัยการสูงสุด นะครับ คือ ให้ สว. เป็นคนเสนอบรรจุ นะครับ คือ ให้ประธาน สว. และการถอดถอนก็ให้มีคณะกรรมการอัยการ และ สว. เป็นการถอดถอน นะครับ แล้วก็ให้ อิสระ ส่วนข้อห้าม นั้น มิให้ดำรงตำแหน่งการกระทำใด ๆ เหมือนเรื่องวินัย ลักษณะการ ต้องห้ามของผู้พิพากษา นะครับ ที่เห็นด้วย นะครับ มี ๕๑ เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยในประเด็น ให้อัยการเป็นอิสระ นะครับ จะได้ทำหน้าที่ได้เต็มที่ เป็นตัวแทนของประชาชนที่จะ ตรวจสอบรัฐบาลและบุคคลอื่น นะครับ แล้วก็ลดปัญหาการแทรกแซงทางการเมือง แล้วมีอิสระและอำนาจเพียงพอในการตัดสินใจ นะครับ ไม่เห็นด้วย ๒ เปอร์เซ็นต์ งดออกเสียง ๔๗ เปอร์เซ็นต์ อาจจะเป็นเพราะว่ายังไม่ค่อยเข้าใจ นะครับ แต่ข้อเสนอแนะ มีบางท่านบอกว่า ถ้าให้อัยการมีข้อห้าม อย่างเช่น ผู้พิพากษา นะครับ ก็จะทำให้ อัยการ ทำหน้าที่ได้ไม่เต็มที่ นะครับ เพราะว่า กฎ กติกา อาจจะไม่ต่างกับศาล เพราะศาลท่าน สถิติคุณธรรม แต่งานของอัยการนั้นเป็นงานที่เชิงรุกในบางเรื่อง นะครับ

เกี่ยวกับประเด็นที่ ๑๔ นะครับ คำถามเมื่อครั้งแรกเลย ที่เราถามว่า ผลประโยชน์ทับซ้อน หรือปัญหาการกระทำที่ขัดต่อผลประโยชน์ส่วนตัว และผลประโยชน์ของรัฐ คือ คอนฟликт ออฟ อินเทอเรสต์ (Conflict of interest) นะครับ อันนี้เป็นสิ่งที่พบมากในสังคมเรานะครับ คือ ข้าราชการการเมืองแทรกแซงทั้งทางตรงและทางอ้อม นะครับ ทางตรงก็ไปเป็นตำแหน่งนั้นตำแหน่งนี้ แล้วรับเงินโดยตรงนะครับ แต่ทางอ้อม ก็คือ ไปแทรกแซง ล้วงลูก แล้วก็มีการโยกย้ายข้าราชการต่าง ๆ นะครับ ซึ่งมีอยู่ในมาตรา ๒๕๖ ๒๕๗ ๒๕๘ และ ๒๖๐ นะครับ ที่เห็นด้วยนะครับ ๖๙ เปอร์เซนต์ -----

- ๕๑/๑

คือจะทำให้เกิดความเป็นธรรม ตรวจสอบได้ง่าย เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยรวม ลดผลประโยชน์ และลดการใช้อำนาจ ลดการแสวงหาบารมีทางการเมือง และจะทำให้ควบคุมพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติของนักการเมืองให้อยู่ในคุณธรรม จริยธรรมได้มากขึ้น ข้อที่ ๔ เรื่องการทำธุรกิจที่เป็นผลประโยชน์ของนักการเมือง ควรได้มีการเสนอรายชื่อให้สังคมตรวจสอบ จับตาที่มาของรายได้เนะครับ อันนี้คือที่เห็นด้วย เขาให้เหตุผลนะครับ ที่ไม่เห็นด้วย ๑ เปอร์เซนต์ ที่งดออกเสียง ๓๐ เปอร์เซนต์ครับ

ประเด็นที่ ๑๕ เป็นประเด็นสุดท้าย เป็นประเด็นที่อยู่ในความสนใจของหลาย ๆ ท่านนะครับ แล้วเป็นประเด็นที่ทำให้เกิดวิตกกังวล หรือวิตกกังวลอะไรมาเนะครับ อันนี้ เพราะฉะนั้นอยากจะขอให้ท่านสมาชิกตั้งสติแล้วคิดดูให้ดี แล้วก็ท่านประชาชนทั้งประเทศตั้งสติ แล้วคิดให้ดีว่ามันควรจะทำอย่างไร เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนพอสมควรในกลไก ในความรู้สึกเนะครับ ที่เห็นด้วย เนะครับ ไปรับฟังมาที่ภาคอีสานมี ๕๖ เปอร์เซนต์ครับ ที่เห็นด้วยเนะครับ ที่เห็นด้วย เขาให้เหตุผลว่าเป็นศาสนาที่มีอยู่คู่กับประเทศไทยมานาน และกษัตริย์ทุกพระองค์ก็ทรงเป็นพุทธมามกะ ข้อ ๒ เป็นศาสนาที่ไม่กีดกันศาสนาอื่น ข้อ ๓ เป็นศาสนาที่นำหลักบัญญัติการดำเนินชีวิตและวัฒนธรรมคนไทย ข้อที่ ๔ มีความมั่นคงแห่งรัฐ ข้อที่ ๕ เป็นศาสนาที่อยู่คู่กับประเทศไทยมานาน และไม่ทำให้เกิดปัญหาใด ๆ และการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญก็ยอมไม่ทำให้เกิดปัญหาใด ๆ เช่นกัน ข้อ ๖ ต้องการให้มีศาสนาพุทธเป็นหลักของประเทศไทย เพราะเกรงว่า ศาสนาอื่นจะเข้ามาแทรกแซงในภายหลังได้ ข้อ ๗ ประชาชนส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธอยู่แล้ว ข้อ ๘ สิทธิในการลดหย่อนภาษี เพราะสามารถนำเงินไปทำบุญ และไปลดหย่อนภาษีได้ นี่เป็นความเห็นของประชาชนที่เขาให้ความเห็นเนะครับ และ ข้อ ๙ เพื่อให้คนไทยระลึก และตระหนักว่าคนไทยนับถือพุทธศาสนา และเป็นพุทธมามกะ ข้อ ๑๐ เหตุผลเยอะเลยเนะครับ เนื่องจากพระพุทธศาสนาได้ถูกย่ำยีอย่างมาก สาเหตุเนื่องจากพระภิกษุบางกลุ่มเข้าไปแสวงหาผลประโยชน์ ดังนั้น ถ้าบัญญัติพุทธศาสนาไว้ ก็จะทำให้พุทธศาสนามีความแข็งแกร่ง และเป็นการสร้างกฎเกณฑ์ที่รัดกุม ข้อ ๑๑ จะได้มีงบประมาณมากขึ้น ข้อ ๑๒ เพราะเป็นสัญลักษณ์ของชาติ ข้อ ๑๓ ทำให้เกิดความชัดเจนว่า ผู้นำต้องนับถือพุทธศาสนา ข้อ ๑๔ ควรบัญญัติไว้ ไม่ใช่เป็นการบังคับ

ให้ทุกคนต้องนับถือ เพียงแต่ระบุไว้ในะครับ ข้อ ๑๕ ควรบัญญัติไว้ จะได้เป็นหลักฐาน ข้อ ๑๖ เป็นศาสนาที่เป็นเหตุเป็นผล ไม่มมงาย อันนี้เป็นความคิดเห็นของประชาชน นะครับ ส่วนที่เห็นด้วยนะครับ ส่วนที่ไม่เห็นด้วยนะครับ ก็บอกว่า ไม่เห็นด้วย ๔๓ เปอร์เซนต์ครับ ที่เห็นด้วย ๕๖ ที่ไม่เห็นด้วย ๔๓ เปอร์เซนต์ ข้อที่ ๑ ที่ไม่เห็นด้วย อาจเกิดความวุ่นวายและความแตกแยกในสังคม เนื่องจากคนไทยนับถือหลายศาสนา ๒. เป็นการจำกัดสิทธิการนับถือศาสนา ๓. การบัญญัติไว้ ในมาตรา ๙ แล้ว ในเรื่อง ให้พระมหากษัตริย์เป็นพุทธมามกะ และเป็นอัครศาสนูปถัมภก ข้อ ๔ ต้องการให้ความ ศรัทธาต่อศาสนาของแต่ละคนเป็นสิทธิส่วนบุคคล -----

- ๕๒/๑

ข้อ ๕ ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธอยู่แล้ว ข้อ ๖ อาจเป็นชนวนทำให้เกิดความแตกแยกของคนในชาติ เนื่องจากปัญหาชายแดนในภาคใต้ปัจจุบันนี้ยังไม่สามารถหาวิธีแก้ไขได้ อันนี้เป็นความคิดเห็นทั้งที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยนะครับ และส่วนที่ไม่เห็นด้วยยังมีอีกครับ หากบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญอาจดูเหมือนเป็นการบังคับคล้าย ๆ จะขัดกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย เรื่องสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ข้อ ๘ ทำลายความรู้สึกของคนที่นับถือศาสนาอื่น ซึ่งเหมือนกับเป็นคนชั้นรอง และควรให้เกียรติศาสนาอื่นด้วย ข้อ ๙ ศาสนาอยู่ที่ใจ จะเสื่อม หรือไม่เสื่อม อยู่ที่วิธีการปฏิบัติของประชาชน ข้อ ๑๐ ไม่ควรบรรจุพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ แต่ควรบรรจุคำสอนของทุกศาสนาลงในหลักสูตรการเรียนทุกหลักสูตรในการเรียนทุกระดับชั้น ข้อ ๑๑ พุทธศาสนาถ้าบัญญัติไว้แล้ว ใครทำผิดหลักศาสนา จะสามารถเอาผิดได้ไหม หากในทางปฏิบัติ ไม่ได้มีการปฏิบัติ เช่น มีพระสงฆ์เดินมา แต่บุคคลนั้นมีทัศนคติที่ไม่ดี โดยบุคคลนั้นไม่แสดงความเคารพ จะผิดกฎหมายหรือไม่ และใครจะดำเนินการเอาผิด อันนี้เป็นความคิดเห็นในส่วนที่ไม่เห็นด้วยที่จะบรรจุพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาตินะครับ ดอออกเสียง ๑ ครับ ส่วนข้อเสนอนั้นประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องพระพุทธศาสนานะครับ เขาให้ความเห็นว่า หากไม่บรรจุพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ จะทำให้เกิดปัญหา แล้วเขาบอกว่า ไม่ต้องกลัวครับจะเกิดปัญหา เหมือนรัฐต้องดูแลป่าซึ่งกว้างใหญ่เหมือนมีต้นไม้ใหญ่ แล้วก็มีสัตว์ป่าเยอะ ซึ่งปัญหาสลับซับซ้อน ต้องมีคนดูแล และส่วนสวนครัวเล็ก ๆ ไม่ต้องมีกฎ กติกาอะไรมาควบคุมมาก เขาบอก เพราะคนไทยนับถือศาสนาพุทธมากหลายล้านคนนะครับ แล้วก็เขาบอกเช่นเดียวกันครับ ในการทำเขื่อนมีน้ำมากต้องมีสันเขื่อน มีกฎการควบคุมการใช้น้ำ อะไรต่าง ๆ แต่ในแกวเล็ก ๆ ไม่ต้องมีอะไร ไม่มีกฎอะไรมาครอบคุมก็ได้ นี่เขาให้เหตุผลนะครับ เหมือนไก่ เช่นเดียวกันครับ เลี้ยงไว้เยอะ ต้องทำแล้วให้อยู่ พระในพุทธศาสนามีเยอะ ต้องทำ เปรียบเสมือนทำแล้วให้อยู่ ส่วนลูกแมวมมีตัวเดียว ๒ ตัวไม่ต้องทำกรงให้อยู่ก็ได้ตรงนั้น แล้วก็ส่วนงานอะไรควรทำก็ต้องทำ สิ่งถูกผิดอะไรที่ควรก็ต้องทำ แล้วไม่ต้องกังวลว่ามันจะเกิดอะไรขึ้น อะไรจะเกิดก็เกิด ในนี้ก็บอกว่า เราต้องมุ่งเน้นจะทำกิจของเรา หน้าที่ของเราให้แน่นแล้วข้อที่ ๒ บัญญัติไว้ให้ชัดเจนว่า พระภิกษุไม่ควรยุ่งเกี่ยวกับการเมือง และข้อที่ ๓

ในข้อเสนอแนะ ให้บัญญัติไว้ในกฎหมายต่าง ๆ ข้อที่ ๔ ศาสนาทุกศาสนาสอนให้คนเป็นคนดี ควรบรรจุเป็นกลาง ๆ ไว้ ข้อ ๕ ควรเขียนเพิ่มลงว่า พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ ประชาชนมีสิทธิในการนับถือศาสนาอื่น ข้อเสนอแนะข้อที่ ๖ เมื่อมีการบัญญัติไว้แล้ว ควรให้มีการสนับสนุนเพิ่มมากขึ้นด้วย เนื่องจากในปัจจุบันรัฐให้งบประมาณสนับสนุนส่วนนี้น้อยมาก ส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนจากความศรัทธาของประชาชนมากกว่า และ ข้อ ๗ บุคคลใดที่ทำลายพุทธศาสนา ควรมีมาตรการลงโทษเด็ดขาด ข้อ ๘ ควรบัญญัติวินัยของพระ -----

- ๕๓/๑

ถ้าทำผิดต้องให้สึก และไม่ต้องกลับมาบวชใหม่อีก ครับ อันนี้เป็นความคิดเห็นที่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และข้อเสนอแนะนะครับ ซึ่งมีหลากหลาย ส่วนควรจะบรรจุ ไม่ควรจะบรรจุ เช่นไรนั้น ขอให้ท่านมีสติ แล้วก็ใคร่ครวญ เพราะทุกท่านเป็นเอตทัคคะ แล้วก็มีความ คิดเห็นเป็นส่วนตัว แล้วก็คิดเห็นในสิ่งที่อะไรเป็นความจริงที่ควรรู้ และความถูกต้อง ที่ควรทำ อันนั้นจะทำให้เราเจริญนะครับ ขอฝากเรื่องนี้ไว้เป็นเรื่องสุดท้ายนะครับ และขอประกาศให้ว่า อยากจะเชิญชวนให้พี่น้องที่อยู่ทางบ้านได้โปรดความคิดเห็น นะครับ เพราะตอนนี้เรายังมีโอกาสอยู่นะครับ ไม่เช่นนั้นแล้ว วันที่ ๒๖ พฤษภาคม อันนั้น จะหมดโอกาส และจะหายไป แล้วจะบ่น หรือว่ากล่าวอะไรไม่ได้ นะครับ ขอฝากไว้ด้วย นะครับ ประเทศไทยอยู่ในเอื้อมมือของท่านครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณครับ ขอเรียนเชิญ ท่านการุณ ไสงาม เชิญครับ

นายการุณ ไสงาม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม กรรมาธิการจากภาคอีสาน คงจะนำเสนอสักสองสามเรื่องที่เราไปพบเห็น แต่ก่อนอื่น นะครับ ต้องชื่นชมท่านประธานกรรมาธิการภาคอีสานของพวกเรา นะครับ คือท่าน พลตำรวจโท ธรรมนิศย์ ปิตะนีละบุตร นะครับ ท่านมีใจที่กว้าง อันนี้ต้องชื่นชมจริง ๆ ครับ จัดเวทีการรับฟังในทุก ๆ รูปแบบที่เป็นไปได้ ท่านครับ แม้แต่พี่น้องคนพิการ ท่านก็เชิญ มาร่วม และท่านก็ไปร่วมรายการรับฟังความคิดเห็นของคนพิการ พี่น้องประชาชน เกษตรกรที่มาชุมนุมที่หน้าทำเนียบ หาผู้ดูแล หาผู้ใส่ใจไปรับฟังความคิดเห็นอะไร ของเขาว่า เขาเดือดร้อนอะไร ก็ไม่มี ท่านประธานก็เชิญมาที่สภา มาจากห้องโถงใหญ่ ห้องประชุมใหญ่ ๑ วันเต็ม ๆ เพื่อรับฟังความเห็นของเกษตรกรที่เดินทางมาอยู่ หน้าทำเนียบ เกี่ยวกับเรื่องการยกร่างรัฐธรรมนูญ เราได้ประเด็นจากสิ่งเหล่านี้มากมาย ท่านประธานกรรมาธิการจัดระดมความเห็น แม้แต่คนในภาคอีสานที่มารับจ้าง มาทำงาน เป็นกรรมกรในกรุงเทพฯ ท่านก็เชิญที่มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่สำคัญ ท่านเชิญแม้กระทั่งหน่วยทัพ หน่วยกองทัพ กองกำลังทหาร เชิญเข้ามาร่วมด้วย ก็ได้รับความร่วมมืออย่างดีเยี่ยม ท่านรับฟังละเอียดลออ นะครับของภาคอีสาน

ในพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ ก็ดูแลกันรับฟังความเห็นกันกว้างขวางมากมาย อันนี้ต้องชื่นชม และที่สำคัญ คือ ต้องชื่นชมคณะกรรมการทั้งชุดเลยครับ เรื่องแรกครับ เป็นปัญหาที่เราไปรับฟังมาก็คือว่า ได้รับเสียงสะท้อนมากในท่าทีของการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พี่น้องประชาชนมีความเห็นสะท้อนมาว่า ผู้ที่ไปรับฟังนั้น ไปรับฟัง หรือไปพูดให้เขาฟัง สะท้อนมามากจริง ๆ อันนี้ เขาบอกมา ในขอบเขตทั่วประเทศนะครับ อย่างจะว่ากันภาคอีสานเลย บอกว่า ไปถึงเริ่มรายการอะไรต่าง ๆ ก็มีแผ่นวีซีดี (VCD - Video Compact Disc) มีเทป (Tape) มีอะไร ต่าง ๆ เปิดให้เขาฟัง ต่อจากนั้นมาเราก็พูดให้พี่น้องประชาชนฟัง หลังจากนั้น เหลือเวลาอีกนิดหน่อย ก็เลยการรับฟังก็เลยไม่ค่อยได้ผล อันนี้เป็นเสียงสะท้อนมาจากพี่น้องประชาชนนะครับ นี่คือประเด็นข้อที่ ๑ เพราะฉะนั้นปัญหาท่าทีการรับฟัง จนวันนี้ก็ตอนสุดท้ายของรายการการรับฟังแล้ว เราก็ไม่รู้จะแก้ไขสถานการณ์นี้ได้อย่างไรถึงจะทัน มีความเห็นมาอีกเยอะครับ เกี่ยวกับเรื่องการรับฟังนะครับ เยอะมาก ผมจดบันทึกไว้อยู่ในหลาย ๆ ประเด็น แต่ว่าบางอย่างก็ไม่เหมาะที่จะเอามาพูดที่นี่ ด้วยเวลาจำกัด เรื่องที่ ๒ ที่ไปรับฟังมา ท่านที่เคารพครับ -----

ผมจะเอาเฉพาะในประเด็นที่ผมลองทดลองถามความเห็น แล้วก็ให้พี่น้องประชาชนสะท้อนมา และพี่น้องประชาชนก็มีมติออกมาเป็นการยกมือ รวมถึงวิธีการปรบมือก็มีหลายแบบนะครับ มีเรื่องหนึ่งครับ ในจำนวนหลาย ๆ เรื่อง ก็คือ เรื่องของ ปปช. คือว่าด้วยเรื่องการควบคุม ตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดิน โดยรูปแบบขององค์กรอิสระที่มีชื่อเรียกว่า ปปช. ก็ตาม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินก็ตาม เป็นเอกฉันท์ครับ ท่านประธานครับ ทุกเวทีเลย คือ ให้มีการกระจายอำนาจของ ปปช. และคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินนี้ะครับ ให้มี ปปช. ระดับจังหวัด ให้มีคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินระดับจังหวัด โดยมีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินอยู่ด้วย เขาบอกว่า ถ้า ๒ หน่วยงานนี้อยู่คู่กันระดับจังหวัด จังหวัดเล็กมีเล็ก จังหวัดใหญ่มีใหญ่ ตามปริมาณงาน เขาบอกว่าเชื่อว่าการทำงานของ ปปช. ก็ตาม คตง. ก็ตาม ที่หน้าหนาสาหัสสารพัดมากมาย และทำงานไม่ทันนั้น จะลุล่วงได้ และเขาเชื่อว่า การบริหารราชการแผ่นดินจะโปร่งใส จะเป็นธรรมาภิบาล เขาเชื่อว่า จะทำการตรวจได้ถึงระดับ อบต. ท้องถิ่น เทศบาล อบจ. ส่วนภูมิภาคที่เรียกว่า อำเภอก็ตาม จังหวัดก็ตาม จะได้ละเอียดลออ เราก็ถามต่อถ้าอย่างนั้น เมื่อตรวจสอบควบคุมแล้วนี้ะครับ การปฏิบัติหน้าที่มิชอบ ที่เรียกว่าฐานความผิดต่าง ๆ เรียกว่า ปฏิบัติหน้าที่มิชอบ ทุจริต ร่ำรวยผิดปกติ ประการใดก็ตาม เราถามว่า ตำแหน่งที่มีอยู่ในขณะนี้ตำแหน่งที่ต้องขึ้นศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้นมีเพียงจำกัด คือ นักการเมือง ข้าราชการการเมืองเท่านั้น นายอำเภอ ผู้ว่า ปลัดอำเภอ อบต. นายก อบต. อะไรต่าง ๆ ทั้งหลาย นายกเทศบาลต่าง ๆ ทั้งหลาย รวมถึงข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ เรียกว่า ปลัดกระทรวง อธิบดี อะไรต่าง ๆ ไม่ขึ้นศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เราก็เลยถามว่า ถ้าอย่างนั้นอย่างกระนั้นเลย มี ปปช. จังหวัดแล้ว มีคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดแล้ว คู่กันแล้ว ตรวจสอบเห็นแล้ว เจอแล้ว ไหน ๆ คดีประเภทนี้ คดีพวกนี้สู้กันที่ศาลอาญาก็ตาม ศาลจังหวัดก็ตาม จะต้องสู้ถึงศาลอุทธรณ์ และสู้ถึงศาลฎีกาอยู่แล้ว ไหน ๆ ก็ไหน ๆ เราเอาขึ้นศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือและก็ได้ ผู้บริหารระดับสูงเสียเลยจะดีไหม พี่น้องประชาชนเห็นอย่างไรครับ ปรบมือทั้งห้อง ยกมือเอกฉันท์เลยครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ไม่มีสักคนท่าน หลายเวทีมาก

บุรีรัมย์ ๑๔ เวที รอบที่ ๑ ๗ เวที รอบที่ ๒ ท่านประธานครับ ผมมีโอกาสไปร่วมเมื่อวันศุกร์นี้เอง วันที่ ๑๑ พฤษภาคม เวทีนี้จัด ๔ จังหวัดร่วมกันที่นครราชสีมา มีชัยภูมิ โคราช บุรีรัมย์ สุรินทร์ ๔ จังหวัดครับ มีผู้เข้ามาร่วมประมาณห้าร้อยกว่าคน เต็มห้องประชุมเลย แนนหนาตาเลย อาจารย์ปฐมท่านก็ไป กล่าวปฐมนิเทศตอนช่วงเช้า ผมอยู่ช่วงบ่าย ตามเหมือนกันท่าน ทั้งห้องครับ มีมติเป็นเอกฉันท์อย่างนี้ทั้งสิ้น นี่เป็นเรื่องที่ผมว่า ถ้าเอกฉันท์อย่างนี้ เรายังไม่ฟังนี้ ผมว่าอันตราย ในกรณีเรื่องเกี่ยวกับจำนวนประชากร ผู้เข้าซื้อ ผมลองนำเสนอดู บอกว่า แต่ก่อนจะเข้าซื้อเสนอกฎหมายบอก ๕๐,๐๐๐ จะเข้าซื้อถดถอนนี้ ๕๐,๐๐๐ คน ตอนนี้นำตัวร่างลดลงมาแล้วเหลือ ๒๐,๐๐๐ ท่านเห็นอย่างไรที่ประชุม พี่น้องประชาชนนะครับ ทำไมจะต้องเยอะเยอะซื้ออย่างนี้ ถ้าน้อยกว่านี้ได้ไหม ผมลองเสนอซื้อดู ถ้าไม่ใช่ ๒๐,๐๐๐ เป็น ๑๐,๐๐๐ คนละ ถ้าไม่ใช่ ๑๐,๐๐๐ เป็น ๕,๐๐๐ ละ ถ้าไม่ใช่ ๕,๐๐๐ เป็นสักพันเดียวละ ท่านครับ เสียงข้างมากฮือฮามากว่าน้อยเท่าไรยิ่งดีเท่านั้น ส่วนใหญ่แล้วเป็นอย่างนั้นเลยครับ และผมค่อนข้างจะเชื่อว่าถ้าไปคุยดี ๆ ให้ละเอียดลออทั่วประเทศคนจะเห็นด้วย แต่ถ้าตราบใดที่ยังไม่ได้ถามให้ชัดให้ละเอียด มีปัญหาอะไร ประเด็นอะไรนี้ คนอาจจะยังงง -----

ผมลองถามดูว่า ถ้าให้ท่านไปหาลำรายชื่อสักร้อยชื่อนี้ ท่านหาง่ายไหม แค่แป๊บเดียว
 ๑ ประเด็น ๑๐ ชื่อนี้ ผมยังค้นหาไม่เจอเลยครับนี่ บางเรื่อง บางประเด็น ท่านเห็นไหมครับ
 มันยาก แล้วพอเราอธิบายอย่างนี้ ประชาชนบอก ใช่ เราบอกว่า เราจะเอาหลักการว่า
 มีคนผิด มีพยานหลักฐาน หรือเราจะเอาจำนวนคน เพราะถ้าจำนวนคน ถ้าเอาจำนวนน้อย
 ก็ได้ แต่ว่าก่อนอื่นที่คุณจะยื่น ถ้าคุณไม่มีพยานหลักฐานให้ชัดเจน เอาตัวคุณไปขังคุณ
 เอาไว้ก่อนถ้าอย่างนั้น อย่างนี้เป็นต้นนะครับ คือ รายละเอียดอย่างนี้ผมว่าต้องฟัง
 ท่ามกลางการฟังทั้งหมด มีเรื่องใหญ่อยู่เรื่องหนึ่งครับ ที่ ๔ เวที ที่โคราช วันที่ ๑๑ นะครับ
 ๔ จังหวัด มีพี่น้องประชาชนเสนอบอกว่า วิธีการเลือกตั้งตอนนี้ วิธีการเลือกตั้งที่มี ๆ อยู่
 เคยมาหมดแล้ว แบบ ๓ คน เคยมาแล้ว แบบ ๑ คน เขตละคน เคยมาอีกเหมือนกัน
 แบบปาร์ตี้ลิสต์ก็เคยเลือก แบบพรรคการเมืองก็เคยเลือก แบบเลือก สว. ก็เคยเลือก
 ก็ไม่เห็นมีอะไร ทำไมไม่ปฏิรูปเลือกแบบใหม่ดูบ้างล่ะ เขาเสนอข้อเสนอก็คือ เลือกแบบ
 สาขาอาชีพ เหมือนกับอย่างที่ผมเคยเสนอ ให้เลือกตั้งแบบสาขาอาชีพ แล้วมีสภาเดียว
 เรียกว่า สมาชิกวุฒิสภา ไม่ต้องเรียกชื่อ ผู้แทน ไม่ต้องเรียกชื่อ สว. ไม่ต้องถามอายุ ไม่ต้อง
 ถามการศึกษา ไม่ต้องถามสังกัดพรรคการเมืองหรือไม่ ไม่ต้องถามว่ามีที่สภา มีสภานี้
 สภาเดียว ประเด็นนี้ผมว่า ถ้าท่านไม่นำเสนอ ไม่ฟังบ้างนี่ ผมว่าก็ไม่ดี เพราะเราไปถาม
 เราไปฟัง ฟังเฉพาะประเด็นที่เราอยากฟัง อยากถาม นี่เป็นข้อที่ประชาชนทั่วถึงมามาก
 ว่า คุณชี้ให้เราทำไม เรื่องที่จะอภิปราย เรื่องวิธีการเลือกตั้ง อภิปรายอยู่แค่วิธีการ
 อย่างที่ว่า มีเท่านั้น คือ ๓ คนดีใหม่ ๑ คนดีใหม่ เขตละคนดีใหม่ เขตละสามดีใหม่ เรียง
 เบอร์ดีใหม่ เบอร์เดียวดีใหม่ เอาอยู่นั้นแหละ ปาร์ตี้ลิสต์ ๘๐ คน ๑๐๐ คน ของเก่า เขาบอก
 ของเก่าทั้งนั้น เคยมาแล้วทั้งนั้น แต่เขาอยากได้ของใหม่ท่าน จะทำอย่างไร ไม่มีใครถาม
 เรื่องวิธีการเลือกตั้งแบบใหม่ ๆ แบบอื่น ๆ มีอีกก็แบบที่คนควรสนใจ ในที่ประชุมเวทีที่นั่น
 ท่านประธานครับ ลองถามดู ถ้าแบบตัวแทนสาขาอาชีพตามสัดส่วนจำนวนของ
 แต่ละสาขา มีมากมีตัวแทนมาก มีน้อยมีตัวแทนน้อย อย่างที่ผมนำเสนอว่า เมื่อกี้
 ละครับ ห้าร้อยกว่าคนในที่ประชุมครับ มีเพียง ๑๑ คนเท่านั้นที่บอกว่า เลือกแบบเก่า
 แบบเขตนี่ ตามร่างนี้ แต่ปรับปรุง จะ ๓ คน ๑ คน ๔ คน ๒ คน เชิญ ๆ ตามปรับปรุง
 คือ เลือกแบบเก่า มีเพียง ๑๑ คนเท่านั้นท่าน นอกนั้นทั้งห้องครับท่านครับ เห็นว่า

วิธีการเลือกตั้งแบบใหม่ทั้งสิ้น แบบสาขาอาชีพ ผมว่าไม่ฟังหรืออย่างนี้ บุรุษมีนี่เอกฉันท์ ๑๔ เวที บวก ๔ เวที เหลืออีก ๓ เวทีสุดท้ายในรอบสองนี้ วันที่ ๑๗ ๑๘ ๑๙ นี่ก็จะครบแล้ว เวทีรอบสองสุดท้าย ท่านไม่ฟังหรือ มีคนคิดต่างจากท่าน ท่านจะไม่เอาเลยหรือ ท่านประธาน ผมอยากลองถามดูทั้งประเทศเหมือนกันนะ แต่ถามที่ประชุมของผู้ถูกถามที่จะตอบคำถามนั้น ขอให้เป็นที่ประชุมที่เป็นประชากรตัวอย่างอย่างแท้จริง ที่โคราช ๔ จังหวัด ผมไม่รู้ในการเชิญประชาชนว่า ใครจะเอามาบ้าง ผมเป็นเพียงผู้ไปร่วมฟังเท่านั้น และร่วมเสนอความเห็นเท่านั้น เชิญหาประชากรได้เลย ขอเป็นประชากรตัวอย่าง ที่ถูกต้องตามแบบวิธีการ แล้วถามคำถามที่ว่านี้ท่าน วิธีการได้ตัวแทน วิธีการได้ผู้แทนราษฎรของเขานี้ ควรจะเอาอย่างไร อย่างนำเสนอแบบเดียว อย่างชี้นำ ให้นำเสนอหลาย ๆ แบบ เป็นสิบ ๆ แบบก็ได้ เพราะในโลกนี้มีวิธีการเลือกตั้งที่ได้ตัวแทนมาอีกเยอะแยะวิธีการ ไม่ใช่แบบที่เห็นอยู่ที่นี่เท่านั้น เรากล้านำเสนอใหม่ละ ไม่กล้าใช้ใหม่ละ --

ผมบอกถ้าเลือกสาขาอาชีพนะ ผู้แทนราษฎรเก่า สว. เก่า นักการเมืองเก่า ๗๐๐ คน มีเข้าสภาได้อย่างมากไม่เกิน ๑๐ คนท่าน ถามว่านักการเมืองเก่าคุณจะไปสมัครสาขาอาชีพอะไร ถ้าไม่ใช่สาขาอุตสาหกรรม ถ้าไม่ใช่สาขาพาณิชยกรรมและการค้าธุรกิจ ผมเอง ถ้าไปลงก็สงสัยจะไปลงพวกสาขาทนายความ ซึ่งทั้งประเทศอาจจะมีผู้แทนเพียงคนเดียว นักการเมืองเก่าจะไม่มีทางเข้ามาแบบเต็มเพียบ ๆ แบบนี้ท่าน เพราะอะไร เพราะสาขากลุ่มของนักการเมืองเก่า คือ กลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มพ่อค้า กลุ่มผู้มั่งคั่ง ผู้ร่ำรวย แต่เต็มสภาที่นี้จะประกอบด้วยชาวนา กรรมกร คนพิการ ๘๐ เปอร์เซนต์ ท่าน ผมอยากเห็นคณะรัฐบาลที่ตั้งโดยพี่น้องคนยากคนจนทั้งสภาอย่างนี้ไปเป็นรัฐบาลคนจน ดูสักที อยากรู้เหมือนกันว่า วาระการประชุมของคณะรัฐมนตรีจะมีเรื่องอะไรบ้าง อยากรู้ว่ารัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีที่เป็นคนจนนั้นจะมีวาระการประชุมแก้ไขปัญหาเรื่องคนจนอะไรบ้าง อยากรู้เหมือนกันสภาที่นี้ วาระการประชุมของสภาที่นี้จะอภิปรายเรื่องอะไร เป็นจุดหลัก อยากเห็นเหมือนกัน ไม่กล้ากันใช่ไหม ถามเรื่องนี้ ถ้ากล้า ท่านลองถาม สักสี่ห้าแบบสิครับ ลองเลือกรูปแบบมาสักกี่รูปแบบที่ดี ที่ดีมาสี่ ห้า หกอย่างมาดู แล้วนำสี่ ห้า หกรูปแบบนี้นำเสนอประชาชนให้เขาเห็นว่า โลกนี้เขามีวิธีการเลือกอีกสี่ห้าแบบนี้ และเชิญพี่น้องประชาชนช่วยคิดรูปแบบที่ดีกว่านี้อีก นำเสนอมา แล้วลองกันดู ท่านครับ ถ้าท่านเปลี่ยนอำนาจนิติบัญญัติใหม่ ท่านเปลี่ยนอำนาจนิติบัญญัติใหม่ให้อยู่ในอำนาจของกลุ่มคนใด ลองดูสิครับตอนนั้น กฎเกณฑ์ออกสำคัญนั้นะครับจะไขเข้าไปสู่อำนาจบริหารใหม่ และจะไขเข้าไปสู่องค์กรอิสระใหม่ และจะไขเข้าไปสู่การบัญญัติกฎหมายใหม่ การบริหารราชการแผ่นดินใหม่ การจัดสรรทรัพยากรใหม่ การจัดสรรงบประมาณใหม่ ตามรูปแบบของผู้ที่เป็นเสียงข้างมากถูกต้องอย่างแท้จริง ผมว่าไม่กล้าทำกันนะ ผมว่านี่คือเรื่องที่อยู่จะพูดวันนี้ครับท่าน แม้เวลาจะน้อย เวลาจะจำกัด แม้ตอนนี้ก็ปลายทางของการรับฟังแล้ว แต่เป็นปลายทางของการรับฟังที่ท่านอยากฟังใหม่เรื่องอย่างนี้ หรือท่านไม่พร้อมที่จะฟัง ถ้าท่านไม่พร้อมที่จะฟัง มันก็มีกลุ่มคนที่เมื่อไม่พร้อมที่จะฟัง ก็ไม่พร้อมที่จะเล่าให้คุณฟังเหมือนกัน ต่างคนต่างเดินคนละเส้นทาง ถ้าปัญหานี้เกิดขึ้นมาก เดินคนละเส้นทางมาก ท่านจะพบอุปสรรคในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้อย่างมาก ในวันข้างหน้า และท่านจะพบกับการใช้รัฐธรรมนูญอย่างมีอุปสรรคในวันข้างหน้าอีก

อย่างมาก แม้แต่เพียงแค่ระยะเวลาอันสั้น ๆ คือ การลงประชามติโดยพี่น้องประชาชน ท่านก็จะพบอุปสรรคในการลงประชามตินี้เช่นเดียวกัน ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณครับ ความจริงท่านการุณก็มีสิทธิเสนอแปรญัตติได้เลยนะครับ ข้อเสนอต่าง ๆ เหล่านี้ แต่ว่าท่านสมาชิกจะเห็นด้วยกัน ช่วยเซ็นรับรองหรือไม่ ก็สุดแล้วแต่อยู่ในวินิจฉัย ผมมีรายการที่ทางกรรมาธิการจะต้องเรียนชี้แจงกับพวกเราอีกสี่ห้าท่านด้วยกันนะครับ ขออนุญาตไปเร็ว ๆ หน่อยนะครับ ท่าน สสร. อรรถรัตน์ ครับ เรียนเชิญครับ

นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ กระผม นายอรรถรัตน์ รัตนจันทร์ สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนประจำจังหวัดมุกดาหาร ขออนุญาตกราบเรียนรายงานการจัดเวทีสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนจังหวัดมุกดาหาร ต่อร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับรับฟังความคิดเห็น) ดังนี้ คณะกรรมาธิการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมประจำจังหวัดมุกดาหาร ได้กำหนดจัดเวทีประชุมสัมมนาขึ้นในระหว่างวันที่ ๑๑ ถึง วันที่ ๒๐ พฤษภาคมนี้ จำนวน ๘ ครั้ง ครั้งละ ๑ วัน กระจายไปทุกอำเภอ ทุกภาคส่วนอาชีพทั้งหมด ในวันที่กระผมขออนุญาตนำเรียนถึงสรุปการจัดเวทีสัมมนารับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๓ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ ถึง วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ที่ผ่านมา -----

ซึ่งจัดขึ้นในอำเภอห้วยน้ำใหญ่ อำเภอหนองสูง และอำเภอดงหลวง ของจังหวัดมุกดาหาร สำหรับเวทีอื่น ๆ เมื่อได้ดำเนินการเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว ก็จะนำเรียนสรุป และนำเรียนต่อท่านประธานในโอกาสต่อไป ท่านประธานที่เคารพครับ ประชาชนชาวจังหวัดมุกดาหาร ผากกราบขอบพระคุณท่านและสภาาร่างรัฐธรรมนูญแห่งนี้ ที่ได้ให้การสนับสนุนงบประมาณ ตลอดจนมอบเอกสาร สื่อความรู้ต่าง ๆ เพื่อประกอบการจัดเวทีสัมมนา ทำให้เขาเหล่านี้ ซึ่งมีทั้งผู้เป็นผู้นำชุมชน ประชาชนผู้ด้อยโอกาสที่อยู่ในท้องถิ่นห่างไกล ได้รับโอกาสในการร่วมการกำหนดชะตากรรมของบ้านเมือง และวิถีชีวิตของตนเอง อย่างเต็มที่ ที่ผ่านมามีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น และได้ให้ข้อเสนอแนะ ประกอบด้วย พระภิกษุ กลุ่มผู้นำท้องถิ่น ผู้นำชุมชน ข้าราชการ เกษตรกร นักศึกษา และประชาชนจากทุกสาขาอาชีพ และที่น่าชื่นชมยกย่องเป็นแบบอย่างมากที่สุด คือ ในพื้นที่อำเภอดงหลวง ของจังหวัดมุกดาหาร มีทั้งข้าราชการ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นข้าราชการครู และประชาชนที่อยู่ในหมู่บ้านทุรกันดารห่างไกล เดินทางมาเข้าร่วมเวทีรับฟังความคิดเห็น ทั้งที่เป็นไปด้วยความยากลำบาก และไม่คุ้มกับค่าพาหนะที่คณะกรรมการประจำจังหวัดจ่ายให้เพียงคนละ ๑๐๐ บาท ทั้งนี้ เป็นไปตามระเบียบของการคลังที่ทางราชการกำหนดไว้ แต่ท่านเหล่านี้ได้เข้ามาร่วมในเวทีสัมมนากลับบอกว่า ค่าใช้จ่ายที่ได้รับนั้น แม้จะเป็นจำนวนน้อยนิดนั้นไม่สำคัญ แต่พร้อมที่จะเสียสละเวลา และเพื่อการมีส่วนร่วมในภารกิจที่สำคัญของชาติบ้านเมืองด้วยความภาคภูมิใจอย่างเต็มที่ เป็นที่สุด จึงขอ นำเรียนต่อสภาาร่างรัฐธรรมนูญผ่านทางท่านประธาน เพื่อร่วมชื่นชม และจารึกไว้เป็นเกียรติประวัติของคนไทยว่า เรามีความเสียสละ และรักชาติบ้านเมืองเป็นอย่างยิ่งต่อไปนี้กระผมขอกราบเรียนถึงสรุปรายงานการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างรัฐธรรมนูญ ในประเด็นที่สำคัญ ๆ ในส่วนของจังหวัดมุกดาหารดังนี้

ประเด็นแรก จำนวนและการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๖ เห็นด้วยกับการกำหนดจำนวน สส. ไว้ที่ ๔๐๐ คน โดยให้เหตุผลว่า จะเป็นการลดภาระในเรื่องงบประมาณของประเทศ และจะไม่ถูกกล่าวหาว่าเป็นสภาห้ำหั่นอีกต่อไป เสียส่วนน้อยร้อยละ ๒๔ เห็นควรจะให้คงจำนวน สส. ไว้ที่ ๕๐๐ คนเช่นเดิม โดยให้เหตุผลว่า หากมี สส. จำนวนมากก็จะทำให้การดูแลของ

ประชาชนมีความครอบคลุมและทั่วถึง ส่วนการกำหนด สส. ระบบสัดส่วนจำนวน ๘๐ คน เสียงส่วนใหญ่ร้อยละ ๘๐ เห็นด้วย อย่างไรก็ตาม แม้เสียงส่วนใหญ่ก็ยังคงมีความกังวลถึงในเรื่องของการตัดแบ่งเขตเลือกตั้งออกเป็น ๔ เขตว่า จะทำให้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคอีสาน ซึ่งเป็นภาคที่ใหญ่ที่สุดของประเทศไทยเสียเปรียบภาคอื่น ในกรณีที่ถูกตัดแบ่งจังหวัดไปรวมกับภาคอื่น ซึ่งอาจจะทำให้ไม่ได้รับความเป็นธรรมในการบริหารจัดการจากภาครัฐ โดยที่ประชุมเสนอให้แก้เป็น ควรแบ่งเขตเป็น ๕ เขต คือ ภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคกลาง ภาคใต้ และกรุงเทพมหานคร โดยคิดสัดส่วนตามจำนวนประชากร ซึ่งน่าจะเกิดความเป็นธรรมมากกว่า และ สส. สัดส่วนก็จะต้องมีความชอบธรรมมากยิ่งขึ้น ส่วนการกำหนดเขตเลือกตั้งเป็นแบบแบ่งเขตเรียงเบอร์ เขตละไม่เกิน ๓ คนนั้น ที่ประชุมส่วนใหญ่ร้อยละ ๘๐ เห็นด้วยกับหลักการดังกล่าว เนื่องจากจะสามารถป้องกันการซื้อเสียงได้ในระดับหนึ่ง และประชาชนสามารถที่จะฟังฟัง สส. เขตนั้นได้เพิ่มมากขึ้น ประเด็นจำนวน และการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่ประชุมได้อภิปรายในประเด็นต่าง ๆ โดยแบ่งเป็น ๓ ประเด็นย่อย คือ เสียงส่วนใหญ่จำนวนร้อยละ ๗๖ เห็นด้วยในการกำหนดให้มีจำนวน สส. ๔๐๐ คน เพราะเป็นการประหยัดงบประมาณสำหรับในประเด็นต่อไป เป็นประเด็นการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ----

- ๕๘/๑

ที่ประชุมทั้งหมดเห็นด้วยเป็นเอกฉันท์ว่า ตามที่ร่างรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เป็นการแก้ปัญหามาแล้ว และมีทิศทางในการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะประเด็นการตรวจสอบผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการบังคับให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรายงานผลการปฏิบัติงานต่อประชาชน ประเด็นปัญหา ประเด็นการบัญญัติให้พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ ที่ประชุมทั้ง ๓ อำเภอ คือ อำเภอหัวานใหญ่ อำเภอหนองสูง และอำเภอดงหลวง จังหวัดมุกดาหาร ต่างได้อภิปรายกันอย่างกว้างขวาง และมีมติแตกต่างกันออกไปดังนี้ คือ ในเขตอำเภอหัวานใหญ่ มติส่วนใหญ่ร้อยละ ๙๗ เห็นควรให้บัญญัติให้พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ โดยมีเหตุผล คือ ๑. เมื่อครั้งพุทธกาลก็มีประวัติในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ข้อ ๒ ถือเป็นประวัติศาสตร์ชาติไทยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพุทธมามกะ ข้อ ๓ ในเชิงสัญลักษณ์ของธงชาติที่กำหนดให้ ธงชาติมี ๓ สี ซึ่งสีหนึ่งในนั้น คือ สีขาว หมายถึงศาสนา รวมอยู่ด้วย ข้อ ๔ หากมีการบัญญัติไว้จะช่วยให้การสื่อความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ข้อ ๕ แม้แต่องค์กรสหประชาชาติ ก็ยังได้กำหนดให้วันวิสาขบูชาเป็นวันสำคัญของโลก ข้อ ๖ นักการเมือง และข้าราชการระดับสูงจะต้องมีศีลบริสุทธิ์ ชาติจึงจะอยู่รอด ข้อ ๗ วิถีของประชาชนชาวไทยก็อยู่ในแนวพระพุทธศาสนา มาโดยตลอด ข้อ ๘ จะช่วยเพิ่มความมั่นคงให้แก่พุทธศาสนิกชนในสังคมได้ ส่วนในเวทีรับฟังที่อำเภอหนองสูง ผู้เข้าร่วมเวทีเสวนาจำนวนร้อยละ ๙๘ ไม่เห็นด้วยกับการบัญญัติให้พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติไว้ในรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ โดยมีผู้แทนจากพระภิกษุและตัวแทนจากภาควิชาการส่วนหนึ่งได้ให้เหตุผลว่า จะก่อให้เกิดความแตกแยก แบ่งแยกคนในชาติ และเป็นจุดอ่อนให้ศาสนาอื่นโจมตีได้ สำหรับที่อำเภอดงหลวงมีความเห็นที่ก้ำกึ่งกันระหว่างฝ่ายที่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย ในเหตุผลที่ใกล้เคียงกับที่ในเวทีอำเภอหัวานใหญ่ และอำเภอหนองสูง อย่างไรก็ตาม ไม่ปรากฏว่ามีผู้ใดต่อต้านในการที่จะบัญญัติให้พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ คงมีแต่ความคิดเห็นส่วนหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยเท่านั้น ในประเด็นต่อไป เป็นประเด็นการกระทำที่ขัดต่อผลประโยชน์ส่วนตัว และผลประโยชน์ของรัฐ ที่ประชุมได้อภิปรายกัน

อย่างกว้างขวางว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นบุคคลที่ต้องเสียผลประโยชน์ส่วนตัว และมุ่งประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง การที่ได้มีตำแหน่งดังกล่าว ควรเป็นตำแหน่งแห่งการสร้างสรรค์และพัฒนา มิใช่ตำแหน่งแห่งการหาผลประโยชน์ ทำที่สุดได้มีผลการลงมติ ปราบกฏว่า ทุกคนมีมติเป็นเอกฉันท์ เห็นด้วยกับร่างรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้ในมาตราตั้งแต่ มาตรา ๒๕๖ ถึง ๒๖๐ ประเด็นจำนวนและการสรรหาวุฒิสภา ที่ประชุมได้มีการอภิปรายถึงผลเสียของการมีสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งในครั้งที่ผ่านมา และได้พบข้อบกพร่องของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้ง และคาดหวังว่า ในการที่มีการจัดการสรรหาตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ สมาชิกวุฒิสภาจะเป็นทางออกที่ดีที่สุดของสังคมไทย โดยเสียงส่วนใหญ่ร้อยละ ๘๗ เชื่อมั่นในความสุจริตของคณะกรรมการสรรหาว่า จะบริหารจัดการมีตของนักการเมือง และสภาผู้เมียได้ แต่ยังคงห่วงใยในความละเอียดถี่ถ้วนของวิธีการที่จะทำให้ได้คนดีอย่างแท้จริง ขณะที่ยังมีเสียงส่วนน้อยร้อยละ ๑๓ ไม่เห็นด้วย โดยให้ความเห็นว่า สมาชิกวุฒิสภาควรมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ในประเด็นสิทธิเสรีภาพและการมีส่วนร่วมของประชาชน และสิทธิชุมชน ผู้เข้าร่วมเวทีเสวนาร้อยละ ๙๙ เห็นด้วยตามร่างรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรบัญญัติสิทธิและอำนาจของบิดา มารดา ไว้ด้วย ควรออกกฎหมายลูกที่เกี่ยวข้อง โดยควรเขียนให้กระชับ ชัดเจน และตัดคำที่ซ้ำซากออกไป สำหรับในส่วนที่ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๑ นั้นบอกว่า ต้องการให้บัญญัติให้มีการคุ้มครองให้มากกว่านี้ -----

โดยเฉพาะในเรื่องของอาชีพทางการเกษตรกรรม ในประเด็น ๒๐,๐๐๐ รายชื่อ ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ ผู้เข้าร่วมเวทีเสวนาร้อยละ ๙๑ มีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้มีการตรวจสอบจากภาคประชาชน ส่วนร้อยละ ๙ ไม่เห็นด้วย เพราะต้องการบัญญัติไว้เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าคะแนนเสียงที่บุคคลเหล่านั้นได้รับการเลือกตั้งมา โดยส่วนหนึ่งเห็นว่า จำนวน ๒๐,๐๐๐ รายชื่อนั้น เป็นจำนวนที่น้อยเกินไป ในประเด็นการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้เข้าร่วมเวทีเสวนามีมติเป็นเอกฉันท์ ให้รัฐกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้ออกกฎหมายบัญญัติเพิ่มเติม โดยเพิ่มในส่วนของสภาประชาชนเข้าไป ประเด็นคณะบุคคลเพื่อหาทางออกในยามวิกฤติของชาติ ผู้เข้าร่วมเวทีเสวนาร้อยละ ๙๐ เห็นด้วยตามร่างรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ๖๘ และมาตรา ๗ กรณีประเทศอยู่ในภาวะวิกฤติ เหตุการณ์คับขัน หรือสถานการณ์จำเป็น ให้ระบุผู้มีอำนาจเรียกประชุม และเชื่อมโยงไปสู่มาตรา ๗ คือ ให้เป็นไปตามระบบการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่วนเสียงส่วนน้อยยังเห็นว่า ไม่ต้องมีองค์กรคณะบุคคล ตามมาตรา ๖๘ แต่ผู้ใช้อำนาจดังกล่าว ควรเป็นเรื่องของการถวายอำนาจให้แก่พระมหากษัตริย์ โดยมีองคมนตรีเป็นผู้พิจารณาประชุมหารือ แล้วนำความกราบบังคมทูลต่อพระมหากษัตริย์ ในประเด็นการกำหนดคุณธรรม จริยธรรมนักการเมือง และมาตรการ ผู้เข้าร่วมเวทีเสวนามีความเห็นเป็นเอกฉันท์ ตามหมวดที่ ๑๓ ของร่างรัฐธรรมนูญ ในเรื่องจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะว่า ในมาตรา ๒๗๑ ที่บัญญัติให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะ หรือให้คำแนะนำในการปรับปรุงประมวลจริยธรรม ตามมาตรา ๒๗๐ นั้น ควรตัดคำว่า เสนอแนะหรือให้คำแนะนำ ออกไป ประเด็นการคานและดุลอำนาจใบแดงของคณะกรรมการเลือกตั้ง ผู้เข้าร่วมเวทีเสวนาเห็นเป็นเอกฉันท์ว่า ตามประเด็นการคานอำนาจและดุลอำนาจใบแดงของคณะกรรมการเลือกตั้ง และเห็นควรกำหนดให้ผู้ที่ถูกศาลพิพากษาว่ากระทำความผิด ต้องชดใช้ค่าเสียหายแก่รัฐด้วย และยังมีความเห็นส่วนหนึ่งเห็นว่า ตามมาตรา ๒๓๓ ควรบัญญัติให้คณะกรรมการเลือกตั้งควรทำหน้าที่แต่เพียงการบริหารจัดการเลือกตั้ง

๑๒๒

สสร ๑๘/๒๕๕๐

เกษตรกรรม ๕๙/๒

และการสอบสวน สืบสวน แล้วยื่นต่อศาลวินิจฉัยเพียงเท่านั้น ประเด็นแนวนโยบาย
พื้นฐานแห่งรัฐ ผู้เข้าร่วมเวทีเสวนาร้อยละ ๙๐ เห็นด้วยว่า ตามร่างรัฐธรรมนูญ หมวด ๕
ส่วนที่ ๗ ว่าด้วยเรื่องแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ ควรเพิ่มเติมในมาตรา ๘๓ โดยควรให้
เพิ่มในอนุ เป็นข้อความ (๑๓) มีข้อความว่า รัฐต้องประกันหรือพยุงราคาสินค้าการเกษตร
ให้ได้ราคาตามความพอใจอย่างเป็นธรรม โดยใช้กลไกทางการตลาด ทั้งนี้ เกษตรกรควร
ได้รับความคุ้มครองจากรัฐ ในประเด็นสุดท้าย จำนวนและการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา
ผู้เข้าร่วมเสวนา ร้อยละ ๙๘ เห็นด้วยกับการให้มีสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๑๖๐ คน
มาจากการสรรหา โดยมีความเห็นร้อยละ ๒ เห็นว่า ควรมาจากการสรรหาครั้งหนึ่ง และ
ควรมาจากการเลือกตั้งอีกครั้งหนึ่ง ยังมีผู้ให้คำแนะนำในส่วนน้อยอีกบางท่านที่ให้
ความเห็นว่าการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาควรจัดให้มีการเลือกตั้งหลาย ๆ รอบ
ในลักษณะของแบบการร่อนตะแกรง เพื่อให้มีจำนวนลดลงและได้สัดส่วน -----

- ๖๐/๑

จนกระทั่งเหลือจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่ดีที่สุด ข้อเสนอทั้งหมดดังที่ได้กราบเรียนต่อท่านประธานล้วนแต่เป็นความคิดเห็นที่มีคุณค่า มีความสำคัญ ควรแก่การรับฟังเพื่อนำไปปรับปรุงและแก้ไข เพื่อให้ได้รัฐธรรมนูญฉบับการมีส่วนร่วมของประชาชนมากที่สุด ในประวัติศาสตร์ชาติไทย และในช่วงเวลาระหว่างวันที่ ๑๖ ถึง วันที่ ๒๐ พฤษภาคมนี้ คณะกรรมาธิการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชนประจำจังหวัดมุกดาหาร จะได้จัดเวทีรับฟังความคิดเห็นขึ้นอีก ๕ ครั้ง ซึ่งในวันสุดท้ายคือ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ซึ่งเป็นเวทีใหญ่ และเป็นเวทีสุดท้าย จะได้มีการเชิญประชาชนจากทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมด้วย ทั้งจากภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ภาคสังคม ภาคประชาชน ตลอดจนนักเรียน นิสิต นักศึกษา มาเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นในครั้งนี้ ซึ่งจะได้นำมาสรุปรายงานต่อสภาว่างรัฐธรรมนูญ และพี่น้องประชาชน ผ่านทางท่านประธานต่อไป กราบขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขอบพระคุณครับ ลำดับต่อไป ท่าน สสร. วิทยาครับ เชิญครับ

นายวิทยา คชเชื่อน (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ก็ต้องขอขอบคุณนะครับ ที่ท่านให้ความกรุณาอยู่พร้อมหน้า ทั้ง ๆ ที่ช่วงบ่ายโดยมากก็จะล้ากันนะครับ ก่อนอื่นกระผมต้องแสดงความเห็นด้วยกับท่านการุณ ที่ว่าเรื่องของการจัดเวทีไม่ควรจะไปชี้แนะชี้แนะอะไรให้มันมาก เพราะว่าการจัดเวทีถ้าหากไปชี้แนะมาก ๆ ก็อาจจะได้ข้อมูลที่ไม่จริงนะครับ ในส่วนของผมขออนุญาตลงในประเด็นร้อนประมาณสัก ๓ มาตรานะครับ ประเด็นแรกนะครับ คณะบุคคลเพื่อหาทางออกในยามวิกฤติ สำหรับจังหวัดมหาสารคาม ท่านประธานได้นำเรียนในส่วนที่กระผมรับผิดชอบ คือ จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดขอนแก่น จังหวัดร้อยเอ็ด และจังหวัดกาฬสินธุ์ ท่านประธานได้นำเรียนไปส่วนหนึ่งแล้ว ท่านหมอธีรวัฒน์ก็นำเรียนไปส่วนหนึ่ง ยังเหลือกระผม ก็จะขออนุญาตนำเรียนประเด็นร้อนเพียง ๓ ประเด็นนะครับ

ประเด็นแรก ที่กล่าวถึงคณะบุคคลเพื่อสรรหาทางออกยามวิกฤติ ส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๘ เห็นด้วยนะครับ เหตุผล เพื่อที่จะได้มีคณะบุคคลมาช่วยดูแล ในกรณีที่เกิดเหตุวิกฤติทางการเมือง ทั้งยังเป็นการป้องกันการปฏิวัติ รัฐประหาร ตลอดจนการ ล้มล้างรัฐธรรมนูญ และยังเป็น การป้องกันการถูกล้อสารมวลชนจาก ภายนอกประเทศแทรกแซงทางการเมืองจากสถาบันการเมืองนอก หรือกลุ่ม บุคคลภายนอก ในส่วนที่ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๔๒ เปอร์เซนต์ เหตุผลนะครับ ไม่ควรจะมี คณะบุคคลดังกล่าวตั้งขึ้น เพราะอาจจะถูกครอบงำจากกลุ่มบุคคลที่รวม และรวมกัน อยู่ในคณะบุคคลนั้น ได้ทำให้หมดออกมาไม่สามารถจะแก้ไขปัญหา หรือวิกฤติที่เกิดขึ้น ได้จริง เป็นความเห็นที่มันใกล้เคียงกันว่า ฝ่ายที่เห็นด้วย กับไม่เห็นด้วยนะครับ ในส่วน ของข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะข้อ ๑ คณะบุคคลที่บัญญัติไว้ยังไม่มี ความเหมาะสม (ไม่ควรมีนายกหรือผู้นำฝ่ายค้านร่วมอยู่ในคณะบุคคลดังกล่าว) ข้อ ๒ ควรบัญญัติ ถ้อยคำที่แสดงถึงระดับความรุนแรงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้มีความชัดเจนมากกว่าที่ บัญญัติไว้ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการตีความในทางที่นอกเหนือไปจากเจตนาอย่างแท้จริง และจุดมุ่งหมายที่ร่างความไม่ชอบธรรม

- ๖๑/๑

ประเด็นที่ ๒ จำนวนและการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา ๘๐ เพอร์เซ็นต์ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยในวิธีการที่ที่มาของการสรรหา แต่ในเรื่องของจำนวนนั้น ยอมรับ และเห็นด้วย เหตุผล การสรรหายังเป็นวิธีการที่จะทำให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาที่มีคุณภาพน้อยลง ประกอบกับความไม่โปร่งใสในการพิจารณาสรรหา ก็ไม่เป็นแนวทางที่จะทำให้เชื่อใจได้ว่า คณะกรรมการสรรหาดังกล่าวจะมีความเป็นธรรมโดยชัดเจน อีกทั้งยังเป็น การลดทอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนในประเทศในการที่จะได้มีโอกาสในการ พิจารณาเลือกบุคคลที่จะเป็นตัวแทนของประชาชนในเขตพื้นที่อย่างแท้จริง ในส่วนของ การลดจำนวนของผู้ที่เป็นสมาชิกวุฒิสภานั้น เป็นการดี เพราะเป็นการช่วยประหยัด งบประมาณของประเทศชาติลงนะครับ ในส่วนที่เห็นด้วยนะครับ เหตุผล เพียง ๕ เพอร์เซ็นต์นะครับ ที่เห็นด้วย หากให้มาจาก การเลือกตั้งก็อาจจะหนีไม่พ้น ปัญหาเดิมที่เคยเกิดขึ้น ประกอบกับการสรรหานั้น ยังเป็นการกระจายผู้ที่จะเข้ามา ดำรงตำแหน่ง เพราะจะมาจากหลากหลายอาชีพ นี่คือการคิดเห็นของส่วนน้อยนะครับ อีกส่วนหนึ่ง คือ ๑๐ เพอร์เซ็นต์นี้ เห็นด้วยให้มาจากการเลือกตั้งและการสรรหานะครับ แต่ในส่วนนี้มีเพียง ๑๐ เพอร์เซ็นต์ ให้เป็นแบบผสมผสานนะครับ ส่วนอีก ๕ เพอร์เซ็นต์ เห็นด้วย ให้มาจากการเลือกตั้งครั้งหนึ่ง และมาจากการสรรหาอีกครั้งหนึ่ง

ประเด็นสุดท้ายนะครับ ปัญหาการบัญญัติให้พุทธศาสนาเป็นศาสนา ประจำชาติ ส่วนใหญ่ร้อยละ ๔๕ เพอร์เซ็นต์ เห็นด้วยที่จะให้บรรจุ แต่ให้บรรจุ ในมาตรา ๗๘ แทน โดยบัญญัติว่า รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพุทธศาสนา อันเป็นศาสนาหลักของชาติ และศาสนาอื่น เหตุผล เพื่อเป็นการลดการกระทบกระทั่ง กับศาสนาอื่น และเคารพในสิทธิของบุคคลในการเลือกนับถือศาสนา มีอีก ๔๐ เพอร์เซ็นต์เห็นด้วยว่า ควรจะบรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญเป็นมาตราหนึ่งโดยสมบูรณ์ เหตุผล ก็เพื่อให้เป็นเกียรติ และเป็นศักดิ์ศรีของชาติไทย และบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ยังเป็นการกระตุ้นให้รัฐบาลต้องสนับสนุนงบประมาณในการบริหารของพุทธศาสนา มากขึ้น อีก ๑๕ เพอร์เซ็นต์ ไม่เห็นด้วยในการที่จะบรรจุพุทธศาสนาไว้ในรัฐธรรมนูญ เพราะว่า เป็นการลดทอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนในประเทศที่นับถือศาสนาอื่น

๑๒๖

สสร ๑๘/๒๕๕๐

วสรินทร์ ๖๑/๒

เนื่องจากศาสนาทุกศาสนาสอนให้คนเป็นคนดี นอกจากนี้ หากบัญญัติไว้ จะเป็นการ
ละเมิดสิทธิของบุคคลอื่น นี่ก็คือส่วนที่กระผมได้จัดเวทีนะครับ ก็มาครึ่งทางนะครับว่า
จัดได้ ๕ เวที ก็สรุปได้แค่นี้ครับ ก็คงจะทันเวลาสำหรับวันที่ ๒๐ ก็คงจะได้นำเรียน
อีกครั้งหนึ่ง ขอบพระคุณท่านประธานครับ สวัสดิ์ครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณครับ ต่อไป เชิญท่าน สสร. หลักชัย ครับ

นายหลักชัย กิตติพล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม หลักชัย กิตติพล ในฐานะกรรมาธิการรับฟังความคิดเห็น
และการมีส่วนร่วมของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ท่านประธานกรรมาธิการ
แล้วกรรมาธิการหลายท่านก็ได้กล่าวไปพอสมควรแล้ว กระผมขอพูดรายละเอียดเล็กน้อย
ในจังหวัดสกลนคร ซึ่งไม่มีตัวแทนของ สสร. ที่นั่นนะครับ ในจังหวัดสกลนครนั้น ได้จัดเวที
รับฟังความคิดเห็นทั้ง ๓ เวทีเป็นที่เรียบร้อยแล้วนะครับ เมื่อจัดเวทีครั้งแรก
เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม -----

- ๖๒/๑

๑๒๓

สสร ๑๘/๒๕๕๐

พรเทพ ๖๒/๑

ที่โรงเรียนบ้านพังโคน จำปาสามัคคีวิทยา อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร กลุ่มเป้าหมาย ๕๐๐ ท่าน ผู้มาร่วมนะครับ ๕๑๙ ท่านนะครับ แล้วก็ทั้งหมดมี ๑๑ อำเภอนะครับ ในครั้งนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ อำเภอพังโคน อำเภอวาริชภูมิ และ อำเภอพรรณานิคม อำเภออากาศอำนวย อำเภอคำตากล้า อำเภอบ้านม่วง ก็ได้รับความสนใจจากประชาชนทุกภาคส่วน เวทีที่ ๒ นั้น จัดเมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ที่ผ่านมานะครับ ที่ห้องดุสิตา โรงแรมภูพานเพลส มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยดำเนินกิจกรรมระหว่างกรรมาธิการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของจังหวัดนะครับ กับสถาบันพระปกเกล้า กลุ่มเป้าหมาย ๒๐๐ ท่าน มีผู้มาร่วมทั้งหมด ๑๕๐ ท่าน และก็มีประกอบด้วยนิสิต นักศึกษา อาจารย์ ข้าราชการ แล้วก็ประชาชนทั่ว ๆ ไป เวทีที่ ๓ เราจัดเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ที่ผ่านมา ที่ห้องประชุม โรงเรียนเทคโนโลยีพาณิชยการสกลนคร อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร กลุ่มเป้าหมาย ๕๐๐ ท่าน ผู้มาร่วมอย่างล้นหลาม ๗๗๕ ท่าน สำหรับเวทีครั้งที่ ๓ นี้ เราเน้นจัดเป็นกรณีพิเศษ เนื่องจากทางฝ่ายอำนวยการ กับฝ่ายร่วมประชาสัมพันธ์นี้ ได้ประสานกันกับสื่อมวลชนทุกแขนงของจังหวัดสกลนคร ซึ่งสื่อมวลชนก็ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่นะครับ และมีประชาชน ข้าราชการทุกภาคส่วน มาร่วมในการเสวนาในครั้งนี้นะครับ ผลปรากฏว่า ผู้เข้าร่วมสัมมนาตามความคาดหมายนะครับ เนื่องจากมีผู้เข้าร่วมสัมมนาเป็นจำนวนมากทุกภาคส่วน กลุ่มผู้นับถือศาสนาพุทธ อิสลาม (Islam) คริสต์ ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นทำให้เกิดความหลากหลาย ทำให้รับผลของการร่วมสัมมนาที่เป็นประโยชน์อย่างมากนะครับ ซึ่งการจัดครั้งนี้มีการรวมผู้เข้าร่วมกัน ทั้ง ๗ อำเภอ ประกอบด้วยอำเภอเมือง อำเภอโคกศรีสุพรรณ อำเภอเต่างอย อำเภอกุดบาก อำเภอภูพาน และอำเภอโพนนาแก้ว อำเภอกุสุมาลย์ และภาคส่วนราชการ และภาครัฐ และองค์กรเอกชนต่าง ๆ เป็นจำนวนมากมาย นอกจากนี้ เรายังมีการดำเนินการเชิงรุกในทางด้านประชาสัมพันธ์ โดยจัดงบประมาณประสานร่วมกับทางสถานีหลัก ๗ สถานี รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนโดยทั่ว ๆ ไปนะครับ แล้วก็มีความหลากหลายนะครับ แล้วก็การรับฟังความคิดเห็นก็มีทั้งทางด้านการที่ฟังทางโทรศัพท์ ฟังทางวิทยุ หรือทางแฟกซ์ (Fax , Facsimile) ไปเรื่อย ๆ จนถึงวันที่ ๒๕ ซึ่งบางครั้งก็มีการรับฟังตัวต่อตัว

๑๒๘

สสร ๑๘/๒๕๕๐

พรเทพ ๖๒/๒

ส่วนรัฐธรรมนูญที่ได้รับมา ๑๐,๐๐๐ ชุด ทางกรมการพิจารณาประจำจังหวัดก็ได้แจกจ่ายไปให้ รวมทั้งแผ่นพับ แบนเนอร์ (Banner) แล้วก็คัทเอาท์ (Cutout) สติกเกอร์ (Sticker) ก็ได้ดำเนินการแจกจ่ายให้ทั้งจังหวัดเลยนะครับ ให้กับทางสำนักงานเทศบาล สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล และก็สำนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วก็ประสานกับหน่วยงานต่าง ๆ ช่วยอนุเคราะห์ส่งไปยังหมู่บ้านต่าง ๆ อย่างทั่วถึงนะครับ ในจุดนี้ ต่อมาในการเปิดรับฟัง เมื่อวันที่ ๑๑ ที่ผ่านมานะครับ สรุปร เราก็ยังมีการรับฟังทางโทรศัพท์ให้ประชาชนสามารถที่จะออกแบบ ออกบัญชีรายชื่อ หรือต่าง ๆ นี้ ส่งมาให้ทางสถานีต่าง ๆ โดยสรุปแล้ว การรับฟังที่ผ่านมา กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า สรุปผลการรับฟังประเด็นต่าง ๆ ที่ประชาชนในจังหวัดสกลนครนะครับ ร่วมเสวนาในสถานีวิทยุกระจายเสียงร้อยเก้า พร้อมด้วยสถานีหลักทั้ง ๗ รวมทั้งการจัดเวทีต่าง ๆ วันที่ ๙ ถึง ๑๒ มีประเด็นสำคัญดังนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ ๑. ประชาชนส่วนใหญ่ต้องการ สส. ๔๐๐ เขต คือ ๔๐๐ คน แบ่งเขตเหมือนเดิมครับ แล้วไม่ต้องการบัญชีรายชื่อ ต้องการแค่เพียง ๔๐๐ เท่านั้นเอง -----

- ๖๓/๑

ข้อที่ ๒ ประชาชนส่วนใหญ่ต้องการ สว. มาจากการเลือกตั้งมากกว่าการคัดสรร ข้อที่ ๓ ประชาชนส่วนใหญ่ต้องการบัญญัติพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติอยู่ เพื่อความมั่นคงของกฎหมาย ประมาณร้อยละ ๖๐ ส่วนที่เห็นว่าไม่ควร ประมาณร้อยละ ๔๐ ข้อที่ ๔ ต้องการให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นข้าราชการ ได้รับบำเหน็จบำนาญ ข้อที่ ๕ ต้องการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการกระจายอำนาจ แต่ต้องมีการควบคุมกรอบการทำงาน พร้อมกับให้อิสระในการทำงานบ้าง ข้อที่ ๖ ไม่ต้องการให้ อบต. ทำงานที่จะเป็นการหาเสียง หรือโฆษณาประชาสัมพันธ์มากเกินไป ส่วนประเด็นอื่น ๆ เด็กและเยาวชน คนขาดโอกาส คนด้อยโอกาส คนพิการ ต้องได้รับโอกาสจากภาครัฐอย่างจริงจัง ต่อมา ต้องการให้รัฐบาลสามารถทำให้ประชาชนอยู่ดีมีสุข ก็ทั้งหมดขอนำเรียนเสนอท่านประธานไว้เท่านี้ ขอบพระคุณอย่างสูงครับท่าน

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 ขอบพระคุณครับ แล้วก็ท่านสุดท้าย รองสุดท้ายจริง ๆ ท่าน สสร. ชำนาญ นะครับ
 เชิญครับ

นายชำนาญ ภูวิสัย (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม กำนันชำนาญ ภูวิสัย สสร. จากอุดรธานี ในเกี่ยวกับเรื่องอื่น ๆ ซึ่งผมเป็นผู้ปิดท้ายในวันนี้ ก็อยากจะนำเรียนท่านประธานว่า ในการเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และกลุ่มอาชีพ กลุ่มแม่บ้าน รวมถึงแบบสอบถาม ซึ่งส่งไปถึงกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทั่วประเทศ ได้มีความคิดเห็น เพื่อมานำเสนอต่อสภาแห่งนี้ ดังต่อไปนี้ ปัญหาเรื่องพวกกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทั้งหลาย ต้องการปรับปรุงรูปแบบกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ให้มีความชัดเจน มีความเกี่ยวข้อง แล้วก็สามารถดำเนินการเกี่ยวกับความมั่นคง เพราะว่าแบบตัวอย่างของความมั่นคงที่เกิดปัญหาใน ๓ จังหวัดภาคใต้ ทำให้มองเห็นชัดว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ขาดความมั่นใจ ขาดความเชื่อมั่นในการอุปถัมภ์ดูแลของภาครัฐที่จะให้ความมั่นคง ทำให้ไม่กล้าสามารถที่จะทำกิจกรรมช่วยเหลือภาครัฐในเรื่องของมวลชนได้เต็มที่ ผมก็เกรงว่า ความคิดเช่นนี้จะกระจายออกไปเรื่อย ๆ เพราะว่าปัญหาความมั่นคงของชาติจะเป็นปัญหาต่อไปในอนาคตอย่างแน่นอน เพราะว่าเมื่อมีแบบอย่างขึ้นมา ส่วนที่จะทำตามก็อาจจะเกิดขึ้น

เพราะฉะนั้นกำนัน ผู้ใหญ่บ้านจึงเป็นส่วนสำคัญที่จะมีความมั่นคงอยู่ในพื้นที่ ในเรื่อง การข่าว ในเรื่องป้องกันสิ่งต่าง ๆ แม้แต่เรื่องบุคคล เรื่องการเข้า ออก ในพื้นที่ต่าง ๆ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านจะสามารถช่วยได้อย่างมาก แล้วก็การเป็นเครื่องมือลักษณะนี้ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ถือว่ามีค่าตอบแทนที่ถูกลงมาก ที่ประหยัดอย่างมาก จึงขอเรียกร้องให้ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้บัญญัติ ปรับปรุงรูปแบบกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ให้เป็นฝ่ายปกครอง แล้วก็ทำหน้าที่เดิม เป็นต้นว่า การรักษาความสงบ ซึ่งตำรวจมีภาระหนักมากในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นการให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมีความมั่นใจขึ้น การรักษาความสงบที่ให้อำนาจ ชัดเจนขึ้น ก็จะสามารถช่วยเหลือภาครัฐในเรื่องการรักษาความสงบในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี นะครับ -----

- ๖๔/๑

แล้วก็จากการร่วมมือช่วยเหลือท้องถิ่น เช่น การพิจารณากลับกรองแผนพัฒนา และการวางแผนเกี่ยวกับการบริการสาธารณะต่าง ๆ อันนี้กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน จะอยู่ในพื้นที่เดียวกันกับท้องถิ่น สามารถที่จะแสดงความคิดเห็น สามารถที่จะเป็นที่ปรึกษาให้แก่ท้องถิ่นต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีนะครับ แล้วก็เสียงส่วนหนึ่งจำนวนมากนะครับ ต้องการให้มีงบประมาณโดยตรงไปถึงกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับความมั่นคง เกี่ยวกับการรักษาความสงบ การประนีประนอมข้อพิพาท และการช่วยเหลือราษฎรทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทุกกระทรวง ทบวง กรม นะครับ แล้วก็อยากจะให้ภูมิภาค ท้องถิ่น มีงบประมาณบริหาร เป็นงบประมาณอิสระที่ชัดเจน แล้วก็ให้มีกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้ช่วยเหลือประชาชนในเรื่องการตรวจสอบ การบริหารจัดการของท้องถิ่นนะครับ เพราะว่าธรรมนูญฉบับนี้ก็รุดนาใส่ไว้แล้วนะครับ ฉบับร่างที่ ๑ ว่า ให้ประชาชนมีอำนาจตรวจสอบ แต่การให้อำนาจตรวจสอบแก่ประชาชนลอย ๆ ลักษณะนี้ มันเป็นเรื่องซึ่งเป็นไปได้ยากมากนะครับ นอกจากนี้ ประชาชนจะมีพวกเราที่เป็นกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน คอยเป็นพี่เลี้ยงให้ความเป็นธรรม ให้ความยุติธรรมต่อประชาชน และก็นำเสนอให้เกิดผลในทางตรวจสอบจริง ๆ ต่อไปนะครับ แล้วก็เรื่องสำคัญจริง ๆ คือ ประชาชน และกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ต้องการให้สภาแห่งนี้ นะครับ ไม่ว่าจะโดยสภาร่างรัฐธรรมนูญ หรือสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา ที่เข้ามาใช้ในสภาแห่งนี้ นะครับ ทำสภาแห่งนี้ให้เป็นมาตรฐานแห่งชาติในเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันในทุกรูปแบบ และขยายผลจากตรงนี้ไปถึงผู้บริหารเป็นลำดับลงไป ไปจนถึงกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ไปจนถึงท้องถิ่น อบต. เทศบาล หรือท้องถิ่นอื่น ๆ ถ้าไม่เริ่มจากที่นี่ ที่อื่นเป็นไปได้ยากครับ แบบฉบับที่ดีต้องเริ่มไปจากที่นี่ แล้วก็เริ่มต้นแบบของการลงโทษสถานหนักต่อผู้ฝ่าฝืน นะครับ อันนี้เป็นเรื่องสำคัญที่ประชาชนแสดงความคิดเห็นประกอบมา อยากจะให้เรื่องทั้งหมดไปพูดกันมา แล้วก็ตำหนิกันไปตำหนิกันมา แล้วก็พูดแก้ตัวอยู่ตลอดในเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันนี้ ได้เริ่มต้นเสียจากสภาแห่งนี้ ให้เป็นรูปแบบ ให้เป็นรูปธรรม แล้วก็มีการลงโทษที่ชัดเจน ตัวกระผมเองในฐานะที่เป็นตัวแทนของกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ก็ขอแนะนำเสนอโดยย่อเพียงเท่านี้ เพราะว่าเป็นคนสุดท้ายจะเอามากกว่านี้ก็คงจะเป็นปัญหา เป็นอุปสรรคกับผู้ที่คอยรับฟังอยู่ ก็ขอกราบขอบพระคุณสภา ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างสูงครับ

๑๓๒

สสร ๑๘/๒๕๕๐

নীชชา ๖๔/๒

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณครับ เหลือท่านประธานจะกล่าวปิดสรุปใช่ไหมครับ เชิญครับ

พลตำรวจโท ธรรมนิตย์ ปิตะนีละบุตร (ประธานคณะกรรมการ) :
กราบเรียนท่านประธานสภา ท่านสมาชิกที่เคารพ กระผม พลตำรวจโท ธรรมนิตย์
ปิตะนีละบุตร ประธานคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของ
ประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สุดทำผมได้รับฟังจากท่าน สสร. ชำนาญ นะครับ
ได้พูดถึงการคอร์รัปชัน ตั้งแต่ระดับล่างมาถึงระดับบน กระผมมีความห่วงใย และ
มีความเห็นอยู่ในใจมาตลอดครับว่า การทุจริตคอร์รัปชันในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐
ไม่สามารถที่จะปราบปรามผู้กระทำผิดได้อย่างรวดเร็วและกะทันหัน ผมยกตัวอย่าง
ให้เห็นว่า กฎหมายลูก กฎหมายของ ปปช. เมื่อตำรวจได้รับแจ้งในกรณีที่เกิดเหตุทุจริต
คอร์รัปชันในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ และใช้ตำแหน่งหน้าที่คอร์รัปชันนะครับ เสร็จแล้วตำรวจ
รับเรื่องเสร็จ ลงบันทึกประจำวัน สอบสวน รวบรวมพยานหลักฐาน ส่งหลักฐานเบื้องต้น
ยังไม่ถือว่าเป็นสำนวนนะครับ ส่งหลักฐานเบื้องต้นไปสู่คณะกรรมการ ปปช. ทั้งนี้ตำรวจ
ต้องทำให้เสร็จ ในฐานะพนักงานสอบสวน ภายใน ๑ เดือนนะครับ แล้วเสร็จแล้ว
เป็นหน้าที่ของ ปปช. ที่จะดำเนินการต่อไป -----

- ๖๕/๑

แต่ถึงอย่างไร ปปช. ก็ยังเรียกตำรวจไปช่วยสอบสวนอยู่เหมือนเดิม ขณะนี้ ปปช. มีกำลังพลเพียง ๔๐๐ ท่าน มีเพียง ๔๐๐ ท่าน จำนวนที่เข้าไปสู่ ปปช. ขณะนี้เป็นหมิ่นเมื่อเข้านั้นท่านสมาชิกของเราได้กล่าวแล้วเมื่อตอนเช้า แล้วเป็นข้อมูลที่ตรงกับผมที่เก็บไว้ นะครับ ปปช. ไม่สามารถจะจับเคลื่อน บางคดีก็ปล่อยขาดอายุความหลาย ๆ เรื่อง ซึ่งเป็นคดีครั้งใหญ่ ๆ โดยเฉพาะคดีบ่อน้ำเสียที่คลองด่านครับ หลาย ๆ คดีที่คดีใหญ่ ๆ ซึ่งไม่สามารถจะทำให้เสร็จสิ้น และเป็นเรื่องที่ยังก็ไม่ปรากฏว่า จะทำอะไรกันต่อไปครับ มาเห็นรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ ก็มองดูว่า คล้าย ๆ กันครับ เหมือนกัน วันนี้ผมว่า รัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ นี้ ผมว่าเป็นจุดขาย คือ การปราบปราม การทุจริตคอร์รัปชัน เป็นปัญหาที่ทหารต้องปรับปรุง แก้ไข ถึงได้มีการปฏิวัติในครั้งนี้ ขึ้นมานะครับ ผมอยากจะเป็นการบ้านของเพื่อนสมาชิกทุกท่านว่า ท่านจะเอาตรงนี้ไปคิด ทำอย่างไรให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนแล้วสามารถลงโทษ ลงทัณฑ์กับผู้กระทำผิดได้อย่างรวดเร็ว นะครับ ไม่ยืดเยื้อมาเป็น ๑๐ ปี บางเรื่อง ๑๐ ปี ๘ ปี ๙ ปี ยังไม่เห็นเลย ครับ กระผมขอกราบเรียน นี้ประเด็นสุดท้ายที่ผมต่อช่วงกับท่านชำนานูมา เห็นความจำเป็น ตรงนี้ครับ สุดท้ายผมต้องกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกที่กรุณา รับฟังพวกกระผม นะครับ พวกกระผมขอยืนยันว่า คณะกรรมาธิการของเราจะดำเนินการอย่างต่อเนื่อง รับฟังความคิดเห็น นะครับ เพราะฉะนั้นพวกเราจึงมีประเด็นปัญหา มากครับ ต้องขอขอบพระคุณครับ ท่านครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ท่านเพื่อนสมาชิกครับ ต่อไปนี้ก็เป็นรายการแสดงความคิดเห็น นะครับ มีอยู่ในบัญชี รายการของผม มี ๓ ชื่อ นะครับ ๓ ท่าน ท่านสมเกียรติ ท่านกฤษฎา ท่านชูชัย ก็ขอเรียนเชิญไปตามลำดับ นะครับ เชิญท่านสมเกียรติก่อน นะครับ เชิญครับ

นายสมเกียรติ รอดเจริญ : ขอบคุณครับท่านประธานครับ ก็ขออนุญาต ที่จะแสดงความคิดเห็น แล้วก็ฝากไปสู่ คณะกรรมาธิการวิสามัญ และรับฟังความคิดเห็น ในทุกภาคส่วน ในจังหวัดต่าง ๆ ด้วยครับ ท่านประธานครับ ผม สมเกียรติ รอดเจริญ สสร. ครับ ลำดับแรก ก็ต้องขอสนับสนุนการอภิปรายของท่านการุณ ใสงาม

และท่านวิทยา คชเชื่อน ในกรณีที่มีการไปรับฟังความคิดเห็นในส่วนต่าง ๆ ทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็น ๗๖ จังหวัด และในเวทีต่าง ๆ เราค่อนข้างที่จะแคบในประเด็นที่จะไปรับฟังนะครับ ได้เปิดขยายให้กว้างขึ้น ประเด็นต่าง ๆ ที่ผมรับฟังมา และเพื่อนฝูงในส่วนต่าง ๆ แม้กระทั่งในคณะกรรมการเกือบทุกคณะที่ไปฟังมา ก็มีอยู่สี่สิบกว่าประเด็นเท่านั้น วกไปวนมา ที่เราเห็นใกล้ตัว สส. เท่าไร สว. เท่าไร วิธีอย่างไร อะไร วนอยู่แค่นี้ครับ ไม่เคยคำนึงถึงภาคส่วนอื่น ๆ ซึ่งเป็นภาคส่วนสำคัญของประเทศนะครับ อย่างเช่น ภาคเกษตร คนภาคเกษตรมีอยู่ประมาณสามสิบล้านคนครับ สามสิบล้านคนจากผู้ที่สิทธิเลือกตั้งนะครับ สี่สิบล้านคน ประมาณสี่สิบล้านคน สี่สิบล้านคนขณะนี้สามสิบล้านคนของเขาซึ่งเป็นเสียงส่วนใหญ่แทบจะไม่ได้พูดจาถึงเขาเลยนะครับ ถัดจากภาคเกษตรลงมานะครับ ก็เป็นภาคแรงงาน ภาคด้านอุตสาหกรรมต่าง ๆ ก็แทบจะไม่ได้พูดถึงเขาเลย ไม่มีคำถามอะไรที่ไปถามให้เขาได้ชื่นใจเลยว่า เออ นี่มันเกี่ยวกับเขานะครับ เขาร้องขอมาตั้งแต่ต้นนะครับ อย่างภาคเกษตรนี่เขาบอกว่าขณะนี้ผลผลิตทางด้านเกษตรตกต่ำ จะทำอย่างไร แก้ไขให้เขาได้บ้าง ภาคกลางนี้เกือบทั้งภาคนะครับ ที่ผมอยู่ในภาคกลางมี ๒๕ จังหวัด บวก กทม. กทม. ก็มีนิดหน่อย นะครับทางภาคเกษตร นอกนั้นก็แทบทั้งหมดนะครับ ชีวิตอยู่ในภาคเกษตรทั้งหมด ทั้งเป็นชาวนา ชาวไร่ ชาวประมงทั้งหลายเหล่านี้ เกษตรทั้งนั้นครับ ผลผลิตตอนนี้ผลผลิตออกมาได้แล้ว ขายไม่ได้ราคาครับ ตกต่ำมาก เขาอยู่กันไม่ไหว เขาก็ร้องขอที่จะเพิ่มเติม หาทาง หางองค์กรที่จะช่วยเหลือเขาได้ เขานำเสนอมาในเรื่องสภาเกษตรของเขานี้ครับ ไปมีอยู่ในฉบับร่างนะครับ แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา ๘๓ (๙) มีอยู่นิดเดียวครับ -----

แล้วบอกไว้ลอย ๆ เป็นต้น ส่วนรัฐวิสาหกิจอีกประมาณสามแสนกว่าคน กำหนดอีกประมาณสองแสนกว่าคน กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยกำหนด ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำหนดอีกเกือบสองแสนกว่าคน ในด้านการปกครองส่วนภูมิภาค หรือท้องที่ของเขาแทบจะไม่พูดอะไรถึงเลย มีมาตรา ๗๗ (๒) อยู่หนึ่งสิ่งเหล่านี้ก็อยากจะนำเรียนท่านประธานไว้ นะครับ ส่วนด้านแรงงาน ทางด้านอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในจังหวัดภาคกลางหรือภาค อุตสาหกรรมต่าง ๆ อย่างที่ผมเคยอภิปรายไปแล้ว ก็เกือบสิบล้านคนนะครับ เขาบอก การชุมนุมโดยปราศจากอาวุธนี้ เขาขอให้เติมไปหน่อยได้ไหมว่า ได้รับการคุ้มครองโดยรัฐ อย่างนี้เป็นต้น แต่ในการสอบถามทั้งหลายเหล่านี้ ข้อความประเด็นที่จะไปสอบถาม ในการรับฟังความคิดเห็น ไม่มีปรากฏอยู่เลยครับ ท่านครับ ก็ต้องฝากท่านไปนะครับ ไม่อยากที่จะพูดมาก เพราะมันซ้ำกับประเด็นอื่น ๆ ก็อยากจะฝากเลยว่า ต่อไปนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญรับฟังความคิดเห็นในส่วนต่าง ๆ ไม่ว่าจะจังหวัด หรืออะไรต่าง ๆ ถ้าเผื่อว่าเขากำหนดประเด็นไปแล้ว ขยายประเด็นเหล่านี้เองได้ไหม สอบถามเองได้ไหม ขยายแล้วเก็บความคิดเห็นของพวกเขากลับมาสู่สภานี้ นะครับ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ที่ทำอยู่ ฉบับร่างนี้นะครับ จากของเดิมที่เราเอามาจากปี ๒๕๔๐ ไม่มีการแก้ไขเลย ประมาณ ๑๑๔ มาตรา นะครับ แล้วก็เพิ่มเติม ปรับปรุงอีก ๑๔๐ มาตรา เขียนใหม่ และอื่น ๆ ประเมินขึ้นมาประมาณอีก ๑๖ มาตรา รวมแล้ว ๑๕๖ มาตรา แต่มาเขียนประเด็นที่จะ สอบถามเหลือยี่สิบกว่ามาตรา มันค่อนข้างจะแคบไปครับ เพราะว่าเรามีการขยายขยาย ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงก็ร้อยห้าสิบกว่ามาตรา ก็แสดงว่า มาตราอื่น ๆ นี้ไม่ให้ความสำคัญ เขาเลยหรือครับ ท่านประธานครับ ผมฝากไว้แค่นี้ครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขอบพระคุณครับ ความจริงก็มีนอกจาก ๓ กรอบ แล้วมีกรอบพิเศษใช้ใหม่ครับ เปิดทั่วไป แต่ว่าก็เป็นความคิดเห็นที่รับฟังนะครับ เรียงเชิญท่านกฤษฎาครับ เชิญครับ

นายกฤษฎา ให้วฒนานุกูล : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานสภา ที่เคารพครับ ผม กฤษฎา ให้วฒนานุกูล สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญครับ พอดีจริง ๆ ประเด็นที่ผมต้องการจะพูดอยู่นี้ จูน (Tune) ตรงกับท่านเขียนเลยนะครับ เครือข่าย ภาคกลางด้วยกันหรืออย่างไรไม่ทราบนะครับ เพราะว่าผมกะว่า จะพูดถึงว่า ลักษณะของ

มาตรา ๒๖ ตามรัฐธรรมนูญ (ฉบับชั่วคราว) ปีพุทธศักราช ๒๕๕๙ ตอนนี้อยู่ใน
 มาตรา ๒๖ ครับ ขึ้นตอนต่าง ๆ ก็คือ ส่งให้จำนวน ๑๒ องค์กรตามวงเล็บต่าง ๆ
 ให้ไปพิจารณา และเสนอข้อความคิดเห็น ในขณะเดียวกัน ในพรรคสุดท้ายที่เขียนว่า
 ให้คณะกรรมการยกร่างเผยแพร่ร่างรัฐธรรมนูญ และเอกสารชี้แจงตามพรรคหนึ่ง
 ให้ประชาชนทั่วไปทราบ ตลอดจนส่งเสริม และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจาก
 ประชาชนประกอบด้วย ผมขอฝากสภาพนี้ไว้ ผ่านท่านประธานด้วยนะครับว่า วันที่ ๒๖
 ที่ผ่านมาจะเป็นวันประวัติศาสตร์ของชาติไทย ที่องค์กรทั้งหมด ๑๒ องค์กรนั้นได้มารับ
 ร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นครั้งแรกแห่งประเทศไทยที่มีการเอาร่างจากผู้ที่ทำการร่างแล้วไปให้
 คนทั้งประเทศได้พิจารณาดูนะครับ ประเด็นหลาย ๆ ประเด็นที่เป็นประเด็นทางด้าน
 สื่อมวลชน โดยเฉพาะสื่อส่วนกลางนั้น จากองค์กรทั้ง ๑๒ องค์กรนั้น มักเป็นประเด็นของ
 เรื่องการเมืองบ้าง เป็นประเด็นเรื่องอะไรบ้าง แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ เรามักจะพูดกันว่า
 อยากให้เป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่กินได้ เพราะฉะนั้นที่ไปที่ไปผมคิดว่า ควรให้ความสำคัญ
 กับพี่น้องประชาชนที่เป็นภาคส่วนใหญ่ของแผ่นดินประเทศด้วยนะครับ เพราะฉะนั้น
 ความคิดเห็นที่จะต้องย้อนกลับมาถึงกรรมาธิการยกร่างนั้นอยากให้ท่านกรรมาธิการ
 ยกร่างนั้น ได้พิจารณาในส่วนตรงนี้ด้วยนะครับ ในส่วนที่เรียกว่า โดยนัยของความหมาย
 ว่า รัฐธรรมนูญกินได้นั้น คือ ความเป็นเรื่องอยู่ เรื่องปาก เรื่องท้องนะครับ ผมคิดว่า
 ขณะนี้กรรมาธิการภาคทุกภาค ไม่ว่าจะ เป็นภาคเหนือ กรรมาธิการรับฟัง
 ความคิดเห็นและการมีส่วนร่วม ไม่ว่าจะ เป็นภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสาน หรือ
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ นั้น คงทำงานกันหนักนะครับ ตัว สสร.
 ทุกคนทำงานกันหนักอย่างน่าดูเลยนะครับ ซึ่งเป็นที่ทราบดีนะครับ เหล่า สสร. ด้วยกันนั้น
 ค่อนข้างจะลงพื้นที่กันมาก ในเวลาส่วนตัวแทบจะไม่มีเลยนะครับ ในลักษณะการทำงาน
 นั้น ผมคิดว่า ถ้าพวกเรามีความรู้สึกว่า ทำงานในเชิงประสิทธิภาพ เช่น ประเด็นต่าง ๆ
 อย่างเมื่อกี้ที่ท่านสมเกียรติได้พูดแล้วนะครับ เก็บประเด็นต่าง ๆ ให้มากกว่าเพิ่มเติม
 นะครับ ไม่ได้ใช้แต่ประเด็นร้อน หรือประเด็นฮอต (Hot) -----

เพราะว่าประเด็นร้อนที่ใช้อยู่ นั้น เป็นประเด็นจากส่วนกลาง ไม่ใช่เป็นประเด็น ส่วนท้องถิ่นนะครับ หลาย ๆ จังหวัด เช่น จังหวัดผมเองที่ผมเป็นประธานกรรมาธิการ คือ จังหวัดราชบุรี และผมก็ล่าสุดที่ไปจังหวัดที่ร่วมรับฟังด้วย คือ จังหวัดสุโขทัยซึ่งเป็นบ้าน เดิมของผมนี่ครับ ผมพบว่า กรรมาธิการประจำจังหวัดในแต่ละจังหวัดหลาย ๆ จังหวัดนั้น ไม่ได้สนใจในประเด็นร้อนนะครับ คือ สนใจในประเด็นภาพรวม ๒๙๙ มาตรา เปิดโอกาส ให้พี่น้องประชาชนได้แสดงความคิดเห็น ผมว่าตรงนี้เป็นสิ่งที่เหมาะสมนะครับ ในขณะนี้ กรรมาธิการแต่ละภาคนั้นยังดำเนินการรับฟังความคิดเห็นอยู่ ยังไม่เสร็จสิ้นนะครับ ตรงนี้ผมคิดว่า ถ้ามีการทบทวนเนื้อหาสาระ บทบาท และประเด็นต่าง ๆ ผมคิดว่า วันนี้ การรายงานของ ๔ ภาค ก็รายงานได้ครบแล้ว หลังจากนั้น ก็คงจะต้องมีรายงานเพิ่มเติม เพื่อให้สภาแห่งนี้ได้ทราบนะครับก่อนที่จะสิ้นสุด และคิดว่าการรายงานในวันนี้นั้น ไม่ว่าจะ เป็นภาคใดที่รายงานก็ตามนี้ คงไม่สามารถถือเป็นการสรุปความเสร็จสิ้นได้ เพราะว่า ยังไม่เสร็จสิ้นทั้งหมดนะครับ ซึ่งกระบวนการต่าง ๆ นั้น ถ้าพวกเรากลับไปทบทวน แล้ว ก็เปิดเนื้อหาสาระประเด็นมากขึ้น ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์กับสภา แล้วก็เป็นสาระที่ดี นะครับ แล้วก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่า กรรมาธิการยกร่างนะครับ เมื่อพวกเราลงทำงานกัน ทั้งประเทศนี่นะครับ คงจะเอาส่วนของการรับฟังความคิดเห็นที่เรามีอยู่นี่นะครับ เข้ามา ทำการให้นำหน้านักไตร่ตรองประกอบนะครับ ไม่ใช่ว่า มีการปักธงไว้แล้ว เพราะฉะนั้น ถ้าปักธงไว้แล้ว พวกเราก็ไปทำงานฟรีกัน เพราะว่ากรรมาธิการทุกภาคส่วนนั้น แม้กระทั่ง ท่านประธานเองก็ไปเหนือ ล่องใต้ แย่งตัวกันเป็นว่าเล่นเหมือนกันนะ ท่านก็ไปถึงภาคใต้ ผมทราบคืออยู่ เพราะผมก็แย่งตัวท่านไปภาคกลางเหมือนกัน แต่ก็ไม่ได้นะครับ ตรงนี้ ก็ฝากนำเรียนไว้ตรงนี้ด้วยนะครับ เพราะว่าอยากให้การรับฟังนั้น เป็นการรับฟังที่แท้จริง จากแต่ละจังหวัด รายจังหวัด โดยเฉพาะลงลึกในภูมิภาค ในระดับอำเภอ หรือท้องถิ่นได้ ตำบลได้ จะเป็นการดีนะครับ ไม่อยากให้มีการฟัง หรือดูกระแสสื่อส่วนกลางเป็นหลัก เพราะฉะนั้นจะทำให้ข้อเท็จจริงของการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่จะเรียกว่า ร่วมคิด ร่วมสร้าง ร่วมร่างกัน จริง ๆ นั้นจะไม่เป็นอย่างแท้จริง จะเป็นการชักนำร่างนะครับ ผมก็คงนำเรียนท่านประธาน และขอใช้เวลาของสภาเพียงเท่านี้ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายเดโช สอนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณครับ เรียนเชิญคุณหมอชัชชัยครับ

นายชัชชัย ศุภวงศ์ : ครับ ท่านประธาน ท่านอาจารย์เดโช สอนานนท์ และเพื่อนสมาชิกที่เคารพครับ ผมมีประเด็นเดียวสั้น ๆ ที่ได้ฟังจากกรรมาธิการประจำจังหวัด แสดงความห่วงใยมา ขณะนี้มีการรับฟังความเห็นทั่วประเทศ แล้วก็ผมคิดว่า รัฐธรรมนูญฉบับที่ร่าง ก็ชื่อว่า เป็นฉบับรับฟังความคิดเห็น ซึ่งนั่นก็หมายความว่า สามารถที่จะนำไปปรับปรุง เปลี่ยนแปลงได้นะครับ กระบวนการรับฟังความคิดเห็น การมีส่วนร่วม ผมคิดว่า เป็นเรื่องที่สำคัญ แล้วก็ทุกภาคส่วนก็ได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง ประเด็นที่น่าห่วงใย ก็คือว่า ขณะนี้มีเพื่อนกรรมาธิการในระดับจังหวัดนะครับ ที่เปิดเวที แล้วก็แสดงความกังวลใจ และบางท่านก็สะท้อนความเห็นที่ รู้สึกเกรงกลัวที่มีกระบวนการมีลักษณะที่จัดตั้ง อันที่จริงการไปแสดงความคิดเห็นในเวทีต่าง ๆ นี้ การจัดตั้งก็คงไม่เป็นไรนะครับ แต่ว่าการที่คนกลุ่ม ๆ เดียว แล้วตระเวนไปตามเวทีต่าง ๆ ในลักษณะเป้าหมายที่ชัดเจนนี้ เข้าไปพูด เพื่อจะให้ มีประเด็นเรื่องการพูดเรื่องของศาสนา แล้วนำไปสู่การยกมือ เพื่อให้ได้ข้อสรุปว่า กลุ่มของคนของตัวเองต้องการอย่างไร อันนั้นผมคิดว่า อันนี้เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง แล้วหากกรรมาธิการจังหวัดไม่เสนอประเด็นนั้นขึ้นมาพูดคุยกัน ก็คนที่อยู่ในพื้นที่ก็มีความรู้สึกเกรงกลัว ผมคิดว่า ความรู้สึกอย่างนี้ ก็อาจจะ เป็นความรู้สึกที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นในสังคมเมืองไทย ซึ่งเป็นสังคมของพุทธศาสนา ที่รักความสงบและสันติ สิ่งที่ได้สะท้อนมาได้เกิดขึ้นแล้วครับ ท่านประธานครับ เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ที่ผ่านมา ที่มหาวิทยาลัยพายัพ ที่เชียงใหม่ แล้วก็วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ที่โรงเรียนจอมทองวิทยาคม พอยกมือเสร็จปั๊บ ก็กลับออกไป ประเด็นอื่นที่เหลือก็ไม่ได้ร่วมพูดคุย หรือให้แสดงความคิดเห็น ก็ไปเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ และพຽ່ນนี้เท่าที่ผมทราบก็คือ ที่โรงเรียนสันป่าตองนะครับ แล้วก็ที่จังหวัดพิจิตร ก็ได้มีการสะท้อนเช่นนี้ออกมา เมื่อเป็นเช่นนี้ -----

ผมคิดว่าทางกรรมาธิการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมระดับภาค หรือระดับจังหวัด อาจจะส่งเคราะห์ข้อมูลมานำเสนอในสภาแห่งนี้ คงต้องพิจารณาประเด็นที่เพื่อนกรรมาธิการระดับจังหวัดสะท้อนออกมาด้วยนะครับ ไม่เช่นนั้นแล้ว เราได้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อนที่ผมพูดมาทั้งหมดนี้ อาจจะบอกว่า ทั้งกรรมาธิการยกกว้าง และ สสร. ยังไม่ได้สรุปอะไรที่ชัดเจนลงไปในทุกประเด็นนะครับ เพราะว่ากระบวนการรับฟังความคิดเห็นนี้สามารถที่จะปรับเปลี่ยน ปรับปรุง และแก้ไขได้เสมอครับ ไม่เช่นนั้นแล้วรัฐธรรมนูญฉบับนี้เราจะใช้ชื่อว่า ฉบับรับฟังความคิดเห็น ได้อย่างไร รวมทั้งขณะนี้ มีสื่อมวลชนจำนวนหนึ่ง ซึ่งผมก็คงมองด้วยเจตนาที่ดีนะครับ ที่มีกระแสขึ้นมาว่า ให้ สสร. นี้คว่ำร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ก่อนที่จะไปลงประชามติ ซึ่งผมคิดว่า ถ้าเป็นความเห็นที่บริสุทธิ์ ก็คงไม่เป็นไร แต่ถ้าเกิดมีกระบวนการที่จะเอาให้ได้ เพื่อจะคว่ำให้ได้ โดยที่ไม่ได้เสนอทางออกว่า ส่วนที่ไม่ถูกต้อง ไม่พอใจนั้น จะเสนอทางแก้ไขอย่างไร นี่ก็เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง และน่าเสียดายนะครับ เพราะบ้านเมืองเราขณะนี้กำลังเผชิญกับสภาวะที่ยากลำบากพอแล้ว อันนี้เป็นประเด็นที่ผมอยากจะฝากสภาแห่งนี้ไว้ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สวณานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขอขอบคุณครับคุณหมอครับ เห็นยกมือ ท่านวิฑิตยาไช้ไหมครับ เชิญครับ ท่านวิฑิตยาครับ

นายวิฑิตยา บริบูรณ์ทรัพย์ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม วิฑิตยา บริบูรณ์ทรัพย์ สสร. ครับ ผมขออนุญาตเพิ่มเติมประเด็นบางประเด็นที่เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัดต่าง ๆ ซึ่งมันมีประเด็นบางประเด็นที่ผมอยากจะคิดว่า เป็นความรู้สึกบางประเด็น การแสดงความคิดเห็นที่บริสุทธิ์ ที่อาจจะเกิดจากความคิดของประชาชน นอกเหนือจากกรอบที่เราได้กำหนดไว้ในการที่จะไปถาม หรือฟังความคิดเห็นที่เราอยากฟัง อยากรู้ ความคิดเห็นในบางเรื่อง ของประชาชนนี้ครับ มันเป็นเรื่องบางครั้งอาจจะเกี่ยวกับเรื่องของการประกอบอาชีพ หรือความเดือดร้อนใกล้ ๆ ตัว แต่มันจะมีผลผูกพันไปกับหน่วยงาน หรือมาตราใด มาตราหนึ่งที่กำหนดอยู่แล้ว ที่เรากำลังทำอยู่ สิ่งเหล่านี้ผมอยากจะฝากกราบเรียนไปถึง

คณะกรรมการการยกย่องว่าด้วยข้อมูลเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่อาจจะไม่ตรงในกรอบใหญ่ที่เรา กำหนดออกไป ได้รับมาจากกรรมการจังหวัด จังหวัดใด ๆ ก็ตามนะครับ อยากให้ อย่าเพิ่งทิ้งประเด็น เก็บมาสังเคราะห์รวมไว้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจจะสามารถนำมาปรับปรุง อาจจะเกิดความสอดคล้องในเรื่องของการแก้ปัญหา และก็เป็นที่พอใจของประชาชน แม้แต่เพียงว่า ในบางประเด็นนั้นอาจจะเกี่ยวกับคนเพียงกลุ่มเล็ก ๆ ในชุมชน ในชนบท บางแห่ง หรือในจังหวัดบางจังหวัด แต่ต่อไป เรื่องอย่างนี้อาจจะมีคนได้ทราบแล้วว่า ความคิดเห็นบางประเด็นที่เขาเสนอนั้น ทางกรรมการรับฟังความคิดเห็นได้นำมาสู่ กระบวนการของการยกย่อง แล้วก็ได้มีการนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ซึ่งเรื่องตรงนี้ ผมกราบเรียนว่า เราอยู่ในการไปทำงานในพื้นที่ ก็จะมีประเด็นแปลก ๆ อะไรขึ้นมาบ้าง เพิ่มเติมขึ้นมา แต่พอเรามาดูในเนื้อหาพร้อมแล้วนี่ อาจจะไม่มีอยู่ ก็เข้าใจครับ อาจจะ เป็นประเด็นส่วนย่อย แต่ก็ยังไม่อยากให้ทิ้งไปจนหายไป แล้วก็มองไม่เห็นความสำคัญ ซึ่งทั้งนี้ ผมเชื่อมั่นว่า บรรดาท่าน สสร. ที่ไปปฏิบัติภารกิจในต่างจังหวัดนั้น คงจะได้คิด ได้เห็น อย่างที่ผมได้ประสบมา ก็จึงอยากจะขอความอนุเคราะห์ในประเด็นในเรื่อง เกี่ยวกับความเห็นของประชาชนที่เป็นความเห็นที่บริสุทธิ์ ในเรื่องที่เขาใกล้ตัวบ้าง หรือ เขามองเห็นอะไรต่าง ๆ อย่างนั้นะครับให้นำมาสังเคราะห์รวมไว้ เพื่อเป็นประโยชน์ ในการแก้ไข หรือปรับปรุงรัฐธรรมนูญของเรา ซึ่งเราเป็นช่วงเวลาสุดท้ายแล้วที่เราจะ ได้ รับฟังความเห็นของประชาชน ที่เขาจะฝากความคิดอะไรขึ้นมา ก็เป็นโอกาสที่จะสร้าง ให้เกิดความสมานฉันท์ และความเห็นในการลงมติกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในทางที่ดีต่อไป ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ขอบพระคุณครับ ท่านสมาชิกครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมก็ได้พิจารณารายงาน ความคืบหน้าในการดำเนินงานของคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและการ มีส่วนร่วมของประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือเรียบร้อยแล้วนะครับ ขอขอบพระคุณ ท่านคณะกรรมการทุกท่านนะครับ ขอขอบคุณครับ

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่น ๆ ครับ มีท่านผู้ใดเสนอ ท่านการุณ
ครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม การุณ ไสงาม นะครับ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เรื่องอื่น ๆ ครับ คือ จะเสนอในวาระใดมันก็ไม่ได้อยู่ในวาระ
นะครับ คือ กรณีที่มีการกำหนดไปแล้วว่า จะมีการพิจารณานอกรอบนะครับ คือ วันที่ ๒๑
๒๒ ๒๓ วันนี้ นะครับ ๒๑ กับ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๐ สสร. ประชุมนอกรอบกับ
กรรมมาธิการยกร่างเพื่อหาข้อสรุปในประเด็นที่ตกลงกันได้ และประเด็นที่ยังมีความเห็น
แตกต่าง และหารือกับ สสร. ท่านอื่น เพื่อรวมกลุ่มแปรญัตติ ก็ทราบอยู่หรือครับว่า
พวกเราได้มีนัดหมายกันในการประชุมนอกรอบมาครั้งสุดท้ายที่ผ่านมา แล้วก็ตกลงกันว่า
จะมีการประชุมนอกรอบ วันที่ ๒๑ และ ๒๒ ที่ว่านี้ แต่เรื่องการประชุมนอกรอบนี้ เรายัง
ไม่เคยมาขอพูดคุยกันในห้องประชุมที่ถูกแบบ ถูกแผน แล้วก็ในวาระที่ผ่านมาไม่มี
ประเด็นที่จะนำเสนอได้ ก็เลยมาขอแทรกตอนเรื่องอื่น ๆ ในตอนนี้ ท่านประธานที่เคารพ
ครับ ผมเองไม่เห็นด้วยกับการประชุมนอกรอบ เพราะว่าเราเป็นสมาชิกสภาผู้
ราษฎรที่ถูกกฎหมายที่ถูกต้องแล้ว เราจะไปมั่วประชุมนอกรอบให้เสียเวลาทำไม ทำไมเรา
ไม่ประชุมในรอบเสียเลย ยิ่งมาใช้ถ้อยคำบอกว่า ในเรื่องที่ สสร. กับคณะกรรมการ
ตกลงกันได้ ท่าน รัฐธรรมนูญของประชาชนนะท่านนะ รัฐธรรมนูญของประชาชน
เรื่องใหญ่ เพราะฉะนั้นเรื่องคุณจะมาตกลงกันนอกรอบ ในเฉพาะ สสร. กับกรรมการ
ประชาชนไม่ได้ยิน ไม่รู้ ไม่เห็น ไม่ได้ฟัง ไม่เป็นประโยชน์ เพราะอะไรท่าน เรายกร่าง
รัฐธรรมนูญครั้งนี้ เราต้องการการมีส่วนร่วมของประชาชน การมีส่วนร่วมที่เปิดเผยกับ
พี่น้องประชาชนให้เขาได้รับรู้ท่ามกลางการประชุมในรอบของพวกเรานี้ ให้เขาได้รับรู้ รับผิดชอบ
ได้เห็นด้วยตา รับฟังด้วยหู และเป็นการศึกษาร่วมกันระหว่างพวกเรา สสร. ที่ทำการ
ยกร่างกับคณะกรรมการยกร่างกับพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ ที่ร่วมรับผิดชอบ รับรู้ รับฟัง
ได้ยินเหมือนกัน เรียนรู้ร่วมกันพร้อม ๆ กันไป ทำไมเราไม่ทำในรอบให้ถูกกฎ
ถูกเกณฑ์ แล้วที่สำคัญท่านประธาน ถ้าทำในรอบได้นี้ละ เป็นประโยชน์อะไร
มันจะเป็นบทข้อศึกษาอันยิ่งใหญ่ สำคัญยิ่งในวันนี้และวันข้างหน้า ท่านประธานครับ
อีก ๓๐ ปีข้างหน้า ไม่ต้อง ๓๐ ปี ทันทีที่ท่านยกร่างเสร็จนะ คำอภิปรายของ

เพื่อนสมาชิกทุกคนที่บันทึกเอาไว้จะเป็นข้อมูลในการศึกษาต่อไปของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ลูกหลานของพวกเรา ครูบาอาจารย์ สถาบันการเมือง สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่เรียนเกี่ยวข้องกับเรื่องเหล่านี้ เขาจะโควท (Quote) เอาคำพูดของแต่ละท่าน แต่ละท่าน ที่เป็นประเด็น ๆ ไป ไปเขียนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท ระดับปริญญาเอก หรือไปทำการศึกษาวิจัยในเรื่องอื่นต่อ หรือไปต่อยอดเพื่อจะหาข้อสรุปใหม่ การประชุม ในรอบจะเป็นประโยชน์อันนี้ท่าน แล้วมีการบันทึกไว้ละเอียดลออ ครบถ้วน ที่สำคัญ ท่ามกลางการประชุมในรอบ ท่านประธานครับ เรียนรู้ร่วมกัน แล้วบันทึกไว้เป็น หลักฐาน แล้วสามารถใช้ศึกษาแล้วยังไม่พอท่าน เราจะได้ข้อสรุปเป็นข้อ ๆ เป็นประเด็น ๆ ร่วมกันว่า แต่ละมาตราไหนที่ตกลงดูเหมือนจะมีข้อความที่เห็นร่วมกันเป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่ข้างมากแล้ว ก็ผ่าน ผ่าน ผ่าน ผ่าน ใช่ไหมครับ จนกระทั่งถ้าผู้เห็นขัดแย้ง เห็นแตกต่าง หรือเห็นไม่เหมือน มองซ้าย มองขวาแล้วนี้หาผู้ร่วมเซ็นแปรญัตติ ๑๐ คน ไม่ได้แน่ ข้อประเด็นปัญหาเหล่านั้น บางทีก็อาจจะยุติ แต่สงวนไว้ เพื่อเป็นบันทึกเอาไว้ ในหลักฐานประวัติศาสตร์ทางการเขียนรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นข้อยุติมันจะเรียงลำดับ ไปเรื่อย ๆ ถึง มาตรา ๒๙๙ -----

ท่านประธานครับ จะเรียงลำดับไปเรื่อย ๆ มันจะผ่านลุล่วงไปแทบจะหมดประเด็นใหญ่ ๆ หมดประเด็นข้อขัดแย้งที่ข้อตกลงกันไม่ได้ ข้อเห็นร่วมกันไม่ได้ อะไรต่าง ๆ นี้ จะเหลือน้อยมากที่นี้ มันจะเหลือประเด็นที่สำคัญ ๆ อยู่สี่ห้าประเด็น หกเจ็ดประเด็น สมมุติ นะครับ ในแต่ละประเด็นมันจะมีวิธีการสองสามวิธีการ สี่ห้าวิธีการก็ตาม เพราะใน ๑ เรื่องนั้น มันอาจจะมีความเห็น วิธีการอีกหลายแบบ ในวิธีการหลาย ๆ แบบก็ให้มีการสุดท้ายนะครับ พองวดไปจบ แล้วก็เอาประเด็นที่ตกค้าง สี่ ห้า หก เจ็ดประเด็น สมมุติ นะครับ สี่ ห้า หก เจ็ดประเด็น แต่ละประเด็นมี ๒ วิธีการ ๓ วิธีการ ๕ วิธีการก็ตาม มาตกลงกัน มาดูกัน พอมาดูเสร็จแล้ว แต่ละคนก็จะมองเห็น มองซ้าย มองขวา มองหน้า มองหลัง แล้วจะเห็นพวกเรา เห็นเพื่อนสมาชิกว่า อ้อ ในจำนวนประเด็นนี้จะมี ๕ วิธีการก็จริง เราเป็นหนึ่งในห้าวิธีการ แต่ดูแล้วปรากฏว่า ไม่สำเร็จแน่ เพราะคนไม่ค่อยเห็นด้วย ก็ค่อยทยอยตัดออกหนึ่ง ออกสอง ออกสาม สุดท้ายมันจะเหลือในเรื่องนี้ ประเด็นนี้ มีความแตกต่างอยู่เพียง ๒ หลักใหญ่ ๆ ๒ วิธีการใหญ่ ๆ เราก็จะได้ไปเข้าชื่อร่วมกัน อ้าว ถ้าอย่างนั้น แต่ละฝ่ายก็เข้าชื่อร่วมกัน อย่างนี้จะทำให้ประเด็นเหลือน้อย แล้วเราก็สุดท้ายนะครับ กรรมาธิการยกร่างก็จะกลายเป็นการยกร่างแบบสุดท้าย เหลือประเด็นข้อแตกต่างขัดแย้งที่กรรมาธิการยกร่างจะยืนยัน และเป็นข้อโต้เถียง ซึ่งจะต้องแปรญัตติ ท่านเชื่อเถอะ ถ้าเป็นแบบนี้ นะ ตกลงกันดี ๆ สุดท้ายนะครับ สรุปกันดี ๆ ศึกษาร่วมกันให้ดี ๆ ลำดับร่วมกันให้ดี ๆ ทำให้ดี ให้ละเอียดอ่อนนี่นะ ท่านจะง่ายภายหลัง แล้วปรากฏว่าตอนท้าย ๆ ท่านจะเหลือประเด็นน้อย และผู้เข้าร่วม ผมก็เข้าถูก ผมมองเห็น เออ ประเด็นของผม วิธีการของผมนี้ ในเรื่องประเด็นนี้ ผมแพ้นแน่ ๆ ผมสู้ไม่ได้ แต่ผมเห็นว่า โกล้เคียงของผมนี้นะ มันมีอยู่ที่ประเด็นนั้น ก็จะได้ไปร่วมเซ็นชื่อกับประเด็นนั้นเขา และอาจจะไปคุยกับประเด็นนั้นเขาบอกว่า คุณขอให้ปรับนิดหนึ่งได้ไหม คุณขอให้เติมหน่อยหนึ่งได้ไหม ให้เพิ่มหน่อยหนึ่งได้ไหม เพื่อให้สอดคล้องกับความเห็นของเราอย่างไรครับ ถ้าทำได้ มันก็จะได้ประเด็นงวดเข้า ตอนท้ายท่านประธานจะง่าย ที่สำคัญ การเรียนรู้ร่วมกันอย่างนี้ ท่านประธานครับ ประชาชนว่า เออ เข้าท่าแฮะ เขาได้เข้าใจมาด้วย ได้เรียนรู้มาด้วย ฟังมาด้วย ลำดับมาเรื่อย ๆ มา

ตอนลงประชามติ ท่านประธาน ง่าย ท่านไม่ต้องไปลงทุนประชามติ ลงทุนเคลื่อนไหว ขนาดใหญ่ ลงทุนอะไรต่าง ๆ มากมาย เพราะอะไร เพราะท่านได้ทำการเคลื่อนไหว ให้ความเห็นเรียนรู้ร่วมกับพี่น้องประชาชน พี่น้องประชาชนก็ได้เรียนรู้ร่วมกันกับท่าน เป็นลำดับ ลำดับ ลำดับ ลำดับมา พอลงประชามติ พี่เลย สะดวกท่าน ผมจึงอยาก เรียกร้องท่านครับ ผมไม่เห็นด้วยกับการนอกรอบ ยังมีเวลาวันนี้ ไปถึงวันที่ ๒๑ ๒๒ ท่านประธานลองปรึกษาหารือดูสิว่า เป็นไปได้ไหม เปลี่ยนจากนอกรอบ ๒๑ ๒๒ เป็น ๒๑ ๒๒ นั้นแหละ ในรอบเลยท่านประธาน และถ้า ๒๑ ๒๒ ไม่พอนะ ท่านอาจจะขยาย อีกสัก สองวัน สามวัน สี่วันก็ได้ ลำดับมาอย่างที่ว่าท่าน ไม่รู้ว่าเพื่อนสมาชิกจะเอา อย่างไร จะเห็นด้วยไหม ถ้าอย่างนี้ จะขอเสียงอย่างไรนี้ท่าน น้อยเหลือเกิน นี่เห็นไหม ที่จริงผมคิดว่า มีวิธีการแก้อีกอันหนึ่งท่านประธาน บางทีเรื่องอื่น ๆ บางเรื่องสำคัญ และพออยู่ตอนท้ายตอนเรื่องอื่น ๆ ท่านประธาน พี่น้องเราอยู่น้อย ทางแก้ ประธานที่ประชุมใช้วิธีการที่ผ่านมา คือ ชวนหารือแต่ตอนต้นที่แน่นอน ที่พี่น้องเรา แน่นหนา แล้วก็ชวนหารือ อ้าว ท่านผู้ใดมีประเด็นใหญ่ ๆ สำคัญ ๆ สักสองสามเรื่องดูสิ แล้วก็หารือกันเสียตอนนั้นสั้น ๆ อย่างนี้ อย่างเรื่องแบบนี้หารือตอนที่พี่น้องเราแน่นหนา จะได้มีความเห็นร่วมกันให้ละเอียดลออ นอกรอบอย่าทำเถอะครับ เห็น้อยแล้ว อย่า พอเรื่องนอกรอบสักทีเถอะครับ ขอขอบคุณครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) :
 เอละครับ ถ้าอย่างนั้นก็ ความจริงเขากำหนดไว้แล้วนะครับ ๒๑ ๒๒ แล้วก็เห็นด้วย เห็นพ้อง ต้องกันคือ สมาชิกเป็นคนที่เรียกร้อง และอยากจะคิดว่าเป็นครั้งสุดท้าย เข้ามาถึงทางของการ ร่วมสร้าง ร่วมร่าง แล้วไปพักนอกรอบ หมายถึงว่า มีโอกาสได้ประชุมกลางคืนด้วยจริง ๆ นะครับ ได้มีโอกาสกลางคืนด้วย โดยหลักการจริง ๆ แล้ว หลังจากนั้นมา ต่อไปในรอบ ร่วมเลย เห็นด้วยกับท่านนะครับว่า เพราะการบันทึกในรอบบันทึกเจตนารมณ์ไว้อย่างชัดเจน บันทึกเป็นจดหมายเหตุอย่างชัดเจน แล้วก็อย่างรายงานวันนี้เห็นชัดนะครับ จะถูกบันทึก ในจดหมายเหตุชัดแจ้ง เพราะบันทึกของเรามันทุกคำพูด เพราะฉะนั้นก็ไม่ตกลง ไปที่ไหน เพราะฉะนั้นต่อไปนี้มันในรอบไปแล้วครับ หลังวันที่ ๒๑ ๒๒ นี้เท่านั้น ที่เราตกลงกัน -----

เท่านั้นล่ะครับ กลับมาก็อาจจะเชิญในรอบอีกก็ได้ สูดแล้วแต่ล่ะครับ ผมว่าก็เป็นความเห็นที่รับฟังไว้ แต่มันสุดท้ายแล้ว ขณะนี้เราสอบถามไปไม่ใช่หรือครับ จดหมายสอบถามไปยังมวลสมาชิก มวลสมาชิกเขาตอบอย่างไร ก็คงจะเป็นอย่างนั้นกระมัง คิดว่าอย่างนั้นล่ะครับ ท่านผู้อื่นจะมีความเห็นในประเด็นนี้อีกไหมครับ ถ้าไม่มี ผมก็คิดว่า คงจะไม่มีประเด็นอะไรแล้วใช่ไหมครับ คุณการุณก็ไม่ได้เสนอเป็นประเด็นนี้ครับ เพียงแต่เสนอแนวความคิดเห็นนอกรอบ ซึ่งผมก็เห็นด้วยในหลักการ เรียบตรง ๆ แต่ว่าต่อไปนี้มันหมดแล้วล่ะครับ ต่อไปนี้ในรอบแล้วล่ะครับ แล้วดูเหมือนจะประชุมยาวของเรา ๑๑ ถึงเท่าไร ๗ วัน ๗ คืนกันล่ะ ในรอบตลอดต่อไปนี้นะครับ ฉะนั้นก็คงจะหมดเรื่องใช่ไหมครับประเด็นนี้อีกนิดหนึ่งหรือครับ

นายการุณ ไสงาม : ท่านประธานขอชนิดหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพครับ คือ ตอนท้ายตอนโน้นล่ะครับ ที่ในรอบตอนโน้นมันจะกลายเป็นเรื่องแปรญัตติแล้ว

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ก่อนก็ได้ ยังมีเวลาครับ

นายการุณ ไสงาม : ใช่ไหมครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ

นายการุณ ไสงาม : คือตอนที่แปรญัตติแล้วตอนนั้น ตามกฎแล้วที่นี้

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : คือ การนัดประชุมของเราไม่จำเป็นต้องเป็นวันจันทร์ วันอังคาร ถ้าจำเป็นจริง ๆ มันเรียกวันอื่นได้ ถ้าเห็นความจำเป็นในเรื่องนี้ร่วมกันล่ะครับ ผมว่าคงไม่มีปัญหาล่ะครับ

นายการุณ ไสงาม : คืออย่างนี้ ถ้าหากว่า เราทำเรื่องที่ว่านี้ได้ละเอียดอย่างที่ท่านว่า ที่ผมเสนอท่านประธาน ตอนที่แปรญัตติจะน้อยประเด็น

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ใช่ครับ ผมเห็นด้วยในหลักการ

นายการุณ ไสงาม : แต่พอแปรญัตติ ท่าน มันต้องใช้กฎ ใช้เกณฑ์ใช้กติกา ใช้รัฐธรรมนูญประกอบ การเซ็นกำกับ เซ็นอะไร เซ็นรับรองอะไรต่าง ๆ

มันยุ่งยากมากตอนนั้น ซึ่งมันลำบาก อึดอัดต่อการทำงานมากตอนนั้น แต่ถ้าทำอย่างที่ว่า เป็นลำดับไปจะดีครับ

นายเดโช สนวนานนท์ (รองประธานสภาว่างรัฐธรรมนูญ คนที่สอง) : ครับ มีประเด็นอื่นอีกไหมครับ ถ้าไม่มี ผมก็คิดว่า วันนี้ก็หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว นะครับ ต้องขอขอบพระคุณท่านสมาชิกทุกท่านที่มาประชุม ขออนุญาตปิดการประชุม ในวันนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกา

การประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๑๘
วันจันทร์ที่ ๑๔ เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา นายจเร พันธุ์เปรื่อง รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
นางสาวยุพา ศิริประภาพร ผู้อำนวยการสำนักงานการประชุม
และชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางนัยนา เปรมประพันธ์ ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๓
นางบังอร วิบูลโกศล เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางนนท์สภรณ์ ขุนทองจันทร์ เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวฐานวีร์ เกิดโสดศรี เจ้าหน้าที่ชวเลข ๗
นางสาววันดี แก้วมณี นิติกร ๔ กลุ่มงานรายงานการประชุม

ผู้จัดรายงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๓)

นางสาวสมร เกตุศรี นางสาวรัตนา ภูระหงษ์
นางสาวเกศราภรณ์ จันทร์บำรุง นางสาวรัศมี บานเย็น
นางสาวรสรินทร์ กนกอุดม นายพรเทพ ไชยสงวนสุข
นางสาวอุทัยวรรณ จำนงค์ศาสตร์ นางนัชชา ไนโรสง
นางสาวสุพิชชาห์ เนื่องพิมพ์ นางสาววิรุทัย ผาสุขเวชพร
นางสาวปติตตา ธีรนนท์ นางสาวประไพพิศ ดีสุน
นางสาวกุลนที หวังประเสริฐ นางนงลักษณ์ คุ้ม

สำนักงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๘ / ๒๕๕๐

(วันจันทร์ที่ ๑๔ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่หน้า ๑ - ๑๔๖ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๑๕	๘	ส่วนน้อยสามสิบเห็นด้วย เพราะ พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่คนในชาติ	ส่วนน้อย ๓๐ เห็นด้วย เพราะ พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่คนในชาติ
๑๖	๑๓	ในข้อนี้ก็เห็นด้วยกับการให้มีการเลือกตั้ง สี่สิบเก้า เห็นด้วยกับการสรรหามีสอง	ในข้อนี้ก็เห็นด้วยกับการให้มีการเลือกตั้ง ๔๙ เห็นด้วยกับการสรรหามี ๒
๑๘	๑๖	รวมทั้งหมดประมาณแปดเวทีก	รวมทั้งหมดประมาณ ๘ เวทีก
๒๐	๒๐	ประมาณเก้าสิบแปดเปอร์เซ็นต์	ประมาณ ๘๘ เปอร์เซ็นต์
๒๑	๒๐	เห็นด้วยนะครบ ๔๐๐ คน สามร้อยยี่สิบ มาจากเขตจังหวัด แล้วก็แปดสิบมาจาก ระบบสัดส่วน	เห็นด้วยนะครบ ๔๐๐ คน ๓๒๐ มาจาก เขตจังหวัด แล้วก็ ๘๐ มาจากระบบ สัดส่วน
	๒๓	แปดสิบมาจากของพรรค	๘๐ มาจากของพรรค
๒๗	๓	มีอีกประมาณสองประเด็น	มีอีกประมาณ ๒ ประเด็น
๓๗	๕ - ๖	ทั้งหมดประมาณสี่ร้อยเวทีก มีประชาชน เข้าร่วมประมาณเจ็ดพันคน	ทั้งหมดประมาณ ๔๐๐ เวทีก มีประชาชน เข้าร่วมประมาณ ๗,๐๐๐ คน
	๑๘	มากกว่าร้อยละเก้าสิบห้าเห็นด้วย	มากกว่าร้อยละ ๘๕ เห็นด้วย
	๒๑	เห็นชอบมากกว่าเก้าสิบ เปอร์เซ็นต์	เห็นชอบมากกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์
๓๘	๑๘	น้อยกว่าร้อยละเก้าสิบสี่เห็นด้วย	น้อยกว่าร้อยละ ๘๔ เห็นด้วย
๕๕	๘	ประมาณร้อยละแปดสิบเห็นด้วย	ประมาณร้อยละ ๘๐ นี้เห็นด้วย

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๕๕	๑๓	ควรจะเหลือสักสองหมื่นถึงห้าหมื่นคน	ควรจะเหลือสัก ๒๐,๐๐๐ ถึง ๕๐,๐๐๐ คน
๕๖	๑๒	ประมาณสามสิบเปอร์เซ็นต์	ประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์
๕๘	๔	ประมาณร้อยละเจ็ดสิบเห็นด้วย	ประมาณร้อยละ ๗๐ เห็นด้วย
๕๙	๕	ควรมีจำนวนสักสองร้อยคนนะครับ เท่ากับรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐	ควรมีจำนวนสัก ๒๐๐ คนนะครับ เท่ากับ รัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐
๖๐	๘	สส. ที่มีสัร้อยนี้ น้อยกว่าจำนวนเดิมนี้ดี แล้ว	สส. ที่มี ๕๐๐ นี้ น้อยกว่าจำนวนเดิมนี้ดี แล้ว
๖๑	๒	ประมาณร้อยละหกสิบเห็นด้วยนะครับ เสียงส่วนน้อยไม่เห็นด้วย ประมาณร้อย ละสี่สิบ	ประมาณร้อยละ ๖๐ เห็นด้วยนะครับ เสียงส่วนน้อยไม่เห็นด้วย ประมาณร้อย ละ ๔๐
๖๓	๕	ไม่อยากจะให้มีการผูกขาดเฉพาะกับบุคคล เพียงทั้งเจ็ด	ไม่อยากจะให้มีการผูกขาดเฉพาะกับบุคคล เพียงทั้ง ๗
๗๑	๑๐	ประมาณร้อยละห้าสิบของเวทีรับฟัง ความคิดเห็น	ประมาณร้อยละ ๕๐ ของเวทีรับฟังความ คิดเห็น
๗๗	๘	ร้อยละ ๙๙ เห็นด้วยกับรัฐธรรมนูญร่าง หนึ่งนี้	ร้อยละ ๙๙ เห็นด้วยกับรัฐธรรมนูญร่าง ๑ นี้
๘๒	๙	ประมาณสี่ร้อยท่าน	ประมาณ ๕๐๐ ท่าน
๘๓	๒	ประมาณสองร้อยท่าน	ประมาณ ๒๐๐ ท่าน
	๔	ประมาณสี่ร้อยท่าน	ประมาณ ๕๐๐ ท่าน
	๖	ประมาณสี่ร้อยท่าน	ประมาณ ๕๐๐ ท่าน
	๑๐	ประมาณหนึ่งพันคน	ประมาณ ๑,๐๐๐ คน

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๘๔	๑๐ - ๑๑	ศาลชั้นต้นมีผู้พิพากษาประมาณสามพัน ท่าน ศาลอุทธรณ์มีประมาณสามร้อยแปด สิบท่าน ศาลฎีกามีประมาณเก้าสิบท่าน	ศาลชั้นต้นมีผู้พิพากษา ประมาณ ๓,๐๐๐ ท่าน ศาลอุทธรณ์มีประมาณ ๓๕๐ ท่าน ศาลฎีกามีประมาณ ๙๐ ท่าน
๑๐๑	๔	ประมาณสี่สิบแปดเวที	ประมาณ ๔๘ เวที
๑๑๒	๗	ก่อนจะเข้าชื่อเสนอกฎหมายบอก ห้า หมื่น	ก่อนจะเข้าชื่อเสนอกฎหมายบอก ๕๐,๐๐๐
	๘	ตอนนี้ตัวร่างลดลงมาแล้วเหลือสองหมื่น	ตอนนี้ตัวร่างลดลงมาแล้วเหลือ ๒๐,๐๐๐
	๑๐	ถ้าไม่ใช่สองหมื่น เป็น ๑๐,๐๐๐ คนละ ถ้าไม่ใช่หนึ่งหมื่น เป็นห้าพันละ ถ้าไม่ใช่ ห้าพัน เป็นสักพันเดียวละ	ถ้าไม่ใช่ ๒๐,๐๐๐ เป็น ๑๐,๐๐๐ คนละ ถ้าไม่ใช่ ๑๐,๐๐๐ เป็น ๕,๐๐๐ ละ ถ้า ไม่ใช่ ๕,๐๐๐ เป็นสักพันเดียวละ
๑๒๓	๑๙	ประเด็นร้อนประมาณสักสามมาตรา นะครับ	ประเด็นร้อนประมาณสัก ๓ มาตรา นะครับ
๑๒๘	๑๐	พร้อมด้วยสถานีหลักทั้งเจ็ด	พร้อมด้วยสถานีหลักทั้ง ๗
	๑๓	ไม่ต้องการบัญชีรายชื่อ ต้องการแค่เพียง สี่ร้อยเท่านั้นเอง	ไม่ต้องการบัญชีรายชื่อ ต้องการแค่เพียง ๔๐๐ เท่านั้นเอง
๑๒๙	๓	บัญญัติพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำ ชาติอยู่ เพื่อความมั่นคงของกฎหมาย ประมาณร้อยละหกสิบ ส่วนที่เห็นว่าไม่ ควร ประมาณร้อยละสี่สิบ	บัญญัติพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำ ชาติอยู่ เพื่อความมั่นคงของกฎหมาย ประมาณร้อยละ ๖๐ ส่วนที่เห็นว่าไม่ควร ประมาณร้อยละ ๔๐
๑๓๕	๑๕	ไม่มีการแก้ไขเลยประมาณร้อยสิบสี่ มาตราครับ	ไม่มีการแก้ไขเลยประมาณ ๑๑๔ มาตรา นะครับ
	๑๖	ประเมินขึ้นมาประมาณอีกสิบหกมาตรา	ประเมินขึ้นมาประมาณอีก ๑๖ มาตรา

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๐

(วันจันทร์ที่ ๑๔ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่หน้า ๑ - ๑๔๖ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๑๐	๑	เป็นการสรรหาแบบ สสร. (สมาชิกสภา ร่างรัฐธรรมนูญ)	เป็นการสรรหาแบบ สสร. วงเล็บ สมาชิก สภาร่างรัฐธรรมนูญ
๑๑	๖	กรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ซึ่ง เป็นหน่วยปฏิบัติ มีน้อยมาก (๕ คน)	กรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ซึ่ง เป็นหน่วยปฏิบัติ มีน้อยมาก วงเล็บ ๕ คน
๑๒	๒	แต่เห็นว่าจำนวนผู้ตรวจการแผ่นดินของ รัฐสภา (๓ คน) น้อยเกินไป	แต่เห็นว่าจำนวนผู้ตรวจการแผ่นดินของ รัฐสภา วงเล็บ ๓ คน น้อยเกินไป
	๕	ควรเพิ่มจำนวนอย่างน้อยให้เท่ากับ กกต. (๗ คน)	ควรเพิ่มจำนวนอย่างน้อยให้เท่ากับ กกต. วงเล็บ ๗ คน
	๑๐	ให้ตัดมาตรา ๒๙๙ (นิรโทษกรรม) ออก	ให้ตัดมาตรา ๒๙๙ วงเล็บ นิรโทษกรรม ออก
๑๖	๑๔	เห็นด้วยกับการสรรหา แล้วเลือกตั้งมี ๔๐ คน	เห็นด้วยกับการสรรหาแล้วเลือกตั้ง มี ๔๐ คน
๑๙	๒๑	รายงานของการรับฟังความคิดเห็น รอบ สองให้กับสภาฯแห่งนี้	รายงานของการรับฟังความคิดเห็นรอบ สองให้กับสภาฯแห่งนี้
๓๑	๑๘	จนถึง ปริญญาตรี	จนถึงปริญญาตรี
๕๙	๙	มีการสรรหาให้เกินจำนวน สว. ก่อน แล้ว ก็ไปเลือกตั้งอีก อีกกลุ่มหนึ่งบอกว่า	มีการสรรหาให้เกินจำนวน สว. ก่อน แล้ว ก็ไปเลือกตั้ง อีกกลุ่มหนึ่งบอกว่า
๖๖	๒๑	อาวุโสได้	อาวุโสได้

LIERT

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๗๐	๑๐	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๗๑	๕	ท่านประธานครบ	ท่านประธานครับ
๘๕	๒๔	เพราะกระบวนการในรัฐสภาเชื่อว่า มีความเข้มแข็งแล้ว	เพราะกระบวนการในรัฐสภาเชื่อว่ามีความเข้มแข็งแล้ว
๙๑	๒๐	การเข้าชื่อ ๑ แสนคนเพื่อขอแก้ไขรัฐธรรมนูญได้เหมาะสมแล้ว	การเข้าชื่อ ๑ แสนคนเพื่อขอแก้ไขรัฐธรรมนูญได้เหมาะสมแล้ว
๙๒	๒ - ๓	ไม่ให้ใช้อำนาจในทางที่ผิดได้ (กรณีสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชน)	ไม่ให้ใช้อำนาจในทางที่ผิดได้ ในวงเล็บกรณีสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชน
๙๕	๑๗	อบจ. อบต. เทศบาล	อบจ. อบต. เทศบาล
๑๐๓	๔	กลุ่มองค์กร ชุมชนเข้าไป มีบทบาทในการตรวจสอบด้วย	กลุ่มองค์กร ชุมชน เข้าไปมีบทบาทในการตรวจสอบด้วย
	๕	เพื่อเป็นการ แบ่งภาระ	เพื่อเป็นการแบ่งภาระ
๑๐๖	๑	บังคับให้ทุกคนต้องนับถือ	ให้ทุกคนต้องนับถือ
๑๐๗	๑๑	หากในทางปฏิบัติ ไม่ได้ มีการปฏิบัติ	หากในทางปฏิบัติ ไม่ได้มีการปฏิบัติ
๑๐๘	๓	ข้อเสนอแนะ ข้อที่ ๖	ข้อเสนอแนะข้อที่ ๖
๑๑๐	๙	นี่คือประเด็น ข้อที่ ๑	นี่คือประเด็นข้อที่ ๑
๑๑๖	๑๘	สัมมนา รับฟังความคิดเห็นของประชาชน	สัมมนารับฟังความคิดเห็นของประชาชน
๑๒๗	๖	ห้องดุสิตา โรงแรมภูพานเพลส	ห้องดุสิตา โรงแรมภูพานเพลส
๑๓๑	๓	สามารถที่จะเป็นช่วยปรึกษาให้	สามารถที่จะเป็นที่ปรึกษาให้
	๙ - ๑๐	เพราะว่ารัฐบาลธรรมนูญฉบับนี้	เพราะว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๑๔๓	๑๔	กรรมวิธีการยกร่างก็จะกลายเป็นยกร่างแบบสุดท้าย	กรรมวิธีการยกร่างก็จะกลายเป็นการยกร่างแบบสุดท้าย
๑๔๔	๑๕	เข้ามา กิ่งทางของการร่วมสร้าง ร่วมร่าง	เข้ามากิ่งทางของการร่วมสร้าง ร่วมร่าง

บันทึกการขอแก้ไขรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๘ / ๒๕๕๐

(วันจันทร์ที่ ๑๔ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐)

ตั้งแต่หน้า ๑ - ๑๔๖ สรุปการแก้ไข ดังนี้

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข
๑๒	๒๐	ประเทศอินเดีย (India)	ประเทศอินเดีย (สาธารณรัฐอินเดีย)
	๒๑	อินโดนีเซีย (Indonesia)	อินโดนีเซีย (สาธารณรัฐอินโดนีเซีย)
๗๐	๘	ระดับ ๖ คือ ซี (C – Common level) ๖ ขึ้นไป	ระดับ ๖ คือ ซี ๖ ขึ้นไป
๘๑	๑๙	แผ่นซีดี (CD- Compack Disk)	แผ่นซีดี (CD - Compack Disc)
๘๒	๕	อิเล็กทรอนิกส์ (Electronics)	อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic)
๘๗	๒๒	ประเทศเกาหลี (Korea)	ประเทศเกาหลี (สาธารณรัฐเกาหลี)
๑๑๐	๗	แผ่นวีซีดี (VCD – Video Compact Disk)	แผ่นวีซีดี (VCD – Video Compact Disc)
๑๔๒	๓	เขาจะโคลส (Close) เอาคำพูดของแต่ละ ท่าน	เขาจะควอท (Quote) เอาคำพูดของแต่ละ ท่าน

